

ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΤΟΣ ΟΑ'	ΤΕΥΧ. Α'	ΙΩ. ΓΕΝΝΑΔΙΟΥ 14 - 115 21 ΑΘΗΝΑΙ ΤΗΛ. 72.18.308	1 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1994	ΑΡΙΘ. 16
----------	----------	---	------------------	----------

Ἡ παρουσία τοῦ Παναγιωτάτου Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου ἐν Δωδεκανήσῳ καὶ Λέσβῳ

Ἡ ἐπίσκεψις τῆς Α. Θ. Παναγιότητος τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ. Βαρθολομαίου εἰς τὰς Ἱερὰς Μητροπόλεις τῆς Δωδεκανήσου καὶ εἰς τὴν Λέσβον (18-26 Ὀκτωβρίου 1994), ἡ ὁποία κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἥττον προεβλήθη ὑπὸ τοῦ Τύπου καὶ τῶν Ραδιοτηλεοπτικῶν σταθμῶν, προεκάλεσεν ἐνθουσιασμόν, χαράν, συγκίνησιν καὶ ἐκδηλώσεις ἀληθοῦς ἀφοσιώσεως καὶ ἀγάπης τόσον πρωτίστως εἰς τὸ Χριστεπώνυμον ποί-

ζωὴν τῶν τὸ θεῖον ἐμβόλιον τῆς καλλιελαίου τῆς Ἐκκλησίας καὶ ἐξῆλθον ἐκ τῆς κολυμβήθρας τοῦ ἱεροῦ βαπτίσματος ἐνδεδυμένοι τὴν φωτεινὴν στολὴν τῆς ἀναγεννήσεως, μετὰ τὴν κατάπαυσιν τῶν διαγμῶν καὶ τὴν ἴδρυσιν τῆς Νέας Ρώμης, συνέσφιγξαν τὴν ἐνότητά των καὶ διεμόρφωσαν τὴν ταυτότητά των ὑπὸ τὰς στοργικὰς ἐνοποιούσας πτέρυγας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ἡ ὁποία, κατὰ τὴν διατύπωσιν τοῦ ἐπιφανοῦς ἱστορικοῦ Καρόλου Ντήλ, "ἀπετέλεσε τὴν στερεὰν ἀμμοκονίαν, ἡ ὁποία συνέδεε στερεῶς μεταξύ των τὰ διάφορα μέρη τῆς κολοσσιαίας οἰκοδομῆς", δηλαδὴ τῆς Ἑλληνικῆς Βυζαντινῆς Αὐτοκρατορίας» (περ. «Ἐκκλησία», ἔτος 1987, σ. 658-659).

Τοῦ κ. **ΕΥΑΓΓΕΛΟΥ Δ. ΘΕΟΔΩΡΟΥ**
Ὁμοτ. Καθηγητοῦ τοῦ Παν/μίου Ἀθηνῶν

μνιον τῆς Δωδεκανήσου καὶ τῆς Λέσβου, ὅσον κατ' ἐπέκτασιν εἰς ὁλόκληρον τὸν Ἑλληνισμόν.

Ἡ ἠύλογημένη παρουσία τοῦ Παναγιωτάτου κ. Βαρθολομαίου εἰς τὴν Ἑλλάδα ἀφύπνισε τὴν πεμπτουσίαν τοῦ βιο-ψυχολογικοῦ γενετικοῦ κώδικος καὶ τὸ πλεόν ἐνδόμυχον ἀρχετυπικόν στοιχεῖον τῶν ὑπαρξιακῶν συνειδητῶν ἢ ὑποσυνειδητῶν ἀναμνήσεων τῶν κατοίκων — ὄχι μόνον τῆς Πάτμου, τῆς Λέρου, τῆς Καλύμνου, τῆς Κῶ, τῆς Ρόδου, τοῦ Καστελορίζου, τῆς Σύμης, τῆς Καρπάθου, τῆς Κάσου καὶ τέλος τῆς Λέσβου, εἰς τὴν ὁποίαν ὁ Παναγιώτατος ἀνεκηρύχθη ὑπὸ τοῦ τμήματος Περιβάλλοντος τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Αἰγαίου Ἐπίτιμος Διδάκτωρ, ἀλλὰ καὶ — ὁλοκληροῦ τῆς Ἑλλάδος. Καὶ ἐκτὸς αὐτῆς πολλοὶ ὁμογενεῖς παρηκολούθησαν μὲ συγκίνησιν τὸ Ὀδοιπορικὸν τοῦ Σεπτοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου εἰς τὰς ἀκριτικὰς νήσους μας. Τοιοῦτοτρόπως ἄλλην μίαν φορὰν ἀνεξωπυρήθη ἡ αὐτοσυνειδησία μας, ἡ ὁποία ὑπενθυμίζει τὸ γεγονός, ὅτι «οἱ Ἕλληνες Χριστιανοί, ὡς ἔχομεν σημειώσει καὶ κατὰ τὸ παρελθόν, ὅταν ἐδέχθησαν εἰς τὴν πνευματικὴν

Ἐκδηλώσεις ἀκριβῶς τῶν βαθυτέρων βιωμάτων τῶν Ἑλλήνων ὑπῆρξαν ἡ διὰ τὴν πατριαρχικὴν ἐπίσκεψιν εὐγενὴς παραχώρησις ὑπὸ τοῦ κ. Ἰ. Λάτση τῆς ἐπιβλητικῆς θαλαμηγοῦ «Ἀλέξανδρος» καὶ τὸ ὅτι, παρὰ τὴν πρωτοφανῆ κακοκαιρίαν καὶ τὸ ἀνοιγμα τῶν καταρρακτῶν τοῦ οὐρανοῦ, ἐκίνητοποιήθησαν πρὸς ὑποδοχὴν τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου, ἐκτὸς τῆς Ἡγεσίας τῶν τοπικῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ λοιπῶν Ἀρχῶν οἱ ἐκπροσωποῦντες τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος Σεβ. Μητροπολίται Δημητριάδος κ. Χριστόδουλος καὶ Ζακύνθου κ. Χρυσόστομος, ὁ Πρωθυπουργός, ὁ Ἀρχηγός τῆς Ἀξιωματικῆς Ἀντιπολιτεύσεως, Ἀρχηγοὶ Κομμάτων, κλιμάκιον πολλῶν Ὑπουργῶν, οἱ Πρόεδροι τοῦ Ἀρείου Πάγου καὶ τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας, πρῶν Ὑπουργοί, Βουλευταί, Ἀκαδημαϊκοί, Καθηγηταί Πανεπιστημίου καὶ πλήθος ἄλλων γνωστῶν προσωπικοτήτων μαζί μὲ τὰς χιλιάδας τῶν εὐσεβῶν κατοίκων Δωδεκανήσου, οἱ ὅποιοι ἐπὶ ὥρας — συχνάκις ὑπὸ βροχὴν — ἀνέμενον καρτερικῶς τὴν ἀφιξίν τοῦ

Παναγιωτάτου και ὑπεδέχθησαν Αὐτὸν μετ' ἐνθουσιασμοῦ και μετὰ τῆς ἀναφωνήσεως «Εὐλόγημένος ὁ ἐρχόμενος».

Εἰς τὸν Παναγιώτατον ἀπεδόθησαν τιμαὶ Ἀρχηγοῦ Κράτους, Νηπομποαὶ ἀπὸ πλοῖα τοῦ πολεμικοῦ στόλου, ἰδιωτικὰ πλωτὰ σκάφη και ψαροκάικα· φιλαρμονικαί· πολύτιμα χαλιά· πέταλα ρόδων και ἄλλων ἀνθέων· πανηγυρικοὶ χαιρετιστήριοι κανονιοβολισμοί· πυροτεχνήματα και —ἀναστασίμου λαϊκοῦ χαρακτήρος— ἐκρήξεις και ἐκπυρσοκροτήσεις· χαρμόσυνα κωδωνοκρουσίαι· ἐπιβλητικαὶ ἐορταστικαὶ πομπαί· δεξιώσεις· τιμητικαὶ «πλακέτες» (ὅπως λ.χ. ἡ ἐπιδοθεῖσα εἰς τὸν Παναγιώτατον ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῆς «Ἐνώσεως Σμυρναίων» κ. Βεζυργιάνη)· ἀνακηρύξεις τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου εἰς ἐπίσημον δημότην πόλεων και νήσων· τιμητικαὶ ἐκδηλώσεις και ἐκ μέρους τῶν τουρκικῶν προξενικῶν ἀρχῶν· χαρακτηριστικαὶ ὁμιλίαι και προσφωνήσεις —ὅλα αὐτὰ και πολλὰ ἄλλα, πλαισιωμένα και ἐμπυχωμένα ἀπὸ τὰς Δοξολογίας και τὰς προσευχὰς καταναυτικῶν λατρευτικῶν ἐκδηλώσεων εἰς ἱεροὺς μητροπολιτικούς και ἄλλους ναοὺς, συνέθεσαν τὸ σκηρικὸν τῆς παρουσίας τοῦ Παναγιωτάτου κ. Βαρθολομαίου εἰς τὰ Δωδεκάνησα και τὴν Λέσβον και ἀνεξωπύρησαν τὰ συναισθήματα, τὰ ὁποῖα συναρτῶνται πρὸς τοὺς ἀλαλήτους στεναγμοὺς τοῦ Γένους.

Ἐντὸς τοῦ σκηρικοῦ τούτου ἐδέσποζεν ἡ αὐτόφωτος φωτεινὴ και ἀκτινοβόλος ἐπιβλητικὴ μορφή τοῦ σημερινοῦ Προκαθημένου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Βασιλίδος τῶν πόλεων και ἐγένετο αἰσθητὴ ἡ ἐν τῷ προσώπῳ Αὐτοῦ πλήρης ἐπαλήθευσις τῆς ρήσεως: «Ἀρχὴ ἄνδρα δείκνυσιν». Οἱ λόγοι, αἱ κινήσεις, αἱ ἐκδηλώσεις και αἱ ἐνέργειαι τοῦ Παναγιωτάτου κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἡλόγημένης παρουσίας Αὐτοῦ εἰς ἑλληνικὰς ἀκριτικὰς νήσους συνετέλεσαν εἰς τὸ νὰ διαπιστωθοῦν διὰ μίαν ἀκόμη φορὰν αἱ θεοδώρητοι ἀρεταί, ἡ βαθεῖα εὐσέβεια, ἡ σεμνότης, ἡ πραότης, ἡ μελιχιότης, ἡ λαμπρὰ μόρφωσις, ὁ ἀπλοῦς πειστικὸς και ἀρχιτεκτονικῶς διηρθρωμένος λόγος, ἡ ὑγίης κοινωνικότης, ἡ μεθοδικότης τοῦ σχεδιασμοῦ τῶν ἐνεργειῶν, οἱ ὄραματισμοὶ διὰ τὸν 21ον αἰῶνα και πολλὰ ἄλλα ἐξαιρετα προσόντα, τὰ ὁποῖα εἶναι ἐκδηλα εἰς τὴν προσωπογραφίαν τοῦ Παναγιωτάτου.

Πάντες, ὅσοι παρηκολούθησαν τὰς ἐκδηλώσεις Αὐτοῦ ἐθαύμασαν τὴν γαλήνην, τὴν ἀρμονίαν, τὴν ἰσορροπίαν, τὴν εὐστοχίαν τῶν λόγων και ἐνεργειῶν του και τὸ γνήσιον ὀρθόδοξον

φρόνημά του, κατὰ τὸ ὁποῖον ἡ Ὀρθοδοξία δὲν ὀδηγεῖ εἰς μονομερὴ και νοσηρὰν θρησκευτικὴν ζωὴν, ἀποξενοῦσαν ἐκ τῶν ὑλικῶν, οἰκολογικῶν και πνευματικῶν ἀνθρωπιστικῶν και πολιτιστικῶν ἀξιῶν, ἀλλ' ὀδηγεῖ εἰς τὴν κατάφασιν, ὀρθὴν ἱεράρχησιν και ἐναρμόνισιν αὐτῶν εἰς μίαν ὀργανικὴν ὁλότητα ὑπὸ τὸν ἐνοποιὸν ἀναμορφωτικὸν και ἀνακαινιστικὸν δυναμισμὸν τῆς μεθέξεως τῶν θείων ἐνεργειῶν. Τὸ γνήσιον αὐτὸ ὀρθόδοξον φρόνημα τοῦ Παναγιωτάτου Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ. Βαρθολομαίου ἐγένετο αἰσθητὸν εἰς τὴν ἐκδηλον καθολικότητα και οἰκουμενικότητά του· εἰς τὴν θαυμασίαν ὑφὴν τῶν δημοσιῶν σχέσεών του, αἱ ὁποῖαι δημιουργοῦν τὴν ἐξ ἱεροῦ δέουσι και σεβασμοῦ ἀπωσιν και συγχρόνως τὴν ὑπερνωκῶσαν ταύτην ἔλξιν τῆς οἰκειότητος, ἡ ὁποῖα ἀναδύεται ἐκ τῆς βιώσεως τῆς ἀγάπης προσφιλοῦς στοργικοῦ πατρός· εἰς τὴν συνεχῆ και ἀδιάλειπτον προβολὴν ὑπ' Αὐτοῦ μηνυμάτων και γεφυρῶν φιλίας και εἰρήνης μεταξὺ Ἑλλάδος και Τουρκίας· εἰς τὰς συζητήσεις Του μετὰ τὸν ἱερὸν κλῆρον· εἰς τὴν ἐπαφήν Του μετὰ θύματα τῶν καταστρεπτικῶν πλημμυρῶν και εἰς τὰς ὑπὲρ αὐτῶν προσευχὰς και ἐκδηλώσεις τῆς ἀγάπης Του· εἰς τὰς συνεντεύξεις Του μετὰ ἀσθενεῖς νοσοκομειῶν και θεραπευτηρίων· εἰς τὰς μεταβάσεις Του εἰς μουσεῖα και ἱστορικὰ μεσαιωνικὰ κάστρα· εἰς τὴν ὑπ' Αὐτοῦ τέλει ἐγκαινίων βιβλιοθηκῶν, λαογραφικῶν ἐκθέσεων και ἐνοριακῶν ἀθλητικῶν κέντρων· εἰς τὴν διανομὴν δώρων εἰς μαθητὰς σχολείων (λ.χ. εἰς τὸ Ἰπποκράτειον Λύκειον τῆς Κῆ) και εἰς τὰς συνομιλίαις του μετὰ μαθητὰς διὰ τὸ ζήτημα τῶν ναρκωτικῶν και ἄλλα προβλήματα τους· εἰς τοὺς λόγους Του διὰ τὴν σημασίαν και τὴν τεχνικὴν τοῦ ἀθλητισμοῦ· εἰς τὴν ἐκδήλωσιν στοργικοῦ ἐνδιαφέροντος ὑπὲρ τῶν πολυτέκνων και ὑπὲρ τῶν παντὸς εἶδους ἔργων τῆς φιλανθρωπίας και ἐκκλησιαστικῆς κοινωνικῆς διακονίας· εἰς τὴν ἐκδήλωσιν τῶν ὄραματισμῶν Του διὰ τὴν ἱερὰν νήσον τῆς Πάτμου και διὰ τὸν ἐορτασμὸν τῆς 1900ετηρίδος τῆς «Ἀποκαλύψεως» τοῦ Ἰωάννου· εἰς τὰς προοπτικὰς Του διὰ τὴν σύναξιν τῶν Προκαθημένων τῶν Ὀρθοδόξων Ἐκκλησιῶν, διὰ τὴν μετὰ τοῦ Πάπα προσεχῆ ἐπιθυμητὴν συνάντησιν και διὰ τοὺς διορθοδόξους και διεκκλησιαστικούς οἰκουμενικούς διαλόγους· εἰς τὰς διακηρύξεις Του περὶ τῆς ἀκτινοβόλου προσωπικότητος τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου Ἀλβανίας κ. Ἀναστασίου και περὶ τῶν προβλημάτων τῆς Ἰ. Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀλβανίας· εἰς τὰς ἐλπίδας Του περὶ τοῦ ἐπιχειμένου ταξιδίου του

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἀριθμ. Πρωτ. 3334
Διεκπ. 1142

Ἀθήνησι τῆ 25ῃ Ὀκτωβρίου 1994

— ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ 2582 —

Πρὸς
τοὺς Σεβασμιωτάτους Μητροπολίτας
τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

Ὅτι ἐστὶν ἄλλως εὐσεβεῖν τοὺς ἐπιγραφόμενους τὸ ὄνομα τοῦ Χριστοῦ καὶ πληροφορίαν Ὁρθοδόξου παρέχειν, εἰ μὴ διὰ τοῦ φυλάττειν ἀπαράλλακτα καὶ ἀπαράθραυστα τῆς Ὁρθοδόξου πίστεως τὴν τάξιν καὶ τὰ διδάγματα, τὰς τε παραδόσεις κρατεῖν ἀσφαλῶς κατὰ τὰς Ἀποστολικὰς ἐντολάς, ὅσαι τε διὰ λόγου τῆ Ἐκκλησία καὶ ὅσαι διὰ γραμματος παρεδόθησαν ἀνάκαθεν. Διὸ καὶ ὀφείλεται μέχρις αἵματος φυλάττειν ἀμετάθετα τὰ τῆς ἐνθέου ἡμῶν τάξεως σεβάσματα καὶ πάσης ἀταξίας ἀνόθευτα καὶ ὅλως ἀπηλαγμένα πονηρὰς καὶ διαβεβλημένης ἐνεργείας, ὅπως ἐπιλάμπη καθαρὸν τὸ τῆς Ὁρθοδοξίας μαρτύριον.

Ἐπειδὴ τοιγαροῦν οἱ Σεβ. Μητροπολίται κ.κ. Νικόδημος (Γκατζιζούλης), Θεολόγος (Πασχαλίδης) καὶ Κωνσταντῖνος (Σακελλαρόπουλος) ἀμεταθέτως ἐμμένουσι παρέχειν πράγματα τῆ Ἐκκλησία καὶ ἀμετανοήτως ὑποπίπτειν εἰς σωρείαν ἀντικανονικῶν παραπτώματων, δημιουργούντων ἐν τοῖς πράγμασι σχίσμα ἐντὸς τῶν κόλπων τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, συνεδριάσασα ἐκτάκτως τῆ 19ῃ καὶ 20ῇ φθινοπώρου μηνὸς Ὀκτωβρίου ἐ.ε., ἐκρίνε παραμένειν ἐν

ισχύϊ τὸ εἰς τοὺς ἐν τοῖς ὑπερθεν διαλαμβανόμενους Ἀρχιερεῖς ἐπιβληθὲν ἐπιτίμιον τῆς ἀποκοπῆς ἐκ τῆς ἐκκλησιαστικῆς κοινωνίας, ἤτοι τὸ ἐπιτίμιον τῆς ἀκοινωνησίας, κατὰ τὰ ὑπὸ τῶν Ἱερῶν Κανόνων διακελευόμενα.

Πρὸς τοῦτους, κοινοποιούντες ὑμῖν τ' ἀνωτέρω παραγγέλλομεν ὑμῖν τηρεῖν ἐπακριβῶς τὰ κατὰ τ' ἀνωτέρω Συνοδικῶς ἀποφασισθέντα, γνωστοποιούντες ταῦτα τοῖς ὑφ' ὑμᾶς κληρικοῖς, δεδομένου ὅτι διὰ πάντα μετὰ τῶν ἐν ἀκοινωνησίᾳ τελούντων Ἀρχιερέων λειτουργοῦντα κληρικὸν ἰσχύει ἡ θεμελιώδης κανονικὴ ἀρχὴ «ὁ ἀκοινωνήτω κοινωνῶν ἀκοινωνήτος».

† Ὁ Ἀθηνῶν ΣΕΡΑΦΕΙΜ, Πρόεδρος
† Ὁ Σιδηροκάστρου ΙΩΑΝΝΗΣ
† Ὁ Λαγκαδᾶ ΣΠΥΡΙΔΩΝ
† Ὁ Πολυανῆς καὶ Κιλκισίου ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ
† Ὁ Καρπενησίου ΝΙΚΟΛΑΟΣ
† Ὁ Κυθήρων ΙΑΚΩΒΟΣ
† Ὁ Μονεμβασίας καὶ Σπάρτης ΕΥΣΤΑΘΙΟΣ
† Ὁ Ἡλείας ΓΕΡΜΑΝΟΣ
† Ὁ Θηβῶν καὶ Λεβαδείας ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ
† Ὁ Κερκύρας καὶ Παξῶν ΤΙΜΟΘΕΟΣ

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος

Ἀρχιμ. Δαμασκηνὸς Καρπαθάκης

εἰς Βέλγιον, Ὁλλανδίαν καὶ Λουξεμβούργον καὶ περὶ τῶν προοπτικῶν διοργανώσεως Γραφείου τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου παρὰ τῆ ἔδρα τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐνώσεως εἰς τὰς συνομιλίαις Του μετὰ τῶν Ἑλλήνων πολιτικῶν περὶ τῆς ἀποστολῆς τῆς Ὁρθοδοξίας ἐν τῷ συγχρόνῳ κόσμῳ καὶ εἰς τὰς καθ' ὅλον ἐπισημάνσεις Του περὶ τῆς κατακορύφου καὶ ὀριζοντίου διαστάσεως αὐτῆς.

Τέλος ἄς σημειωθῇ ὅτι οἱ λόγοι τοῦ Παναγιωτάτου κ. Βαρθολομαίου κατὰ τὴν περὶ ἧς ὁ λόγος ἐπίσκεψιν εἰς τὴν Δωδεκάνησον καὶ τὴν Λέσβον κατέπληξαν πάντας διὰ τὴν προσαρμοζομένην εἰς τὰς συγκεκριμένας ἐξωτερικὰς συνθήκας ποικιλομορφίαν τῶν διὰ τὸν συνδυάζοντα ὀρθόδοξον παράδοσιν καὶ προοδευτικὸν πνεῦμα ὑγιᾶ συγχρονισμόν τῶν διὰ τὴν παρακολούθησιν τῶν ἀναγκῶν, προβλημάτων καὶ παλμῶν τῆς ἐπικαιρότητος καὶ τῆς συγκεκριμένης στιγμῆς διὰ τὴν εὐστοχον διατύπωσιν καὶ διὰ τὸ ἐν τῇ ἀπλότητι οὐσιώδες, πυκνόν, εὐ-

γλωττον καὶ βαρυσήμαντον περιεχόμενόν των διὰ τὸ ὅτι δὲν ὑπῆρχεν ἐν τοῖς λόγοις τοῦτοι οὔτε μία περιττὴ λέξις ἢ ἔκφρασις καὶ διὰ τὸ ὅτι οὔτοι συνεδύαζον δωρικὴν λιτότητα καὶ ἰωνικὴν χάριν.

Συγκεκριαλιούντες τὰ ἀνωτέρω δυνάμεθα νὰ ἐπισημάνωμεν, ὅτι ὁ Παναγιώτατος Προκαθήμενος τῆς Πρωτοθρόνου ἐν τῇ Ὁρθοδοξίᾳ Ἐκκλησίας τῆς Κωνσταντινουπόλεως κ. Βαρθολομαῖος, ἐπισκεψάμενος τὰς ἀκριτικὰς νήσους τῆς Δωδεκανήσου καὶ τῆς Λέσβου, ἀφ' ἐνὸς διεπίστωσε τὴν ὑπαρξίν ἀνθουσῶν πνευματικῶς Ἱ. Μητροπόλεων, πομμαινομένων ὑπὸ ἐκλεκτῶν σεβ. Ἱεραρχῶν, καὶ ἀφ' ἑτέρου ἀπέδειξε διὰ μίαν ἀκόμη φορᾶν, ὅτι ὁ κορυφαῖος ἐκπρόσωπος τῆς Ὁρθοδοξίας ἐνσαρκώνει πλήρως τὸ ἰδεῶδες, ὅπερ προβάλλει ὁ Ἀπ. Παῦλος, ὅταν παραγγέλλῃ: «Ἐν σοφίᾳ περιπατεῖτε πρὸς τοὺς ἔξω, τὸν καιρὸν ἐξαγοραζόμενοι. Ὁ λόγος ὑμῶν πάντοτε ἐν χάριτι, ἅλατι ἡρτυμένος, εἰδέναι πῶς δεῖ ὑμᾶς ἐνὶ ἐκάστῳ ἀποκρίνεσθαι» (Κολασ. δ', 6).

ΟΔΟΠΟΡΙΚΟΝ ΕΙΣ ΕΛΛΗΝΟΡΘΟΔΟΞΑ ΚΕΝΤΡΑ ΤΗΣ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ*

12. Ἡ τελευταία ἡμέρα τοῦ ΣΤ' Παναυστραλια- νοῦ Συνεδρίου Ἑλληνορθόδοξου Νεολαίας.

Ἡ κόπωσης ἐκ τοῦ μεγάλου ταξιδίου, οἱ ἀϋπνίες καὶ μία ἰσως ὑπεχρέωσαν τὸν γράφοντα τὴν 26ην Ἰανουαρίου, τελευταία ἡμέρα τῶν ἐκδηλώσεων τοῦ Συνεδρίου, νὰ παραμείνη στὸ ξενοδοχεῖο καὶ νὰ μὴ συμμετάσχη στὶς ἐκδηλώσεις

Τοῦ κ. **ΕΥΑΓΓΕΛΟΥ Δ. ΘΕΟΔΩΡΟΥ**

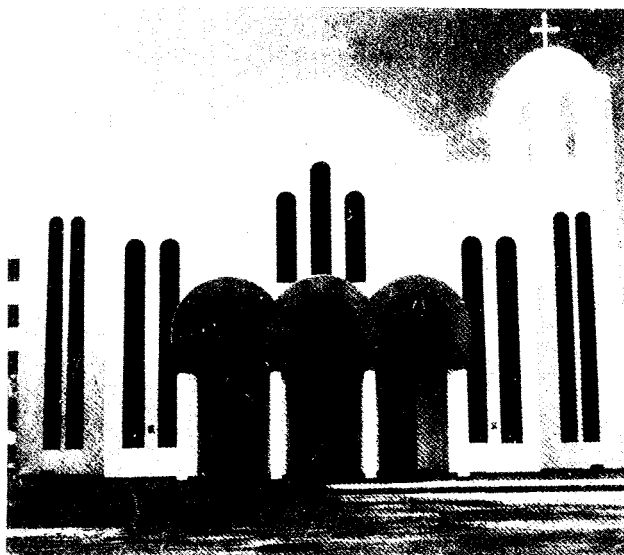
Ἵμοι. Καθηγητοῦ τοῦ Παν/μίου Ἀθηνῶν

αὐτές. Ἡ μεγάλη λύπη μου γιὰ τὴν ἀπώλεια αὐτῆ μετριάσθηκε μόλις πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν (ἐντὸς τοῦ Ὀκτωβρίου 1994) ὅταν ὁ πατὴρ Γρηγόριος Σακελλαρίου ποὺ ἤλθε γιὰ μερικὲς ἐβδομάδες στὴν Ἑλλάδα — ἐπειδὴ γνῶριζε πόσον εἶχα λυπηθῆ γιὰ τὸ ὅτι ἡ σύζυγός μου κι ἐγώ, ἔνεκα τῆς ἀσθενείας μου στερηθήκαμε τὴ χαρὰ τῆς βιώσεως τῶν τελευταίων ἐκδηλώσεων τοῦ Συνεδρίου—, μοῦ ἔφερε βιντεοταινία, ἢ ὅποια παρουσιάζει μερικὲς πτυχές ἀπὸ τὶς ἐκδηλώσεις αὐτές, ποὺ ἔγιναν συμφώνως πρὸς τὸ πρόγραμμα. Ἡ βιντεοταινία αὐτὴ συνετέλεσε στὸ νὰ ζήσωμε καὶ τὴν περάτωσι τοῦ Συνεδρίου, ὡς ἐὰν ἤμεθα παρόντες. Ἔτσι μπορούμε στὸ παρὸν «Ὀδοπορικὸν» νὰ παρουσιάσουμε μερικὲς λεπτομέρειες.

Ἐκτὸς τοῦ ψηφίσματος τῶν συνέδρων, ποὺ ἤδη ἔχει παρατεθῆ πρὸ μπροστά, ἀξιόλογες ὑπῆρξαν οἱ τελικὲς συζητήσεις καὶ παρεμβάσεις τὴν πρωτὴ τῆς τελευταίας ἡμέρας καὶ ὁ ἐνθουσιασμός, τὸν ὅποιο ἐξεδήλωναν πολλοὶ νέοι καὶ νεάνιδες γιὰ τὴν ἐπιτυχία τοῦ Συνεδρίου καὶ γιὰ τὴν μεγάλη πνευματικὴ ἐνίσχυσι, τὴν ὅποια ἤντησαν ἐξ αὐτοῦ.

Ὁ Σεβασμιώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Αὐστραλίας κ. Στυλιανός, ἀπευθυνόμενος στὸ τέλος στὰ παρόντα στὸ Συνέδριο ἑλληνορθόδοξα νειάτα, εἶπεν, ἐκτὸς τῶν ἄλλων, καὶ τὰ ἑξῆς:

«Σχεδὸν ὅλοι μιλήσατε στὸ Συνέδριο αὐτό, τὸ ὅποιο γιὰ πρώτη φορὰ εἶχε τόσο μεγάλη ἔκτασι καὶ σύνθεσι. Αἰσθάνομαι ὑπερήφανος γιὰ σᾶς, ὅπως αἰσθάνονται καὶ οἱ ἐπίσκοποι, οἱ κληρικοὶ καὶ οἱ γονεῖς καὶ κηδεμόνες, ὅσοι βρῶσκονται σήμερα ἐδῶ. Νοιώθομε ὑπερηφάνεια, διότι μὲ τόσην αὐτοθυσία, μερικοὶ σχεδὸν ὅλη τὴ νύχτα, ἐργασθήκατε γιὰ τὸ συνέδριό σας. Αἰσθανόμεθα ἰδιαίτερη χαρὰ καὶ ὑπερηφάνεια γιὰ τὸ γεγονός, ὅτι δὲν ντρέπεσθε νὰ νοιώθετε καὶ νὰ ἐκδηλώνεσθε ὡς Ἕλληνες, βλέπω, ὅτι αὐτὴν τὴν φορὰ χρησιμοποίησατε καὶ ἀρκετὰ τὰ Ἑλληνικά, καὶ μὲ συγκινήσατε ὅπως ἰδιαίτερος. Αὐτὸ ἦταν τὸ καλύτερο «εὐχαριστώ», ποὺ μπορούσατε νὰ πῆτε γιὰ τὸ ὅτι σκεπτόμασθε νὰ ὀργανώσωμε κάθε λίγο καὶ λιγάκι αὐτὰ τὰ συνέδρια γιὰ σᾶς. Ὁ τρόπος, μὲ τὸν ὅποιο ἀντιδράτε, μᾶς κάνει κάθε φορὰ νὰ αἰσθανώμασθε πόσο λιγότερα κάνομε ἀπὸ ὅσα σᾶς χρωστοῦμε. Θὰ προσπαθήσωμε στὸ μέλλον νὰ εἶμαστε ἀποτελεσματικότεροι. Ἡ ἀγάπη μας, ἢ στοργὴ μας θὰ σᾶς συνοδεύουν πάντοτε καὶ θὰ εἶμαστε ὑπερήφανοι γιὰ σᾶς».

Ὁ Ἑλληνορθόδοξος Ἱερὸς Ναὸς τῆς Ἁγίας Ἄννης
στὴν «Χρυσὴ Ἀκτὴ».

* Συνέχεια ἐκ τῆς σελ. 534 τοῦ ὑπ' ἀρ. 14 τεύχους.

Η «Χρυσή
Άκτι»
(Gold
Coast)

Τὸ πρωϊνὸ πρόγραμμα τῆς τελευταίας ἡμέρας τοῦ Συνεδρίου ἔληξε μὲ τὸ ὅτι ὅλοι οἱ συνέδριοι ἔψαλαν τὴ φήμη τοῦ Παναγιωτάτου Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ. Βαρθολομαίου καὶ τοῦ Σεβ. Ἀρχιεπισκόπου κ. Στυλιανοῦ.

Ἐν συνεχείᾳ ὅλοι οἱ Σύεδροι μὲ λεωφορεῖα κατευθύνθησαν σὲ ἐξοχικὸ ἑλληνικὸ ἐστιατόριο ἐπὶ τῆς ὄχθης τοῦ ποταμοῦ Brisbane καὶ ἀπὸ ἐκεῖ, μετὰ τὸ γεῦμα, ἔκαμαν μὲ ποταμόπλοιο ἀπογευματινὴ κρουαζιέρα στὸν ὠραῖο ποταμὸ καὶ κατέληξαν στὴν περίφημη «Χρυσὴ Ἀκτὴ» (Gold Coast), ποὺ εἶναι διεθνὲς παραθεριστικὸ καὶ τουριστικὸ κέντρο στὶς ἀκτὲς τοῦ Εἰρηνικοῦ Ὠκεανοῦ. Ἀκολούθως μὲ λεωφορεῖα ὁδηγήθησαν στὸν Ἱ. Ναὸ τῆς Ἐνορίας - Κοινότητος τῆς Ἁγίας Ἀννης, ποὺ εἶναι ἡ ἐνοποιὸς πνευματικὴ ἐστία τῶν δραστηρίων Ἑλλήνων τῆς περιοχῆς τῆς «Χρυσῆς Ἀκτῆς». Στὴν Ἐνορία - Κοινότητα αὐτὴ διακονεῖ ὡς ἐφημέριος ὁ αἰδεσιμολογιώτατος Σακελλάριος πατὴρ Ἡλίας Γ. Πολιτάκης, ἐνῶ Πρόεδρος εἶναι ὁ διακεκριμένος ὁμογενὴς κ. Δημήτριος Ράπτης, τοῦ ὁποῦ το ὄνομα εἶναι συνδεμένο μὲ τὴν ἀνέγερσι πολλῶν κτιρίων καὶ οὐρανοξυστῶν τῆς «Χρυσῆς Ἀκτῆς».

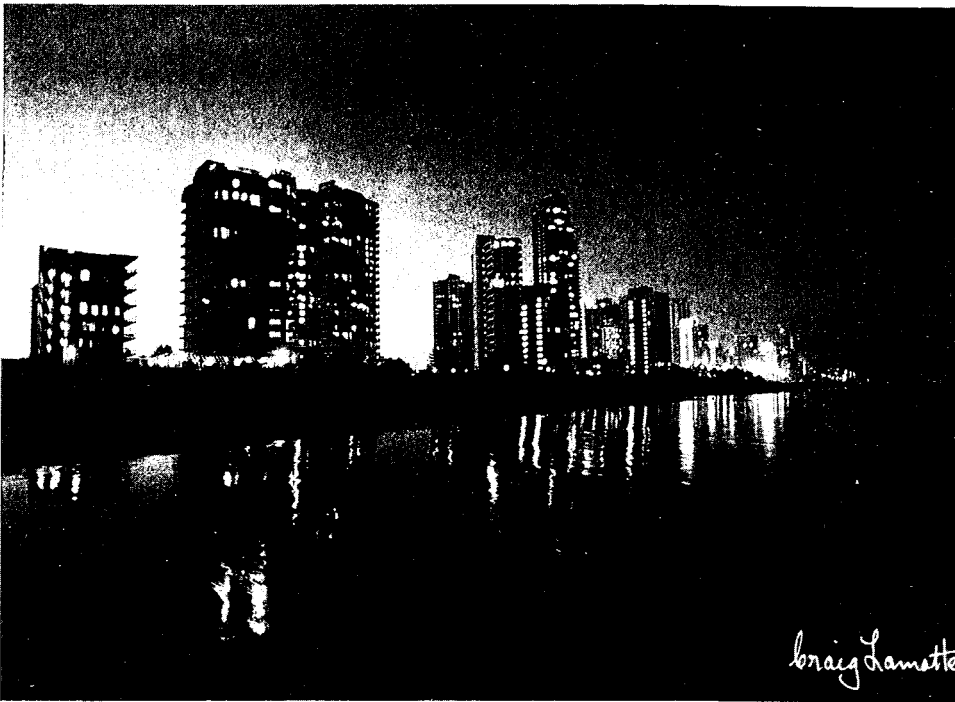
Κατὰ τὸν τελεσθέντα Ἑσπερινὸ ἀντήχησεν ὁ Ἱ. Ναὸς τῆς Ἁγίας Ἀννης ἀπὸ τὸν ὕμνο «Φῶς ἰλαρόν», τὸν ὁποῖο ἔψαλαν ὅλοι μαζί οἱ συνέδριοι.

Στὸ τέλος τοῦ Ἑσπερινοῦ ὁ Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπος κ. Στυλιανὸς σὲ πολὺ σύντομη προσφώ-

νησι εἶπεν, ἐκτὸς τῶν ἄλλων, τὰ ἑξῆς:

«Θὰ ἤθελα νὰ σᾶς πῶ, ὅτι εἶμαι ἰδιαίτερα συγκινημένος, διότι κατὰ τὴ λήξει τοῦ Συνεδρίου βρίσκομαι στὴν ὠραία αὐτὴ ἐκκλησία, ἡ ὁποία εἶναι ἐξωτερικὰ ὀλόλευκη, ἐναρμονίζεται στὸ φῶς τῆς ἀτμόσφαιρας τῆς περιοχῆς τῆς «Χρυσῆς Ἀκτῆς». Ἐδῶ εἶναι ἡ κατ' ἐξοχὴν ἡλιόλουστη λουτρόπολις ὅλης τῆς Αὐστραλίας, στὴν ὁποία συγκεντρώνονται πλήθη ἀπὸ ὅλα τὰ σημεῖα τῆς Αὐστραλίας, καὶ ἀπὸ ἄλλες χώρες ἐκτὸς αὐτῆς, γιὰ νὰ ξεκουραθοῦν, νὰ κάμουν διακοπὲς καὶ νὰ λουστοῦν στὰ κύματα τοῦ ὠκεανοῦ. Ἐδῶ βρίσκεται καὶ ὁ ὠραῖος αὐτὸς Ἱ. Ναὸς τῆς Ἁγίας Ἀννης. Δὲν θὰ ὑπῆρχεν, ἐὰν δὲν βρίσκονταν ἐκλεκτοὶ ὁμογενεῖς, συνειδητοὶ Ἕλληνες καὶ ἀφωσιωμένοι Ὁρθόδοξοι πιστοί, ποὺ ἀγωνίσθηκαν γιὰ τὴν ἀνέγερσί του. Οἱ πρωτεργάτες ἀπὸ αὐτοὺς εἶναι ἀπόψε ἐδῶ καὶ συμπροσευχήθηκαν μαζί μας. Μᾶς ὑποδέχονται καὶ χαίρουν, διότι βλέπουν ὅτι ἡ προσφορὰ τους ἔπιασε τόπον καὶ ἀναγνωρίζεται. Τοὺς εὐχαριστοῦμε γι' αὐτὴν τὴν ὑποδοχὴ καὶ τὴ φιλοξενία, ποὺ μᾶς ἐξασφάλισαν».

Μετὰ τὸν Ἑσπερινὸ, τὰ Μέλη τῆς Κοινότητος καὶ τὸ Διοικητικὸ Συμβούλιο αὐτῆς, ὅπως καὶ οἱ Κυρίες τῆς ἐνοριακῆς Φιλοπτώχου Ἀδελφότητος ὠργάνωσαν γιὰ τοὺς ἐκδρομεῖς συνέδρους ὠραία ἑσπερίδα μέσα στὴν τεράστια καλαίσθητη αἴθουσα τοῦ ἐνοριακοῦ πνευματικοῦ Κέντρου, ποὺ ἐμφυχώνεται ἀπὸ τὸν πατέρα Ἡ-

Ἡ «Χρυσή
Ἀκτὴ»
κατὰ
τὴν νύκτα.

λία. Ἡ ἐσπερὶς παριελάμβανεν, ἐκτὸς τοῦ ἐορταστικοῦ δείπνου, ἑλληνικὰ τραγούδια καὶ ἑλληνικοὺς λαϊκοὺς χοροὺς.

Κατὰ τὸ Δεῖπνο ἔκαμε χαιρετιστήρια γλαφυρὴ ὁμιλία σὲ ἀγγλικὴ γλῶσσα ὁ πατὴρ Ἡλίας Πολιτάκης, ἐνῶ στὴ συνέχεια ἡ δις Ἄννα Σαρίκα, πού μέρα καὶ νύκτα ἐμψύχωνε ἀκούραστη τὴν Ὄργανωτικὴ Ἐπιτροπὴ τοῦ Συνεδρίου, ἐξέφρασε τὶς εὐχαριστίες τῶν συνέδρων πρὸς τοὺς ἐξίσου ἀκούραστους Πρόεδρο καὶ Γραμματέα τῆς Ἐπιτροπῆς αὐτῆς κ. Ἰωάννη Ἀμάραντο καὶ κ. Εἰρήνη Ἀμαράντου, οἱ ὅποιοι ἔκαμαν σύντομες ἀντιφωνήσεις, καὶ τέλος πρὸς τὸν Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπο κ. Στυλιανό, ὁ ὁποῖος ἔλαβε τὸν λόγο καὶ εἶπε τὰ ἑξῆς:

«Ἀγαπητοὶ ἀδελφοὶ καὶ ἀδελφές,

Αὐτὲς τὶς ἡμέρες ὁμιλῶ συνεχῶς. Δὲν ἔκαμα μόνον διάλεξι στὸ Συνέδριο. Μίλησα καὶ στὴν ἐκκλησία. Ἐπαιρνα μέρος καὶ στὶς συζητήσεις. Θὰ μὲ ἔχετε βαρεθῆ. Γι' αὐτὸ δὲν θὰ μιλήσω πολὺ. Θέλω μόνον γιὰ μιὰ ἀκόμη φορὰ νὰ ἐκφράσω τὶς εὐχαριστίες μου πρὸς ὅλους ἀπὸ τὴν Κυβέρνηση τῆς Κοινοσλάνδης ἕως τὸν τελευταῖο συνεργάτη στὴν ὁργάνωσι τοῦ Συνεδρίου. Εὐχαριστῶ τὸν Πρόεδρο τῆς Ὄργανωτικῆς Ἐπιτροπῆς Γιάννη Ἀμάραντο καὶ τὴ γυναῖκα του

καὶ ὅλους τοὺς λαμπροὺς συνεργάτες τους, ὅπως τὴ δ/δα Ἄννα Σαρίκα, ἡ ὁποία παρὰ τὸ γεγονός ὅτι εἶχε τὴν ἄδεια γιὰ τὶς διακοπές της, τὶς θυσίασε γιὰ νὰ δουλέψῃ σκληρὰ καὶ μὲ ἀφοσίωσι γιὰ τὸ συνέδριο. Εὐχαριστῶ καὶ ὅλους τοὺς ἄλλους, οἱ ὅποιοι ἀθόρυβα καὶ φιλότιμα ἐργάσθησαν σκληρὰ γιὰ τὸ ραδιόφωνο καὶ τὶς λήψεις τοῦ video, ὥστε σὲ ὅλη τὴν Αὐστραλία καὶ πέραν αὐτῆς νὰ μεταδοθοῦν ἐντυπώσεις ἀπὸ τὸ εὐλογημένο συνέδριό μας. Θεομότατα εὐχαριστῶ τὸν Πρόεδρο κ. Δημήτριο Ράπτη, πὺ διαθέτει χρόνο καὶ δωρεές γιὰ τὴν Κοινότητα μὲ ἄνεση καὶ γαλαντομία. Ὅφειλονται εὐχαριστίες καὶ στὴν σύζυγό του, ἡ ὁποία τὸν ἐνθαρρύνει στὶς ἐνέργειές του. Πάντοτε ἡ σύζυγος εἶναι κινήτρια δύναμις στὰ ἔργα τοῦ συζύγου.

Εὐχαριστῶ τὸν πατέρα Ἡλία καὶ ὅλους τοὺς κληρικούς, οἱ ὅποιοι ὑπὸ τὴν σεμνὴ καθοδήγησι τοῦ πατρὸς Γρηγορίου (ὡς Ἀρχιερατικοῦ Ἐπιτρόπου) ἐργάζονται γιὰ τοὺς πιστοὺς τῆς περιοχῆς καὶ συνετέλεσαν στὴν ἐπιτυχία τοῦ Συνεδρίου... Εὐχαριστίες ὀφείλονται καὶ στοὺς Τρεῖς Ἐπισκόπους...

Τὸ ἐπόμενο Παναυστραλιανὸ Συνέδριο Ἑλληνορθόδοξου Νεολαίας θὰ γίνῃ στὸ Sydney. Τὸ Sydney εἶναι ἱστορικῶς ἡ ἕδρα τῆς Ἱερᾶς Ἀρ-

χιεπισκοπής. Έγώ ζώ τον περισσότερο χρόνο στο Sydney. Έν τούτοις ποτέ δέν λησμόνησα, ό τι είμαι Ποιμενάοχος για όλη την Αύστραλία. Είμαι ό πρώτος, πού έβγαλε πολλές κεντρικές έκδηλώσεις της Γ. Αρχιεπισκοπής και έξω από τó Sydney. Κάμαμε Κληροκολαϊκές συνελεύσεις στην Μελβούρνη, στην Άδελαΐδα, στην Βρισβάνη. Τό ίδιο κάμαμε και με τά Παναυστραλιανά Συνέδρια Έλληνορθοδόξου Νεολαίας, πού είναι σημαντικοί σταθμοί στην ζωή της Έκκλησίας. Ήταν δίκαιον, έπειτα από τόσα έτη, να έπιστρέψουν οί έκδηλώσεις αυτές στο Sydney, τó όποιον δέν άδικείται, όταν αυτές γίνονται και έξω από αυτό. Απόδειξις τούτου είναι ότι οί περισσότεροι σύνεδροι στην Βρισβάνη ήταν από τó Sydney. Όλοι και όλες οί σύνεδροι - όμογενείς έχουν την εύαισθησία να μη αισθάνονται και να μη ζούν τοπικιστικά, αλλά να νοιώθουν ότι είναι άλληλέγγυοι με τούς όμογενείς άδελφούς (άλλων περιοχών). Είναι μέλη τού ένός σώματος τού Χριστού.

Μαζί με όλους τούς έπισήμους άπευθύνω χαιρετισμό και εύχαριστίες στόν παρευρισκόμενο άδελφό πατέρα Νικόλαο της Σεοβικής Έκκλησίας, ό όποίος ύπηρετεί με πολλήν άγάπη...

Ίδιαιτέρως εύχαριστώ τις Κυρίες της Φιλοπτώχου Άδελφότητος, οί όποιες με τόσην άγάπη και τόση προθυμία έτοίμασαν τó ώραίο και πανηγυρικό αυτό δείπνο. Όταν έφθασα έδώ, πήγα πρώτα στην κουζίνα, για να τις συγχαρώ και τις εύχαριστήσω. Γενικώς οί Κυρίες τών Φιλοπτώχων Άδελφοτήτων όλων τών ένοριών έκπληρώνουν μεγάλη άποστολή. Έάν έλειπαν οί Κυρίες της Φιλοπτώχου, θά ήταν άδύνατο να πραγματοποιηθή τó μεγαλύτερο μέρος τών κοινωνικών έκδηλώσεων της Έκκλησίας. Με άφοσίωσι και θυσίες συμπαρίστανται στην Έκκλησία και στην Παοικία, στίς λύπες και στίς χαρές μας. Και στην Ένορία - Κοινότητα της Άγίας Άννης μās έτοίμασαν ώραία ύποδοχή και πλουσία φιλοξενία. Τις εύγνωμονούμε.

Εύχομαι καλήν άντάμωσι στο Sydney. Άντίο σε όλους σας».

Στη συνάφεια αυτή πρέπει να έκφράσωμε ιδιαίτερες θερμές εύχαριστίες και εύγνωμοσύνη πρòς την άκούραστη και άθόρυβη λαϊκή διάκονο της Έκκλησίας της Βρισβάνης κυρία Νίνα Σταμ. Σκλάβου, ή όποία, για να μη φύγωμε χω-

ρίς να ιδούμε και έμεις τó ώραίο τοπίο της «Χρυσής Άκτής», είχε την καλωσύνη τó άπόγευμα της έπομένης ήμέρας 27ης Ίανουαρίου, με άυτοθυσία και με διάθεσι πολυτίμου χρόνου να όδηγήση τόν γράφοντα και τη σύζυγό του με τó οικογενειακό της άυτοκίνητο στην περιοχή της «Χρυσής Άκτής». Μετά διαδρομή μās περιόπου ώρας φθάσαμε στην θαυμασία λουτρόπολι με τούς επιβλητικούς ούρανοξύστες, περπατήσαμε στούς επιβλητικούς δρόμους της, άπολάυσσαμε την αύρα, τη θέα και τόν φλοΐσβο κυμάτων τού Νοτίου Ειρηνικού Ώκεανού και πήραμε μαζί μας δείγμα της ώραίας και λεπτοτάτης χρυσιζούσης άμμου από την καταπληκτική άμμουδιά, πού έκτείνεται σε έκτασι δεκάδων χιλιομέτρων. Στά χείλη μας ήλθεν ό ψαλμικός στίχος: «Αύτη ή θάλασσα ή μεγάλη και εύρύχωρος...» (Ψαλμ. ργ', 25).

(Συνεχίζεται)

ΤΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΚΑ ΒΙΒΛΙΑ

Έξοπλισμένη πρόσφατα ή Άποστολική Διακονία με τά τελειότερα μηχανήματα φωτοστοιχειοθεσίας και offset, συνεχίζει την έπανάδοση τών λειτουργικών βιβλίων της Έκκλησίας μας με εύκρινή και εύανάγνωστα γράμματα, σε διχρωμία. Ήδη κυκλοφορούν:

★ ΤΟ ΕΓΚΟΛΠΙΟΝ ΤΟΥ ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΥ (σελίδες 222). Περιέχει τις ιερές Άκολουθίες τού Έσπερινού, τού Όρθρου και τή Θεία Λειτουργία. Έμπλουτισμένο με τά Εισοδικά, τά Κοινωνικά, τά Μεγαλυνάρια και τις Καταβασίες όλου τού έτους.

★ ΤΟ ΨΑΛΤΗΡΙΟΝ μετά τών έννεα Ώδών (σελίδες 208).

★ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΕΥΧΕΛΑΙΟΥ (σελίδες 48). Περιέχει την όμώνυμη Άκολουθία.

★ Άνατυπώθηκε, επίσης, ή ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΘΑΛΛΕΛΑΙΟΥ τού Ίαματικού και Άναργύρου (σελίδες 38).

★ ΜΗΝΑΙΑ: ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ, ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ, ΜΑΡΤΙΟΥ, ΑΠΡΙΛΙΟΥ, ΜΑΪΟΥ, ΙΟΥΝΙΟΥ, ΙΟΥΛΙΟΥ, ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ, ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ, ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ, ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ και ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ. Σέ νέο, εύχρηστο σχήμα 17Χ24 έκατοστά, τυπωμένα σε καλής ποιότητος χαρτί. Έτοιμάζονται και σύντομα θά κυκλοφορήσουν στο ίδιο εύχρηστο σχήμα (17Χ24) και τά: ΤΡΙΩΔΙΟ, ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΑΡΙΟ και ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΗ.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΠΕΡΙ ΠΡΟΣΕΥΧΗΣ

ΠΡΟΛΕΓΟΜΕΝΑ

Τὸ μικρὸ ἐτούτο Δοκίμιο τοῦ βιωματικοῦ μεγάλου ἀγνώστου Βρετανοῦ συγγραφέα τοῦ 14ου αἰῶνα, μυστικοῦ, δηλαδή μυστικιστοῦ καὶ πνευματικοῦ μαθητοῦ τοῦ διδασκάλου τῆς Ἀποφατικῆς Θεολογίας, πού κρύπτεται ἀπὸ ταπεινοφροσύνη ὑπὸ τὸ ὄνομα τοῦ Διονυσίου τοῦ Ἀρεοπαγίτου, ὅπως ἔχει ἤδη γνωστοποιηθῆ, κατὰ τὴν ἐκδοσὴ τῶν ἄλλων ἐπτὰ συγγραμμάτων του μὲ κορυφὰς τὸν Γνόφον Ἀγνώστιας καὶ τὴν Ἐπιστολὴν Ἐσωτάτης Συμβουλῆς, χωρὶς νὰ ὑπολείπονται καὶ τὰ ὑπόλοιπα τέσσερα, καθὼς καὶ τὸ μι-

Τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Κορίνθου
κ. ΠΑΝΤΕΛΕΗΜΟΝΟΣ

κρὸ πέμπτο, πού ἀποτελοῦν μία ἀπὸ τὶς ἀξιολογότερες πρακτικὲς καὶ γιὰ τὸ ὄχι, βιωματικὲς ἀναλύσεις τῆς Ὁρθόδοξης Μυστικῆς δηλαδή τῆς Μυστικιστικῆς Θεολογίας. Ἡ ὑπαρκτὴ αὕτη καὶ ἐφαρμοσμένη Θεολογία ἔδειξε χωρὶς νὰ παύσῃ ποτὲ νὰ ἀναδεικνύῃ, θεωμένους ἁγίους, φωστῆρες λαμπροὺς καὶ φάρους πνευματικοὺς καὶ βιωματικούς τοῦ Οὐράνιου καὶ Αἰώνιου Βασιλείου τοῦ Θεοῦ, ποτισμένου ἀπὸ τὸ πανάχραντο Αἷμα τοῦ Χριστοῦ, καθὼς ἀπὸ παλιὰ, χωρὶς διακοπὴ, μέχρι σήμερα, ὑπερποτισμένου ἀπὸ τὸ αἷμα τῶν μαρτύρων τῆς Ὁρθόδοξης Χριστιανικῆς πίστεως, καὶ ἀκράδαντα κοσμημένου μὲ τοὺς Πρακτικούς καὶ μὲ τοὺς Θεωρητικούς τῆς Χριστιανικῆς Πράξεως καὶ Θεωρίας.

Τὸ παρὸν Δοκίμιο, περὶ Προσευχῆς, τοῦ ὁποίου ὁ συγγραφέας κάνει μνεῖα καὶ στὸ ἄλλο κορυφαῖο Δοκίμιό του, Ἐπιστολὴ Ἐσωτάτης Συμβουλῆς, στὸ Ἑβδομο Κεφάλαιο, μετὰ ἀπὸ κυκλοφορία του σὲ νεοελληνικὴ Μετάφραση ἀπὸ τὸν κληρικὸ Κλίφτον Γουόλτερ, πού ἐκοιμήθηκε τὸ ἔτος 1991, τὸ ἀναζήτησα καὶ τὸ μεταφέρω ἀπὸ τὴν πρωτότυπη γραφὴ του, σὴν σύγχρονη ἑλληνικὴ γλῶσσα μας μὲ πολλὴ χαρὰ καὶ πνευματικὴ ἱκανοποίηση, γιὰ τὴν ὅλοκληρῶνται ἢ προσφορὰ στὸ Ἑλληνόφωνο Ὁρθόδοξο Χριστιανικὸ Πλήρωμα, ὄλων, καὶ τῶν ὁκτὼ ἔργων - δοκιμίων, τῆς γραφίδας τοῦ συγγραφέα τοῦ Γνόφου Ἀγνώστιας.

Ὅπως καὶ σὶς ἄλλες μεταγλωττίσεις, τοῦ περὶ οὗ ὁ λόγος συγγραφέα τῶν μυστικῶν συγγραμμάτων του, ἔκαμα τὶς ὑφισταμένους Παλαιοδιαθηκικὲς παραπομπὲς σὴν Μετάφραση τὴν καλούμενη τῶν Ἑβδομήκοντα. Τὰ χωρία ἀπὸ τὶς Ἁγ. Γραφὲς εἶναι αὐτὰ τοῦ Δοκιμίου στὰ ὁποῖα πρόσθεσα τὶς παραπομπὲς, ὅπως ἤδη εἶπα, ἐκεῖνα δὲ σὶς θέσεις τῶν ἐπικεφαλίδων, εἶτε ἀγιογραφικὰ εἶτε ὑμνολογικά, τὰ ὁποῖα εἶναι ἐπιλογή τῆς ἐλαχιστότητάς μου, ἔγινε μὲ ὄσην ἦταν δυνατὸν προσπάθεια, νὰ ἀνταποκρίνονται σὶς ἐνότητες τοῦ κειμένου τοῦ συγγραφέα, μὲ τὴν πεποίθησι ὅτι δὲν βλάπτουν, τουναντίον δέ, κάποια ἐρμηνευτικὴ βοήθεια προσφέρουν. Τὸ δημοσιευόμενον Δοκίμιο, χαρακτηρίστηκε προσφάτως σὴν Ἀγγλία ὅτι εἶναι ἓνα πολύτιμο περτάδι. Εἶναι δὲ πραγματικὰ ἓνα ὠραιότατο καὶ βαθύτατο συγγραφικὸ βιωματικὸ κομμάτι, ἀξιοκαὶ μὲ τὴν ἴδια πλοκὴ βάθους, δύναμης καὶ βιωματικῆς ἐμπειρίας, τοῦ ἀνεπανάληπτου συγγραφέα τοῦ Γνόφου Ἀγνώστιας. Ἀκόμη ὑπογραμμίστηκε ὅτι τὸ Περὶ Προσευχῆς, παρὸν πόνημα, ἐξακολουθεῖ νὰ παραμένῃ ἐπὶ ἤδη ὀλόκληρες ἐκατονταετίες, σταθερὰ καὶ ἐξαιρετα σύγχρονο καὶ πολλαπλῶς ὠφέλιμο.

Ἐπιγραμματικὰ ὁ συγγραφέας παρατηρεῖ ὅτι ἢ καλὴ προσευχὴ ἐμπεριέχει δύο συστατικά, πρῶτο τὸ φόβο τοῦ Θεοῦ καὶ δεύτερο τὴν ἐλπίδα σ' Ἐκεῖνον, μιὰ ἐλπίδα ἢ ὁποῖα ἔχει σὰν ἀποτέλεσμα καὶ κατάληξι τὴν Ἀγάπη. Ἐμεῖς τὸ ἴδιο αὐτὸ σὴν Ὁρθοδοξία τὸ λέμε «Ἀρχὴ Σοφίας φόβος Κυρίου», ἀλλὰ ἐννοοῦμε τὸν Ἀγαπητικὸ Φόβο Θεοῦ, μὲ καθαρότητα Καινοδιαθηκική, σὲ σύγκριση καὶ σὲ πραγματικὴ διάσταση μὲ τὴν σκληρὴ Παλαιοδιαθηκικὴ ἐννοιά του. Εἶναι ὄχι μικρὴ ἢ διαστατικὴ διαφορὰ ἀμφοτέρων. Ἡ διαφορὰ αὕτη διαστέλλεται μέσα σὶς γραμμὲς τοῦ Δοκιμίου μὲ παρομοιώσεις, τὴ Ρίζα, τὸν Κορμό, τοὺς Κλάδους καὶ τοὺς Καρπούς τοῦ Δένδρου, μὲ τὸ ὁποῖο προσομοιάζεται ἢ Προσευχὴ, καὶ διαγράφονται τὰ τῆς προσευχῆς τοῦ Θεωρητικοῦ καὶ οἱ ἰδιάζοντες ὑψηλοὶ καρποὶ τῆς κάτω ἀπὸ καὶ μέσα στοὺς οὐρανοὺς τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ.

Ὡς πρὸς τὸ ἀνὰ χεῖρας Δοκίμιο Ἐπιστολὴ

περὶ Προσευχῆς, δὲν συμπεριλαμβανόταν στὶς Ἐκδόσεις τοῦ Ντομ Αὐγουστίνου Μακκὰν τῶν ἐτῶν 1924, 1936, 1942, 1943 καὶ 1947. Ἀπὸ τὴν ἔκδοσιν αὐτὴν ἐκτὸς τοῦ Περὶ Προσευχῆς πονήματος δὲν εἶχαν συμπεριληφθῆ καὶ τὰ Δοκίμια α) Βενιαμίν, β) Περὶ Διάκρισης τῶν ἐσωτερικῶν παρορμήσεων, καὶ γ) Περὶ Διάκρισης τῶν Πνευμάτων. Ἔτσι, λανθασμένα βεβαίως, ἐγίνε κάποια σύγχυση μεταξὺ τοῦ Δοκίμιου περὶ Προσευχῆς καὶ τοῦ «Προσευχή τοῦ Διονυσίου τοῦ Ἀρεοπαγίτου», ποὺ μεταφράστηκε στὰ παλαιολογικά ἀπὸ τὸν συγγραφέα τοῦ Γνόφου Ἀγνωσίας, σὲ φυσικὸ συσχετισμὸ μὲ τὴ μετάφραση ἀπὸ τὸν ἴδιο τοῦ περὶ Μυστικῆς Θεολογίας συγγράμματος Διονυσίου τοῦ Ἀρεοπαγίτου.

Τὸ λάθος διεφωτίσθη, ὅταν μετὰ ἔρευνα καὶ ζήτηση ἔφθασαν στὰ χέρια μου φωτοαντίγραφα τῶν τριῶν Δοκιμίων «Βενιαμίν» κ.λ.π. καὶ στὴ συνέχεια τοῦ «Ἐπιστολὴ περὶ Προσευχῆς» ἀπὸ αὐτὴ ταύτη τὴ συλλογὴ τοῦ Ἐντιμούντου Γκάρντερερ «Κύτταρο αὐτογνωσίας» Μ. ΣΜ. XXV.

Εὔχομαι μὲ τὴ συμπλήρωση μὲ τὸ παρὸν Δοκίμιο τῆς σειρᾶς, ὄλων τῶν, ὑψηλῆς πνευματικότητας ἔργων τοῦ συγγραφέα τοῦ Γνόφου Ἀγνωσίας, τῆς Ἐπιστολῆς Ἐσώτατης Συμβουλῆς καὶ τῶν λοιπῶν συγγραμμάτων του, ἐννοῶ τὴν ἀπόδοση πλεόν ὄλων τῶν ἐκλεκτῶν αὐτῶν ἔργων στὴ νεοελληνικὴ, νὰ προκύψῃ σταθερὴ ὠφέλεια ψυχικὴ, γιατί τὸ Δοκίμιο ἐτοῦτο, «Ἐπιστολὴ περὶ Προσευχῆς», ὅπως καὶ τὰ ἄλλα ἔργα τοῦ συγγραφέα μας, λικνίζουσι τὰ ἄχυρα τοῦ Εὐσεβισμού καὶ τῆς ἐπιδερμικῆς, δυστυχῶς, μοντέρνας, ἐπιπόλαιας καὶ δῆθεν πνευματικότητας, ποὺ ἐξαυτοχρησίστεται ἀπὸ ραδιοφώνου τὴν 24-7-1994, ὡς χριστιανικῆς καρικατούρας, καὶ κόβουσι μὲ τὴν κοφτερὴ τους πνευματικὴ μάχαιρα, κάμνοντες βαθειὰ τομὴ καὶ φθάνοντας μέχρις «ἀρμών καὶ μυελῶν». Ἀπὸ ὅλα τὰ περὶ ὧν ὁ λόγος Δοκίμια προκύπτει σταθερὴ ὠφέλεια, καὶ ἐπαναπροσανατολισμὸς στὴν Ὁρθοδοξίαν τοῦ Ἑλληνικοῦ Χριστιανικοῦ Πληρώματος, γιὰ νὰ μπορούμε καὶ πάλι νὰ χαιρόμαστε καὶ νὰ προσφέρουμε στὸν Ἀνθρωπὸν Κύριον, τεθεωμένους ἄγιους, ἀγνοῦς, φωτισμένους, βιωματικούς, ἔμπειρους, «λάμποντας, ἀστράπτοντας, ἡλλοιωμένους», γνήσιος πιστοῦς, μέσα στὴν Ἐκκλησίαν, φωτοφόρους καὶ φωτοδότες Χριστιανούς.

Τὸ κείμενο ποὺ ἐχρησιμοποίησα εἶναι τῆς ἔκδοσης Τοιάτο καὶ Γουίντους, Λονδίνο Μ.

ΣΜ. XXV (1925) ὑπὸ τὸν τίτλο μεταφραζόμενον ἀπὸ τὰ ἀγγλικά: Κύτταρο Αὐτογνωσίας, Ἐπτὰ πρώιμης ἐποχῆς Μυστικιστικὰ Δοκίμια, τυπωθέντα ἀπὸ τὸν Ἑρρίκον Πέπγουελ τὸ 1521, ἐκδοθέντα μὲ Εἰσαγωγικὰ καὶ Σχόλια ἀπὸ τὸν Ἐδμούντο Γκάρντερερ. Κατὰ τὸν χρόνον τῆς μεταφραστικῆς ἐποχῆς ἐργασίας μου, παραπλεύρως πρὸς τὸ ἀναφεροθὲν εἶχα καὶ ἓνα ἄλλο κείμενο (σελίδες 48-59) ὑπὸ τὸν τίτλο: Διονυσίου Μυστικὴ Θεολογία καὶ ἄλλα Δοκίμια περὶ Θεωρητικῆς Προσευχῆς, περὶ τὸν Γνόφον Ἀγνωσίας, ἐκδοθέντα ὑπὸ τῆς Φύλλης Χάντσον. Πρώιμης ἐποχῆς, Ἀγγλικὸ Κείμενο. Ὁξφόρδη 1955.

† Ὁ Κορίνθου Παντελεήμων

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΠΕΡΙ ΠΡΟΣΕΥΧΗΣ

«Ἐρωτήσω δέ σε σύ με δίδαξον»
(Ἰωβ 40,7. 42,6)

Πνευματικέ μου φίλε ἐν Κυρίῳ, ἔχοντάς με συγκινήσει μὲ τὴν ἐρώτησίν σου, πῶς θὰ μπορέσης νὰ καθοδηγήσης σταθερὰ τὴν καρδιά σου, δηλαδή τὸ θυμικὸ σου τὴν ὥρα τῆς προσευχῆς, μὲ χαρὰ σοῦ ἀπαντῶ, μὲ ὅση μου δύναμη μπορῶ νὰ διαθέσω.

«Μία ροπὴ καὶ ταῦτα πάντα
θάνατος διαδέχεται»
(Ἐκκλησι. Ὑμνος)

Πάντως αὐτὸ ποὺ νομίζω καὶ θὰ ἔλεγα ὅτι θὰ ἦταν τὸ καταλληλότερο νὰ σὲ βοηθήσῃ, μὲ τὴν ἄμεση ἐναρξίν τῆς προσευχῆς σου, εἴτε αὐτὴ θὰ εἶναι σύντομη καὶ μικρὴ, εἴτε θὰ εἶναι μεγάλη καὶ μακρὰ, εἶναι νὰ πεισθῇ ἡ ψυχὴ σου, ὅτι θὰ ἔλθῃ ὁ θάνατός σου τὴν ἴδια στιγμή ποὺ θὰ τελειώνης τὴν προσευχὴ σου αὐτὴ. Ἀκόμη νὰ μὴ νομίσης μὲ αὐτὸ ποὺ προτρεπτικὰ σοῦ λέω ὅτι εἶναι κάτι τι τὸ παράξενο, πῶς εἶναι μιὰ ἀπίθανη σκέψη. Ὁχι. Γιατὶ μὴ νομίσης ὅτι ὑπάρχει ἀνθρώπινο πλάσμα ποὺ ζῆ ἐτούτῃ τῇ στιγμῇ, ἀλλὰ ποὺ μπορεῖ νὰ βεβαιώσῃ σταθερὰ καὶ ἀταλάντευτα ὅτι θὰ ζῆ σὲ λίγο, τὴν ἄλλῃ στιγμή, τὴν ἄλλῃ ὥρα, τὴν ἄλλῃ ἡμέρα. Γι' αὐτὸ ὅ,τι σοῦ λέω δὲν εἶναι παράλογο, ἀλλὰ τουναντίον βρῖσκεται μέσα στὰ πλαίσια καὶ τῆς λογικότητος καὶ τῆς πιθανότητος.

(Συνεχίζεται)

«ΠΟΙΗΤΑΙ» ΚΑΙ ΟΧΙ ΜΟΝΟΝ «ΑΚΡΟΑΤΑΙ»*

Στὴν εἰσηγητικὴ ὁμιλία μου προσπάθησα νὰ κάμω μιὰ συνοπτικὴ ἀναφορὰ στὸν «Δεκάλογον» καὶ πρὸς τὸ τέλος σημείωσα τὸ διαχρονικὸ καὶ ἐπίκαιρο χαρακτῆρα του. Τὸ ὅτι μέσα ἀπὸ τὸν «Δεκάλογον» περνᾷ «ἡ φωνὴ τοῦ θελήματος τοῦ Θεοῦ» εἶναι πολὺ φυσικὸ ὁ λόγος αὐτὸς νὰ

Τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Δράμας
κ. ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ, Δρος Θεολογίας

βρίσκεται ὑπεράνω τοῦ χρόνου, τῆς κάθε ἐποχῆς καὶ τῶν δεδομένων καὶ συνθηκῶν τῆς ζωῆς καὶ νὰ «διαμένει εἰς τὸν αἰῶνα» (Ψαλμ. 118,90).

Ὅσον καὶ ἂν ἐκ πρώτης ὄψεως καὶ στὰ πρῶτα πνευματικὰ «βήματα» παρουσιάζεται πὼς εἶναι «σκληρὸς οὗτος ὁ λόγος» (Ἰωάν. 6,60), ὅταν κανεὶς προχωρήσει στὴν ἐφαρμογὴ του, τόσο καὶ διαπιστώνει πὼς «αἱ ἐντολαὶ αὐτοῦ βαρεῖαι οὐκ εἰσὶν» (Α' Ἰωάν. 5,3). Καὶ δὲν εἶναι βαρεῖες οἱ ἐντολές τοῦ Θεοῦ γιατί στὴν πραγματικότητα, ὅταν κανεὶς ἔχει παρουσιάσει μιὰ πρόοδο στὴν ἐφαρμογὴ τους δὲν ἔχει τὸ αἶσθημα ἐκείνου, ποὺ πρωτοεφαρμόζει τὶς ἐντολές καὶ αἰσθάνεται ὡσὰν νὰ καταπιέζεται καὶ νὰ δεσμεύεται. Ὅσο περισσότερο κανεὶς περνᾷ σὲ πληρέστερη ἐφαρμογὴ τῶν ἐντολῶν, τόσο καὶ περισσότερο διαπιστώνει, πὼς ὄχι καταπίεση καὶ δέσμευση δὲν αἰσθάνεται, ἀλλὰ ἀντιθέτως καθημερινὰ ἐπιβεβαιώνει πὼς «ὁ ζυγὸς αὐτῶν εἶναι χρηστὸς καὶ τὸ φορτίον των ἑλαφρόν ἐστιν» (Ματθ. 11,30). Ἀφοῦ προαναφέραμε στὶς εἰσηγητικὲς μας σκέψεις πὼς οἱ ἐντολές εἶναι ἓνα εἶδος ὁδοδεικτῶν, ποὺ μᾶς ἐπισημαίνουν τὸν τρόπο πορείας μας μέσα στὴ ζωὴ, εἶναι πολὺ φυσικὸ νὰ ἔχουν κάποιο χαρακτῆρα «ἐξουσιαστικόν» ἐπάνω μας καὶ νὰ ἀσκούν μιὰ μορφή «κυριαρχίας». Αὐτὴ ἢ «ἐξουσία» καὶ «κυριαρχία» εἶναι μιὰ μορφή «ζυγοῦ». Γιὰ νὰ κατευθύνει ὁ γεωργὸς τὰ βόδια του ἢ τὰ ἄλογά του τὰ βάζει στὸ ζυγὸ καὶ ἀξιοποιεῖ τὶς δυνάμεις τους καὶ ἀποδίδουν ἔργον. Ἄν ἀφεθοῦν ἐλεύθερα, χωρὶς νὰ μποῦν στὸ ζυγὸ, τότε ξεστρατίζουν καὶ παρεκκλίνουν ἀπὸ τὸ ἔργον τους.

* Ὁμιλία ἐπὶ τῇ λήξει τῆς Συνάξεως τῶν πρεσβυτέρων (31.5.94).

Ὅπωςδήποτε ὁ ἄνθρωπος ποὺ ἐλεύθερα καὶ ἀδέσμευτα ἐπιλέγει νὰ βαδίσει «τὴν ὁδὸν Κυρίου» (Ματθ. 3,3) ἀποδέχεται νὰ μπεῖ σ' ἓνα συγκεκριμένο «πλαίσιο», σ' ἓναν τρόπον ζωῆς, ποὺ ὑποδεικνύεται ἀπὸ τὶς ἐντολές καὶ τὰ θελήματα τοῦ Θεοῦ. Αὐτὴ ἀκριβῶς ἢ ἀποδοχὴ ἀποτελεῖ μιὰ μορφή «ζυγοῦ». Μπαίνει κανεὶς κάτω ἀπὸ τὴν καθοδήγησιν τοῦ Θεοῦ. Αὐτὸ ὁ ἀνυποψίαστος τὸ θεωρεῖ μορφή σκλαβιάς καὶ δουλείας. Αὐτὸ ἄλλωστε μεταφορικὰ σημαίνει καὶ «ὁ ζυγός». Ὅμως ὅταν τὸν «ζυγὸν» αὐτὸν τὸν ἐπιλέγει κανεὶς ἐλεύθερα καὶ ἐπιθυμεῖ ἀποκλειστικὰ ἀπὸ αὐτὸν νὰ «κυριαρχεῖται» καὶ νὰ «ἐξουσιάζεται», τότε ὁ «ζυγός» αὐτὸς εἶναι ἀπλὸς καὶ τὸ φορτίον εἶναι ἑλαφρό. Καὶ ἐνῶ σὲ κάποιους φαίνεται «σκληρὸς ὁ λόγος», σ' ἄλλους αὐτὸς ὁ ἴδιος λόγος γίνεται ἀποδεκτὸς ὡς «ῥήματα ζωῆς αἰωνίου» (Ἰωάν. 6, 60. 68).

Οἱ πρῶτοι τὸν λαμβάνουν καὶ τὸν ἀντιμετωπίζουν μ' ἓνα θεωρητικὸ τρόπο. Ἐπειδὴ ἀδυνατοῦν νὰ τὸν ἐφαρμόσουν νομίζουν πὼς δὲν μπορεῖ νὰ ἔχει σχέση μὲ τὴν καθημερινὴν ζωὴ. Τὸν θεωροῦν ἐξωπραγματικόν. Ἀνεφάρμοστο στὰ ἀνθρώπινα δεδομένα. Μπορεῖ ἴσως θεωρητικὰ νὰ τὸν ἀποδέχονται. Ὡς ἓνα σύστημα ἠθικὸ καὶ μιὰ βιοθεωρία καὶ κοσμοθεωρία νὰ νομίζουν πὼς μπορεῖ νὰ σταθεῖ. Ἀλλὰ βρίσκεται ἔξω ἀπὸ τὴν ζωὴ. Ὅμως οἱ ἐντολές τοῦ Θεοῦ, εἴτε βρίσκονται στὴν Παλαιὰ Διαθήκη εἴτε στὴν Καινὴ, δόθηκαν ἀπὸ μέρους τοῦ Θεοῦ γιὰ νὰ δείξουν τρόπο ζωῆς στὴν πορεία τοῦ ἀνθρώπου. Δὲν εἶναι ἀπλῶς ὠραῖα λόγια γιὰ νὰ φτιάχνει ὁ ἄνθρωπος ἠθικολογήματα καὶ ιδεολογήματα καὶ εὐσεβολογίες. Οὔτε οἱ ἐντολές αὐτὲς εἶναι ἓνα «ὕλικό» γιὰ νὰ μπορεῖ ὁ ἄνθρωπος νὰ σκέπτεται καὶ νὰ διανοεῖται καὶ διαλέγεται σὲ στιγμὲς πνευματικῶν ἀναζητήσεων καὶ θεωρητικῶν προβληματισμῶν. Μέχρις ἐνὸς σημείου αὐτὸ καὶ πρέπει καὶ μπορεῖ νὰ γίνεται. Τελικῶς ὅμως πρέπει νὰ περνᾷ κανεὶς στὴν ἐφαρμογὴ. Εἶναι χαρακτηριστικὴ ἢ στάση τοῦ Κυρίου, ὅταν παρουσιάζεται ὡς «ὁ καλὸς Ποιμὴν», καθορίζει καὶ τὴν ἀποστολὴν του. «Ἐγὼ ἦλθον», μᾶς διαβεβαιώνει, «ἵνα ζῶν ἔχωσι καὶ περισσὸν ἔχωσιν» (Ἰωάν. 10,10) τὰ λογικά του πρόβατα. Ποὺ σημαίνει πὼς ὁ Κύριος δὲν ἦλθε, ὅπως ἔχει πο-

λὸ σωστὰ λεχθεῖ, νὰ ιδρύσει ἀπλῶς μιὰ νέα θρησκεία, νὰ δώσει ἓνα νέο σύστημα ἠθικὸ ἢ νὰ διατυπώσει ὑψηλὲς θεωρίες καὶ ιδέες, ἔστω καὶ πρωτοφανεῖς καὶ πρωτόκουστες. Ἦλθε στὸν κόσμον μας, «σάρξ ἐγένετο καὶ ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν» (Ἰωάν. 1,14) γιὰ νὰ φέρει στὰ λογικά του πρόβητα ζωὴ καὶ μάλιστα ζωὴ περίσσια, πού τὴ ζεῖ κανεῖς «ἐν καινότητι ζωῆς» (Ρωμ. 6,4), θὰ εἶναι μιὰ καινούργια ζωὴ.

Ἔτσι ὁ «Δεκάλογος» καὶ γενικῶς ὅλες οἱ ἐντολὲς τοῦ Θεοῦ δὲν ἀποτελοῦν ἀπλῶς τὴ θρησκευτικὴ διδασχὴ μας γιὰ νὰ τὴ σχολιάζουμε στίς θρησκευτικὲς μας συζητήσεις. Μέσα σ' αὐτὲς ὑπάρχει ὁ καινούργιος καὶ ὁ νέος τρόπος καὶ στάση ζωῆς μας. Δὲν ἀρκεῖ νὰ μελετᾷ, νὰ σχολιάζει καὶ νὰ συζητᾷ κανεῖς τὸ λόγο τοῦ Θεοῦ, χωρὶς νὰ περνᾷ αὐτὴ ἡ ἀπασχόληση καὶ νὰ μεταφέρεται μέσα στὴ ζωὴ καὶ νὰ γίνεται καθημερινὴ ζωὴ.

Μᾶς κάμνει ἐντύπωση πῶς μέσα στὰ ἀγιογραφικὰ κείμενα, πού στὴν πραγματικότητα περιέχουν τίς ἐντολὲς τοῦ Θεοῦ μὲ τὴν εὐρύτερη ἔννοια, συναντᾶται πολὺ συχνὰ τὸ ρῆμα «ποιῶ» μὲ τὸ παράγωγό του «ποιητής». Τὸ ρῆμα «ποιῶ» σημαίνει κάμνω, δημιουργῶ, ἐκτελῶ. Τὸ δὲ «ποιητής» δὲ σημαίνει αὐτὸν πού δημιουργεῖ καὶ συνθέτει ἓνα ἔργο σὲ στίχους, ἀλλὰ αὐτὸν πού κάμνει πράξη τὸν λόγο τοῦ Θεοῦ, πού τὸν ἐφαρμόζει. Στίς κάποιες ἀναφορὲς, πού γίνονται μὲ τὸ ρῆμα «ποιῶ» καὶ «ποιητής» γίνεται καὶ ἀντιδιαστολὴ καὶ μὲ τὸ οὐσιαστικὸν «ἀκροατής». Ἔτσι «οὐ γὰρ οἱ ἀκροαταὶ τοῦ νόμου δίκαιοι παρὰ τῷ Θεῷ, ἀλλ' οἱ ποιηταὶ τοῦ νόμου δικαιωθήσονται» (Ρωμ. 2,15). Στὸ θεϊκὸ δικαστήριον δὲν δικαιώνονται ὅσοι ἄκουσαν ἀπλῶς τὸ νόμο, ἀλλὰ μόνον ὅσοι τήρησαν τὸ νόμο. Γι' αὐτὸ καὶ μᾶς προτρέπει ἡ Γραφή: «γίνεσθε ποιηταὶ λόγου καὶ μὴ μόνον ἀκροαταί... εἴ τις ἀκροατής λόγου ἐστὶ καὶ οὐ ποιητής, οὗτος ἔοικεν ἀνδρὶ κατανοοῦντι τὸ πρόσωπον τῆς γενέσεως αὐτοῦ ἐν ἐσόπτρῳ, κατενόησε γὰρ ἑαυτὸν καὶ ἀπελήλυθε, καὶ εὐθέως ἐπελάθετο ὅποιος ἦν' ὁ δὲ παρακύψας εἰς νόμον τέλειον τὸν τῆς ἐλευθερίας καὶ παραμείνας, οὗτος οὐκ ἀκροατής ἐπιλησμονῆς γενόμενος, ἀλλὰ ποιητής ἔργου. οὗτος μακάριος ἐν τῇ ποιήσει αὐτοῦ ἔσται» (Ἰακ. 1, 22-25).

Βεβαίως ἡ ἀκρόαση τοῦ λόγου εἶναι ἀπαραίτητη καὶ αὐτὸ γίνεται ἰδιαιτέρως στίς λατρευτικὲς μας συνάξεις. Ὁ ἱερουργὸς μᾶς κάμνει τὴ

σύσταση «ὄρθοι' ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου» καὶ στὴν εὐχὴ πρὸ τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου ζητᾷ «νὰ λάμψει μέσα στίς καρδιές μας τὸ ἄφθαρτο καὶ γνήσιο φῶς τῆς θεογνωσίας καὶ νὰ ἀνοίξει τὰ μάτια τῆς διανοίας μας γιὰ νὰ κατανοήσουμε τὰ Εὐαγγελικὰ κηρύγματα. Ἀκόμη νὰ βάλει μέσα μας καὶ τὸν φόβον τῶν μακαρίων Του ἐντολῶν». Ὅμως δὲν μποροῦμε νὰ μείνουμε στὴν ἀκρόαση μόνον τῶν ἐντολῶν τοῦ Θεοῦ, ὅσο καὶ ἂν αὐτὸ τὸ στάδιο εἶναι ἀπαραίτητον καὶ οὐσιαστικόν. Ὅπως ἀναφέρει τὸ ἀγιογραφικὸν κείμενον τοῦ ἁγίου Ἰακώβου τοῦ ἀδελφοθέου, πού προαναφέραμε, «τὸν λόγο τοῦ Θεοῦ πρέπει νὰ τὸν κάνουμε πράξη καὶ ὄχι μόνον νὰ τὸν ἀκοῦμε ξεγελώντας τοὺς ἑαυτοὺς μας. Γιατὶ ὅποιος ἀκοῦει τὸν λόγο τοῦ Θεοῦ καὶ δὲν τὸν ἐφαρμόζει, αὐτὸς μοιάζει μὲ ἄνθρωπο πού βλέπει τὸν ἑαυτό του μέσα σ' ἓναν καθρέπτη' τὸν βλέπει καὶ φεύγοντας ξεχνάει ἀμέσως πῶς ἦταν' ὅποιος ὅμως μελέτησε τὸν τέλειον νόμο, δηλαδὴ τὸ νόμο τῆς ἐλευθερίας, καὶ ἔμεινε σταθερὸς σ' αὐτόν, ὅποιος δὲν εἶναι ἀπλῶς ἀκροατής πού ξεχνάει, ἀλλὰ τὸν ἐφαρμόζει στὴν πράξη, αὐτὸς μὲ τὴν ἔμπρακτὴ αὐτὴ ἐφαρμογὴ θὰ εἶναι μακάριος» καταλήγει ὁ ἅγιος ἀπόστολος.

Ἄλλὰ καὶ ὅσοι περάσουν τὸ στάδιο τῆς ἀκροάσεως καὶ ἐπηρεασμένοι καὶ ἐνθουσιασμένοι ἀπὸ τίς ἐντολὲς τοῦ Θεοῦ θελήσουν νὰ ἐργασθῶν ἱεραποστολικά καὶ νὰ τίς μεταδώσουν καὶ σ' ἄλλους, «ἡ διδασχὴ» τους αὐτὴ δὲ λογαριάζεται, ἂν προηγουμένως δὲν περάσουν στὸ στάδιο νὰ γίνουν «ποιηταὶ τοῦ λόγου». Ὁ Κύριος τὸ ἔθεσε μὲ τόση σαφήνεια: «ὃς δ' ἂν ποιῆσῃ καὶ διδάξῃ, οὗτος μέγας κληθήσεται ἐν τῇ Βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν» (Ματθ. 5,19). Σκόπιμα προηγεῖται τὸ «ποιῆσῃ» καὶ ἔπειτα ἀκολουθεῖ τὸ «διδάξῃ». Ἀνάμεσα στὴν «ἀκρόαση», τὴ «διδασχὴ» καὶ τὴν «ἐφαρμογὴ» τῶν ἐντολῶν, τὸ τελευταῖο ἔχει τὴ μεγαλύτερη βαρῦτητα καὶ τὴν πιὸ οὐσιαστικὴν σημασία. Καὶ τὸ πιὸ σπουδαῖο, μπορεῖ νὰ εἶναι δυνατότητα τοῦ καθενὸς ἀνθρώπου, τοῦ πιὸ ἄσημου, τοῦ πιὸ ἀγράμματος καὶ τοῦ πιὸ «ἐλαχίστου» ἀδελφοῦ. Αὐτοὶ ἴσως δὲν μποροῦν νὰ εἶναι καλοὶ «ἀκροαταί» λόγῳ διανοητικῆς ἢ μορφωτικῆς ἀνεπάρκειας. Δὲν εἶναι ὅπωςδήποτε «διδάσκαλοι» τῆς ἀληθείας τοῦ Θεοῦ λόγῳ ἐλλείψεως σχετικῶν προσόντων.

(Συνεχίζεται)

ΣΥΝΟΔΟΣ ΙΕΡΑΡΧΙΑΣ - 19.10.1994

ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ

ΕΠΙ ΤΟΥ ΛΕΓΟΜΕΝΟΥ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟΥ ΖΗΤΗΜΑΤΟΣ

ΥΠΟ ΤΟΥ ΣΕΒ. ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΠΑΤΡΩΝ κ. ΝΙΚΟΔΗΜΟΥ

ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΣΥΝΟΔΟΝ ΤΗΣ ΣΕΠΤΗΣ ΙΕΡΑΡΧΙΑΣ

Πιστεύομεν ἀκραδάντως ὅτι εἰς τὰ ζητήματα τῆς Ἐκκλησίας τὸν λόγον ἔχουν οἱ ἱεροὶ Κανόνες καὶ τὰ Κανονικὰ Ὑφάσματα Διοικήσεως τῆς Ἐκκλησίας.

Διὰ τοῦτο ἤξιώσαμεν, ἀπὸ τοὺς —καλῶς ἢ κακῶς— γενομένους ἐκπτώτους ἀδελφούς, ὑπακοὴν καὶ συμμόρφωσιν πρὸς τὰ ἐκκλησιαστικῶς ἀποφασισθέντα. Αὐτὸ δὲ ἐξάπαντος θὰ ἦτο τὸ καλλίτερον καὶ δι' αὐτοὺς καὶ διὰ τὸν λαὸν καὶ διὰ τὴν Ἐκκλησίαν.

Ἡ ἐν Χριστῷ «καταλλαγὴ» δὲν θὰ ἐβράδυνε νὰ ἐπέλθῃ, ἐὰν ἔθετον ἑαυτοὺς εἰς τὴν διάθεσιν τῆς Ἐκκλησίας, ἀντὶ νὰ θέτουν ὅρους καὶ νὰ ἀντιδικοῦν πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν «ἀνταγωνιζόμενοι».

Ἄλλὰ δὲν ἀπεδέχθησαν καμμίαν ἀπὸ τὰς μέχρι σήμερον γενομένας ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας ρυθμίσεις τοῦ ζητήματός των, ἐμμένοντες εἰς ἀνεκδότους θέσεις, ξένας πάντως πρὸς τὴν πατερικὴν παράδοσιν καὶ τὸ παράδειγμα τῶν Πατέρων, κατὰ μίμησιν τοῦ Ἰωάνη ἢ τὸν οἰκειότερον Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου τρόπον.

Ἐν πάσῃ περιπτώσει, συμπορευόμενοι πρὸς τὸ σύστημα τῆς «νόμῳ κρατούσης Πολιτείας» οἱ ἐν λόγῳ Ἱεράρχαι, ἐδημιούργησαν ἐσχάτως πολλὴν σύγχυσιν καὶ ἀναταραχὴν. Καταλήψεις Ναῶν καὶ Μητροπόλεων ὑπ' αὐτῶν ἔχουν προκαλέσει οὐχὶ μικρὰν ἀνωμαλίαν καὶ ἔκθεσμον κατάστασιν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ. Αἱ δὲ ἀνιέροι σκιναὶ καὶ χειροδικαὶ κληρικῶν καὶ λαϊκῶν, ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τῶν Ἱ. Ναῶν, καὶ δὴ καὶ ἐν ὥρᾳ θείας λατρείας, ἐπέτειναν τὴν ὀξύτητα καὶ τὰς ἀσχημίας, εἰς βαθμὸν ἀπαράδεκτον καὶ ἀδιανόητον. Καὶ διέβρωσαν τὰ θεμέλια τῆς πίστεως καὶ τῆς εὐσεβείας τοῦ λαοῦ, καὶ προπάντων τῆς νεότητος.

Εἶναι βέβαιον ὅτι δὲν ὑπάρχουν ἄλλα περιθώρια. Τὸ κακὸν πρέπει νὰ λήξῃ τὸ συντομότερον. Ὁ Ἄρχων τῆς εἰρήνης ἀπαιτεῖ τὴν ἄρσιν τῆς πέτρας τοῦ σκανδάλου. Διότι Αὐτὸς «ἔδωκε τῇ ἐκκλησίᾳ ποιμένας καὶ διδασκάλους πρὸς τὸν καταρτισμόν» —καὶ ὄχι τὸν σκανδαλισμὸν τῶν πιστῶν.

* * *

Διὰ πολλοστὴν φορὰν ἀπασχολεῖ τὴν Ἱεραρχίαν ἡ λύσις τοῦ ἐπιμάρχου τούτου ζητήματος.

Δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ ὑπομνήσωμεν ὅτι καὶ ἄλλοτε

συνεκροτήθη Ἐπιτροπὴ (ἐννεαμελής) πρὸς τοῦτο· ἀλλὰ δυστυχῶς ἔμεινε χωρὶς ἀποτέλεσμα ὀριστικόν. Ἄλλὰ πάντως ἐπετεύχθη ἡ ἀποκατάστασις τεσσάρων ἐμπεριστάτων ἀδελφῶν (Σταγῶν καὶ Μετεώρων, Πολυανῆς καὶ Κιλκισίου, τοῦ μακαριστοῦ Ἀγυιάς καὶ Συκουρίου, καὶ τοῦ Σεβ. Γουμενίσσης, ἐκ τῆς ἐτέρας πλευρᾶς).

Τὸ θετικὸν τοῦτο —μερικὸν ἔστω— ἀποτέλεσμα εἶναι ὅπωςδήποτε καθοδηγητικὸν καὶ διὰ τὴν περαιτέρω προσπάθειαν· διότι ὁμολογεῖται ὅτι εἶναι ἐπιτυχία καὶ πρόοδος εἰς τὴν λύσιν τοῦ ὄλου προβλήματος, ἐφ' ὅσον ἀπὸ τοὺς 7 ἔμειναν 3 μόνον ἀτακτοποίητοι. Οἱ δὲ ἀποκατασταθέντες εἶναι ἱκανοποιημένοι· καὶ τὸ ἔργον των εἰς τὰς νέας μητροπόλεις κρίνεται ἀξιόλογον.

Ἄλλ' οἱ ἐναπομείναντες τρεῖς (Θεολόγος, Νικόδημος καὶ Κωνσταντῖνος) ὠδήγησαν τὰ πράγματα εἰς τὰ ἄκρα (κυρίως οἱ δύο πρῶτοι· ὁ τρίτος τοὺς ἀκολουθεῖ παθητικῶς).

Ὅταν ἤμην ἀντιπρόεδρος τῆς Ἱ. Συνόδου, εἶχα στηλιτεύσει τὴν ἀνταρσίαν τῶν τριῶν. Καὶ εἶναι καταγεγραμμένη καὶ δημοσιευμένη εἰς τὸ Περιοδικὸν «Ἐκκλησία» ἡ αὐστηρὰ ἀποψὶς μου περὶ πατάξεως τῆς ἀναρχίας εἰς τὴν ρίζαν τῆς, ὥστε νὰ μὴ ἀποτελέσῃ κακὸν προηγούμενον διὰ μερικοὺς στρατευμένους στασιαστάς «ἐπαγγελλομένους θεοσεβείαν» (Α' Τιμ. β' 10).

* * *

Ἠκούσαμεν καὶ πάλιν σήμερον φερομένην πρότασιν —διὰ τοὺς τρεῖς— ὅπως ἀποκατασταθῶν δι' ἐπιμερισμοῦ τῶν ἀντιστοίχων διεκδικουμένων Μητροπόλεων μεταξὺ τῶν ἄλλοτε καὶ τῶν νῦν ὁμοτίτων Ἱεραρχῶν.

Ἡ πρότασις αὕτη κινεῖται εἰς τὰ πλαίσια τῆς «οἰκονομίας» καὶ τῆς ἀγάπης καὶ μερίμνης τῆς Ἐκκλησίας δι' ἀμφοτέρω τὰ μέρη, χάριν τῆς εἰρήνης τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ σώματος, τῆς ἄρσεως τοῦ σκανδαλισμοῦ τῶν πιστῶν καὶ πρὸς δόξαν Θεοῦ.

Ἀσφαλῶς, «ἐν σοφίᾳ περιπατοῦντες πρὸς τοὺς ἔξω (καὶ) τὸν καιρὸν ἐξαγοραζόμενοι», εἰς τὰς κρισί-

μους περιστάσεις τοῦ ἔθνους καὶ τῆς Ὁρθοδοξίας σήμερον, δὲν θὰ ἀγνοήσωμεν τὴν φιλάδελφον πρότασιν. Μὲ ποίας ὅμως προϋποθέσεις δυνάμεθα νὰ προχωρήσωμεν εἰς τὴν προτεινομένην ρύθμισιν τοῦ ὑπὸ κρίσιν «ζητήματος»;

Κατανοοῦμεν τὴν παραγγελίαν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος: «Τὸ ἐπεικὲς ὑμῶν γνωσθήτω πᾶσιν ἀνθρώποις» (Φιλιπ. δ' 5). Ἄλλὰ συνειδητοποιοῦμεν καὶ τὴν παράλληλον ταύτης σύστασιν: «βλέπετε οὖν πῶς ἀκριβῶς περιπατεῖτε, μὴ ὡς ἄσοφοι, ἀλλ' ὡς σοφοί» (Ἐφ. ε' 15). Καὶ διὰ τοῦτο: «δεῦτε διαλεχθῶμεν, λέγει Κύριος» (Ἦσ. α' 18) (Ἐλάτε νὰ τὸ συζητήσωμεν).

Ἡ Ἱ. Σύνοδος, διὰ συγκροτηθείσης ἐπὶ τούτῳ Ἐπιτροπῆς, ἐκάλεσε τοὺς ἐμπεριστατοὺς ἀδελφοὺς εἰς συνεννόησιν.

Καὶ ἤρχισεν ὁ διάλογος μετ' αὐτῶν, διὰ νὰ εὐρεθῆ ἡ χρυσοῦς τομῆ. Τὸ κλίμα ἐν τούτοις δὲν ἦτο εὐχρατον. Ἡ ἑτέρα πλευρὰ ἔσπευσε νὰ ἐρωτήσῃ: Πῶς μᾶς καλεῖτε, ἐνῶ διατελοῦμεν ὑπὸ ἀκοινωνησίαν; Καὶ πῶς νὰ συνδιαλεχθῶμεν, ἐὰν πρῶτον δὲν ἀρθῆ ἐκ τοῦ μέσου ἡ ἀκοινωνησία;

Αὐτὸ ὅμως εἶναι λήψις τοῦ ζητουμένου, δηλ. σοφισμα. Ἡ ἄρσις τῆς ἀκοινωνησίας θὰ ἐπέλθῃ διὰ τῆς συνδιαλλαγῆς, ὡς καρπὸς καὶ ἐπακόλουθον ταύτης καὶ ὄχι ἀντιστρόφως.

Εἰς τὴν συνέχειαν ἐχαρακτήρισαν ὡς σιμωνίαν! τὴν παραχώρησιν τμήματος τῆς ἐπιμάχου Μητροπόλεως εἰς τὸν ἕτερον φερόνυμον αὐτῆς Μητροπολίτην, σοφιστικῶ τῷ τρόπῳ πάλιν παραστήσαντες τὴν «καταλλαγὴν» ὡς δηθεν συναλλαγὴν! καὶ ἐπιδηλώσαντες ὅτι δὲν στέργουν εἰς ἀποκατάστασιν τῶν «ἐπ' ἀνταλλάγματι», τρόπον τινά.

Ἐποικριταί! «περιάγετε τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν ποιῆσαι ἓνα προσήλυτον» εἰς ὑποστήριξιν τοῦ αἰτήματός σας. Καὶ ἐνῶ ἡ Ἱ. Σύνοδος χαράσσει σολομώντειον γραμμὴν, διὰ νὰ σᾶς περιλάβῃ εἰς τοὺς κόλπους τῆς Κανονικῆς Ἱεραρχίας καὶ σᾶς περιβάλῃ μὲ ἀγάπην καὶ τιμὴν, χαρακτηρίζετε ὡς σιμωνιακοὺς τοὺς τείνοντας πρὸς ὑμᾶς «δεξιὰς κοινωνίας» καὶ δὲν παρέχετε τὸ παραμικρὸν δείγμα καλῆς θελήσεως καὶ, ἐπὶ τέλους, κάποιας «κενώσεως» καὶ συγκαταβάσεως, διὰ νὰ ἐπανέλθετε εἰς ἐκκλησιαστικὴν κοινωνίαν καὶ ἐνεργὸν Ἀρχιερατείαν.

Ἐξ ἄλλου, ὑποκριτικώτατα προβάλλεται ὑπ' αὐτῶν «ζήτημα συνειδήσεως», προκειμένου νὰ μοιρασθοῦν μὲ ἕτερον ἀδελφὸν τὰς εὐθύναις τῆς διαποιμάνσεως τοῦ λαοῦ τοῦ Θεοῦ, μὲ ἀντίστοιχον συρρικνωσιν τῶν ὁρίων τῶν Μητροπόλεων, ὡς ἐὰν αὐταὶ ἦσαν τὰ τιμάρια τῶν.

Δὲν τοὺς ἐνοχλεῖ ἐν τούτοις ἡ συνείδησις ὅταν ὑποκινοῦν — ἢ ἔστω ἀνέχωνται, ἐνῶ θὰ μπορούσαν νὰ ἀποτρέψουν, τὰς ταραχάς, τὰ ἔκτροπα, τὰς βεβηλώσεις Ἱ. Ναῶν καὶ ἁγίων Μυστηρίων, ἐκ μέρους φανατικῶν ὄχλων, ποὺ — ὡς διατείνονται — «ἀσκοῦν τὰ ἐκκλησιαστικά των δικαιώματα». «Μωροὶ καὶ τυφλοὶ! Τί γὰρ μείζον» ἐν προκειμένῳ;...

* * *

Οἱ εἰρημῆνοι (ἐκπτωτοὶ) Ἀρχιερεῖς ἐδημοσίευσαν τὰς ἀπόψεις των (βλ. «Ὁρθόδοξον Τύπον», φ. 10956/7.10.94), κατὰ πάντα ἀρνητικῶς, ἐν σχέσει πρὸς τὴν πρότασιν τῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς.

Παρὰ ταῦτα, οὐδεμίαν ἡμεῖς ἀντίρρησην ἔχομεν διὰ τὴν ἴδρυσιν τῶν προτεινομένων νέων Μητροπόλεων. Καὶ εἴθε νὰ εὐδοθῆ ἡ λύσις τοῦ προβλήματος διὰ τοῦ τρόπου αὐτοῦ. Ἄλλὰ πολὺ ἀμφιβάλλομεν. Διότι οἱ ἀδελφοὶ μας ἐκεῖνοι ἔχουν τὴν ψευδαίσθησιν ὅτι ὁμιλοῦν ἀπὸ θέσεως ἰσχύος, ὥστε νὰ ἀξιοῦν νὰ ὑπαγορεύσουν αὐτοὶ τὴν λύσιν μονομερῶς καὶ ἡ Ἱεραρχία τῆς Ἐκκλησίας νὰ μὴ δύναται νὰ ἔχῃ ἄλλην ἐπιλογὴν, ἐφ' ὅσον ἐκεῖνοι θὰ κραδαίνουν πρὸς ἡμᾶς κάποιες ἀποφάσεις περὶ δεδικασμένων...

Κάποτε ὅμως πρέπει νὰ ἀντιληφθοῦν ὅτι ἡ Ἐκκλησία δὲν μπορεῖ νὰ ἀρνηθῆ ἑαυτὴν καὶ νὰ παραδοθῆ δεσμία εἰς τὸν Καίσαρα. Διὰ τοῦτο ἄλλωστε καὶ ὁ Καίσαρ κατανοεῖ πολλάκις τὴν ἀνάγκην νὰ συμπράξῃ καὶ νὰ προσχωρήσῃ ἐν μέρει πρὸς τὰ ἐκκλησιαστικὰ πεπραγμένα, διευκολύνων οὕτω τὴν εὐρεσιν τῆς χρυσοῦς τομῆς, ὅπου ἡ ἀκαμψία τοῦ νόμου εἶναι ἀπαραίτητον νὰ συνυπάρξῃ μὲ τὰς ἐπιταγὰς τῶν Ἱερῶν Κανόνων.

Ἄν λοιπὸν καὶ αὐτοὶ δὲν κάνουν μερικὰ βήματα, διὰ νὰ συναντηθῶμεν εἰς τὸ μέσον τῆς ὁδοῦ, κατενώπιον Θεοῦ καὶ μὲ δείγματα ἐκκλησιαστικοφροσύνης καὶ ἐκκλησιολογικῆς αὐτῶν ἀνακατατάξεως, ματαίως θὰ ἀναμένεται ἡ λύσις τοῦ προβλήματός των.

Καὶ ὄχι μόνον τοῦτο: ἀλλὰ μὲ πολλὴν ἐν Χριστῷ ἀγάπην θὰ τοὺς εἴπωμεν ὅτι διακινδυνεύουν τὴν σωτηρίαν των, καὶ παρασύρουν καὶ ἄλλους «δόξαντας λατρείαν προσφέρειν τῷ Θεῷ» μὲ τὰς ἀνίερους κραυγὰς καὶ ταραχὰς των, τὰς ἀσχημίας καὶ βιαιοπραγίας των, εἰς χώρους ἱεροῦ καὶ εἰς ὥρας ἱερὰς καὶ στιγμὰς ἁγίας.

Διαποροῦμεν ἀληθῶς, πῶς ἄπτονται τῶν ἁγίων καταφρονοῦντες τῶν κανονικῶν ἐπιτιμῶν; Καὶ πῶς «ἐαυτοὺς πλανῶσιν» ὅτι εἶναι δηθεν ἄγνωστον ἢ ἄκυρον τὸ ἐπιτίμιον τῆς ἀκοινωνησίας, ὅταν τοῦτο διαλαμβάνωσι 10 ἱεροὶ κανόνες, δύο δὲ τοῦλάχιστον ἐκ τούτων (1θ' καὶ κθ' Καρθαγένης), τὸ ἀναφέρωσι ρητῶς ἐπιβλητέον εἰς ἐπισκόπους;

ΠΟΙΜΑΝΤΙΚΗ ΦΡΟΝΤΙΣ ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΤΕΛΕΣΑΝΤΑΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΝ ΓΑΜΟΝ

(Δημοσιεύομεν κατωτέρω όλόκληρον τὴν πρόσφατον ἐπιστολὴν τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Μονεμβασίας καὶ Σπάρτης κ. ΕΥΣΤΑΘΙΟΥ πρὸς τοὺς τελέσαντας πολιτικὸν γάμον, διότι ἀποτελεῖ ὠραῖον πρότυπον εὐστόχου ποιμαντικῆς φροντίδος δι' αὐτούς, ὅπερ θὰ ἡδύνατο νὰ τύχη μιμήσεως ἢ νὰ ἐμπνεύσῃ παρομοίας ἐνεργείας εἰς πάσας τὰς Ἱερὰς Μητροπόλεις ἢ εἰς πολλὰς μεγάλας ἐνορίας).

«Ἀγαπητά μου παιδιά,

Ἡ εὐθύνη μου ἀπέναντι στοῦ Θεοῦ καὶ ἡ ἀγάπη μου γιὰ σᾶς μὲ φέρνει κοντά σας μὲ αὐτὴ τὴν ἐπιστολή μου.

Εἶναι ἓνα ἀπλὸ κείμενο, ὅπως ἀπλὰ εἶναι ὅλα τὰ σημαντικὰ πράγματα τῆς ζωῆς μας, κείμενο ὁμῶς ἀγωνίας καὶ εὐθύνης δικῆς σας καὶ δικῆς μου.

Ἡ εἶδηση, ὅτι στοῦ ξεκίνημα τῆς οἰκογενειακῆς σας ζωῆς δὲν ἐζητήσατε νὰ εὐλογηθεῖτε ἀπὸ τὸ ἅγιο καὶ παντοδύναμο χέρι τοῦ Θεοῦ καὶ προτιμήσατε τὸ ἀδύνατο χέρι τοῦ Δημάρχου ἢ τοῦ Προέδρου, γιὰ νὰ ὑπογράψῃ ἐκεῖνος τὴν συμβίωσή σας μὲ ἐβύθισε σὲ θλίψη.

Ἀφορᾷ λοιπὸν καὶ εἰς τὴν ἐλάφρυνσιν τῶν συνειδήσεων τῶν ὑπευθύνων τῶν ἀπαραδέκτων καὶ ἐκρῦθμων καταστάσεων, εἰς τὸν χρόνον τῆς Ἐκκλησίας, ἢ διαρρῦθμους τῶν ὁρίων τῶν ἐπιμάχων Μητροπόλεων πρὸς λύσιν τοῦ δράματος τῆς Ἱεραρχίας καὶ τῆς Ἐκκλησίας. Ἐπιθυμοῦμεν νὰ ἴδωμεν νὰ ἐπικρατῇ εἰς τὴν Ἐκκλησίαν καὶ εἰς τὸν λαόν μας «ἡ εἰρήνη τοῦ Θεοῦ ἢ ὑπερέχουσα πάντα νοῦν». Νὰ ἴδωμεν καὶ τοὺς νέους —τοὺς προσφάτως ἐκλεγέντας— ἀδελφοὺς τακτοποιημένους καὶ ἀδιαμφισβητήτους, καὶ τοὺς παλαιούς, τοὺς ἐμπλεκόμενους εἰς τὸ δράμα τοῦτο, εἰρηνεύοντας ἐν τῷ μέσῳ ἡμῶν καὶ τῶν καθ' ἕκαστον ποιμνίων τῆς ἐνιαίας ποιμένης τοῦ Χριστοῦ.

Θὰ λυπηθῶμεν πολὺ, ἐὰν καὶ πάλιν ἀρνηθοῦν νὰ ἀκούσουν τὴν φωνὴν τῆς Ἐκκλησίας.

Θὰ εἶναι πλέον ἀνεπανορθώτως ἐκτεθειμένοι εἰς τὴν συνείδησιν τοῦ πληρώματος τῆς Ἐκκλησίας. Καὶ θὰ φέρουν ἀκεραίαν καὶ όλόκληρον τὴν εὐθύνην.

Καὶ θὰ ἀναζητήσωμεν τότε κατ' ἄλλον τρόπον τὴν ὀριστικὴν καὶ ἀνυπέρθετον πλέον λύσιν τοῦ ζητήματος, «τοῦ Κυρίου συνεργοῦντος.

Εἶχα τὴν ἐλπίδα, ὅτι θὰ ἐτελοῦσατε καὶ γάμο θρησκευτικὸν στὴν συνέχεια, ὅπως ἔκαναν καὶ ἀρκετοὶ συνάνθρωποί μας.

Ἐπειδὴ ἀκόμα δὲν διεπίστωσα κάποια τέτοια κίνησή σας καὶ γιὰ νὰ σᾶς βοηθήσω καὶ στὴν ἀπόφασή σας καὶ στὸν παραμερισμὸ τῶν ἐμποδίων, σᾶς γράφω μερικὲς σκέψεις ποὺ θέλω νὰ προσέξετε.

Δὲν γνωρίζω ποιοὶ λόγοι σᾶς ἀπεμάκρυναν ἀπὸ τὴν Ἐκκλησίαν καὶ σᾶς ὠδήγησαν στὸ Δημαρχεῖο. Ἴσως κάποιο παράπονο πρὸς τοὺς ἐκπροσώπους τῆς, ἴσως στιγμιαῖο κώλυμα ἢ κάποιος ἐπηρεασμὸς ἀπὸ τὴν ιδεολογικὴ σύγχυση ποὺ ἐπικρατεῖ στὴν ἐποχὴ μας, ἴσως ἀκόμη κάποιος ἄκρατος φιλελευθερισμὸς μὲ πρόσκαιρη ἰσχύ, ἴσως κάτι ἄλλο ποὺ ἀποτελεῖ δικό σας μυστικό.

Ὅτι καὶ ἂν ἔχει προηγηθεῖ, γεγονὸς εἶναι ὅτι ἐκτίσατε τὸ καινούργιο σπιτικό σας χωρὶς θεμέλια, ἀφοῦ δὲν ζητήσατε τὴν εὐλογία Ἐκείνου ποὺ ἀποτελεῖ τὸν ἀκρογωνιαῖο λίθον, γιὰ κάθε πρόοδο καὶ εὐτυχία.

Ἡ ζωὴ δὲν εἶναι εὐκόλη. Ὅπωςδήποτε ἂν δὲν ἦλθαν ἀκόμη, θὰ ἔλθουν στὸ μέλλον δοκιμασίες, ἀποτυχίες, θλίψεις καὶ στενοχώριες.

Στὶς στιγμὲς αὐτὲς τὰ ἀξιώματά μας ὄχι μόνο δὲν βοηθοῦν, ἀλλὰ πολλαπλασιάζουν τὰ προβλήματα. Τὰ πλοῦτη μας δὲν παραμερίζουν τίς δυσκολίες καὶ δὲν ἐξασφαλίζουν τὴν εὐτυχία, ἀφοῦ ὅπως ἔλεγε σύζυγος συγχρόνου Κροίσου «τὰ πολλὰ πλοῦτη τοῦ ἀνδρός μου δὲν μοῦ χάρισαν εὐτυχία».

Σὲ αὐτὲς τίς στιγμὲς τὴν δύναμη θ' ἀντλήσει ὁ ἄνθρωπος ἀπὸ τὴν πηγὴ ποὺ λέγεται Χριστὸς καὶ Ἐκκλησία.

Φοβοῦμαι ὁμῶς ὅτι ἐσεῖς θὰ μείνετε ἀβοήθητοι, ὄχι βέβαια γιὰτὶ θὰ σᾶς «ἐκδικηθεῖ» ὁ Θεὸς ποὺ εἶναι ὁλος ἀγάπη, ἀλλὰ γιὰτὶ δὲν θὰ ἔχετε τὴν παρηγορία σ' Αὐτὸν νὰ καταφεύγετε καὶ μὲ θάρρος νύκτο νὰ ἀνοίξετε τὴν καρδιά σας, ἀφοῦ Αὐτὸς ἐνώνει τὰ διεστῶτα, Αὐτὸς ἀνορθώνει τὰ συντετριμμένα, Αὐτὸς θερμαίνει μὲ τὴν παρουσία Του καὶ τὸν ζωογόνο λόγο Του τίς καρδιές μας καὶ τροφοδοτεῖ μὲ τὴν δική Του εὐλογία τὴν ἀγάπη, ποὺ εἶναι τόσο ἀπαραίτητη

Η ΠΟΙΜΑΝΤΙΚΗ ΚΑΙ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗ ΠΟΡΕΙΑ ΤΗΣ Α.Θ.Π. ΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ κ.κ. ΠΑΡΘΕΝΙΟΥ Γ' ΕΙΣ ΝΟΤΙΟΝ ΚΑΙ ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΝ ΑΦΡΙΚΗΝ (13 Ἰανουαρίου ἕως 27 Μαρτίου 1994)*

Ἱερὰ Μητρόπολις Ἀξώμης

Τετάρτη 16 Μαρτίου: Ἡ Α.Θ.Μ. ἀνεχώρησε μετὰ τὸν Μητροπολίτην Ἀγκρας κ. Πέτρον καὶ Κυρήνης κ. Θεόδωρον γιὰ τὴν Ἀντίς Ἀμπέμπα. Μεγάλῃ καὶ θερμῇ ὑποδοχῇ ἐγένετο στὸ ἀεροδρόμιο. Παρόντες ἦταν ὁ Μητροπολίτης Ἀξώμης κ. Πέτρος, ὁ Πρέσβυς τῆς Ἑλλάδος κ. Β. Βασσάλος (ἀπὸ Κάιρο ἢ καταγωγή του), ὁ Πρόξενος κ. Χρῆστος Μανιάκης - Γρίβας, ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος Θ. Ἀσημακόπουλος, Δ/νταὶ Σχολείων Δημοτικοῦ καὶ Γυμνασίου, πολλοὶ μαθη-

* Συνέχεια ἐκ τῆς σελ. 602 τοῦ ὑπ' ἀρ. 15 τεύχους.

Τοῦ Θεοφ. Ἐπισκόπου Κυρήνης κ. ΘΕΟΔΩΡΟΥ

ταί, ὁ ἐκπρόσωπος τοῦ Πρέσβυ Αἰγύπτου, Ἀποστολικὸς Νούντιος Ἀρχιεπίσκοπος Patrik Conveney καὶ οἱ Μητροπολίτες τῆς Αἰθιοπικῆς Ἐκκλησίας κ. Γκαρίμα, κ. Γαβριήλ, κ. Νικόδημος, κ. Ἰωάννης. Στὸ ἀεροδρόμιο ἡ Α.Θ.Μ. συνομίλησε μετὰ τὸν ὑπουργὸν Ἐξωτερικῶν τῆς Ἑρυθραίας κ. Σολομών. Τὸ βράδυ ἡ Α.Θ.Μ. ἐνημερώθηκε ἀπὸ τὸν Μητροπολίτην Ἀξώμης κ. Πέτρον γιὰ τὴν παροικίαν καὶ τὰ θέματά τους.

Τζιμποντί

Πέμπτη 17 Μαρτίου: Ἡ Α.Θ.Μ. συνοδευόμενῃ ἀπὸ τοὺς Μητροπολίτας Ἀξώμης κ. Πέτρον

γιὰ τὴν καλὴ συμβίωση. Τότε γιὰ σᾶς καὶ γιὰ τὰ παιδιὰ σας οἱ συνέπειες θὰ εἶναι ἀπρόβλεπτες.

Παιδιὰ μου, σὰν Χριστιανοὶ δὲν ἔχουμε δικαίωμα διαλογῆς τῶν Μυστηρίων τῆς Ἐκκλησίας μας ἢ τῶν ἐντολῶν τοῦ Κυρίου μας. Ἡ ὅλα τὰ δεχόμεθα ἢ ὅλα τὰ ἀπορρίπτουμε. Δικαίωμα τῆς ἐπιλογῆς θρησκείας ἢ «ἀθρησκείας» ἔχουμε. Ἀπὸ τῆ στιγμῆ πού μένουμε στὸν ἁγιασμένο χώρο τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας ἔχουμε τὴν ὑποχρέωση νὰ σεβαστοῦμε ὅλη τὴ διδασκαλία τῆς καὶ τὶς ἐντολές τῆς καὶ νὰ προσπαθοῦμε νὰ ζοῦμε μετὰ συνέπεια κἀνοντας ἕναν ἀγῶνα συνεχῆ.

Γιὰ ὅλους αὐτοὺς τοὺς λόγους καὶ γιὰ ἄλλους πού παραλείπω σᾶς κάνω τρεῖς προτάσεις:

α) Σᾶς καλῶ στὸ Γραφεῖο γιὰ νὰ συζητήσουμε τὸ θέμα σας μετὰ ἀνεση χρόνου καὶ σᾶς διαβεβαιώνω ἐκ τῶν προτέρων γιὰ τὴν ἀπόλυτη κατανόησή μου. Ἐσεῖς θὰ ἐπιλέξετε καὶ τὴν ἡμέρα τῆς συναντήσεώς μας.

β) Θερμὰ σᾶς παρακαλῶ καὶ σᾶς ἱκετεύω νὰ κάνετε καὶ τὸν θρησκευτικὸ γάμο σας πού εἶναι σύμφωνος μετὰ τὴν Ὁρθόδοξη διδασκαλία

τῆς Ἐκκλησίας μας στὴν ὁποία γεννηθήκατε, βαπτιστήκατε καὶ ἀπολαύσατε τὶς εὐλογίες τῆς ἐπὶ πολλὰ ἢ λίγα χρόνια καὶ πού ἀποτελεῖ παράδοση τοῦ γένους μας. Ὅλοι θὰ χαροῦν γι' αὐτὴ σας τὴν ἀπόφαση καὶ πρῶτοι ὁ Θεὸς καὶ οἱ καλοὶ γονεῖς σας.

γ) Ἐὰν δὲν θέλετε νὰ κάνετε «ἀνοιχτὸ» γάμο μετὰ ἔξοδα καὶ ἐτοιμασίες, πράγμα πού καὶ ἐγὼ δὲν σᾶς συνιστῶ, τότε ἐλάτε οἱ δυὸ σας μετὰ ἕναν φίλο σας γιὰ παράνυμφο καὶ ἐγὼ αὐτοπροσώπως θὰ τελέσω τὸ γάμο σας σὲ ναὸ πού ἐσεῖς θὰ ἐπιλέξετε. Ἄν συμβεῖ αὐτὸ τὸ τελευταῖο θὰ εἶναι τὸ πιὸ χαρούμενο γεγονός τῆς ζωῆς μου.

Ἐχω στὴν καρδιά μου βέβαια τὴν ἐλπίδα. Στὸ χέρι σας εἶναι νὰ μοῦ δώσετε καὶ τὴν χαρὰ. Μετὰ πολλὴ ἀγωνία θὰ περιμένω τὴ δική σας συνειδητὴ καὶ ἀνεπηρέαστη ἀπόφαση καὶ μέχρι τότε διατελῶ.

Μετὰ θερμὰς εὐχῆς

Ὁ Ἐπίσκοπος καὶ πνευματικὸς σας πατέρας
† Ὁ Μονεμβασίας καὶ Σπάρτης ΕΥΣΤΑΘΙΟΣ

καὶ Ἀκκρας κ. Πέτρον, τὸν Ἐπίσκοπο Κυρήνης κ. Θεόδωρον καὶ τὸν Πρέσβυ τῆς Ἑλλάδος κ. Β. Βασσάλον καὶ σύζυγό του ἦλθαν στὸ Τζιμπουτί. Στὸ ἀεροδρόμιο ἔγινε θερμοτάτη ὑποδοχή ἀπὸ τὴν Ἑλληνικὴ Παροικία. Παρόντες ἦταν ὁ Πρόξενος Ἑλλάδος κ. Σ. Κομνηνάκης, Πρόεδρος Κοινότητος κ. Ν. Γεωργαλῆς, Πρέσβυς Αἰγύπτου, καθολικὸς Ἐπίσκοπος κ. Γεώργιος καὶ πολλοὶ κοινοτικοὶ σύμβουλοι καὶ ὁμογενεῖς.

Τὸ ἀπόγευμα ἔγινε ἐπίσκεψη στὸν Ἱερὸ Ναὸ τῆς Κοινότητος Ἁγίων Κων/νου καὶ Ἐλένης, στὸ πρεσβυτέριο. Ὅλοι ἐθαύμασαν τὰ ἔργα ποὺ ἔχουν γίνεῖ. Κατόπιν προσφέρθηκε καφῆς στὸν Αἰγυπτιώτην κ. Ἀνδρέα Κατροῦν (ἡ σύζυγός του εἶναι ἡ θυγατέρα τοῦ κ. Δήμου Δοξιάδη ἀπὸ τὴν Ἀλεξάνδρεια).

Παρασκευὴ 18 Μαρτίου: Τὸ πρωῖ ἡ Α.Θ.Μ. ἐδέχθη ὁμογενεῖς καὶ συνομίλησε γιὰ τὰ προβλήματα ποὺ τοὺς ἀπασχολοῦν. Τὸ ἑσπέρας ὁ Πατριάρχης μαζὶ μὲ τοὺς Μητροπολίτας Ἀξώμης καὶ Ἀκκρας ἀνέγνωσαν τὴν Α' Στάση τῶν Χαιρετισμῶν. Κατόπιν ἡ Α.Θ.Μ. μίλησε γιὰ τὴν ἀκολουθίαν τῶν Χαιρετισμῶν, τὴν Ὑπεραγίαν Θεοτόκον καὶ γιὰ τὴν δημιουργικὴ Κοινότητα τῶν Ἑλλήνων στὸ Τζιμπουτί. Ἀκολούθησε δεξίωση γιὰ ὅλους τοὺς ἐκκλησιαζομένους, ἐκ μέρους τῆς Ἑλληνικῆς Κοινότητος.

Τὸ Σάββατο 19 Μαρτίου: Ἑορτὴ Ἁγίου Θεοδώρου τέλεσε τὴν Θείαν Λειτουργίαν ὁ Ἐπίσκοπος Κηρήνης κ. Θεόδωρος καὶ ἡ Α.Θ.Μ. τέλεσε τὸ μνημόσυνο ὑπὲρ τῶν Πατριαρχῶν καὶ εὐεργετῶν τοῦ Πατριαρχείου. Ἐπεσκέφθη ἐθιμοτυπικῶς τὸν Ἐπίσκοπον τῶν Καθολικῶν κ. Γεώργιον καὶ τὸν Πρέσβυν τῆς Αἰγύπτου, ὁ ὁποῖος εἶχε ὑπηρετήσει καὶ στὴν Ἀθήνα. Παντοῦ ἐγκαρδιότητα καὶ καλωσύνη. Τὸ βράδυ ὁ Πρόξενος κ. Σπ. Κομνηνάκης παρέθεσε ἐπίσημη δεξίωση πρὸς τιμὴν τοῦ Πατριάρχου. Παρόντες πάνω ἀπὸ 250 ἄτομα, πρέσβεις, ἀξιωματικοί, ὑπουργοὶ καὶ ὅλοι οἱ ὁμογενεῖς.

Κυριακὴ 20 Μαρτίου: Ἀφιξη στὴν Ἀντὶς - Ἀμπέμπα, στὸ ἀεροδρόμιο ἔγινε ὑποδοχὴ ἀπὸ τὸν Μακαριώτατο Πατριάρχη τῆς Αἰθιοπικῆς Ἐκκλησίας. Μετὰ τὴν προσευχὴ ἔγινε καὶ ἡ ἀκολουθία γιὰ τὴν ἑορτὴ τῆς Ὁρθοδοξίας. Ὁ Πατριάρχης Αἰθιοπίας κ. Παῦλος παρέθεσε τσαΐ πρὸς τιμὴν τῆς Α.Θ.Μ. κ.κ. Παρθενίου. Παρόντες ὅλοι οἱ Ἀρχιερεῖς Ἕλληνες καὶ Αἰθίοπες. Ἡ ἀτμόσφαιρα ἦταν θερμὴ ἀπὸ τὴν ἀγάπη καὶ τὴν εὐγένεια.

Δευτέρα 21 Μαρτίου: Ἡ Α.Θ.Μ. ἐγκαινίασε τὰ γραφεῖα τῆς νέας Ἑλληνικῆς Πρεσβείας στὴν Αἰθιοπία καὶ τίμησε μὲ τὸν σταυρὸν τοῦ Ἁγίου Μάρκου τὸν Αἰγυπτιώτην Πρέσβυν ἀπὸ τὸ Κάιρο κ. Βασ. Βασσάλο. Ἐπίσης ἔγινε τιμητικὰ δεκτὸς ἀπὸ τὴν Ἑλληνικὴ κοινότητα Ἀντὶς - Ἀμπέμπα.

Τρίτη πρωῖ 22 Μαρτίου: Τὴν 10η π.μ. ἡ Α.Θ.Μ. συνοδευομένη ἀπὸ τὴν τιμίαν Συνοδείαν τῆς, τοὺς Σεβ. Μητροπολίτας Ἀξώμης κ. Πέτρον καὶ Ἀκκρας καὶ Ἐξαρχον Ἰ. Μ. Εἰρηνοπόλεως κ. Πέτρον καὶ τὸν Θεοφιλέστατον Ἐπίσκοπον Κυρήνης κ. Θεόδωρον μετέβη πρὸς ἐπίσκεψη τῆς Α.Θ. Ἀγιότητος τοῦ Πατριάρχου τῆς Αἰθιοπικῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας κ. Παύλου, εἰς τὸ Πατριαρχεῖον. Ἐκεῖ ἀνέμενον ὁ Μακ. Πατριάρχης Αἰθιοπίας κ. Παῦλος μετὰ τῶν Σεβ. Ἀρχιεπισκόπων κ. Μακαρίου, κ. Γκαρίμα, κ. Γαβριήλ, κ. Μέγα Χρήστου, κ. Νικοδήμου, κ. Ἀβραάμ, καὶ Θεοφ. Ἐπισκόπου κ. Ἰωάννου, καθὼς καὶ ἐτέρων ἐκ τοῦ Ἰδιαιτέρου Γραφείου του κληρικῶν.

Μετὰ τὸν σχετικὸν ἀδελφικὸν χαιρετισμὸν, ἡ Α.Θ. Μακαριότης ὁ Πάπας καὶ Πατριάρχης κ.κ. Παρθένιος προσεφώνησε τὸν Μακ. Πατριάρχη Αἰθιοπίας ὡς ἑξῆς:

«Ἡ Ἐκκλησία τῆς Αἰθιοπίας εἶναι ἱστορικὴ καὶ παραδοσιακὴ καὶ ἀγωνίζεται διὰ τὸν λαόν της, τὸν ὁποῖον κατώρθωσε νὰ κρατήσῃ καὶ νὰ διατηρῇ παρὰ τὰς δυσκολίας ἐκ τῶν διαφόρων ἀνὰ τοὺς καιροὺς γεγονότων δυσκόλων πολλάκις δι' αὐτὴν καὶ τὴν Χώραν τῆς Αἰθιοπίας. Ἡ Ὑμετέρα Ἀγιότης διεξάγει τὸν καλὸν ἀγῶνα διὰ τὸν λαόν της καὶ φέρει τὸν Σταυρὸν τοῦ Κυρίου ἐπὶ τῶν ὤμων της διὰ τὴν Ἐκκλησίαν του. Προϊστασθε τῆς Αἰθιοπικῆς Ἐκκλησίας καὶ ὑπηρετεῖτε ψυχῇ τε καὶ σώματι αὐτήν.

Τὸ ἱστορικὸν καὶ παλαίφατον Πατριαρχεῖον μας εἰς τὴν Ἀλεξάνδρειαν ποὺ ἐκτείνεται εἰς ὅλην τὴν Ἀφρικανικὴν Ἠπειρον θέλησε νὰ Σᾶς ἐκδηλώσῃ τὴν ἀγάπην Του, διὰ τὸν τίμιον ἀγῶνα Σας, καὶ νὰ Σᾶς ἀπονεύμῃ σήμερον τὸν Τίμιον Σταυρὸν τοῦ Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελιστοῦ Μάρκου Α' Τάξεως μετ' ἀστέρος καὶ μεγάλης ταινίας, μετὰ διπλώματος, διὰ νὰ ἐνισχύεσθε εἰς τὸ ἔργον Σας. Πρὸς τοῦτοις Σᾶς φέρω καὶ τὴν ἀργυρᾶν εἰκόνα τοῦ Ἁγίου Εὐαγγελιστοῦ Μάρκου διὰ νὰ εἶναι εἰς βοήθειάν Σας πάντα. Σᾶς εὐχομαι ὅλην τὴν εὐλογίαν τοῦ Θεοῦ μας καὶ καλὴν δύναμιν εἰς τὰς προσπάθειάς Σας».

Ούτως ἐγένετο ἐνώπιον τῶν ἀνωτέρω ἢ παρασημοφορία τοῦ Πατριάρχου Παύλου τῆς Αἰθιοπικῆς Ἐκκλησίας.

Εἰς τὴν συνέχειαν οἱ δύο Πατριάρχαι παρασταμένων καὶ τῶν Ἀρχιερέων εἶχον ἐγκάρδιον ἀδελφικὴν συζήτησιν. Εἰς τὴν ἀρχὴν ὁ Μακ. Πατριάρχης Αἰθιοπίας ἠὲ χαρίστησε θεομὰ καὶ εὐγνώμονα τὸν Μακ. Πατριάρχην Ἀλεξανδρείας διὰ τὴν τιμὴν ποῦ τοῦ ἔκαμε, μὲ τὴν ἐπίσκεψή Του καὶ τὴν χαρὰν ποῦ αἰσθάνεται διότι εὐρίσκεται μὲ τὸν Προκαθήμενον τῆς Ἀλεξανδρινῆς Ἐκκλησίας. Ἀνεφέρθη μὲ λόγια θεομὰ εἰς τὴν στενὴν ἀδελφικὴν συνεργασίαν ποῦ ἔχει μὲ τὸν Σεβ. Μητροπολίτην Ἀξώμης κ. Πέτρον, μὲ τὸν ὁποῖον βαδίζουν τὸν δρόμον τοῦ Θεοῦ καὶ τοῦ θελήματός Του μαζί, γιὰ τὸ καλὸν τοῦ λαοῦ. Ἀνεφέρθη εἰς τὴν θεομὴν συμπαράστασιν πρὸς τὰ ὄρφανὰ τῶν Ἰδρυμάτων τοῦ Ζοαῖ καὶ τοῦ Σαμπατά, πρὸς τὴν Ἐκκλησιαστικὴν Σχολὴν Saint Paul, καὶ ἀκόμη διὰ τὴν ἀναληφθεῖσαν προσπάθειαν τοῦ Μητροπολίτου νὰ ἀνεγείρῃ Ἱερὸν Ναόν, εἰς τὴν πόλιν τοῦ Ζοαῖ, διὰ τὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν θρησκευτικῶν ἀναγκῶν τῶν χριστιανῶν τῆς περιοχῆς ποῦ στεροῦνται, καὶ αἱ ἐργασίαι προχωροῦν καλῶς. Ἀνέφερε ἀκόμη τὰ διάφορα φωτοστατικά ποῦ προσέφερε ὁ Μητροπολίτης διὰ τὰς ἀνάγκας τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Σχολῶν, ποσότητα συνεχιζομένην εἰς ἱματισμὸν καὶ κλινοσκεπάσματα καὶ ἄλλα. Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ἀξώμης ἠὲ χαρίστησε τὸν Μακ. Πατριάρχην κ. Παῦλον καὶ εἶπε:

«Ἀγιώτατε Πατριάρχα, εἶμαι εὐτυχῆς ποῦ συνοδεύω τὸν Πατριάρχην μου πλησίον Σας σημερον. Σὰς εὐχαριστῶ μὲ εὐγνωμοσύνην διὰ τὰ καλά Σας λόγια διὰ τὴν ταπεινότητά μου εἰς τὸν Πατριάρχην μου, διὰ τὴν συνεργασίαν μας καὶ τὴν ταπεινὴν προσφορὰν μου εἰς τὸν λαόν Σας. Σὰς ἀναφέρω ὅμως ὅτι ὁ Πατριάρχης μου μοι ἔχει δώσει τὴν ἐντολήν νὰ ἀγαπήσω τὴν Ἀδελφὴν Αἰθιοπικὴν Ἐκκλησίαν καὶ κατὰ συνέπειαν προσπαθῶ νὰ ἀνταποκριθῶ εἰς τὴν ἐντολήν Του νὰ ἀγαπᾶω καὶ αὐτὸ σημαίνει πολλά. Μὲ περιβάλλετε μὲ ἀγάπην καὶ Σεῖς καὶ οἱ Ἀρχιερεῖς Σας καὶ ὁ Κλήρος Σας καὶ ὁ λαός Σας. Θὰ συνεχίσω τὶς προσπάθειές μου μὲ τὴν εὐλογίαν τοῦ Πατριάρχου καὶ τὴν ἰδικὴν Σας εὐλογίαν. Σὰς εὐχαριστῶ πολύ».

Μετὰ ἀπὸ ὀλίγον ἀνεχώρησε ὁ Μακαριώτατος Πατριάρχης Ἀλεξανδρείας μὲ τὴν τιμίαν Συνοδείαν Του προπεμφεῖς ἀπὸ τὸν Μακ. Πα-

τριάρχην Αἰθιοπίας καὶ τὰ Μέλη τῆς Ἱ. Συνόδου, καὶ ἐπέστρεψαν εἰς τὸν Μ. Μέγαρον. Τὴν μεσημβριάν τῆς ἰδίας ἡμέρας προσήλθεν εἰς τὴν Ἱ. Μητρόπολιν ὁ Πρόεδρος τῆς Ἑλληνικῆς Κοινότητος Ἀντὶς - Ἀμπέμπας κ. Θεόδωρος Ἀσημακόπουλος καὶ ὑπέβαλε τὰ σέβη του εἰς τὴν Α.Θ. Μακαριότητα, συνεζήτησε ἐπὶ τῆς ὅλης καταστάσεως ἐν Αἰθιοπία καὶ περὶ τῆς ζωῆς τῶν ἀνθρώπων, τῆς ὅλης κινήσεως μετὰ τὴν ἀλλαγὴν τῆς πολιτικῆς καταστάσεως τοῦ 1991, ποῦ ὠφέλησε πολὺ τὸν τόπον.

Τὸ ἑσπέρας τῆς ἰδίας ἡμέρας ἡ Α.Θ. Μακαριότης καὶ ἡ Συνοδεία του μετέβησαν, προσκληθέντες ἀπὸ τὸν Ἐξοχώτατον Πρόσβυν τῆς Ἑλλάδος κ. Βασ. Βασσάλον, εἰς τὴν πρεσβευτικὴν κατοικίαν, ὅπου εἶχον ἐγκάρδιον καὶ ἐνημερωτικὴν συζήτησιν, πρὸ καὶ μετὰ τὸ δεῖπνον ποῦ παρέθεσε πρὸς τιμὴν τοῦ Μακ. Πατριάρχου τὸ πρεσβευτικὸν ζεῦγος.

Τετάρτη 23 Μαρτίου: Τὸ ἀπόγευμα ἡ Ἑλληνικὴ Κοινότητα Ἀντὶς - Ἀμπέμπα ἔδωσε δεξίωσιν πρὸς τιμὴν τῆς Α.Θ.Μ. Παρόντες ἦσαν ὅλοι οἱ ὁμογενεῖς στὸν ὁμορφο καὶ νοικοκυρεμένο χώρῳ «Ὀλυμπιακός». Κατ' ἀρχὰς χαιρέτισε ἡ κ. Ἀλίκη Ἀντύπα, ἀντιπρόεδρος τοῦ συλλόγου «Ὀλυμπιακός». Κατόπιν ὁ Μακαριώτατος ἐξέφρασε τὴν χαρὰν ποῦ βρίσκεται μὲ μιὰ τόσο ἀξιόλογη Κοινότητα μὲ ἰστορία καὶ παράδοση.

Πέμπτη 24 Μαρτίου: Ὁ Μακαριώτατος ἔζησε στιγμὲς ἐθνικοῦ μεγαλείου καὶ ἐνθουσιασμοῦ ὅταν προσήλθε μὲ τοὺς ἀγίους ἀρχιερεῖς στὰ Σχολεῖα καὶ παρηκολούθησε τὴν παρέλασιν τῶν παιδιῶν Δημοτικοῦ καὶ Γυμνασίου. Κατόπιν στὸ ἀμφιθέατρο παρηκολούθησε τὶς ἀπαγγελίες ποιημάτων ἀπὸ τοὺς μαθητῆς, τὰ ὁμορφα θεατρικὰ σκέτς καὶ τοὺς ἐθνικοὺς χοροὺς καὶ ἐξέφρασε τὰ σύγχαρητήρια καὶ τὶς εὐχὲς του πρὸς τοὺς ἄξιους ἐκπαιδευτικοὺς γιὰ τὴν ὁμορφὴν καὶ ἅγια ἐργασία καὶ προσφορὰ τους. Τὸ μεσημέρι παρεκάθησε σὲ γεῦμα ποῦ ἔδωσε ὁ Ἀποστολικὸς Νούντιος τοῦ Βατικανοῦ Ἀρχιεπίσκοπος κ. Patrik Conveney. Τὸ βράδυ παρέστη στὴν ἐπίσημη δεξίωσιν ποῦ ἔδωσε ὁ Πρόσβυς τῆς Ἑλλάδος κ. Βασ. Βασσάλος μὲ τὴν εὐκαιρίαν τῆς Ἑθνικῆς μας Ἑορτῆς.

Τὴν 25ῃ Μαρτίου, ἡμέρα τοῦ Εὐαγγελισμοῦ καὶ τῆς Ἑθνικῆς ἐορτῆς τῶν Ἑλλήνων, τέλεσε τὴν Θεῖαν Λειτουργίαν εἰς τὸν Ἑλληνικὸν ναὸν τοῦ Ἀγ. Φρουμεντίου Ἀντὶς - Ἀμπέμπας ἔχων συλλειτουργοὺς τοὺς Σεβ. Μητροπολίτας Ἀξώ-

μης κ. Πέτρον καὶ Ἄκκρας κ. Πέτρον. Παρόντες ὄλοι σχεδὸν οἱ ὁμογενεῖς, ἀλλὰ τὸ πιὸ ἐλπιδοφόρο ἦτο ἡ παρουσία τῶν παιδιῶν Δημοτικῶ καὶ Γυμνασίου μὲ τις σημαῖες.

Στὸ τέλος τὴν Α.Θ.Μ. χαιρέτησε ὁ Μητροπολίτης Ἀξώμης καὶ Ἐξαρχος πάσης Αἰθιοπίας κ. Πέτρος λέγοντας:

«Εἶναι μεγάλη τιμὴ, ἀλλὰ καὶ ἀγαθὸ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ ποὺ ὁδήγησε τοὺς πόδας σας, Μακαριώτατε, γιὰ νὰ ἐπισκεφθεῖτε τὴν Ἱερὰν Μητρόπολιν Ἀξώμης. Εἶναι εὐλογία Θεοῦ, στὴν Ἐθνικὴ μας ἑορτὴ νὰ εὐρίσκεσθε ἀνάμεσά μας. Ὁ λαὸς τῆς Αἰθιοπίας μετέχει στὴν δική μας χαρὰ. Μᾶς τιμήσατε, Μακαριώτατε, ἐσεῖς ποὺ εἴσθε τόσο γνωστὸς σ' ὅλην τὴν Οἰκουμένην καὶ μὲ τὰ ἀγαθὰ αἰσθήματα τῆς καρδιάς σας πρὸς ὄλους τοὺς ἀνθρώπους ἀνεξαρτήτως χρώματος, θρησκείας καὶ φυλῆς. Εἴμεθα εὐγνώμονες καὶ ἐγὼ ὁ ταπεινὸς Ἐπίσκοπός σας ἐδῶ, παρακαλῶ νὰ εὐλογῆσετε τὸν λαόν, τὸ ποιμνιόν σας, τὸν εὐλογημένον καὶ Χριστιανικὸν λαὸν τῆς Αἰθιοπίας. Τὰ ἔτη σας πολλὰ καὶ εὐλογημένα».

Ὁ Μακαριώτατος Πατριάρχης ἡμῶν κ. Παρθένιος ἐξέφρασε τὴν χαρὰ Του ποὺ εὐρίσκεται ἀνάμεσα στοὺς πιστοὺς ἀνθρώπους τῆς Αἰθιοπίας. Ἐρμήνευσε τὴν σημασίαν τῆς ἑορτῆς τοῦ Εὐαγγελισμοῦ καὶ τὴν θέση τὴν ἀγία ποὺ ἔχει ἡ Παναγία μας στὴν ζωὴ μας. Ἐξέφρασε τὶς εὐχαριστίες του στὸν πρέσβυ κ. Βασίλειον Βασάλλον, τὸν Πρόεδρον τῆς Κοινότητος καὶ τὰ μέλη τοῦ κοινοτικῶ Συμβουλίου, τὸν λαὸν τὸν εὐλογημένον τοῦ Θεοῦ, τὰ νέα μας παιδιά ποὺ ἔδωσαν δυναμικὰ τὸ παρὸν στὴν Ἐθνικὴ μας ἑορτὴ, ποὺ εἶναι ἀπόγονοι τοῦ γένους τοῦ Ἑλληνικοῦ καὶ τελειώνοντας εἶπε:

«Ναί, τὸ γένος τὸ Ἑλληνικόν. Θυμάμαι ὅταν τὸν Θεόν μας Ἰησοῦν Χριστὸν τὸν πλησίασαν δύο μαθητὲς Του καὶ τοῦ εἶπαν: “Διδάσκαλε εἶναι ἐδῶ μερικοὶ Ἕλληνες, ποὺ θέλουν νὰ Σε γνωρίσουν καὶ νὰ Σε δοῦν”, καὶ ὁ Χριστὸς ἀπήντησε: “Τώρα δοξάσθηκε τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ”, βέβαια δὲν λέγω ὅτι εἴμεθα καὶ ἐμεῖς, ἀξιοὶ οἱ Ἕλληνες, εἴμεθα ἀνάξιοι, ἀλλὰ γιὰ τὸ εἶπε ὁ Χριστὸς δὲν τὸ γνωρίζω. Ἀλλὰ στὴν γλῶσσα μας γράφθηκαν τὰ Εὐαγγέλια, γράφθηκε ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ.

Ὁ Χριστὸς μας εἶπε καὶ κάτι ἄλλο προηγουμένως ποὺ νομίζω ὅτι εἶναι δεμένο μὲ τὸ ἔθνος μας, μὲ τὴν ζωὴν τῶν Ἑλλήνων καὶ ὅλη ἡ ζωὴ μας θὰ εἶναι θεμελιωμένη σ' αὐτὰ τὰ λόγια: ἐὰν

τὸ σιτάρι ποὺ ρίχνουμε στὸ χῶμα δὲν σαπίσει, δὲν μπορεῖ νὰ φέρει καρπὸν. Καὶ ἀπὸ τότε ἡ μοῖρα τοῦ γένους μας εἶναι μιὰ πορεία σιταριοῦ στὴ γῆ ποὺ πρέπει νὰ πεθάνει ἐὰν θέλει νὰ ζήσει. Ἔως τώρα αὐτὴ εἶναι ἡ ἱστορία μας, αὐτὴ εἶναι ἡ ζωὴ μας, νὰ πεθαίνουμε καὶ νὰ θυσιαζώμεθα γιὰ νὰ σώζουμε τὸ γένος μας. Σήμερα τέτοια μέρα θέλω νὰ τὸ θυμώμεθα, τὸ σιτάρι πρέπει νὰ πεθάνει, ἐγὼ καὶ ἐσεῖς, πρέπει νὰ πεθαίνουμε ὅταν θὰ ἔλθει ἡ ὥρα, γιὰ τὸ γένος, γιὰ τὴν Ἑλλάδα μας.

Παιδιά μου, εὐχομαι στὴ ζωὴ σας νὰ μὴν γίνῃ πόλεμος, τὸ εὐχομαι μὲ ὅλη μου τὴν καρδιά, ἀλλὰ ὁ κόσμος εἶναι διαφορετικὸς καὶ ἐὰν χρειασθεῖ, νὰ δώσετε ὅ,τι πολῦτιμο ἔχουμε, τὴ ζωὴ γιὰ τὴν Πατρίδα γιὰ τὴν Ἑλλάδα, ὅπως καὶ ἐμεῖς ζήσαμε ἡμέρες μεγάλες καὶ ἐνδοξες στὸν τελευταῖον πόλεμον τῆς Πατρίδος μας. Νιώσαμε τί θὰ πεῖ Πατρίδα. Ὁ Θεὸς μαζί σας».

Παρόντες στὴν Θεῖαν Λειτουργίαν οἱ Πρόσβεις Βατικανοῦ, Ρωσίας καὶ Ρουμανίας. Τὸν πανηγυρικὸν τῆς ἡμέρας κατὰ τὴν δοξολογίαν ἐξεφώνησε ὁ Πρέσβυς κ. Βασ. Βασάλος καὶ ἠψυχάρησε τὸν Μακαριώτατον γιὰ τὴν παρουσία του καὶ γιὰ τὸ θάρρος ποὺ χάρισε καὶ τὴν ἐλπίδα στὴν Κοινότητα τῆς Ἀντίς - Ἀμπέμπας. Τὸ ἀπόγευμα καὶ πάλι ἡ Α.Θ.Μ. μετέβη στὴν ἐκκλησίαν τοῦ Ἁγίου Φρουμεντίου ὅπου ἀνέγνωσε τὴν Β' στάση τῶν Χαιρετισμῶν πρὸς τὴν Ὑπεραγίαν Θεοτόκον.

Τὸ Σάββατο 26 Μαρτίου ὁ ἀγιώτατος Πατριάρχης Αἰθιοπίας κ. Παῦλος, ἐπεσκέφθη ἐπισημῶς τὴν Α.Θ.Μ. τὸν Πατριάρχην κ. Παρθένιον μὲ ἑξὶ ἀρχιερεῖς καὶ παρεκάθησε σὲ ἐπίσημο γεῦμα ποὺ παρέθεσε ὁ Μητροπολίτης Ἀξώμης κ. Πέτρος. Τὸ ἀπόγευμα ὁ Μακαριώτατος κ. Παρθένιος ἀνταπέδωσε τὴν ἐπίσκεψιν στὸ Πατριαρχεῖο τῆς Αἰθιοπίας.

Μὲ τὸ ταξίδι στὴν χριστιανικὴ Αἰθιοπία τελείωσε ἡ εὐλογημένη ποιμαντικὴ πορεία τῆς Α.Θ.Μ. τοῦ Πάπα καὶ Πατριάρχου Ἀλεξανδρείας καὶ πάσης Ἀφρικῆς κ.κ. Παρθενίου τοῦ Γ'. Μιὰ πορεία γεμάτη ἀπὸ εὐλογία Θεοῦ, ἀγάπη καὶ στοργὴ στοὺς Ἀφρικανοὺς ἀδελφοὺς μας.

* * *

Σὰν ἐπίλογο ἀναφέρουμε τὰ λόγια ποὺ ἔγραψε ὁ Πατριάρχης μας στὸ βιβλίο ἐπισκεπτῶν τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Ἀξώμης:

ΤΟ ΟΙΚΟΛΟΓΙΚΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΜΕΣΑ ΑΠΟ ΤΑ ΠΟΡΙΣΜΑΤΑ ΔΥΟ ΟΜΑΔΩΝ*

Ψάχνει διακαώς να γεμίσει το όντολογικό κενό της ψυχής του με εφήμερα και παροδικά υποκατάστατα ποικίλης έντασης. Έτσι ή μία απογοήτευση διαδέχεται την άλλη. Η διαρκής συναισθηματική ανεπάρκεια δημιουργεί βαθειά τραύματα στον ψυχικό του κόσμο, τα οποία καταστρέφουν συνεχώς την πολύτιμη ψυχοσωματική και πνευματική ισορροπία του και καθιστούν την αναφορά στο Δημιουργό όλοένα και λιγότερο εφικτή.

Για τη συνειδητοποίηση αυτής της απομάκρυνσης δεν μένει παρά να παρατηρήσει κανείς για λίγο την εικόνα που παρουσιάζει ή παγκόσμια κοινότητα στις μέρες μας. Η εικόνα αυτή θα είναι υπέρ το δέον πειστική.

Όταν όμως κανείς λάβει υπόψη του όλη την παραπάνω αργιστική πνευματική παρακαταθήκη και προοπτική που είναι έναποτεθειμένη στην ψυχή του κάθε ανθρώπου και ιδιαίτερα του κάθε χριστιανού, τότε μπορεί να ελπίζει. Φυσικά ή αξιοποίηση και ή πραγμάτωση αυτής της ελπίδας επιτυγχάνεται συνειδητά με τη χρήση του αυτεξουσίου που έδωσε ο Θεός στον άνθρωπο.

Όταν ο άνθρωπος νομιμοποιεί την σιωπηρή και συνεχόμενη απομάκρυνση από το θέλημα του Θεού, τότε εκπίπτει από την φιλανθρωπία Του και χάνει ανεπανόρθωτα κάθε ελπίδα επαναφοράς.

Στην περίπτωση όμως που αφήνει έστω και μία

ελάχιστη πιθανότητα να συναισθανθή την κτιστότητα, τρεπτότητα και ανεπάρκεια του ένωπιον του Θεού, τότε γίνεται μέρος του σωτηριολογικού έργου Του, και σε κάποια στιγμή της ζωής του, του φανερώνεται από το Θεό το μέγεθος της απόκλισής του και παράλληλα το μέγεθος των δωρεών της οικονομίας και της αγάπης του φιλεύσπλαγχνου Θεού. Τότε ο άνθρωπος επαναφέρει τη σχέση του με το Δημιουργό σ' ένα τέτοιο επίπεδο, όπου επανενεργοποιούνται όλες οι θεϊκές καταβολές και παρακαταθήκες που υπάρχουν εν δυνάμει στάσιμες μέσα του.

Το αποτέλεσμα αυτής της δυναμικής διεργασίας είναι ή δημιουργία μίας κατάστασης πλέον και όχι ενός συναισθήματος, που ονομάζεται αυτοσυνειδησία. Με την αυτοσυνειδησία που αποτελεί το πρώτο βήμα για την ένωση με το Θεό, ο άνθρωπος απαλλάσσεται από τη φιλαντία του και καταδικάζοντας τον παλαιό άνθρωπο, δέχεται ως θεία δωρεά την ένωση με το συνάνθρωπό του και με το επέκεινα σώμα του, την κτίση.

Επιστρέφει σε μία κατάσταση αργέγονης αρμονίας και κοινωνίας και τελικά οι ουρανοί διηγούνται μόνον δόξα Θεού, που κατακλύζει την ψυχή του δίνοντάς του περίσσευμα ζωής.

Συνειδητοποίηση του οικολογικού προβλήματος σε διαπροσωπικό επίπεδο

Ο πιστός όμως καταλαβαίνει ότι ή καταστροφή που συντελείται γύρω δεν μπορεί ν' αντιμετωπιστή

* Συνέχεια εκ της σελ. 610 του υπ' αρ. 15 τεύχους.

Άντις - Άμπέμπα 27 Μαρτίου 1994.

Πρώτα ο Θεός, σήμερα με τη Συνοδεία μου, τον Σεβ. Μητροπολίτην Άκκρας και Έξαρχον στην Ειρηνούπολη, κ. Πέτρον και τον Θεοφιλέστατον Επίσκοπον κ. Θεόδωρον, εκπρόσωπον στην Όδησοδ και στο Γραφείο Άθηνών του Πατριαρχείου μας, αναχωρώ, αφού εκπλήρωσα το χρέος της Ποιμαντικής μου Περιοδείας εις όλην την Άνατολική Άφρική από την Ίωαννούπολιν και από εκεί, από Νότον, εις τον Βορράν, Νότιον Άφρική, Ζιμπάμπουε, Ζάμπια, Κέννα, Ουγκάντα, Τανζανία, Τζιμπουτί, Αιθιοπία.

Εύχαριστώ τον Θεόν.

Έδώ χάρηκα την φιλοξενία του αγαπητού αδελφού μας, Πέτρου, Σεβασμιωτάτου Μητροπο-

λίτου Άξώμης, την αγάπη και καλωσύνη του, έζησα την προσφορά του και τον καλόν του άγώνα για την Έκκλησίαν του Χριστού μας, τον Λαόν του Θεού.

Και συχαίρω και επαινώ και τον εύχαριστώ για την φροντίδα και την συμπαράστασή του, στον ταπεινό μου άγώνα, και στην πορεία μου την Ποιμαντική, εδώ εις Άντις Άμπέμπα, μόρεσα με την βοήθειά του να ήσυχάσω και χαρώ την καλωσύνη του.

Είμαι εύγνώμων

Ό Άλεξανδρείας Παρθένιος

με συχαρητήρια, εύχαριστήρια, εύχές αδελφικές, άσπασμούς και αγάπην πολλήν,

Άγαπητός αδελφός».

(Τέλος)

μόνο με άτομική δράση. Ἡ τελευταία, ὡστόσο, ἔχει μία κεφαλαιώδη σημασία, πού ἔγκειται στοῦ ὅτι αὐτή ἀποτελεῖ κεντρική προϋπόθεση ἀφενὸς γιὰ τὴν ἀποδοχή καὶ ἐφαρμογή σχετικῶν προτροπῶν καὶ μέτρων πού θεσπίζει ἡ Πολιτεία καὶ ἀφετέρου γιὰ τὴν ἐξάπλωση τῆς εὐαισθητοποίησης, ὡς κίνησης βάσης πού θὰ μπορέσει νὰ γίνῃ μοχλὸς πίεσης σὲ ἀνώτερα καὶ ἀρμοδιότερα κλιμάκια, γιὰ ἄσκηση μίᾶς συνεποῦς οἰκολογικῆς πολιτικῆς. Μέσα στὰ πλαίσια αὐτῆς τῆς δράσης μποροῦμε νὰ δοῦμε τὴν εὐεργετική ἐπίδραση τοῦ ἐλάχιστου ἔστω θορύβου γύρω ἀπὸ τὶς ζοφερὲς προοπτικὲς τοῦ αὐριο πού πραγματοποιήθηκε στὰ πλατιά στρώματα τῶν πολιτῶν - καταναλωτῶν καὶ ἐξανάγκασε μεγάλες ἐταιρίες νὰ κατασκευάσουν προϊόντα φιλικὰ πρὸς τὸ περιβάλλον.

Στὸ ἴδιο ἐπίσης πλαίσιο ἐντάσσεται καὶ τὸ γεγονός, ὅτι ἂν καὶ μεγάλο μέρος τῆς καταστροφῆς τοῦ περιβάλλοντος ἔχει ἤδη συντελεστεῖ ἀνεπιστρεπτί, ἐντούτοις προοπτικὲς ἐλπιδοφόρες ἀνοίγονται στὴν ἀναχαίτισή της. Τόσο ὅμως ἡ καθολικότητα τοῦ προβλήματος, ὅσο καὶ ἡ ἔκτασή του ἀπαιτοῦν μία πραγματικὴ συλλογικὴ ἀφύπνιση, μία πανστρατιά ἀντίδρασης πού θὰ μετατρέψῃ τὴ θολὴ ἀνησυχία σὲ οὐσιαστικὴ δράση.

Εἶναι διαδεδομένη πλέον ἡ ἀντίληψη ὅτι τὴν κύρια εὐθύνη γιὰ τὸ σημερινὸ περιβαλλοντικὸ κατάντημα φέρει ὁ ἀλαζονικὸς τεχνοκρατικὸς χαρακτήρας τοῦ πολιτισμοῦ καὶ ἡ χρησιμοθηρικὴ - καταναλωτικὴ ἀντίληψη πού αὐτὸς παράγει.

Ἡ ἀπαγκίστρωση ὅμως ἀπὸ αὐτὸ τὸν τρόπο ζωῆς, ἡ ἄρνηση τῶν ἀγαθῶν - πού τελικὰ καταλήγουν σὲ κακὰ - φαίνονται σήμερα μᾶλλον ἰδεαλιστικὲς καὶ ἐλάχιστα πραγματοποιησίμες προοπτικὲς. Ὅστόσο, δὲν παύουν νὰ πληθαίνουν οἱ φωνὲς ἐκείνες πού ζητοῦν τὴν ἀντίστροφη διαδρομή, τὴν ἐπαναφορὰ σὲ πῶ ἀνθρώπινες συνθήκες διαβίωσης καὶ φθάνουν μέχρι καὶ τὴν «ἀποανάπτυξη», ἓνα εἶδος δηλαδὴ «τεχνολογικῆς νηστείας» πού θὰ ἐπαναφέρει τὴ σχέση ἀνθρώπου - φύσης στὰ πραγματικά της μέτρα. Ὅλα αὐτὰ βέβαια δὲν θύμιζαν παρὰ ἰδεώδη ἀσκητικὰ καὶ σαφῶς καταδεικνύουν τὴν ἀξία τῆς Ὁρθόδοξης Παράδοσης, ὡς παρέμβασης πού φωτοδοτεῖ τὴ λύση στὰ οἰκολογικὰ ἀδιέξοδα.

Οἱ ὀρθόδοξες ὅμως ἀπαντήσεις σὲ κάθε ἀνθρώπινο πρόβλημα δὲν εἶναι μονοσήμαντες· πάνω στὴν ἀρετὴ τῆς διάκρισης καὶ τὴν οἰκονομία ἄρθρωναν τὸν προτασιακὸ τους λόγο προσαρμοσμένο στὴν δεκτικότητα τῶν ἀκροατῶν τους.

Ὁ ἀνθρώπος, ἀφῶ συνειδητοποιήσει τὴν ἔκταση τοῦ οἰκολογικοῦ προβλήματος, διαπιστώνει ὅτι μπορεῖ

εἴτε νὰ ἔχει θετικὴ συμβολὴ στὴν ἀντιμετώπισή του εἴτε με τὴν ἀδιαφορία ἢ ἀκόμη καὶ με τὴν ἀρνητικὴ του στάση νὰ συντελέσει στὴν ἐπίτασή του. Καὶ τότε ὁ πιστός, ἀντιλαμβανόμενος τὴν εὐθύνη ἐναντι τῆς ὅλης δημιουργίας, ἀναλαμβάνει μία ἄλλη σταυροφορία, με τὴν πνοὴ τῆς ἀγαπητικῆς πρὸς τὴ φύση πνευματικότητας πού προαναφέρθηκε. Ἀφῶ δεχτεῖ ἀπὸ τὴ λειτουργικὴ ζωὴ τῆς Ἐκκλησίας τὸ πλούσιο μήνυμά της γιὰ τὸν καθαγιασμὸ τῆς Φύσης, ἐφαρμόζοντάς το, κάνει τὸν ἑαυτὸ του φάρο καὶ ἐμπνευστὴ ἀνάλογων προσπαθειῶν γιὰ τοὺς οἰκείους του. Ἐτσι ἡ προσωπικὴ του στάση θὰ ἔχει ὅπωςδήποτε ἄμεσο ἀντίκτυπο:

α) Στὴν οἰκογένειά του, μέσα στὰ πλαίσια τῆς ὁποίας μπορεῖ νὰ βρεῖ καὶ νὰ προτείνει τὴ χρῆση μεθόδων καὶ τρόπων καθημερινῆς ἐνασχόλησης πού δὲν δημιουργοῦν περιβαλλοντικὰ προβλήματα. Καὶ ὡς τέτοιους τρόπους θὰ μπορούσαμε νὰ ἀναφέρουμε:

1. τὴν ἀποστολὴ χαρτιῶν, μπουκαλιῶν καὶ ἄλλων γυάλινων ἀντικειμένων, κουτιῶν ἄλουμινοῦ κ.λπ. πρὸς ἀνακύκλωση·

2. τὴν χρησιμοποίησι ἀνακυκλωμένων ὑλικῶν·

3. τὴν ἀνάπτυξη πνεύματος οἰκονομίας στὴ χρῆση τοῦ ἠλεκτρικοῦ ρεύματος, τοῦ νεροῦ κ.λπ.·

4. τὴν ἐλαχιστοποίησι τῆς χρήσης τοξικῶν, πλαστικῶν μὴ ἀνακυκλωσίμων καὶ γενικὰ προϊόντων ἐχθρικών πρὸς τὸ περιβάλλον·

5. ἐμπρακτες χειρονομίες ἀγάπης πρὸς κάθε πλευρὰ τοῦ ζωικοῦ, τοῦ φυτικοῦ ἢ τοῦ εὐρύτερου φυσικοῦ χώρου κ.ἄ.

β) Στὸ φιλικὸ, συγγενικὸ καὶ γειτονικὸ περιβάλλον, ὅπου μπορεῖ νὰ γίνῃ παράδειγμα με τὴ συμπεριφορὰ του, νὰ προβάλλει τὶς παραπάνω ἰδέες, νὰ δίνει συμβουλές, νὰ ἐνημερώνει ὅσο μπορεῖ τοὺς ἄλλους καὶ ἔτσι νὰ συντελέσει στὴ μετάδοσι τῆς εὐαισθητοποίησης καὶ στὴ συνειδητοποίησι ὅτι δὲν παύει νὰ ὑφίσταται ἡ δυνατότητα οἰκολογικῆς συμπεριφορᾶς με ἐλάχιστο δυνατὸ κόστος. Ἐδῶ περιλαμβάνεται ἡ διάδοσι τῆς ἰδέας τῆς ἀνακύκλωσης, ἡ δειροφύτευσι σὲ ἀκάλυπτους χώρους, ἡ χρῆσι καταλυτικῶν αὐτοκινήτων, ἡ χρησιμοποίησι τῶν μέσων μαζικῆς μεταφορᾶς, ἡ συχνότερη ἐπαφὴ με τὴ φύσι κ.ἄ.

γ) Στὸ ἐπαγγελματικὸ ἐπίπεδο, ὅπου ἀνάλογα με τὴ θέση πού κατέχει στὴν ἀλυσίδα τῆς παραγωγῆς, μπορεῖ νὰ θεσπίσει ἢ ἀντίστοιχα νὰ ἀπαιτήσει διαδικασίες τῶν ὁποίων ἡ υἱοθέτησι μεταβάλλει δραστικὰ τὴν ἀρνητικὴ μέχρι σήμερα πορεία στὸν τομέα τῆς οἰκονομίας καὶ τῆς τεχνολογίας.

δ) Στὸ καταναλωτικὸ ἐπίπεδο, ὅπου συστηματικὰ μποροῦν νὰ προτιμηθοῦν, καὶ συνεπῶς ἄμεσα νὰ ἀ-

παιτηθούν, προϊόντα τών όποιών οί κατασκευαστές φαίνεται πώς λαμβάνουν σοβαρά υπόψη τους τις τελικές έπιπτώσεις τους στο περιβάλλον.

Τά άναμφίβολα εύεργετικά άποτελέσματα μιάς τέτοιας πολυσχιδούς δραστηριοποίησης του πιστού έχουν όμως μία μεγαλύτερη και πολλαπλασιαστική έμβελεια, όταν είναι καρποί προσπάθειας ένοριακής.

Πράγματι, μέσα από την ένορία κατοχυρώνεται ή γνησιότητα και ή έμβάθυνση τών άπαιτούμενων εύρυτέρων πρωτοβουλιών και έτσι οί τελευταίες έμπλουτίζονται τόσο από τόν θησαυρό της Όρθόδοξης Παράδοσης, όσο και από την άλληλοσυμπληρωματικότητα της συλλογικής προσπάθειας. Η ένορία άποτελεί ένα κόμβο, όπου ή πνευματικότητα και ή σοφία του παρελθόντος ζωντανεύουν στο σήμερα, φέρνοντας το μήνυμα της Άνάστασης σε κάθε πτυχή του σύγχρονου κόσμου, στον άνθρωπο και στους θεσμούς του. Η δυναμική που έμπεριέχεται, λοιπόν, σ' αυτή την προοπτική μās ώθει στην άποψη ότι ή ένορία, παρά την ήδη υπάρχουσα εκ τών πραγμάτων δυσκινησία της, έχει ένα εύρύτατο πεδίο δράσης μπροστά της, στη συμβολή για την αντιμετώπιση του οικολογικού προβλήματος.

Συγκεκριμένα, στον ένοριακό χώρο μπορεί να ένοχουθεί ή διάθεση δράσης στα επίπεδα που προαναφέρθηκαν (οικογενειακό, φιλικό, επαγγελματικό και καταναλωτικό) αλλά και να αναπτυχθεί σε πλατύτερα στρώματα του εκκλησιαστικού, άρα και του κοινωνικού πεδίου.

Νομίζουμε, λοιπόν, πώς χρέος κάθε πιστού μέλους της Έκκλησίας είναι να μπολιάσει την περιβαλλοντική ευαισθησία του τόσο στους συνεννοίτες του, όσο και σε όλοένα άνωτερες βαθμίδες της Διοίκησης Έκκλησίας, καταδεικνύοντας τις θεολογικές αναγκαιότητες που περικλείει ο σεβασμός στη Φύση. Ένδεικτικά, ή συστράτευση του λαϊκού στοιχείου και ή συνεργασία του με τόν ένοριακό κληρο μπορεί να κινηθεί στις έξης γραμμές:

α) παραδειγματική χρήση άνακυκλωμένων, άνακυκλώσιμων και φιλικών προς τó περιβάλλον προϊόντων στην καθημερινή ζωή της Ένορίας

β) ένημέρωση, είτε από σχετικά καταρτισμένα στελέχη της Ένορίας είτε από ειδικούς έπιστήμονες σε τακτή ή μη βάση (κήρυγμα, διαλέξεις, εκδόσεις ένημερωτικών βιβλίων, φυλλαδίων και άφισών, σχετική κινητοποίηση της νεολαίας κ.λπ.) για την οικολογική άγωγή τών ένοριτών

γ) συνάντηση με ένημερωμένους και ευαισθητοποιημένους φορείς ειδικά σε περιοχές όξυμένων περιβαλλοντικών προβλημάτων, ώστε ή Έκκλησία να ά-

ναδείξει τόν πρωτοποριακό της ρόλο στην έπίλυση τών προβλημάτων του ανθρώπου

δ) θέση του θέματος στον οικείο Έπίσκοπο, ώστε να υπάρξει δραστηριοποίηση όλόκληρης της Μητροπόλεως και προώθηση του θέματος προς την Ί. Σύνοδο

ε) χρησιμοποίηση της ιδιαίτερης βαρύτητας της Έκκλησίας στη σχέση της με πολιτειακούς και κοινωνικούς φορείς (Ύπουργεία, Νομαρχίες, βαθμούς αυτοδιοίκησης, μέσα μαζικής ένημέρωσης, έπιστημονικούς χώρους) για την άνάλψη και ύλοποίηση πρωτοβουλιών εύεργετικών για τó περιβάλλον, όπως π.χ. συμμετοχή στην άναπτύξη και χρησιμοποίηση ήπιων μορφών ένεργείας, στην ένημέρωση του πληθυσμού επί συγκεκριμένων οικολογικών πρακτικών, στη διάμρφωση πλατύτερης περιβαλλοντικής άντίληψης, σε πιέσεις για ουσιαστικό έλεγχο τών βιομηχανιών, σε δεντροφυτεύσεις κ.λπ.

στ) συμμετοχή της Έκκλησίας στην οικονομική ζωή, στην όποια θα δώσει ένα άλλο στίγμα και μία άλλη ποιότητα, μακριά από τη χυδαία κερδοσκοπική και ώφελμιστική που έπικρατεί σήμερα. Αυτό μπορεί να έπιτευχθεί με τη δημιουργία Έταιριών Λαϊκής Βάσης, με πίεση σε ρυπογόνες βιομηχανίες για άλλαγή του τρόπου παραγωγής τους, με καμπάνιες υπέρ του περιβαλλοντικού έξορθολογισμού της όργάνωσης τών έπιχειρήσεων κ.ά.

ζ) καιρία παρέμβαση στον κεντρικό και ευαίσθητο χώρο της Παιδείας είτε άμεσα με τὰ πιστά μέλη της —έκπαιδευτικούς και γονείς— είτε με άλλους τρόπους έπαφής και πρόσβασης, ώστε οί γενιές που έρχονται να γαλουχηθούν περισσότερο με τó πνεύμα του σεβασμού στις θείες δωρεές.

Ό δρόμος για όλα αυτά βέβαια είναι μακρός. Πρέπει σε καθημερινή βάση να καταπολεμηθεί ό σύγχρονος Μαμμωνάς, τó πνεύμα του οικονομισμού που βλέπει πίσω από κάθε τι τó οικονομικό μόνο όφελος, αλλά και ή άδιαφορία που άποτελεμάτνει τις έλπιδοφόρες πρωτοβουλίες. Πρέπει άκόμη να προσφέρεται συνεχώς τó όραμα της έπιστροφής του ανθρώπου στον έαυτό του και της επανεύρεσης της θέσης του στην κτίση.

Για να μπορέσει, λοιπόν, να γυρίσει ό ήλιος, τó κλίμα, τó περιβάλλον θέλει δουλειά πολλή δουλειά που μόνο οί μετέχοντες σε ένα θεανθρώπινο φορέα μπορούν να άντέξουν και να φέρουν σε πέρας.

(Τέλος)

Άρχιμ. ΜΑΚΑΡΙΟΣ ΦΙΛΟΘΕΟΥ

Άρχιμ. ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΑΒΡΑΜΙΩΤΗΣ

Άρχιμ. ΣΕΡΑΦΕΙΜ ΡΙΒΙΟΣ

Διάκονος ΚΥΡΙΑΛΛΟΣ ΜΙΣΙΑΚΟΥΔΗΣ

Η ΣΥΜΒΟΛΗ ΤΟΥ ΚΩΝ/ΝΟΥ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ ΤΟΥ ΕΞ ΟΙΚΟΝΟΜΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΙΝ ΤΟΥ 1821*

Ὁ νέος ὄργανισμός, ὁ ὁποῖος ἐλειτούργει κυρίως δι' ἐπιχορηγήσεως τοῦ Ρωσικοῦ κράτους καὶ διὰ τῆς ἐποπτείας τοῦ Γενικοῦ Διοικητοῦ τῆς Κάτω Ρωσίας κόμητος Langeron, προσέφερε τὰς ὑπηρεσίας του ἀπὸ τὰ τέλη τοῦ 1821 ὡς τὸ 1831¹⁴⁷.

Ὁ Κ. Οἰκονόμος «κατὰ προτροπὴν τοῦ λαμπροῦ καὶ ἀξιαγάστου πρίγκιπος Ἀλεξάνδρου

Τοῦ κ. **ΙΩΑΝΝΟΥ ΜΠΟΥΓΑΤΣΟΥ**

Νικολαΐδου τοῦ Γαλιτσίνου»¹⁴⁸, ὡς ἀναφέρει ὁ Σοφοκλῆς Οἰκονόμος, «ἔγραψε πρὸς πάντας τοὺς ἐν Ρωσίᾳ Ἑλληνας ἐμπόρους προτροπικὰς ἐπιστολάς»¹⁴⁹, τοῦ αὐτοῦ περιεχομένου.

Εἰς ταύτην τὴν ἐπιστολὴν - ἐγκύκλιον¹⁵⁰ ἀναφέρεται ὅτι «ὁ ἐκλαμπρότατος Πρίγκιψ καὶ φιλανθρωπώτατος ἐπὶ τῆς Θρησκείας λειτουργός, κύριος Ἀλεξάνδρος Νικολαΐδης ὁ Γαλιτζίνας, συγκαλῶν μὲ τὸν γνωστόν σας θεῖον ζῆλον ὅλους τοὺς φιλοχρήστους Ρώσους εἰς ταύτην τὴν θεοφιλῆ συνδρομὴν, ἐπένευσε νὰ τιμῆσῃ μὲ τὴν αὐτὴν πρόσκλησιν καὶ ὅλους τοὺς ἐν Ρωσίᾳ κατοικοῦντας μεγαλεμπόρους Ἑλληνας. Ταύτην δὲ τὴν πρόσκλησιν ἤξιωσε νὰ τὴν προβάλλῃ ρητῶς πρὸς τὰ ὀνόματά σας καὶ δι' ἐμοῦ, ὅστις ἐκπληρῶ ἤδη προσαγὴν του μὲ πολλὴν μου χαρὰν καὶ μὲ ἐλπίδας χρηστάς».

Διὰ τῆς ἐγκυκλίου αὐτῆς καλοῦνται ἅπαντες νὰ συνεισφέρουν, κυρίως οἱ Ἕλληνες, οἱ ὁποῖοι εἶναι «ὄχι μόνον ὀμόπιστοι ἀλλὰ καὶ συμπατριῶται καὶ συγγενεῖς μὲ ἐκείνους τοὺς πολυπα-

θεῖς ἀδελφούς των» καὶ ὡς ἐκ τούτου ἔχουν νὰ ἐπιτελέσουν «χρέος ἱερώτατον καὶ ἀπαραίτητον... πρὸς σωτηρίαν τῶν αἰχμαλώτων ὁμογενῶν».

Καλοῦνται νὰ ἐνθουμηθοῦν τὰς βασάνους τῶν συμπατριωτῶν των, οἱ ὁποῖοι «ἀπεσχισμένοι ἀπὸ τοὺς συγγενεῖς των, ἀφηρησασμένοι ἀπὸ τοὺς κόλπους τῆς Ἐκκλησίας, φορτωμένοι ἀλύτους καὶ κατασχύνην, γυμνοί, πεινῶντες, ἐλεεινοί, κινδυνεύουσι συρόμενοι μεταξὺ τῆς ρομφαίας τοῦ βιαίου θανάτου καὶ τοῦ φοβεροῦ τῆς ἐξωμώσεως κρημνοῦ».

Καλῶν, ἐν τέλει, ὁ Κ. Οἰκονόμος τοὺς ὁμογενεῖς νὰ ἀνταποκριθοῦν θετικῶς, σημειοῖ: «Ὁ εὐσεβέστατος καὶ κραταιότατος Αὐτοκράτωρ θέλει ἐπαινέσει τὸν χριστιανικὸν ζῆλόν σου. Ὁ βασιλεὺς τῶν Οὐρανῶν θέλει εὐλογῆσῃ τὴν φιλάδελφον εὐσπλαγγνίαν σας. Συνδράμητε λοιπὸν ταχέως καὶ δαφιλῶς. Ἀπόδοτε εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τοὺς ἀπεσχισμένους ὁμογενεῖς μας, εἰς τὰ τέκνα τοὺς γονεῖς, εἰς τοὺς γεννήτορας τοὺς υἱοὺς καὶ τὰς θυγατέρας, εἰς ὀλοκλήρους ἀθλίας οἰκογενείας τὴν ὑπαρξίν των, καὶ εἰς τὸν ἑαυτὸν σας τὴν χαρὰν καὶ τὸν ἀμάραντον στέφανον, ὅτι ἐγίνατε Σωτῆρες τῶν αἰχμαλώτων ὁμογενῶν σας»¹⁵¹.

Ἡ ἐπιστολὴ - ἐγκύκλιος αὕτη ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Κ. Οἰκονόμου εἰς διαφόρους κυρίως μεγαλεμπόρους, ὡς τὸν Ἰω. Βαρβάκη¹⁵², Ζώην Ζωσιμῶν¹⁵³, Νικόλαον Πατζιμάδη¹⁵⁴, τοὺς ἀδελφούς Κουμπάρη¹⁵⁵, Δημήτριον Ἰγγλέση¹⁵⁶ καὶ

151. Αὐτόθι.

152. Περὶ τοῦ Ἰωάννου Βαρβάκη, ἰδ. *Θ. Βελλινίτου, Βαρβάκης Ἰωάννης*, ΜΕΕ, τ. ΣΤ', σ. 670. *Ἐλευθερίου Παυλίδου, Ὁ Ἑλληνισμός ...*, ἐνθ' ἄνωτ., σ. 143-145. *Διονυσίου Α. Κοκκίνου, Ἑλλην. ...*, ἐνθ' ἄνωτ., τ. 4, σ. 288-291.

153. Φ. III, 182/15-12-1822. Περὶ τῶν Ζωσιμῶδων, ἰδ. *Ἐλευθερίας Ι. Νικολαΐδου, Ἡπειρώτες ...*, ἐνθ' ἄνωτ. *Στεφάνου Ν. Μπέτη, Οἱ Ζωσιμάδες, Ἰωάννινα 1990*, ὅπου καὶ πλοῦσια βιβλιογραφία.

154. Περὶ τοῦ Νικολάου Πατζιμάδη, ἰδ. ἄνωτ., σμμ. 135. *Ἐμμ. Ξάνθου, Ἀπομνημονεύματα ...*, ἐνθ' ἄνωτ., σ. 62. *Χρυσόστομου Παπαδοπούλου, Ριζάρειος ...*, ἐνθ' ἄνωτ., σ. 10.

155. Φ. III, 192/15-12-1822. Περὶ τῶν ἀδελφῶν Κουμπάρη ἰδ. ἄνωτ., σμμ. 88.

156. Φ. III, 193/15-12-1822. Περὶ τοῦ Δημητρίου Ἰγγλέση.

* Συνέχεια ἐκ τῆς σελ. 613 τοῦ ὑπ' ἀρ. 15 τεύχους.

147. Πρβλ. *Κωνσταντίνου Κ. Παπουλίδου, Γρηγόριος Γ. Μαρασλῆς ...*, ἐνθ' ἄνωτ., σ. 51-52.

148. Ἰδ. *Σοφοκλέους Οἰκονόμου, Βίος ...*, ἐνθ' ἄνωτ., σ. 32 σμμ.

149. Ἰδ. *Χρυσόστομου Παπαδοπούλου, Ριζάρειος ...*, ἐνθ' ἄνωτ., σ. 13 κ. ἐξ., ὅπου δημοσιεύεται ὅλον τὸ κείμενον τῆς ἐπιστολῆς αὐτῆς.

150. Φ. III, 182/15-12-1822. Πρβλ. Φ. III, 194/15-12-1822.

Αὐτόγραφος ἐπιστολή, ὅπου δηλοῦται ὅτι ἐστάλη εἰς Ταϊγάνιον πρὸς τὸν Ἰω. Βαρβάκη, καὶ εἰς τὴν Μόσχαν πρὸς τοὺς Ζώην Ζωσιμῶν καὶ Νικόλαον Πατζιμάδη.

Ἡλίαν Μάνεση¹⁵⁷.

Ὑπογράφει δὲ τὴν ἀποστελλομένην ταύτην ἐπιστολὴν ὡς ἐξῆς: «Κ. Οἰκονόμος, τοῦ Οἴκου-μενικοῦ Πατριαρχικοῦ Θρόνου καὶ Καθολικὸς Ἱεροκῆρυξ τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας Κωνσταντῖνος Πρεσβύτερος Οἰκονομίδης». Ἐν ὑστερογράφῳ δὲ σημειοῖ: «Τὴν φιλόθεόν σας συνεισφορὰν στείλετέ τὴν ἀμέσως εἰς τὸν ἐκλαμπρότατον πρίγκιπα Γαλίτζινον, ὅστις τὴν περιμένει τὸ γρηγορώτερον εἰς τὸ Κομιτᾶτον»¹⁵⁸.

Πολὺ ἐνδιαφέρον ἔχει ὁ τρόπος μὲ τὸν ὁποῖον ἐγένετο ἡ ὄλη αὐτὴ διαδικασία τῆς συνεισφορᾶς. Τοῦτο σαφῶς φαίνεται εἰς ἐπιστολὴν¹⁵⁹ τοῦ Νικολάου Πατζιμάδη, Φιλικοῦ, πρὸς τὸν Κ. Οἰκονόμον, ὅπου διαγράφονται καὶ αἱ σχετικαὶ δυσκολίαι.

Εἰς τὴν ἐν λόγῳ ἐπιστολὴν ἀναφέρεται, ὅτι ἐστάλη πρὸς αὐτὸν καθὼς καὶ πρὸς τὸν Ζωσιμᾶν καὶ Ἀναστάσιον Γοργόλην¹⁶⁰ ἐπιστολὴ παρὰ τῶν ἐν Βασσαραβία διημερευόντων Μητροπολίτου ἀγίου Εἰρηνοπόλεως¹⁶¹, ἐπισκόπου Μπουζαίου¹⁶², καὶ Ἀρχιμανδρίτου¹⁶³ τῆς ἐν Γαλατᾷ ἐν

Μολδαβία μονῆς, μὲ τὴν ἐντολὴν νὰ συνάξουν παρὰ τῶν ἐκεῖ ὁμογενῶν «χρηματικὴν αὐτοπροαίρετον βοήθειαν πρὸς ἀπολύτρωσιν τῶν ἐξανδραποδισθέντων συναδέλφων των, συναποστείλαντες καὶ κώδικά τινα, ἧτοι βιβλίον ἐνσφράγιστον, ἐμπεριέχον τὰ ἀνήκοντα ἀποδεικτικὰ ἔγγραφα καὶ ταῖς ὑπογραφαῖς αὐτῶν ἐπικυρωμένον, ἵνα ἐν αὐτῷ καταγράψωσιν οἱ συνεισφέροντες ἕκαστος τὸ ἴδιον ὄνομα καὶ τὸ ποσὸν τῆς συνεισφορᾶς».

«Ἐπειδὴ», σημειοῖ ἀκολούθως ὁ Νικόλαος Πατζιμάδης, «οἱ δύο ἄλλοι ἀπεποιήθησαν τὴν ἐπιστάσιαν, ὁ μὲν κύριος Ζωσιμᾶς διὰ τὸ προβεβηκὸς ἤδη τῆς ἡλικίας, καί, ὡς πάντοτε σχεδόν, οἰκουρῶν, ...ὁ δὲ κύριος Γοργόλης ἐπ' ἄλλαις προφάσεσι... ἐπελήφθη ἐν τῷ σταδίῳ μόνος ἐγώ, ἀμηχανῶν τί ποιήσω· διότι ἀπὸ τὸ ἐν μέρος μοι ἐφαίνετο ἀτελεσφόρητος ἡ ἐπιχειρησις, ὡς περιοριζομένης τῆς αἰτήσεως πρὸς μόνους τοὺς ὁμογενεῖς, ἀπὸ τοὺς ὁποίους ἦταν ἀδύνατον νὰ ἐλπίση τις ἀξιόλογον συνδρομὴν, ὡς ἀπαυδήσαντας διὰ τε τὰς προγεγονυῖας συνεισφορᾶς, διὰ τὰς μετὰ ταύτας, καὶ διὰ τὰς ἀδρᾶς βοηθείας, τὰς ὁποίας ἕκαστος ἀναγκάζεται νὰ κάμνη συνεχῶς πρὸς τοὺς ἰδίους συγγενεῖς καὶ οἰκείους, τοὺς ἐν παντελεῖ γυμνότητι πανοικὶ καταφυγόντας εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν ... ἀλλ' ἔτι μᾶλλον διὰ τὰς μεγαλωτάτας καὶ βαρυτάτας ζημίας, τὰς ὁποίας κοινῶς ἐδοκιμάσαμεν ἐκ τε τῶν μετὰ τῶν Τούρκων ἐμπορικῶν σχέσεων μας, καὶ ἐκ τῶν ἐνταῦθα ἀλλεπαλλήλων χρεοκοπιῶν· ἀπὸ δὲ τὸ ἄλλο μέρος, ἀναλογιζόμενος τὸ ἐπάναγκες τοῦ πράγματος καὶ δυσανασχετῶν ἂν μείνη ἀνεύρητον ἐν οὕτῳ ἀρξάμενον ἔργον, ἀπεφάσισα καὶ μόνος, νὰ ἀναδεχθῶ τὸν ἀγῶνα, καὶ νὰ μεταχειρισθῶ πάντα τρόπον πρὸς ἐπιτυχίαν τινὸς ὅπως οὐδ' ἀναλόγου συνδρομῆς, ὡς πρὸς τὴν ἐπιθυμητὴν καὶ κατεπείγουσαν χρεῖαν».

Ἐνῷ ὁ Νικόλαος Πατζιμάδης, ἀναφέρεται εἰς τὴν ἐπιστολὴν αὐτὴν, ἦτο ἔτοιμος νὰ ἀρχίσῃ τὴν προσπάθειαν καὶ μόνος του, διαταγὴ Ἀυτοκρατορικῆ ὤριζε, ὅπως διορισθῶν οἱ κατὰ τόπους προϊστάμενοι «ἐπὶ τῶν διαφόρων τοῦ πολιτεύματος τάξεων» προκειμένου νὰ προσκαλέσῃ «ἕκαστος τοὺς ὑπ' αὐτὸν εἰς τὴν φιλάνθρωπον ταύτην καὶ θεάρεστον συνεισφορὰν».

(Συνεχίζεται)

ιδ. *Σακελλαρίου Γ. Σακελλαρίου*, Φιλική ..., ἐνθ' ἄνωτ., σ. 59, 65, 186. *Ἀμβροσίου Φραντζῆ*, Ἐπιτομή ..., ἐνθ' ἄνωτ., τ. Β', σ. 541, τ. Γ', σ. 23. *Γεωργίου Λαῖου*, Ἀνέκδοτες ..., ἐνθ' ἄνωτ., σ. 11, 43. Περὶ δὲ τῆς οἰκογενείας Ἰγγλέση γενικώτερον, ιδ. *Κορομηλά Γ. Δ.*, ΜΕΕ, τ. ΙΒ', σ. 836-837.

157. Φ. ΙΙΙ, 194/15-12-1822. Περὶ τοῦ Ἡλία Μάνεση ιδ. ἄνωτ., σημ. 134. *Ἐλευθερίου Παυλίδου*, Ὁ Ἑλληνομός ..., ἐνθ' ἄνωτ., σ. 154.

158. Φ. ΙΙΙ, 194/15-12-1822. Πρβλ. Φ. ΙΙΙ, 182, 192, 193/15-12-1822.

159. Φ. ΙΙΙ, 198/26-12-1822.

160. Περὶ τοῦ Ἀναστασίου Γοργόλη, ιδ. *Χρυσοστόμου Παπαδοπούλου*, Ριζάρειος ..., ἐνθ' ἄνωτ., σ. 11. *Ἀθανασίου Ξοδύλου*, Ἡ Ἐταιρεία ..., ἐνθ' ἄνωτ., σ. 119. *Στεφάνου Μπέτη*, Ἡπειρωτικὴ εὐποιία, Γιάννενα 1988, σ. 67. *Ἐλευθερίας Ι. Νικολαΐδου*, Ἡπειρώτες ..., ἐνθ' ἄνωτ., σ. 110-114.

161. Πρόκειται περὶ τοῦ Γρηγορίου Εἰρηνοπόλεως καὶ Βατοπεδίου, ιδ. ἄνωτ., σημ. 104.

162. Ὡς Ἐπίσκοπος Μπουζαίου ἀναφέρεται ὁ Κωνσταντῖνος. Πρβλ. *Σοφοκλέους Κ. Οἰκονόμου*, Βίος ..., ἐνθ' ἄνωτ., σ. 32 σημ. γ'. *Ἀθανασίου Ξοδύλου*, Ἡ Ἐταιρεία ..., ἐνθ' ἄνωτ., σ. 87. *Ἐμμ. Πρωτοψάλτη*, Ἡ Φιλική ..., ἐνθ' ἄνωτ., σ. 79. Ὁ *Mircea Racușariu*, *Istoria* ..., ἐνθ' ἄνωτ., vol. ΙΙΙ, p. 521, (πρβλ. αὐτόθι vol. ΙΙ, p. 418-419) ἀναφέρει ὡς Ἐπίσκοπον Μπουζαίου τὸν Κωνσταντῖνον Filitti (1793-1827) μέχρι τὸν Ἰούλιον τοῦ 1819, ὅτε καὶ ἀπεπέμφθη. Ἀπὸ δὲ τὸ 1819 μέχρι τὸ 1824 μνημονεύει ὡς Ἐπίσκοπον τῆς Ἐπισκοπῆς αὐτῆς τὸν Gherasim Rătescu. Ὡς ἐκ τούτου, εἰς τὴν ἐν λόγῳ Ἐπιτομῇ, ὁ Κωνσταντῖνος συμμετεῖχεν, ὡς πρῶτον Μπουζαίου.

163. Πρβλ. *Ἀθανασίου Ξοδύλου*, Ἡ Ἐταιρεία ..., ἐνθ' ἄν., σ. 88. *Ἐμμ. Πρωτοψάλτη*, Ἡ Φιλική ..., ἐνθ' ἄν., σ. 79.

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΣΧΟΛΙΑ

Κοινωνική Διακονία τῆς Ἐκκλησίας

Ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Σεραφεῖμ, ἐξ ἀφορμῆς τῶν προσφάτων καταστρεπτικῶν πλημμυρῶν, ἐδεήθη ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῶν ψυχῶν τῶν εὐρόντων τραγικὸν θάνατον, ἐξεδήλωσε πατρικὴν ἀγάπην καὶ συμπαραστάσιν πρὸς τοὺς οἰκείους αὐτῶν καὶ ἐκίνητοποίησε τοὺς μηχανισμοὺς τῆς Ὑπηρεσίας τῆς Χριστιανικῆς Ἀλληλεγγύης, ἵνα αὕτη συμπαρασταθῇ διὰ τοῦ Γενικοῦ καὶ τῶν Ἑνοριακῶν Φιλοπτώχων Ταμείων εἰς τὰς ἀμέσους ἀνάγκας τῶν πληγέντων, ἰδίως ἐντὸς τῶν ὁρίων τῶν Ἱ. Μητροπόλεων Νέας Ἰωνίας καὶ Φιλαδελφείας καὶ Θεσσαλιώτιδος καὶ Φαναριοφερσάλων. Ἐντολὴ τοῦ Μακαριωτάτου ἐστάλη μέσῳ τοῦ Γενικοῦ Φιλοπτώχου Ταμείου τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν ποσὸν ὕψους 2 ἑκατομμυρίων δραχμῶν διὰ τὴν παροχὴν ἀμέσου βοήθειας πρὸς τοὺς πληγέντας τῆς περιοχῆς Καρδίτσας.

Ἐξ ἄλλου εἶναι ἐκκλησιακὰ τὰ ἀποτελέσματα τῆς συγκεντρώσεως χρημάτων, ἐνδυμάτων, τροφίμων καὶ ἄλλων εἰδῶν διὰ τοῦ ὑπὲρ τῶν πλημμυροπαθῶν ἐράνου, ὅστις κατ' ἄριστον τρόπον ὁργανώθη ὑπὸ τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τοῦ Ραδιοτηλεοπτικοῦ Σταθμοῦ Antenna καὶ τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς Δήμων καὶ Κοινοτήτων Ἑλλάδος (ΚΕΔΚΕ).

Ἐὰν εἰς ταῦτα προστεθοῦν καὶ ἀνάλογοι κληρονομήσεις ἐν ταῖς πλείσταις τῶν Ἱερῶν Μητροπόλεων τῆς Ἑλλάδος καὶ ἐὰν ληφθῇ ὑπ' ὄψιν καὶ ἡ διὰ στόματος τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου κ. Σεραφεῖμ ἐκδηλωθεῖσα προσφάτως πρόθεσις τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος πρὸς παραχώρησιν ἐκτάσεων τῆς Ἐκκλησίας εἰς τὸν Ὄργανισμὸν Ἑργατικῆς Κατοικίας, γίνεται φανερὰ ἡ ἔντονος ἐνεργοποίησις τοῦ ἐνδιαφέροντος πρὸς ἀνάπτυξιν ἔργων χριστιανικῆς κοινωνικῆς διακονίας, ἡ ὁποία καθ' ὅλους τοὺς αἰῶνας εἶναι γνώρισμα τῆς Ἐκκλησίας, ἐμπνεομένης ὑπὸ τῶν λόγων τοῦ Ἀπ. Παύλου: «Εἶτε πάσχει ἐν μέλος, συμπάσχει πάντα τὰ μέλη» (Α' Κορ. ιβ', 26). «Τίς ἀσθενεῖ καὶ οὐκ ἀσθενῶ;» (Β' Κορ. ια', 29).

Ἐκδήλωσις τοῦ ἰδίου διακονικοῦ πνεύματος ὑπήρξεν ἐπίσης τόσον ἡ ὑπὸ Συνδικτικῆς Ἀντι-

προσωπείας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἀποτελουμένης ἐκ τῶν Σεβ. Μητροπολιτῶν Περιστερίου κ. Χρυσοστόμου, Τρίκκης καὶ Σταγῶν κ. Ἀλεξίου καὶ τοῦ πανοσ. ἀρχιμ. κ. Προκοπίου Πετρίδου, ἐπίδοσις οικονομικῆς βοήθειας καὶ ἔκφρασις ἠθικῆς συμπαραστάσεως πρὸς τὸ ἐμπερίστατον Πατριαρχεῖον Γεωργίας, ὅσον καὶ αἱ συνεχιζόμεναι δωρεαὶ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος πρὸς τοὺς πάσχοντας καὶ τὰ παιδιὰ τῆς Ἀλβανίας, διὰ τὰ ὁποῖα ἡ Ἱ. Ἀρχιεπισκοπὴ Ἀθηνῶν ἐτοιμάζει διὰ τὰ Χριστούγεννα καὶ 500 δέματα ἀγάπης.

ΙΓ' Συνέδριον Πατερικῆς Θεολογίας

Ἀπὸ 27ης μέχρι 29ης Σεπτεμβρίου τὸ «Πανελλήνιον Ἱερὸν Ἰδρυμα Εὐαγγελιστρίας Τήνου» καὶ ὁ ἐκ τῶν διδασκόντων τὴν Πατρολογία ἐν τῷ Τμήματι Θεολογίας τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν Καθηγητὴς κ. Στυλιανὸς Παπαδόπουλος, μετὰ τὴν ἐκδήλωσιν τῆς σχετικῆς πρωτοβουλίας ἐκ μέρους αὐτοῦ, ὠργάνωσαν ἐν τῇ Αἰθούσῃ Τελετῶν τοῦ Κεντρικοῦ Κτιρίου τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν τὸ ΙΓ' Συνέδριον Πατερικῆς Θεολογίας, ὅπερ εἶχεν ὡς θέμα τὴν ἐξέτασιν τοῦ Γρηγορίου Νύσσης ὡς Ἁγίου, Θεολόγου, Φιλοσόφου, Ρήτορος, Θεωρητικοῦ τοῦ νηπτικῶ βίου. Τὸ θέμα αὐτὸ ἐπελέγη ἐπὶ τῇ συμπληρώσει 1600 ἐτῶν ἀπὸ τῆς κοιμήσεως αὐτοῦ.

Τὴν ἑναρξιν τοῦ Συνεδρίου ἐκήρυσεν αὐτοπροσώπως ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Σεραφεῖμ, ὅστις προηγουμένως ἀπέστειλε πρὸς τὸν σημαντικῶς προωθήσαντα τὰς ἐν Ἑλλάδι πατερικὰς σπουδὰς κ. Στυλιανὸν Παπαδόπουλον ἐκτενὴ ἐπιστολήν, ἐν τῇ ὁποίᾳ γράφονται καὶ τὰ ἑξῆς:

«Ἀγαπητέ μοι Κύριε Καθηγητά,

Τυχχάνει λίαν συγκινητικὴ καὶ ἀξία παντὸς ἐπαίνου ἡ ἀδιάκοπος ἐνασχόλησις τῆς ὑμετέρας φίλης ἐλλογιμότητος μετὰ τὴν σπουδὴν, μελέτην καὶ προβολὴν διὰ παντὸς μέσου τῆς μεγάλης πατερικῆς προσωπικότητος τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου Νύσσης, τοῦ ὁποίου ἐορτάζομεν κατ' αὐτὰς τὴν 1600ετηρίδα ἀπὸ τῆς κοιμήσεως αὐτοῦ, ὥστε νὰ φθάσητε μέχρι καὶ τῆς συγγραφῆς ἀφηγηματικῆς βιογραφίας του.

Λαμπρά, ἐξ ἄλλου, εἶναι ἡ πρωτοβουλία σας ὅπως ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τοῦ Πανελληνίου Ἱεροῦ Ἰδρυματος Εὐαγγελιστρίας Τήνου ἀφιερώ-

σητε τὸ ΙΓ' Συνέδριον Πατερικῆς Θεολογίας, θεσμὸν τὸν ὁποῖον μὲ πολλοὺς κόπους ἐπαγιώσατε, εἰς τὸ θεολογικόν, φιλοσοφικόν, ρητορικὸν καὶ θεωρητικὸν τοῦ νηπιτικοῦ βίου ἔργον τοῦ Ἁγίου μὲ τὴν εὐκαιρίαν τῆς ἀνωτέρω ἐπετείου.

Ἐκ τοῦ ὑποβληθέντος ἡμῖν προγράμματος, μετὰ χαρᾶς διεπιστώσαμεν ὅτι πρόκειται νὰ συμμετάσχουν εἰς αὐτὸ μὲ εἰδικὰς ἀνακοινώσεις καὶ εἰσηγήσεις κορυφαῖοι Πατρολόγοι καὶ διαπρεπεῖς θεράποντες τῆς θεολογικῆς ἐπιστήμης ἔκ τε τῆς ἡμεδαπῆς καὶ τῆς ἀλλοδαπῆς φωτίζοντες ὅλας τὰς πτυχὰς τῆς ζωῆς καὶ τοῦ ἔργου τοῦ μεγάλου Διδασκάλου Ἁγίου τοῦ 4ου αἰῶνος.

Εὐχαρίστως εἶδομεν καὶ τὴν συμμετοχὴν νέων ἐπιστημόνων, ὑποψηφίων μάλιστα διδασκῶν τῆς θεολογίας, οἱ ὅποιοι ἐν τῷ Συνεδρίῳ τούτῳ θὰ δοκιμάσουν τὰς δυνατότητας καὶ ἰκανότητάς των πλησίον κατηξιωμένων Ἀκαδημαϊκῶν, Πανεπιστημιακῶν Καθηγητῶν κ.ἄ. ἐπιστημόνων. Ἡ συμμετοχὴ αὐτὴ μαρτυρεῖ οὐ μόνον τὴν ἀγάπην τοῦ πανεπιστημιακοῦ διδασκάλου πρὸς τοὺς μαθητάς του, ἀλλὰ καὶ τὴν ὀρθὴν χειραγώγησιν αὐτῶν εἰς τὸν ἱερὸν χῶρον τῆς ἐπιστήμης τῆς θεολογίας.

Ἡ ἔκδοσις τῶν Πρακτικῶν τοῦ ΙΓ' Συνεδρίου Πατερικῆς Θεολογίας δὲν ὑπάρχει ἀμβολία ὅτι θὰ πλουτίσῃ τόσο τὴν ἑλληνικὴν ὅσον καὶ τὴν διεθνή βιβλιογραφίαν περὶ τοῦ Ἁγίου, τὸν ὁποῖον ἡ Γ' ἐν Ἐφέσῳ Οἰκουμενικῇ Σύνοδος ἢ συνελθοῦσα τῷ 431 ἐχαροκτήρισε ὡς «ἄνδρα μετὰ τὸν ἀδελφόν [Μ. Βασίλειον] δεῦτερον ἐν τε λόγοις καὶ τρόποις».

Συγχαίροντες ἡμῖν ἐγκαρδίως ἐπὶ τῇ συστηματικῇ ταύτῃ διοργανώσει τοῦ περὶ τοῦ φιλοσοφικωτάτου καὶ λογιωτάτου Ἁγίου Νύσσης Συνεδρίου, ὅπερ πραγματοποιηθήσεται ἐν τῷ κεντρικῷ κτιρίῳ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, εὐχόμεθα εὐδώσῃ τῶν ἐργασιῶν αὐτοῦ, ἐπευλογούντες πατρικῶς πάντας τοὺς συνέδρους».

«Ἁγίες Μορφές τῆς Νεωτέρας Ἑλλάδος»

Ὁ πανοσ. ἀρχιμ. π. Ἡλίας Μαστρογιαννόπουλος, ὅστις εἶναι γνωστὸς διὰ τὸ πλούσιον καὶ ἐξαίρετον συγγραφικόν του ἔργον, ἐξέδωκε προσφάτως εἰς β' ἔκδοσιν τὸ βιβλίον του «Ἁγίες Μορφές τῆς Νεωτέρας Ἑλλάδος».

Ἡ ἀξία τοῦ βιβλίου τούτου, τὸ ὁποῖον εἶναι τὸ 5ον ἐν τῇ ὑπὸ τὸν τίτλον «Ὁδηγητικὴς Μορφές» σειρᾷ τῶν Ἐκδόσεων «Τήνος», ἀποδεικνύεται ἐκ τοῦ εὐσυνόπτου Προλόγου τοῦ συγγραφέως, ὁ ὁποῖος, ἐκτὸς τῶν ἄλλων, τονίζει τὰ ἑξῆς:

«Πολλὰ ρυάκια ποτίζουν τὸ πνευματικὸ ἔδαφος τῆς πατρίδος μας, ὄχι μόνον κατὰ τὰ παλιότερα χρόνια, ἀλλὰ καὶ τοὺς τελευταίους δύσκολους καιροὺς. Τὰ περισσότερα ἀπ' αὐτὰ εἶναι ἄγνωστα, οἱ πολλοὶ δὲν τὰ προσέχουν... Γι' αὐτὸ σκεφθήκαμε νὰ φέρουμε στὴν ἐπιφάνεια μερικὲς τέτοιες μυστικὲς πηγὲς τοῦ περασμένου καὶ τοῦ τρέχοντος αἰῶνος, πὺ εἶχαμε ἄλλοτε παρουσιάσει σὲ ἄρθρα ἢ σὲ χωριστὰ τεύχη.

»Ἄλλοι ἀπὸ αὐτοὺς τοὺς ταπεινοὺς ἁγίους προέρχονται ἀπὸ τὰ μαρτυρικὰ χῶματα τῆς Μικρᾶς Ἀσίας, ἄλλοι ἀπὸ τὰ νησιὰ τοῦ Αἰγαίου καὶ τοῦ Ἰονίου, ἄλλοι ἀπὸ τὴν Πελοπόννησο. Κοινὸ γνώρισμά τους ὅμως ὅτι ἀγάπησαν τὸν σαρκωμένο Θεό, ἐνοιῶσαν βαθεῖα τὸ μήνυμά Του καὶ προσπάθησαν νὰ τὸ μεταδώσουν ζωντανὸ στὸν διψασμένο κόσμον...»

»Κάτι τέτοιες πνευματικὲς καταβολὲς πρέπει νὰ τίς προσέχη ἰδιαίτερα ἡ ἱστορία καὶ ἡ ἱστοριογραφία. Ἡ τελευταία δὲν συντίθεται ἀπὸ τὸ ὑλικὸ ἐπισήμων ἀρχείων καὶ διοικητικῶν πράξεων. Τὴν ὑφαίνουν μᾶλλον οἱ ἥρεμες καὶ γόνιμες προσφορὲς τῶν ἀληθινῶν ἐκείνων ἀνθρώπων πὺ λαχτάρησαν τὸν Θεὸ καὶ ἐπόνεσαν τὸν πλησίον, πὺ ἐξῆσαν γνήσια τὸ Εὐαγγέλιο καὶ τὸ μετέδωσαν ὡς Ὁρθοδοξία καὶ ὀρθοπράξια...».

Τὸ βιβλίον αὐτὸ τοῦ π. Μαστρογιαννοπούλου, χωρὶς νὰ χρησιμοποιηθῇ ρητορικὰ ἐγκώμια ἢ πανηγυρικὸν λόγον, παρουσιάζει κατ' ἀνάγλυφον βιωματικὸν τρόπον «τὴν τίμια ζωὴ τῶν ταπεινῶν αὐτῶν σκαφτιάδων τοῦ Λόγου καὶ σποριάδων τοῦ Πνεύματος» καὶ χαρίζει αἰσιοδοξίαν καὶ ἐλπίδας διὰ τῆς προβολῆς τοῦ γεγονότος, ὅτι καὶ ἐν τῇ νεωτέρῃ Ἑλλάδι ὑπάρχουν ἅγιοι καὶ «σκευὴ ἐκλογῆς» (Πράξ. θ', 15).

Δέον νὰ ἀσκηθῇ ἰσχυρότερα πίεσις.

Ὡς πληροφορεῖ ἡμᾶς τὸ ρωμαιοκαθολικὸν Δελτίον πληροφοριῶν «Katholische Nachrichten Agentur» (KNA), μελέτη τῆς «Διεθνοῦς Ἐταιρείας διὰ τὰ ἀνθρώπινα δικαιώματα» ἀποδεικνύει ὅτι, αἱ χριστιανικαὶ κοινότητες ἐν τῇ νοτιοανατολικῇ Τουρκίᾳ ἀπειλοῦνται ὑπὸ διαλύσεως ἐξ αἰτίας τῶν διωγμῶν, τοὺς ὁποίους αὐταὶ ὑφίστανται ἐκ μέρους τῶν Τούρκων. Ἡ μελέτη αὕτη, ἣτις ἐδημοσιεύθη τὸν Ὀκτώβριον 1994 ἐν Frankfurt (Γερμανίας), ἐξιστορεῖ τὰς ἀπὸ τοῦ 1992 δολοφονικὰς τουρκικὰς ἐπιθέσεις ἐναντίον χωριῶν, ἰδρυμάτων καὶ προσωπικοτήτων.

Τούτων οὕτως ἐχόντων, δέον ὑπὸ τῶν Εὐρωπαϊκῶν Κυβερνήσεων νὰ ληφθῇ σοβαρῶς ὑπ' ὄ-

ψιν τὸ δεοντολογικὸν συμπέρασμα τῆς μελέτης, κατὰ τὸ ὅποιον αὐταὶ δεόν νὰ ἀσκήσουν ἰσχυροτέραν πίεσιν εἰς τὴν Τουρκίαν πρὸς κατάπαυσιν τῶν εἰς βάρος τῶν χριστιανῶν διωγμῶν.

Ἠθικὴ καὶ διάφοροι τομεῖς τοῦ πολιτισμοῦ.

Τὸ ἀξιόλογον περιοδικὸν «Κοινωνικὲς Τομὲς (Προβληματισμοὶ καὶ Θέσεις)» ἀφιέρωσε τὸ τεύχος Ἰουλίου - Αὐγούστου 1994 εἰς τὴν σχέσιν τῆς Ἠθικῆς πρὸς τοὺς διαφόρους τομεῖς τοῦ πολιτισμοῦ καὶ παρουσίασεν ἐξαιρετοὺς σχετικὰς μελέτας καὶ ἄρθρα.

Οὕτω λ.χ. ὁ Ὁμότιμος Καθηγητὴς τοῦ Ε.Μ.Π. κ. Σωτήριος Ἀγαπητίδης, ὁμιλῶν διὰ τὴν «Ἠθικὴν στὴν Οἰκονομίαν», ἐπισημαίνει ὅτι ἡ Ἠθικὴ πρέπει νὰ ἐμφυχῶνῃ τὴν Οἰκονομίαν «σὲ εὐρύτερο πλαίσιο, ἀφοῦ καθίσταται προϋπόθεσις εὐνοϊκῶν οἰκονομικῶν ἐξελίξεων».

Ὁ καθηγητὴς κ. Διονύσιος Κ. Μαγκλιβέρας, ἐξετάζων τὸ θέμα «Κοινωνικὴ Ἀγωγή: Γιὰ τὴν ἁρμονία τοῦ κοινωνικοῦ βίου», —μετὰ τὸν ὑπ' αὐτοῦ στιγματισμὸν τοῦ «αὐθάδους λαϊκισμοῦ», ὅστις «καλύπτεται ἀπὸ ἐκμανλιστικὸς προπαγανδιστικὸς μηχανισμὸς», οἱ ὅποιοι «ἐκφοβίζουν καὶ ἀλλοτριῶνουν τὸν ψυχικὸν κόσμον τοῦ ἀτόμου καὶ τὸν μαζοποιῶν ὥστε νὰ καθοδηγεῖται εὐκολότερα»—, ἐπισημαίνει εὐστόχως καὶ τὴν σχετικὴν ἀντίδρασιν, ἰδίως ἐκ μέρους τῆς ὑγιοῦς μερίδος τῶν νέων. Χαρακτηριστικῶς ὁ κ. Μαγκλιβέρας τονίζει τὰ ἑξῆς:

«Τὸ εὐτύχημα γιὰ τὴν κοινωνίαν μας εἶναι ὅτι ὑπάρχουν ἀκόμη ἔγκυρες δυνάμεις ποὺ ἀντιδρῶν σ' αὐτὸ τὸν εὐτελεῖ λαϊκισμό. Ἠθικὲς δυνάμεις ποὺ διαθέτουν βαθεῖες ρίζες ὥστε νὰ προτρέπουν στὸ ὑψηλότερο. Δυνάμεις ποὺ προβάλλουν πρὸς τοὺς νεότερους τὴν εὐπρέπεια, τὴν τιμὴ, τὴν ὀρθὴν δυναμικὴν τῆς κοινωνίας.

»Βλέπουμε ἀκόμη, μὲ θαυμασμό, ὅτι ὑπάρχουν νέα ἄτομα ποὺ ἀπὸ μόνον τους ἀντιδρῶν στὴν ἀντικοινωνικὴ συμπεριφορὰ τῶν παλαιότερων καὶ στὴν ἀντιπαιδαγωγικὴ τακτικὴ τῶν δασκάλων τους. (Παρατηροῦμε, π.χ., ὅτι μόνον τῆς, ἡ μεγάλη πλειοψηφία τῶν μαθητῶν καὶ τῶν φοιτητῶν σιγὰ - σιγὰ βγάζει τὴν πολιτικὴν ἀπὸ τῆς αἰθουσῆς διδασκαλίας). Ἀκοῦμε πολλὰ φορὲς τὰ παιδιὰ νὰ κάνουν παρατηρήσεις, καὶ μάλιστα σκληρῆς, στοὺς γονεῖς τους γιὰ ἀντικοινωνικὲς πράξεις τῶν τελευταίων καὶ γιὰ ἐνέργειάς τους ποὺ ἀποδεικνύουν ἔλλειψιν σεβασμοῦ πρὸς τοὺς ἄλλους. Εἶμαστε μάρτυρες περιπτώσεων ποὺ μαθητὲς «βάθουν στὴν θέση τους» δασκάλους, οἱ ὅποιοι παραβιάζουν τῆς κοινωνικῆς ἀρχῆς καὶ ἀ-

ξίες, ὅσο καὶ ἂν αὐτὸ μπορεῖ νὰ χαρακτηρισθῆ ὡς ἀντιπαιδαγωγικόν. Γνωρίζουμε παιδιὰ ποὺ παρακινοῦν τοὺς μεγαλυτέρους νὰ πάνε στὴν ἐκκλησίαν, νὰ παραστοῦν σὲ μιὰ ὁμιλίαν, νὰ διαβάσουν ἓνα βιβλίον, νὰ παρακολουθήσουν μιὰ συναυλίαν ἢ κάποιον σοβαρὸν θεατρικὸν ἔργον, νὰ βελτιώσουν ἢ νὰ ἀποβάλουν λέξεις ἀπὸ τὸ λεξιλόγιόν τους κ.λπ. Εἶναι αὐτὲς οἱ περιπτώσεις ποὺ μᾶς ὀδηγοῦν στὸ νὰ χαϊρώμαστε τοὺς νέους ἀνθρώπους».

Ἀξιόλογα ἄρθρα

Εἰς τὰ ἐν τῇ προηγουμένῃ παρατηρήσει ἐπισημανθέντα περὶ τοῦ ἀφιερώματος τοῦ περιοδικοῦ «Κοινωνικὲς Τομὲς» ἄς προστεθῆ δειγματοπληρικῶς καὶ ἀναφορὰ εἰς τὸ ἄρθρον τοῦ κ. Τάσου Ν. Μαρίνου, Ἀντιπροέδρου τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας.

Ἐν τῷ ἄρθρῳ τούτῳ, ὅπερ φέρει τὸν τίτλον «Ἡ Ἠθικὴ τῆς σύγχρονης νομοθεσίας», ὁ κ. Μαρίνος τονίζει, ὅτι «ἡ νομοθεσία, μὲ τὴν ὁποία διαμορφώνεται ἡ ἱστορία τῆς ἀνθρωπότητος», δεόν «νὰ ἐξυπηρετῇ τὸν ὑπάτο σκοπόν, στὸν ὅποιον κατατείνει ἡ ἱστορία, δηλαδὴ τὴν ἐλευθερίαν». Ἡ ἐλευθερία αὕτη νοεῖται ὑπὸ τοῦ κ. Μαρίνου χριστιανικῶς, συμφώνως πρὸς τὰ περὶ αὐτῆς λεγόμενα ἐν τῇ ἐπιστολῇ τοῦ Ἰακώβου (α', 25): «Ὁ δὲ παρακύψας εἰς νόμον τέλειον, τὸν τῆς ἐλευθερίας, καὶ παραμείνας, οὗτος οὐκ ἀκροατῆς ἐπιλησμονῆς γενόμενος, ἀλλὰ ποιητῆς ἔργου, οὗτος μακάριος ἐν τῇ ποιήσει αὐτοῦ ἔσται».

Ἄς σημειωθῆ ἐπὶ πλέον, ὅτι ἐν τῷ αὐτῷ ἀφιερῶματι ἐνδιαφέροντα εἶναι καὶ τὰ ἄρθρα «Οἱ νόμοι, τὰ ἦθη καὶ ἡ νοσταλγία τῆς δικαιοσύνης» (τοῦ Καθηγητοῦ κ. Γεωργίου Θ. Δασκαρόλη), «Ἠθικὴ καὶ γλῶσσα» (τοῦ ἐπικ. Καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου Κρήτης κ. Μιχ. Μ. Νικολιδάκη), «Ἡ ἠθικὴ καὶ τὰ μέσα ἐνημερώσεως» (τοῦ δημοσιογράφου κ. Βλάση Σωκρατείδη), καὶ «Ἡ Ἠθικὴ τῆς Ἰατρικῆς Δεοντολογίας» (τοῦ κ. Κωνσταντίνου Κρασσανάκη, ἱατροῦ νευροχειρουργοῦ, ἐπικ. Καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν).

Εἶναι ἀληθῶς εὐχάριστον καὶ ἐλπιδοφόρον, ὅτι εὐρίσκονται περιοδικὰ καὶ ἐπιστήμονες - διανοούμενοι, οἱ ὅποιοι προβάλλουν κατὰ σφαιρικὸν τρόπον τὴν κατάφασιν τῶν ἠθικῶν ἀξιών ὡς προϋπόθεσιν ὀρθῆς ἱεραρχήσεως καὶ ἐναρμονίσεως τῶν διαφορῶν πολιτιστικῶν αἰτημάτων καὶ ἀγαθῶν.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΤΗΣ ΒΟΥΛΓΑΡΙΑΣ

Στις 31.7.1994 ο κοσμήτορας της Θεολογικής Σχολής της Σόφιας I. Denev χορήγησε τα πρώτα διπλώματα στους αποφοίτους της και με λύπη του έπεσήμανε ότι κάποιες δυνάμεις εμποδίζουν την είσοδο του μαθήματος των Θρησκευτικών στα σχολεία. Ο πατριάρχης Μάξιμος συνεχάρη τους αποφοίτους και σε σύντομο λόγο του τόνισε τις ανάγκες της Εκκλησίας για νέους έργατες.

— Τον Αύγουστο μήνα οι ξένες όμολογιακές προπαγάνδες ενέτειναν τις δραστηριότητές τους: α) Από τις 5 ως τις 8 Αύγουστου οργανώθηκε διάσκεψη στη Βάρνα από το σωματείο «Ίεραποστολή για χριστιανική παιδεία» της Ευαγγελικής Εκκλησίας του Γιάμπολ. Στη διάσκεψη όμως έλαβαν μέρος εκπρόσωποι απαγορευμένων σεκτών («Όωση της αγάπης», «Σωματείο Vasan», «Λόγος ζωής» κ.ά.). β) Σε συνέντευξη τύπου στο πρακτορείο «Balkan», οργανωμένη από την Βουλγαρική Έπιτροπή του Έλσίνκι για τα ανθρώπινα δικαιώματα στις 5.8.1994, εξαπολύθηκε επίθεση κατά της Όρθόδοξης Εκκλησίας κ.ά., γιατί το Δημοτικό Συμβούλιο της Βάρνας δεν επέτρεψε στο πλοίο «Δούλος» να προσορμισθεί για 14 ημέρες στο λιμάνι της πόλεως. Ός γνωστόν, στο πλοίο επέβαιναν 300 άτομα από διάφορες όμολογίες, προσκεκλημένα από τις Ήνωμένες Ευαγγελικές Εκκλησίες της χώρας. Σημειώτεον ότι ή Διεύθυνση Θρησκευμάτων και ή Ψευδοσύνοδος έδωσαν την άδειά τους για την άφιξη του πλοίου. γ) Στις 5.8.1994 οι Μάρτυρες του Γιεχωβά οργανώσαν συνέδριο ύπαιθρο στο Χάσκοβο, όταν οι Άρχες δεν επέτρεψαν τη διεξαγωγή των εργασιών στον Οίκο των Συνδικαλιστών της πόλεως. δ) Το απαγορευμένο κληροδότημα «International Islamic Relief Organisation» οργανώσε μαθήματα Κορανίου στο ξενοδοχείο «Kajlakas» στο Pleven. Μαθητές 150 Βούλγαροι μουσουλμάνοι και Τουρκοί, καθηγητές λέκτορες από τη Σαουδική Άραβία.

— Η Διαβαλκανική Όμοσπονδία Όρθοδόξων Νεολαίων οργανώσε στη Σόφια (23-26 Αύγουστου) το 1ο φεστιβάλ της. Έλαβαν μέρος 20 οργανώσεις νεολαίων από τις όρθόδοξες βαλκανικές χώρες και το Οικουμενικό Πατριαρχείο. Ός παρατηρητές παρέστησαν εκπρόσωποι της Εκκλησίας των Σκοπίων. Οί συμμετασχόντες έλαβαν μέρος σε θείες λειτουργίες, άκουσαν ενδιαφέρουσες εισηγήσεις, συζήτησαν, ενημερώθηκαν για την ανατολική εκκλησιαστική μουσική, για τα δημοτικά τραγούδια και τους δημοτικούς βουλγαρικούς χορούς. Προσκυνηματική έκδρομη έγι-

νε στη μονή της Ρίλας και στη μονή του Σάμοκοβ (26-29 Αύγουστου).

— Ο πατριάρχης Παύλος της Εκκλησίας της Σεργίας καθ' όδον προς την πατρίδα του στάθμευσε στην Σόφια και πραγματοποίησε σύντομη επίσκεψη στην τοπική Εκκλησία (2.9.1994). Άνηλλάγησαν απόψεις για άποστολή βουλγάρων ιερέων στην ανατολική Σεργία, για το πρόβλημα της Εκκλησίας των Σκοπίων, για την έκδοση ενός πανορθόδοξου περιοδικού κ.ά.

— Στις 10.9.1994 στη Σόφια συνήλθε διάσκεψη των προτεσταντών παστόρων στη Βουλγαρία. Τα μέλη της άσχολήθηκαν με το πρόβλημα των «διωγμών» που υφίστανται από διαφόρους παράγοντες και εξέθεσαν τα μέτρα που πρέπει να ληφθούν προς έξουδετέρωση των αντιδράσεων σε βάρος τους. Οί προτεστάντες στη διάσκεψη αυτή δεν έχασαν την εύκαιρία να στραφούν κατά της Όρθοδοξίας, να την κατηγορήσουν ότι δεν δέχεται οιαδήποτε μορφή τοπικού οικουμενισμού και να δηλώσουν μέσω του πάστορα Dimitar Kuliczen ότι «οί Όρθόδοξοι είναι ειδωλολάτρες, αυτοί δεν είναι άληθινοί χριστιανοί»!!!

— Το ίδρυμα «Διεθνές κέντρο επί των προβλημάτων των μειωηφιών και των άλληλεπιδράσεων» με τη συμπαράσταση του προγράμματος «Far - Demokracija» στις 9 και 10 Σεπτεμβρίου στο ξενοδοχείο «Moskva» στη Σόφια οργανώσε διεθνές σεμινάριο με θέμα «Σχέσεις συμβιβασμού και άσυμβιβάστου στην καθημερινή ζωή χριστιανών και μουσουλμάνων στην Βουλγαρία». Εισηγητές ήσαν ιστορικοί, έθνολόγοι, κοινωνιολόγοι. Διαπίστωση: Η κατανόηση και ή καλή γειτονία που υπάρχουν μεταξύ χριστιανών και μουσουλμάνων στη Βουλγαρία διαταράσσονται με έξωθεν επεμβάσεις, από ξένα προς το λαό ενδιαφέροντα.

— Διήμερο σεμινάριο (17-18 Σεπτεμβρίου) οργανώσαν και οι Ήνωμένες Εκκλησίες του Θεού στο Razgrad. Βασικό θέμα των 25 ιεροκηρύκων: ή ιεραποστολή των Ευαγγελικών Εκκλησιών μεταξύ των μουσουλμάνων. Είδηση: στην έπαρχία του Razgrad προσχώρησαν στον Χριστιανισμό 700-800 μουσουλμάνοι, ενώ στην Τουρκία περίπου 6.000.

— Οί σχισματικοί συνεχίζουν να ταλαιπωρούν την Εκκλησία, με έκλογή «νέου μητροπολίτη» (Άμβροσίου) στο Βιδύνιο, αν και υπάρχει κανονικός (Δομετιανός), με την κατάληψη του κοιμητηριακού ναού στο κεντρικό νεκροταφείο της Σόφιας (19.9.1994), με προσχωρήσεις ιερέων στο κίνημα (με τον πειρασμό και την πρόκληση ύψηλών μισθών) κ.ά. Συμπαραστά-

ΒΙΒΛΙΟΚΡΙΣΙΑΙ

Πρώτοπρεσβ. **Μιχ. Καρδαμάκη, ΟΡΘΟΔΟΞΗ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ** (β' έκδοση) έκδ. «'Ακρίτας», 'Αθήνα 1993, σελ. 470.

Για τὸν π. Μιχ. Καρδαμάκη, πού, μετὰ τὴ θεολογικὴ διδακτορικὴ του διατριβή, ἀνάλωσε τὴ ζωὴ του στὸ Θυσιαστήριο καὶ στὴν Ἐκκλησιαστικὴ Ἐκπαίδευση, ἔχουμε γράψει κι ἄλλες φορὲς γι' ἄλλα βιβλία του ἀπὸ αὐτὲς τὶς στήλες. Ἡ διακονία του στὴν Ἐκκλησία καὶ τὴν Ἐκπαίδευση δὲν εἶναι καθόλου ἄγνωστη, ὅπως καὶ τὸ ἦθος καὶ ὕφος τῆς συγγραφικῆς του δραστηριότητος, ἡ ὁποία μὲ τὸ κρινόμενο τοῦτο βιβλίου του ἔχει φτάσει σὲ ὄντως ζηλευτὰ ἐπίπεδα. Ὁ π. Μιχαὴλ δὲν ψάχνει νὰ βρεῖ ἔξω ἀπὸ τὴν Ἐκκλησία καὶ τὴ Θεολογία τῆς τὴν ὀρθόδοξη πνευματικότητα, ὅπως πολλοὶ νεώτεροι θεολογικοὶ στοχασταί. Ἡ πνευματικότης αὐτὴ βρίσκεται στὸ ἴδιο τὸ ὀρθόδοξο ἦθος, στὴ σύζευξη θεωρίας καὶ πράξεως, ἐσωτερικῆς ζωῆς καὶ προφητικῆς παρουσίας ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ.

Ἔχω μιὰ ἰδιαίτερη ἀδυναμία στὰ κείμενα τοῦ π. Μιχαὴλ, γιὰ τὴ πηγαίνει στὰ βαθιὰ νερὰ τῆς θεολογίας, μὲ τὴ βοήθεια τῶν ἀγαπημένων μου καὶ ποιητι-

κῶν νηπιτικῶν Πατέρων τῆς «Φιλοκαλίας». Εἶναι δύσκολο νὰ βρεῖς σελίδα του δίχως παραπομπὴ (ἐπιφανεϊακὰ ἢ ὑποδόρεια) στοὺς Μυστικούς καὶ Νηπιτικούς Πατέρες.

Τὸ κομψό, παρὰ τὸν ὄγκο του καὶ τὸν ἀριθμὸ τῶν σελίδων τοῦτο βιβλίο, πού μᾶς μιλάει μὲ σοβαρότητα καὶ ὑπευθυνότητα γιὰ τὴν ὀρθόδοξη πνευματικότητα, δηλ. γιὰ τὴν **Πνευματικὴ ζωὴ στὴν Ὄρθόδοξη Ἐκκλησία**, ὁ συγγραφέας του τὸ χωρίζει σὲ πῦθ μεγάλα Μέρη, πού ἀκολουθοῦν ἓνα εἰσαγωγικὸ τριμερὲς κεφάλαιο. Στὸ Α' μέρος ἔχουμε τὰ τρία γενικὰ κεφάλαια, ὑπὸ τὸν τίτλο «'Απὸ τὴ Χάρη στὴν Ἐλευθερία»: 1. Τὸ προσωπικὸ μυστήριον τοῦ Θεοῦ, 2. Ἡ παρουσία τοῦ Παρακλήτου, καὶ 3. Ὁ «Κόσμος τοῦ Κόσμου». Στὸ Β' βρίσκουμε τέσσερα κεφάλαια ὑπὸ τὸν τίτλο «'Απὸ τὴν Ἐλευθερία στὴ Χάρη»: 1. Ἀγώνας καὶ ἄσκησις, 2. Ἐμπόδια καὶ πειρασμοί, 3. Θεωρία καὶ πράξις, καὶ 4. Ἀνοδος καὶ θέωσις.

Ἡ γλώσσα καὶ ἡ ὄλη διαπραγματεύσιμος τῶν θεμάτων θυμίζει «Φιλοκαλία». Ἡ κατάταξις τῶν κεφαλαίων καὶ τῶν παραγράφων πολὺ συστηματικὴ, γιὰ

τες τους στὸ φθοροποιό τους ἔργο παράγοντες τῶν τοπικῶν Ἀρχῶν (π.χ. δήμαρχος τῆς Σόφιας) πού παρὰ τὸ ἀντικανονικὰ τοὺς ἀναγνωρίζουν μὲ ἐγγραφὴ τους στὰ μητρώα. Δ. Β. Γ.

ΡΩΜΑΙΟΚΑΘΟΛΙΚΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ

Οἱ διακεκριμένοι ρωμαιοκαθολικοὶ ἐπίσκοποι τῆς Νοτιοδυτικῆς Γερμανίας Oscar Saier, Karl Lehmann καὶ Walter Kasper ἐν ἐγκυκλίῳ αὐτῶν πρὸς ἐξομολόγους ἱερεῖς, ἦτις ἐστάλη κατὰ τὸ ἔτος 1993, συνίσταν, ὅπως οἱ ἐξομολόγοι ἐξατομικεύουν τὴν ποιμαντικὴν των φροντίδα πρὸς τοὺς λαβόντας διαζύγιον καὶ ἐλθόντας ἐκ νέου εἰς κοινωνίαν (πολιτικῶν) γάμου, νὰ λαμβάνουν ὑπ' ὄψιν τὴν συγκεκριμένην πνευματικὴν κατάστασιν αὐτῶν καὶ εἰς τὰς καλὰς περιπτώσεις καθιστοῦν δυνατὴν τὴν προσέλευσιν αὐτῶν εἰς τὴν Θεϊαν Κοινωνίαν.

Τὸ Βατικανόν, ἐκδηλοῦν ἔντονον ἀντίθεσιν πρὸς τὴν ἐγκύκλιον ταύτην ὑπογραφομένην ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῆς Ἐπιτροπῆς Πίστεως διακεκριμένου καρδινάλιου Joseph Ratzinger, ἐξαπέστειλεν Ἐγκύκλιον πρὸς πάντας τοὺς Ρωμαιοκαθολικοὺς Ἐπισκόπους, ἐν τῇ ὁποίᾳ ἐκφράζεται ἡ ἀρνήσις τῆς Ρωμαιοκαθολικῆς Ἐκκλησίας νὰ χορηγῇ τὴν θεϊαν Κοινωνίαν εἰς τοὺς

συνάπτοντας νέον (πολιτικῶν) γάμον μετὰ τὴν λήψιν διαζυγίου. Ἐκτὸς τῶν ἄλλων ἡ Βατικάνειος Ἐγκύκλιος τονίζει: «Ὅταν οἱ κεχωρισμένοι συνάπτουν νέον πολιτικὸν γάμον, εὐρίσκονται ἐν καταστάσει, ἣτις ἀντικειμενικῶς ἀντιτίθεται εἰς τὸν νόμον τοῦ Θεοῦ. Δι' αὐτὸ, ἐφ' ὅσον διαρκεῖ ἡ κατάστασις αὐτή, ὀφείλουν νὰ μὴ λαμβάνουν τὴν Θεϊαν Κοινωνίαν».

Ὁ ἐπίσκοπος Karl Lehmann ἐξέφρασε τὴν λύπην του διὰ τὴν Βατικάνειον Ἐγκύκλιον, ἦτις, ὡς εἶπεν, ἀποτελεῖ «πολὺ σκληρὰν ἀπάντησιν». Ἡ στάσις τοῦ Βατικανοῦ ἠγγειρε πολλὰς ἀντιδράσεις Ρωμαιοκαθολικῶν, ὡς διαπιστοῦται ἐκ τῆς ἀναγνώσεως τῶν ἀνὰ τὸν κόσμον ρωμαιοκαθολικῶν ἐντύπων.

—Συμφώνως πρὸς πρόσφατον στατιστικὴν, ἡ ὁποία δημοσιεύεται ὑπὸ τοῦ Ποντιφικοῦ Συμβουλίου Ποιμαντικῆς τῆς Ὑγείας, ἡ Ρωμαιοκαθολικὴ Ἐκκλησία διευθύνει σήμερον 21.757 νοσηλευτικὰ ἰδρύματα ὄλων τῶν εἰδῶν εἰς 135 χώρας τῆς ὑφῆλιου.

—Ἡ «'Αγία Ἐδρα» ἀνεκοίνωσε τὴν «τελείαν ρυθμίσιν τῶν διπλωματικῶν τῆς σχέσεων πρὸς τὸ Κράτος τοῦ Ἰσραήλ». Ἐξεταστέον κατὰ πόσον αἱ λεπτομέρειαι τῆς ρυθμίσεως ταύτης θίγουν τὰ δικαιώματα τοῦ Ἐλληνορθόδοξου Πατριαρχείου Ἱεροσολύμων. Θ.

νά μπορεί νά διδαχθεῖ σέ διδακτικὲς ἐνότητες. Χαίρεσαι νά τὸ διαβάξεις, μὲ τὴν πνευματικὴ ἀποζημίωση καὶ χαρὰ πού σου δίνει. Κόσμημα γιὰ κάθε βιβλιοθήκη καὶ σύμβουλος ἢ συνέκδημος γιὰ κάθε ταξιδιώτη σ' αὐτὸ τὸ γλυκὸ ταξίδι τῆς πνευματικῆς ζωῆς: «Ὁ ἄνθρωπος εἶναι ὀδίτης καὶ ἀναζητητῆς» ἕνα προσωπικὸ ὄν πού ἀδιάκοπα πορεύεται καὶ ἀσκείται, πού στρατεύεται καὶ ἀγωνίζεται, πού τείνει πρὸς τὴν τελειότητα, τὴν εὐχαριστία καὶ τὴν δόξα τοῦ Θεοῦ. Μὲ τὴν ἄσκηση τῆς ἐλευθερίας του μέσα στὴ χάρη, καλεῖται νά ἐπιστρέψει ἐκεῖ ἀπ' ὅπου ἔπεσε, στὴν πορεία πρὸς τὴν τελειότητα. Αὐτὸ σημαίνει, ὅτι ἡ πνευματικὴ ζωὴ ἢ ἡ προσπάθεια ὀλοκληρώσεως τοῦ ἀνθρώπου τελεῖ ὑπὸ αἴρεση· ἀκολουθεῖ πιά πορεία κινδύνων καὶ διακινδυνεύσεως, ἢ ὅτι ἡ πορεία του, εἶναι δυνατὸ νά διαστραφεῖ καὶ νά ἀντιστραφεῖ ὁ προσορισμὸς του» (σελ. 389). Ἐνα βιβλίον, πού σου δίνει τὴ δυνατότητα νά συνομιλήσεις μὲ τὸν συγγραφέα του καὶ νά βγεῖς κερδισμένος, ὅπωςδῆποτε.

Π. Β. ΠΑΣΧΟΣ

Ἀρχιμ. Σωφρονίου (Σαχάρωφ), ΠΕΡΙ ΠΡΟΣΕΥΧΗΣ (μετάφρ. Ἱερομ. Ζαχαρίου), ἐκδ. Ἱ. Πατρ. καὶ Σταυροπ. Μονῆς Τιμ. Προδρόμου, Ἑσσεξ Ἀγγλίας 1993, σελ. 290.

Πρόκειται γιὰ ἓν ἀπὸ τὰ πιὸ πνευματικὰ βιβλία πού κυκλοφόρησαν τελευταῖα. Συγγραφέας του ὁ μακαριστὸς π. Σωφρόνιος, ἰδρυτῆς καὶ ἡγούμενος τῆς Ἱεράς Πατριαρχικῆς καὶ Σταυροπηγιακῆς Μονῆς Τιμίου Προδρόμου στὸ Ἑσσεξ τῆς Ἀγγλίας, ἕνας ἅγιος - ὄχι τῆς ἐποχῆς μας, ἀλλὰ τῶν ἡμερῶν μας. Εἶναι ὁ ἄλλοτε ἁγιορείτης μοναχός, πού ἔγραψε τὸ συγκλονιστικὸ βιβλίον «Ὁ ἅγιος Σιλουανὸς ὁ Ἀθωνίτης», τὸ ὁποῖο γνώρισε μεγάλη ἐπιτυχία μὲ ἀπανωτὲς ἐπανεκδόσεις ὡς σήμερα.

Τὸ νέο ἔργο τοῦ π. Σωφρονίου διαιρεῖται σὲ τρία Μέρη. Τὸ Α' ἔχει τέσσερα κεφάλαια, γενικὰ γιὰ τὴν Προσευχή. Τὸ Β' τρία, γιὰ τὴν Προσευχὴ τοῦ Ἰησοῦ. Καὶ τὸ Γ' δύο, γιὰ τὴν Πνευματικὴ Ζωὴ καὶ γιὰ τὸ ἔργο τοῦ πνευματικοῦ Πατρός. Τὸ βιβλίον κλείνει μ' ἕνα εἶδος Ἐπιμέτρου, πού περιλαμβάνει ἐπιλογὴ Εὐχῶν καὶ Προσευχῶν, πολὺ κατασκευαστικῶν.

Τὰ βιβλία πού εἶναι γραμμένα ἀπὸ τὸ χέρι ἁγίων δὲν χρειάζεται νά κρίνονται, ἀπλῶς νά παρουσιάζονται. Αὐτὸ ἀρκεῖ. Καί, ἂν μπορεῖ ὁ ὑπογραφόμενος νά κάμει μιὰ ὁμολογία, αὕτη εἶναι, πῶς διαβάζοντας τὸ βιβλίον τοῦτο, τοῦ ἐρχόταν ἢ ἐπιθυμία νά πιάσει τὸ κομποσκοίνι, ἀλλὰ κι ἀπὸ τὴν ἄλλη τὸν τραβοῦσε ἢ ἀνάγνωση μὲ πολὺ δυνατοὺς μαγνήτες.

Ἡ γλώσσα, ὑπεραυστηρῆ καθαρεύουσα, πολὺ ἱκανοποιητικὴ, ἐκτὸς μερικῶν ἐξαιρέσεων, σπανίων εὐτυχῶς. Ἐνα βιβλίον βαθύτατα πνευματικὸ, πράγματι.

Π. Β. ΠΑΣΧΟΣ

Γ. Δ. Κούβελα, Τ' ΟΥΡΑΝΟΥ ΚΑΙ ΤΗΣ ΦΩΤΙΑΣ (διηγήματα), Ἐκδ. «Καρδιάς», Ἀθήνα 1990, σελ. 140.

Γνωστὸς θεολόγος καὶ συγγραφέας ὁ κ. Γ. Δ. Κούβελας, ἔχει ἀσχοληθεῖ μὲ τὴν ποίηση καὶ τὴν πεζογραφία, κ' εἶχε παλαιότερα ἐκδώσει καὶ κείμενα τοῦ ἱεροῦ Χρυσοστόμου, σὲ νεοελληνικὴ μετάφραση καὶ σχόλια, στὴ σειρὰ «Ἀπαντα Πατέρων» (τόμ. 48 καὶ 49). Βιβλία του ἔχουν ἐγκριθεῖ γιὰ παιδαγωγικὴ χρῆση στὰ Λύκεια τῆς Χώρας μας, καὶ ἀπὸ χρόνια διευθύνει τὸ θρησκευτικὸ λογοτεχνικο-κοινωνικὸ περιοδικὸ μεγάλης κυκλοφορίας «Σύνδεσμος» τῆς Καλαμάτας. Ἀπὸ δική μας παράλειψη, πέρασε ἀπαρτήρητο σχεδὸν ἀπὸ τὴν «Ἐκκλησία» τὸ βιβλίον του «Τ' οὐρανοῦ καὶ τῆς φωτιάς», μὲ 16 διηγήματα, πού βραβεύτηκαν στὸν ΣΤ' Πανελλήνιο Λογοτεχνικὸ Διαγωνισμὸ ἀπὸ τὴν «Ἑλληνικὴ Ἐταιρεία Χριστιανικῶν Γραμμάτων» (1989).

Ὁ κ. Κούβελας ἀγγίζει μὲ ἀπλότητα καὶ στοργὴ τὴ ζωὴ καὶ τὰ προβλήματα τῶν ἡρώων του, πού εἶναι ἄνθρωποι τοῦ καθημερινοῦ βίου καὶ τῆς καθημερινῆς βιοπάλης. Πολλοὶ θ' ἀναγνωρίσουν τὰ πρόσωπά τους, ἢ τὰ προβλήματα τῶν οἰκογενειῶν τους, μέσα στίς σελίδες τοῦ ὠραίου αὐτοῦ βιβλίου. Ἡ ἀλήθεια μοιάζει «ἐξ ἀντικειμένου», πού θὰ ἔλεγε ὁ κῆρ Ἀλέξανδρος τῆς Σκιάθου, καὶ μᾶς κερδίζει μὲ τὴν εἰλικρίνεια καὶ τὴν ὁμορφιὰ τοῦ λόγου. Ἑλληνικὰ θέματα, πού ἀνατέμνουν τὴ σύγχρονη ἑλληνικὴ ζωὴ καὶ φωτίζονται ἀπὸ ἕνα ἐσωτερικὸ φῶς στὴν πάλαι καὶ τὸν ἀγῶνα τῶν ἡρώων τους. Ὁ οἰκογενιάρχης θὰ βρεῖ στὴριγμα στίς σελίδες τους καὶ τὰ νιάτα ἕνα συνετὸ καὶ στοργικὸ σύμβουλο. Ἡ χριστιανικὴ ἰδέα, χωρὶς ψυχρότητα καὶ διδακτισμὸ, βοηθάει ἐδῶ καὶ τὴν ἀγωγή καὶ τὴν οἰκογένεια, μὲ ἀβίαστο λογοτεχνικὸ τρόπο.

Π. Β. ΠΑΣΧΟΣ

«ΝΕΑΝΙΚΟΙ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΙΣΜΟΙ»

γραμμένο ἀπὸ νέους γιὰ νέους,
μαθητὲς Λυκείου καὶ φοιτητὲς

Διμηνιαῖο περιοδικὸ τῆς Ἐκκλησίας μας, ἐκδοσὴ τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας. Στίς 32 ἐγχρωμὲς σελίδες του οἱ νέοι βρίσκουν ἐνδιαφέροντα θέματα. Τιμὰται μόνον 100 δραχ.

Ζητήστε το ἀπὸ τὴν Ἱερά Μητρόπολη καὶ τοὺς κεντρικοὺς ναοὺς.

ΠΡΑΞΕΙΣ ΣΥΣΤΑΣΕΩΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΩΝ ΙΔΡΥΜΑΤΩΝ

† ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΑΘΗΝΩΝ ΚΑΙ ΠΑΣΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΣΕΡΑΦΕΙΜ

ΑΠΟΦΑΣΙΣ

Ἡμεῖς ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ Πάσης Ἑλλάδος ΣΕΡΑΦΕΙΜ, λαβόντες ὑπ' ὄψει:

1) Τὰς διατάξεις τῆς παραγρ. 4 ἄρθρον 1 τοῦ Ν. 590/77 «Περὶ τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος».

2) Τὰς διατάξεις τοῦ Καταστατικοῦ τοῦ Γενικοῦ Φιλοπτώχου Ταμείου τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν τοῦ ἐγκριθέντος διὰ τοῦ ἀπὸ 17/7/1940 Β. Διατάγματος (ΦΕΚ 229/τ. Α'/26-7-1940) ἰδίᾳ δὲ τὸ ἄρθρον 19 ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὸ ἄρθρον 22 τοῦ αὐτοῦ Καταστατικοῦ.

3) Τὴν ἀπὸ 19/11/1993 Ἀπόφασιν τοῦ Δ.Σ. τοῦ Γενικοῦ Φιλοπτώχου Ταμείου τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν.

4) Τὴν ὑπ' ἀριθμ. 26118/22-12-1993 Ἡμετέραν Συμβολαιογραφικὴν Πράξιν ἐνώπιον τῆς Συμβολαιογράφου Ἀθηνῶν Ντόρας Ἀλεξίου Παπαδοπούλου.

5) Τὴν ἀπὸ 2-9-1994 ἐγκριτικὴν ἀπόφασιν τῆς Δ. Ι. Συνόδου,

ΑΠΟΦΑΣΙΖΟΜΕΝ

Τροποιοῦμεν καὶ συμπληροῦμεν τὸ ἰσχύον κατόπιν τοῦ ἀπὸ 17-7-1940 Β.Δ. (ΦΕΚ 229/26-7-1940/τ. Α') Καταστατικὸν τοῦ Ἰδρύματος ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «ΓΕΝΙΚΟΝ ΦΙΛΟΠΤΩΧΩΝ ΤΑΜΕΙΟΝ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗΣ ΑΘΗΝΩΝ», τὸ ὁποῖον ἐδρεύει εἰς Ἀθήνας ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἁγ. Φιλοθέης ἀριθμ. 19, ὡς ἀκολουθῶς:

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'

Ἄρθρον 1

Εἰς τὴν Ἱερὰν Ἀρχιεπισκοπὴν Ἀθηνῶν συνιστᾶται εἰδικὴ Φιλανθρωπικὴ Ὀργάνωσις ὑπὸ τὴν Νομικὴν μορφήν τοῦ Ἰδρύματος καὶ ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «ΓΕΝΙΚΟΝ ΦΙΛΟΠΤΩΧΩΝ ΤΑΜΕΙΟΝ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗΣ ΑΘΗΝΩΝ». Τοῦτο διοικεῖται καὶ ἐκπροσωπεῖται κατὰ τὰ ἐν τῷ Κεφαλαίῳ Γ' εἰδικῶς ὀριζόμενα.

Ἄρθρον 2

Ὁ σκοπὸς τοῦ Ἰδρύματος εἶναι διττός:

α. Ἡ ἄμμεση παροχὴ πάσης ὑλικῆς ἢ ἄλλης βοήθειας εἰς τοὺς ἔχοντας ἀνάγκην ἀπόρους τῶν ἐνοριῶν καὶ ἡ προσπάθεια ἀπαλύνσεως τῶν συμπτωμάτων τῆς οικονομικῆς ἐνδείας καὶ τοῦ κοινωνικοῦ ἀποκλεισμοῦ.

β. Ἡ καταπολέμησις τῶν αἰτίων τῆς πτώχειας καὶ τῶν μηχανισμῶν γενέσεως καὶ ἀναπαραγωγῆς τοῦ κοινωνικοῦ καὶ οικονομικοῦ ἀποκλεισμοῦ, ἰδίως διὰ τῆς συμμετοχῆς εἰς σχετικὰ εἰδικὰ προγράμματα ἢ ἀνάλογα προγράμματα τῶν Εὐρωπαϊκῶν Κοινοτήτων ἢ ἄλλων Διεθνῶν Ὄργανισμῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'

ΕΝΟΡΙΑΚΗ ΟΡΓΑΝΩΣΙΣ ΣΥΓΚΡΟΤΗΣΙΣ ΚΑΙ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΦΙΛΟΠΤΩΧΩΝ ΤΑΜΕΙΩΝ

Ἄρθρον 3

Πρὸς εὐχερεστέραν ἐκπλήρωσιν τοῦ σκοποῦ τοῦ Ἰδρύματος συνιστᾶται παρ' ἐκάστη Ἑνορία εἰδικὸν Ταμεῖον ὀνομαζόμενον «ΕΝΟΡΙΑΚΟΝ ΦΙΛΟΠΤΩΧΩΝ ΤΑΜΕΙΟΝ».

Ἄρθρον 4

Μέλη ἐκάστου Ἑνοριακοῦ Φιλοπτώχου Ταμείου τυγχάνουσιν αὐτοδικαίως ἅπαντες οἱ ἐνήλικες ἐνορίτες ἀμφοτέρων τῶν φλῶν.

Ἄρθρον 5

α) Ἐκαστὸν Ἑνοριακὸν Φιλοπτώχον Ταμεῖον στερεῖται ἰδίας νομικῆς προσωπικότητος, διοικεῖται δὲ ὑπὸ ὀκταμελοῦς διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς, συγκροτουμένης ἀνὰ τριετίαν καὶ ἀποτελουμένης ἐξ ἐνὸς ἐφημερίου ὡς Προέδρου, ἐνὸς Λαϊκοῦ Ἐπιτρόπου καὶ ἐξ κυριῶν ὡς μελῶν τῆς ἐνορίας.

β) Ὁ ἐφημέριος ἐκλέγεται ὑπὸ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἐκ τῶν παρ' ἐκάστῳ Ναῶ ἐφημερίων. Ὁ Λαϊκὸς Ἐπίτροπος ὑποδεικνύεται ὑπὸ τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου καὶ διορίζεται παρὰ τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς. Αἱ δὲ κυρίες καὶ δεσποινίδες διορίζονται ὡσαύτως ὑπὸ τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς τῇ προτάσει τοῦ Προέδρου ἐφημερίου.

γ) Ὁ Πρόεδρος καὶ τὰ Μέλη τῆς ἐνοριακῆς Φιλοπτώχου Ἐπιτροπῆς δύνανται νὰ ἀντικαθίστανται καὶ πρὸ τῆς λήξεως τῆς τριετίας, εἴτε κατόπιν οἰκιοθελοῦς παραιτήσεως αὐτῶν, εἴτε κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἐφ' ὅσον συντρέχουν εἰδικοί πρὸς τοῦτο λόγοι.

δ) Μέλος τῆς Ἐπιτροπῆς ἀπέχον ἀδικαιολογητῶς ἐπὶ δύο μῆνας τῶν καθηκόντων του, θεωρεῖται αὐτοδικαίως παραιτηθέν.

Ἄρθρον 6

Ἡ Ἐπιτροπὴ πρὸς εὐχερεστέραν ἐκτέλεσιν τοῦ ἔργου

της δύναται νά καταρτίζη ειδικὰς ὑποεπιτροπὰς ὑπὸ ἰδίων εὐθύνῃν πρὸς ἐκπλήρωσιν τῆς ἐν τῷ ἄρθρῳ 13 δραστηριότητός της. Εἰς πᾶσαν περίπτωσιν, τὸ ἔργον τῶν ὑποεπιτροπῶν ἐλέγχεται ὑπὸ τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Φιλοπτώχου Ταμείου τῆς Ἐνορίας ὅπερ ἔχει καὶ τὴν πλήρη εὐθύνῃν ἔναντι τοῦ Γενικοῦ Φιλοπτώχου Ταμείου τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς.

Ἄρθρον 7

Ἡ Ἐπιτροπὴ κατὰ τὴν πρώτην αὐτῆς συνεδρίασιν μετὰ τὸν διορισμὸν της ἐκλέγει ἓνα ἐκ τῶν μελῶν της, ὡς Ἀντιπρόεδρος, ἓνα ὡς Ταμιὰν καὶ ἓνα ὡς Γραμματεὰ αὐτῆς.

Ὁ Γραμματεὺς δύναται νά προσλαμβάνεται ἀμισθὶ καὶ ἐκτὸς Ἐπιτροπῆς, κατόπιν πράξεως τῆς Ἐπιτροπῆς, ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν, ὅτι δεόν νά εἶναι ἐνοριτῆς μετέχων τῶν συνεδριῶν ἄνευ ψήφου.

Ὁ Γραμματεὺς τηρεῖ τὰ Πρακτικὰ τῶν συνεδριάσεων τῆς Ἐνοριακῆς Φιλοπτώχου Ἐπιτροπῆς, τὸ βιβλίον τῶν ἀπόρων καὶ διεξάγει τὴν σχετικὴν ἀλληλογραφίαν.

Ἄρθρον 8

α) Ἡ Ἐνοριακὴ Φιλοπτώχος Ἐπιτροπὴ συνέρχεται τακτικὰ ἅπαξ τουλάχιστον καὶ δὴ τὸ πρῶτον δεκαήμερον ἐκάστου μηνός, καὶ ἐπιλαμβάνεται τῶν ἐνδιαφεροῦσάν αὐτὴν ὑποθέσεων, ἰδίᾳ δὲ ἐλέγχει τοὺς ὑπὸ τοῦ Ταμείου τιθεμένους ὑπ' ὄψιν αὐτῆς πίνακας τῶν κατὰ τὸν προηγούμενον μῆνα εἰσπραχθέντων καὶ δαπανηθέντων, ἀντίγραφον τῶν ὁποίων ὑποβάλλεται εἰς τὸ Γενικὸν Φιλοπτώχον Ταμεῖον.

Ἐκτάκτως δὲ συγκαλεῖται ἡ Ἐνοριακὴ Φιλοπτώχος Ἐπιτροπὴ τῇ προσκλήσει τοῦ Προέδρου ὅποτεδήποτε ἢ τῇ αἰτήσει τριῶν τουλάχιστον μελῶν αὐτῆς ἐντὸς ἐβδομάδος ἀπὸ τῆς καταθέσεως ταύτης.

β) Ἡ Ἐπιτροπὴ εὐρίσκεται ἐν ἀπαρτίᾳ ἐπὶ παρουσία τοῦ Προέδρου καὶ τουλάχιστον τεσσάρων μελῶν αὐτῆς καὶ ἀποφασίζει διὰ σχετικῆς πλειοψηφίας τῶν παρόντων.

Ἐν ἰσοψηφίᾳ ὑπερισχέει ἡ πλευρὰ ἐκείνη μὲ τὴν ὁποίαν ἔχει ταχθεῖ ἡ ψήφος τοῦ Προέδρου. Ἐὰν μετὰ τὴν γενομένην πρόσκλησιν ἡ Ἐνοριακὴ Φιλοπτώχος Ἐπιτροπὴ δὲν εὐρίσκεται ἐν ἀπαρτίᾳ συνέρχεται αὐτὴ ἐκ νέου ἄνευ ἐτέρας προσκλήσεως μετὰ δύο ἡμέρας ἀπὸ τῆς ματαιωθείσης συνεδριάσεως καὶ ἀποφασίζει νομίμως παρόντων τοῦ Προέδρου ἀπαραιτήτως καὶ ὁσωνδήποτε μελῶν αὐτῆς, πάντως ὅμως οὐχὶ ὀλιγοτέρων τῶν δύο καὶ ἐπὶ θεμάτων οὐχὶ ἐτέρων τῶν ἐν τῇ ματαιωθείσῃ συνεδριάσει ὀρισθέντων.

Αἱ προσκλήσεις εἰς συνεδρία, τακτικὰς ἢ ἐκτάκτους, γίνονται πάντοτε γραπτῶς.

Ἄρθρον 9

Συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 31 τοῦ παρόντος οἱ Πρόεδροι τῶν Ἐνοριακῶν Φιλοπτώχων Ταμείων συγκροτοῦν ἅπαξ τοῦ ἔτους τακτικὴν Γενικὴν Συνέλευσιν ὑπὸ τὴν Προεδρίαν τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἢ ἀντιπροσώπου αὐτοῦ, πρὸς

ἐξέτασιν τοῦ καθόλου φιλανθρωπικοῦ ἔργου καὶ τῆς διοργανώσεως αὐτοῦ. Τοιαῦται Γενικαὶ Συνελεύσεις δύναται νά συγκαλοῦνται ὑπὸ τοῦ Προέδρου καὶ ἐκτάκτως ὡσαύτως παρίσταται ἀνάγκη.

Πόροι τῶν ἐνοριακῶν Φιλοπτώχων Ταμείων καὶ διάθεσις αὐτῶν.

Ἄρθρον 10

Πόροι τοῦ Ἐνοριακοῦ Φιλοπτώχου Ταμείου εἶναι:

α) Αἱ κατὰ τὰς ἐν τῷ Ναῷ συναξίαι τῶν πιστῶν εἰσπράξεις τοῦ ὑπὲρ τῶν πτωχῶν κυτίου μονίμως ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῷ τοποθετημένου καὶ τοῦ περιεχομένου, ὑπὸ τῶν κυριῶν τῆς Ἐπιτροπῆς, δίσκου.

β) Αἱ προαιρετικαὶ ἢ κατ' ἐνέργειαν τῆς Ἐπιτροπῆς τακτικαὶ ἢ ἐκτακταὶ εἰσφοραὶ τῶν πιστῶν καὶ αἱ δωρεαὶ ἢ κληροδοτήματα αὐτῶν, οἱ τόκοι ἐκ καταθέσεων καὶ αἱ πρόσδοδοι ἐκ τυχόν ὑφισταμένης ἀκινήτου περιουσίας.

γ) Αἱ ἐκ διαφόρων ἄλλων μέτρων τῆς Ἐπιτροπῆς προερχόμεναι εἰσπράξεις (λαχειοφόροι ἀγοραὶ, κληρώσεις, ἔορταί κ.λ.π.) καὶ ἐκ τοῦ «Γενικοῦ Ἐράνου τῆς Ἀγάπης» ὀριζομένου ἐκάστοτε ὑπὸ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου, πρὸ τῆς ἔορτῆς τῶν Χριστουγέννων.

δ) Τυχόν ἀρωγὴ τοῦ οἴκειοῦ Ἱ. Ναοῦ, τοῦ Δημοσίου κλπ. φορέων.

Ἄρθρον 11

Διὰ πᾶσαν εἰσπραξιν ἐκδίδεται διπλότυπος ἀπόδειξις ὑπογραφομένη ὑπὸ τοῦ καταθέτου (εἰσφέροντος) καὶ τοῦ Ταμίου τῆς Ἐνοριακῆς Φιλοπτώχου Ἐπιτροπῆς.

Αἱ εἰσπράξεις τοῦ κυτίου καὶ τῶν περιεχομένων δίσκων δεόν ἀπαραιτήτως ν' ἀναγράφωνται καὶ εἰς τὸ ἰδιαίτερον βιβλίον (πρακτικὸν καταμετρήσεως), βεβαιουμένου τοῦ εὐρεθέντος ποσοῦ διὰ τῆς ὑπογραφῆς τοῦ Προέδρου καὶ τεσσάρων μελῶν τουλάχιστων τῆς Ε.Φ.Ε., ὑποχρεωτικῶς παρευρισκομένων κατὰ τὴν καταμέτρησιν τοῦ περιεχομένου.

Ἄρθρον 12

Ἐὰν εἰς κάποιαν Ἐνορίαν ὑπάρχει φιλανθρωπικὸν τι Σωματεῖον ἢ Ἰδρυμα ἀνεγνωρισμένον νομίμως, δύναται νά ὑπάρχει μετ' αὐτοῦ συνεργασία πρὸς τελεσφορωτέραν περίθαλψιν τῶν ἀπόρων.

Ἄρθρον 13

Οἱ πόροι τοῦ Ε.Φ.Τ. διατίθενται πρὸς περίθαλψιν τῶν πτωχῶν τῆς Ἐνορίας τῶν μονίμως εἰς τὴν ἐνορίαν αὐτὴν κατοικοῦντων ἢ προσωρινῶς διαμενόντων διὰ παροχῆς 1) τακτικοῦ βοηθήματος ἢ ἐκτάκτου εἰς χρεὶμα εἰσφοράς, 2) ἐνδυμάτων, 3) φαρμάκων, 4) εἰσαγωγῆς τῶν ἐχόντων ἀνάγκην εἰς φιλανθρωπικὰ ἄσυλα, 5) διανομῆς βιβλίων σχολικῶν, τετραδίων πρὸς τοὺς μαθητὰς ἢ μαθητριάς τῶν δημοσίων ἢ κατηχητικῶν σχολείων ἢ ἄλλης βοηθείας αὐτῶν καὶ 6) οἰασδῆποτε ἄλλης μερίμνης περὶ τῶν πτωχῶν καὶ τῶν ὀρφανῶν ἢ πρὸς εὔρεσιν ἐργασίας τῶν στερουμένων τοιαύτης.

Δύναται δὲ ὡσαύτως τὸ Ε.Φ.Τ. νὰ ἰδρῦν συσσίτια, κατασκηνώσεις, παιδικὰς ἐξοχὰς, Στέγας Γερόντων, βρεφικούς ἢ παιδικούς Σταθμούς, καὶ ἄλλας συναφεῖς δραστηριότητας πρὸς παροχὴν πάσης φύσεως προστασίας, ἰδίᾳ πρὸς τὴν βρεφικὴν, νηπιακὴν, παιδικὴν καὶ ἐφηβικὴν ἡλικίαν καὶ πρὸς τοὺς ὑπερήλικας καὶ ἄλλας κατηγορίας ἀτόμων μὲ εἰδικὰς ἀνάγκας. Τὰς δραστηριότητας ταύτας δύναται νὰ ὀνοματοθετῇ τὸ Ε.Φ.Τ. ἀναλόγως καὶ νὰ ἐκπονή Ἑσωτερικὸν Κανονισμὸν Λειτουργίας, δι' ἕκαστον, ἐγκρινόμενον ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Γενικοῦ Φιλοπτώχου Ταμείου, ὡς ἐπίσης δέον ὅπως τηρῇ ἰδίους λογαριασμούς κατὰ περίπτωσιν.

Ἐκ τῶν εἰς χρῆμα μηνιαίων προσόδων τῶν Ἑνοριακῶν Φιλοπτώχων Ταμείων ποσοστὸν 5% καταβάλλεται εἰς τὸ Γενικὸν Φιλόπτωχον Ταμεῖον, κατὰ τριμηνίαν καὶ ἐπὶ ἀποδείξει.

Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν αἱ τακτικαὶ συνδρομαὶ πολλαπλασιάζονται ἀποκοτῶν εἰδικῶν εἰσπράκτορα, ὅστις ἐὰν δὲν προσφέρεται ἐθελοντικῶς διορίζεται ἐπὶ ἀναλόγῳ ἀμοιβῇ κατόπιν προτάσεως τῆς Ἑνοριακῆς Ἐπιτροπῆς καὶ ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Γενικοῦ Φιλοπτώχου Ταμείου.

Ἄρθρον 14

Ἡ ἀπορία ἐκάστου πτωχοῦ πρέπει νὰ ἐξακριβουῖται κατόπιν αὐστηρᾶς κρίσεως καὶ νὰ γίνεται ἐγγραφή αὐτοῦ εἰς τὸ σχετικὸν βιβλίον μετὰ τῆς διευθύνσεως ἐκάστου.

Ἄρθρον 15

Περὶ τῆς ἀνάγκης γενικῆς, ἢ εἰς εἰδικὴν περίπτωσιν, παροχῆς βοήθειας εἰς χρῆμα ἢ εἰς εἶδη ἀποφασίζει ἡ Ἑνοριακὴ Ἐπιτροπὴ διὰ σχετικῆς πλειοψηφίας αὐτῆς, ἐφαρμοζομένων τῶν περὶ ἀπαρτίας κλπ. διατάξεων τοῦ ἁρθροῦ 8 τοῦ παρόντος. Κατόπιν τῆς ἀποφάσεως ταύτης ὁ Ταμίας τῆς Ε.Φ.Ε. ἐνεργεῖ τὴν πληρωμὴν βάσει ἐντολῶν τοῦ Προέδρου, ἀναγραφουσῶν τὸ ὀνοματεπώνυμον τοῦ βοηθουμένου, τὴν διεύθυνσιν τῆς κατοικίας αὐτοῦ, ὡς καὶ τὸ ποσὸν τοῦ βοηθήματος, λαμβάνων σχετικὰς ἀποδείξεις.

Ἄρθρον 16

Τὸ εἰς μετρητὰ ὑπόλοιπον τοῦ Ταμείου τοῦ Ε.Φ.Τ. ἐκάστου μηνὸς δέον ὅπως κατατίθεται ἐπὶ ὀνόματι αὐτοῦ εἰς ἀνεγνωρισμένην Τράπεζαν ἢ τὸ Ταχ. Ταμειυτήριον, ἐφ' ὅσον τοῦτο ὑπερβαίνει τὸ 1/10 τῶν ἐν τῷ ἐτησίῳ προϋπολογισμῷ ἀναγραφομένων τακτικῶν ἐσόδων τοῦ Ε.Φ.Τ., δύναται ὁμως ἡ Ἑνοριακὴ Ἐπιτροπὴ νὰ μειώσῃ τὸ ποσὸν τοῦτο.

Διὰ πάσαν ἀνάληψιν ἀπαιτεῖται ἀπόφασις τῆς Ἑνοριακῆς Φιλοπτώχου Ἐπιτροπῆς, κεκρωμένη ὑπὸ τοῦ Γ.Φ.Τ. τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς.

Ἄρθρον 17

Καθ' ἕκαστον ἔτος καὶ διὰ τὸ πρῶτον δεκαπενθήμερον τοῦ Ἰανουαρίου συντάσσεται ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ τρέ-

χοντος ἔτους καὶ ὁ ἀπολογισμὸς τοῦ διαρρέυσαντος τοιοῦτου ὁ ὁποῖος ἐκτίθεται μετ' ἐκθέσεως τῆς Ἑνοριακῆς Φιλοπτώχου Ἐπιτροπῆς εἰς τὴν θύραν τοῦ Ἱ. Ναοῦ ἐπὶ δέκα συνεχεῖς ἡμέρας.

Ἄμα τῇ παρελεύσει τῶν δέκα ἡμερῶν συνέρχονται οἱ ἐνήλικες ἐνορίται, ἄνδρες καὶ γυναῖκες, εἰς Γενικὴν Συνέλευσιν κατόπιν προηγουμένης προσκλήσεως ἀπευθυνομένης ἀπὸ τῆς Ὁραίας Πύλης τὴν προηγουμένην τῆς Συνελεύσεως Κυριακῆν. Ἐν τῇ συνεδρίᾳ ἀναγιγνώσκειται ὁ ἀπολογισμὸς καὶ ἡ ἐκθεσις τῶν πεπραγμένων τῆς Ἐπιτροπῆς καὶ ἐκφέρονται αἱ τυχόν παρατηρήσεις ἐπ' αὐτῶν, συντασσομένου καὶ σχετικοῦ πρακτικοῦ, ἀντίγραφα δὲ αὐτοῦ ὑποβάλλονται μέχρι τέλους Ἰανουαρίου εἰς τὸ Γενικὸν Φιλόπτωχον Ταμεῖον διὰ τὰ περαιτέρω. Ἀπαρτία ὑφίσταται ὅσοιδήποτε καὶ ἂν παρευρεθῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'

ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΟΡΓΑΝΩΣΙΣ, ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΚΑΙ ΕΚΠΡΟΣΩΠΗΣΙΣ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΦΙΛΟΠΤΩΧΟΥ ΤΑΜΕΙΟΥ

Ἄρθρον 18

Ἄπαντα τὰ Ἑνοριακὰ Φιλόπτωχα Ταμεῖα διοικούνται καὶ ἐκπροσωποῦνται ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Φιλοπτώχου Ταμείου ἐδρεύοντος ἐν Ἀθῆναις καὶ ἐν τῇ Ἱερῇ Ἀρχιεπισκοπῇ Ἀθηνῶν.

Ἄρθρον 19

α) Τὸ Γενικὸν Φιλόπτωχον Ταμεῖον διοικεῖται ὑπὸ δεκατετραμελοῦς Διοικητικοῦ Συμβουλίου, ἀποτελουμένου ἐκ τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν, ὡς Προέδρου, τοῦ ἐκάστοτε Πρωτοσυγκέλλου, ὡς ἀντιπροέδρου, καὶ δώδεκα μελῶν ἐξ ὧν τρεῖς κληρικοί καὶ ἐννέα λαϊκοὶ ἀμφοτέρων τῶν φύλων ὀριζόμενοι ὑπὸ τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου. Μὴ ὑφισταμένου Πρωτοσυγκέλλου, τὸν Ἀντιπρόεδρον ὀρίζει ὁ Πρόεδρος ὅποτε τὰ ὡς ἀνωτέρω 12 μέλη γίνονται 13 διὰ τῆς προσθήκης ἐνὸς μέλους.

β) Τὰ μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ὀρίζονται ἐπὶ τριετῇ θητείᾳ, εἶναι δὲ ἐπανεκλέξιμα.

γ) Πᾶν μέλος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἐκλείπον ἢ παραιτούμενον ἀντικαθίσταται ὑπὸ τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου, διὰ τὸ ὑπόλοιπον διάστημα τῆς θητείας.

δ) Κατόπιν προτάσεως τοῦ Προέδρου τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Γενικοῦ Φιλοπτώχου Ταμείου καὶ μετ' ἠτιολογημένην ἀπόφασιν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου δύναται ν' ἀντικαταστασθῇ μέλος αὐτοῦ καὶ πρὸ τῆς λήξεως τῆς θητείας του.

ε) Πᾶν μέλος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἀπέχον ἀδικαιολογήτως τριῶν συνεχῶν συνεδριάσεων αὐτοῦ δύναται ν' ἀντικαθίσταται ὑπὸ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου.

Ἄρθρον 20

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον ἐκλέγει μετὰ τῶν μελῶν του ἕναν ἐλεγκτήν, καθ' ἕκαστον οἰκονομικὸν ἔτος.

Τὸ Συμβούλιον συνέρχεται κατόπιν προσκλήσεως τοῦ

Προέδρου του Διοικητικού Συμβουλίου ή τη αίτησε πέντε τουλάχιστον μελών αυτού.

Πρός ύπαρξιν άπαρτίας του Διοικητικού Συμβουλίου δέον να παρίσταται ο Πρόεδρος ή τη έντολή αυτού ο Άντιπρόεδρος και έπτά τουλάχιστον μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου.

Το Διοικητικόν Συμβούλιον άποφασίζει δια σχετικής πλειοψηφίας των παρόντων μελών, εν ίσοψηφία δε ύπερνικά ή ψήφος του Προέδρου.

Άρθρον 21

Το Συμβούλιον άποφασίζει περι πάσης ύποθέσεως άφορώσης εις το Ίδρυμα. Ειδικότερον:

α) Άσκει δια του Προέδρου αυτού ή δι' ένός ή περισσοτέρων εκ των μελών αυτού ειδικώς προς τούτο έξουσιοδοτημένων την επί των Ένοριακών Φιλοπτώχων Ταμείων έποπτεϊαν.

β) Δύνεται να αναθέτη τον έλεγχον των Ένοριακών Φιλοπτώχων Ταμείων εις ειδικούς έλεγκτάς.

γ) Μελετά και άποφασίζει διάφορα ύπερ ύλικής ένισχύσεως και εύοδώσεως του σκοπού αυτού και των Ένοριακών Φιλοπτώχων Ταμείων μέτρα.

δ) Καταρτίζει τον έτήσιον προϋπολογισμόν και τον άπολογισμόν των έσόδων και έξόδων αυτού.

ε) Όρίζει εκ των μελών αυτού τριμελή έξελεγκτικήν Έπιτροπήν του έτησιου άπολογισμού του Γενικού Φιλοπτώχου Ταμείου, βάσει δε της σχετικής έκθέσεως αυτής, άποφασίζει επ' αυτού.

Περι Προέδρου του Διοικητικού Συμβουλίου.

Άρθρον 22

Ό Πρόεδρος εκπροσωπει το Γενικόν Φιλοπτώχων Ταμείον, ως και τα Ένοριακά τοιαύτα καθ' άπάσας τας έννόμους αυτών σχέσεις και άπέναντι πάσης άρχής. Καθορίζει τας έργασίας του Συμβουλίου και ύπογράφει την σχετικήν άλληλογραφίαν. Άσκει την επί των ένοριακών Φιλοπτώχων Ταμείων Έποπτεϊαν. Λύει διαιτητικώς πάσαν άνωμαλίαν ή διαφοράν μεταξύ των μελών των Φιλοπτώχων Ένοριακών Έπιτροπών, δυναμένην να διαταράξη ούσιωδώς την άρμονικήν μεταξύ αυτών συνεργασίαν.

Περι Άντιπροέδρου Διοικ. Συμβουλίου, άναπληρώσεως και εκπροσωπήσεως του Προέδρου.

Άρθρον 23

Τον Πρόεδρον άπόντα ή κωλυόμενον άναπληροί ο Άντιπρόεδρος, άσκών πάντα τα κατά το προηγούμενον άρθρον δικαιώματα αυτού.

Δύνεται ο Μακαριώτατος Άρχιεπίσκοπος, Πρόεδρος του Διοικητικού Συμβουλίου, δι' ειδικής πράξεως αυτού να όριξη ειδικόν εκπρόσωπον αυτού εις το όλον φιλανθρωπικόν έργον, όποτε ούτος ένεργεί και ύπογράφει κατά τας προς αυτόν οδηγίας του Μακαριωτάτου Άρχιεπισκόπου, έχων πάσαν την διεύθυνσιν, έποπτεϊαν και συντονισμόν του «Γενικού Φιλοπτώχου» και του όλου έργου άγάπης της Ί. Άρχιεπισκοπής.

Περι προσωπικού του Γενικού Φιλοπτώχου Ταμείου.

Άρθρον 24

α) Αί εις προσωπικόν άνάγκαι του Γ.Φ.Τ. καλύπτονται εκ του έν άρθρω 3 παρ. 8 του ύπ' άριθ. 29/1985 Κανονισμού της Έκκλησίας της Ελλάδος προβλεπομένου Προσωπικού «Χριστιανικής Άλληλεγγύης Γ.Φ.Τ.», τα δε καθήκοντα ένός εκάστου όρίζονται δι' έσωτερικού Κανονισμού καταρτιζομένου και έγκρινομένου ύπό του Διοικητικού Συμβουλίου του Ίδρύματος. Δια του Κανονισμού τούτου ρυθμίζονται και τα της λειτουργίας και όργανώσεως του Λογιστηρίου και του Ταμείου Γ.Φ.Τ. και ή άρμοδιότης και δικαιοδοσία του Έλεγκτού Συμβούλου (άρθρον 28 του παρόντος Καταστατικού).

Έν περιπτώσει της καθ' οιονδήποτε τρόπον μειώσεως των θέσεων των τακτικών ύπαλλήλων της προηγούμενης παραγράφου, δύνεται να προσληθθή προσωπικόν προς κάλυψιν αυτών ή και τοιούτων πέραν του προβλεπομένου σήμεραν δια την άντιμετώπισιν εκτάκτων ή ειδικών λειτουργικών άναγκών, κατόπιν άποφάσεως του Διοικητικού Συμβουλίου. Το ούτω προσληθησόμενον Προσωπικόν μισθοδοτείται εκ των πόρων του Γ.Φ.Τ. κατά τας εκάστοτε κειμένας διατάξεις.

β) Εις περίπτωσην έφαρμογής κοινωνικών προγραμμάτων της Εύρωπαϊκής Κοινότητας δύνεται να προσλαμβάνεται και ειδικόν πρόσθετον προσωπικόν δια το χρονικόν διάστημα έφαρμογής του προγράμματος. Το προσωπικόν αυτό επιλέγεται επί τη βάσει των ειδικών άναγκών και προδιαγραφών του έφαρμοζομένου προγράμματος, ή δε άμοιβή του καθορίζεται κατ' άναλογίαν παρομοίων προγραμμάτων, τα όποια έφαρμόζουν άλλοι δημόσιοι ή ιδιωτικοί φορείς.

γ) Αί Έθνικαι ή ΕΟΚικαι έπιδοτήσεις προς έφαρμογήν ειδικών κοινωνικών προγραμμάτων κατατίθενται εις τον ειδικόν λογαριασμόν του ίδρύματος, ή δε διαχειρίσις αυτού γίνεται κατά τα εκάστοτε άπό μέρους της Εύρωπαϊκής Κοινότητος όριζόμενα.

δ) Μέχρι της ψηφίσεως του έσωτερικού Κανονισμού περι του όποιου προβλέπει το άρθρον 24, το Διοικητικόν Συμβούλιον δια πράξεώς του καθορίζει τα σχετικά με την λειτουργίαν της Λογιστικής Ύπηρεσίας.

Άρθρον 25

Ό έλεγκτής Σύμβουλος, περι ού το άρθρον 20, παρακολουθεί την κίνησιν του Ταμείου, έλέγχει τακτικώς πάσας τας πράξεις αυτού, λεπτομερείας δε περι των εις μετρητά διαθεσίμων εις χείρας του Ταμείου, των ύποχρεωτικώς εις την Τράπεζαν καταθεθειμένων ποσών ή εις προμηθείας έντόκων γραμματείων κλπ., καθορίζει εκάστοτε αναλόγως της κρατούσης οικονομικής καταστάσεως δια πράξεως του Διοικητικού Συμβουλίου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'

ΠΟΡΟΙ ΓΕΝΙΚΟΥ ΦΙΛΟΠΤΩΧΟΥ ΤΑΜΕΙΟΥ
ΚΑΙ ΔΙΑΘΕΣΙΣ ΑΥΤΩΝ

Άρθρον 26

Πόροι του Γενικού Φιλοπτώχου Ταμείου είναι:

α) Τα εις τὸν ἐτήσιον Προϋπολογισμόν τῶν Ἱερῶν Μονῶν καὶ Ἑνοριακῶν Ναῶν τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς ἀναγραφόμενα κονδύλια.

β) Ποσοστὸν 5% ἐκ τῶν εἰς χρῆμα μηνιαίων προσόδων ἐκάστου Ἑνοριακοῦ Φιλοπτώχου Ταμείου.

γ) Ἐπιχορηγήσεις παρὰ τῆς Ἱεράς Ἀρχιεπισκοπῆς.

δ) Προαιρετικαὶ εἰσφοραὶ καὶ δωρεαὶ διαφόρων φιλανθρωπικῶν Ὄργανισμῶν ἢ φιλανθρώπων, τὸ ἐκ τοῦ Ἑράνου Ἀγάπης ποσοστὸν 35% καὶ τὸ προῖον παντὸς εἰδικοῦ Ἑράνου, διενεργουμένου κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου πρὸς κάλυψιν ἐκτάκτων ἀναγκῶν καὶ ἐγκρίσει τῶν ἀρμοδίων ἀρχῶν.

ε) Τυχὸν ἀρωγὴ τοῦ Δημοσίου ἢ πάσης ἄλλης νομίμου πηγῆς.

στ) Αἱ πρόσοδοι τῆς ἐκ κληροδοτημάτων προερχομένης ἀκινήτου περιουσίας αὐτοῦ καὶ οἱ τόκοι τῶν εἰς Τραπεζας κλπ. καταθέσεων.

ζ) Αἱ ἐξ ἐθνικῶν πόρων ἢ ἐκ πόρων τῶν Εὐρωπαϊκῶν Κοινοτήτων προερχομένων πάσης φύσεως ἐπιδοτήσεων μέσα εἰς τὰ πλαίσια ἐφαρμογῆς κοινωνικῶν προγραμμάτων καὶ προγραμμάτων καταπολεμήσεως τοῦ κοινωνικοῦ ἀποκλεισμοῦ καὶ τῆς οικονομικῆς ἐνδεείας.

Άρθρον 27

Οἱ πόροι τοῦ Γενικοῦ Φιλοπτώχου Ταμείου διατίθενται ὑπὲρ γενικωτέρων φιλανθρωπικῶν σκοπῶν ἢ διὰ τὴν ἐνίσχυσιν τῶν ἀσθενεστέρων ἐνοριακῶν τοιούτων. Δύναται ὅμως καὶ τοῦτο:

α) Νὰ μεριμνᾷ ὑπὲρ ἀποφυλακίσεως διαφόρων κρατουμένων διὰ τῆς πληρωμῆς τῶν ἀπαιτουμένων ποσῶν.

β) Νὰ παρέχῃ χρηματικὰ βοηθήματα διὰ τοὺς εἰς τὰ Νοσοκομεία καὶ Ἄσυλα εὐρισκομένους, ὡς καὶ εἰς ἄλλους κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ἰδρύματος.

γ) Νὰ βοηθᾷ ἀπόρους μαθητὰς καὶ νὰ παρέχῃ χρήματα καὶ βοηθήματα πρὸς ἀποκατάστασιν ἀπόρων κορασιῶν.

δ) Νὰ παρέχῃ ἐπιχορηγήσεις εἰς ἀνεγνωρισμένα ὑπὸ τοῦ Κράτους Φιλανθρωπικὰ ἢ Ἐκπαιδευτικὰ Ἰδρύματα ἢ Σωματεία ἢ νὰ ἰδρῆ τοιαῦτα πρὸς ἐκπλήρωσιν τοῦ σκοποῦ τοῦ ἀρθροῦ 21 τοῦ παρόντος.

ε) Νὰ ἔρχεται ἀρωγὸν εἰς ἐκτάκτους περιστάσεις εἰς παθόντας ἐκ θεομηνιῶν καὶ λιμοκτονούντας ἀνὰ τὴν ὑψηλὸν.

στ) Νὰ ἐφαρμόζῃ εἰδικὰ Ἐθνικὰ ἢ Κοινοτικά κοινωνικὰ προγράμματα, κατὰ τὰ ἐκάστοτε ἀπὸ μέρους τῆς Ἐπιτροπῆς τῶν Εὐρωπαϊκῶν Κοινοτήτων καθοριζόμενα.

Άρθρον 28

Ὁ Πρόεδρος, ἢ ὁ κατὰ τὸ ἀρθρον 23 παρ. β' τοῦ παρόντος ἐκπρόσωπος αὐτοῦ, δύναται κατὰ τὴν ἴδιαν αὐτοῦ κρίσιν νὰ παρέχῃ ἐνίσχυσιν εἰς τὰ Ἑνοριακὰ Φιλοπτώχα Ταμεία, εἰς Φιλανθρωπικὰ Ἰδρύματα, εἰς Φιλανθρωπικὰ Σωματεία, εἰς Σχολὰς ἢ εἰς ἄλλους φορεῖς καὶ ἰδιώτας μέχρι χρηματικοῦ ποσοῦ ὀριζομένου ἐφ' ἅπαξ καθ' ἕκαστον οικονομικὸν ἔτος κατὰ τὰς ἐκάστοτε οικονομικὰς συνθήκας, ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

Άρθρον 29

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον δύναται νὰ ἀναθέτῃ εἰς ἓνα ἢ περισσότερα τῶν μελῶν αὐτοῦ τὴν ἐξακρίβωσιν τῆς ἀληθείας τῶν ἰσχυρισμῶν τοῦ αἰτοῦντος ἀρωγῆν. Τὸ αὐτὸ δύναται νὰ πραγματοποιηθῇ καὶ δι' ὑπαλλήλων τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς ἢ νὰ δημιουργηθῇ εἰδικὴν ὑπηρεσίαν πρὸς τὸν σκοπὸν αὐτὸν καὶ τὴν ὄλην ὀργάνωσιν καὶ λειτουργίαν τοῦ φιλανθρωπικοῦ ἔργου τῆς Ἱεράς Ἀρχιεπισκοπῆς καὶ τῶν συναφῶν Ἰδρυμάτων αὐτῆς, ἀπαρτιζομένην ἐκ τοῦ ἐν ἀρθρῳ 3 τοῦ Κανονισμοῦ 29/1985 τῆς Ἱ. Συνόδου προσωπικοῦ.

Εἰς περίπτωσιν ἐφαρμογῆς προγραμμάτων τῶν Εὐρωπαϊκῶν Κοινοτήτων ἢ διακρίβωσις τῆς ἐπιλεξιμότητος τῶν ἐπωφελουμένων γίνεται κατὰ τὰ ἐκάστοτε καθοριζόμενα ἀπὸ τὴν Εὐρωπαϊκὴν Κοινότητα κριτήρια ἐπιλεξιμότητος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'

ΓΕΝΙΚΑΙ ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΙΣ. ΛΟΓΟΔΟΣΙΑ.

Άρθρον 30

Ἡ Γενικὴ Συνέλευσις τοῦ Ἰδρύματος συνέρχεται τακτικῶς ἅπαξ τοῦ ἔτους καὶ κατὰ μῆνα Μάρτιον καὶ μετὰ τὴν συγκέντρωσιν τῶν κατὰ τὸ ἀρθρον 17 τοῦ παρόντος ἀπολογισμῶν τῶν Ἑνοριακῶν Φιλοπτώχων Ταμείων, ἐκτάκτως δὲ τῇ προσκλήσει τοῦ Προέδρου Ἀρχιεπισκόπου, ἢ τῇ αἰτήσει τοῦ ἐνὸς πέμπτου τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν ἐν τῇ Ἀρχιεπισκοπῇ Φιλοπτώχων Ταμείων. Εἰς τὴν Γενικὴν Συνέλευσιν μετέχουν οἱ Πρόεδροι πάντων τῶν Ἑνοριακῶν Φιλοπτώχων Ἐπιτροπῶν ὡς ἐκπρόσωποι τούτων. Πρὸς ὑπαρξιν ἀπαρτίας ἀπαιτεῖται ν' ἀντιπροσωπεύεται τὸ 1/5 τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν Φιλοπτώχων Ἐπιτροπῶν. Ἐὰν κατὰ τὴν ὀρισθεῖσαν ἡμέραν δὲν ὑφίσταται ἀπαρτία, ἡ Γενικὴ Συνέλευσις συνέρχεται μετὰ ὀκταήμερον εἰς τὸν αὐτὸν τόπον καὶ τὴν αὐτὴν ὥραν καὶ μετὰ τὰ αὐτὰ θέματα καὶ ἀποφασίζει ἐγκύριως ἀνεξαρτήτως ἀριθμοῦ μελῶν, ἀνευ ἐτέρας εἰδοποιήσεως.

Άρθρον 31

Εἰς τὴν κατὰ τὸ προηγούμενον ἀρθρον συγκαλουμένην Συνέλευσιν ἀναγινώσκειται ἢ ἐκθεσις πεπραγμένων τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, περὶ τοῦ ἐν γένει ἐπιτελεσθέντος ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Φιλοπτώχου Ταμείου καὶ τῶν Ἑνοριακῶν Φιλοπτώχων Ταμείων ἔργου καὶ τῆς διαχειρίσεώς του, ἐκ-

φέρονται τυχόν παρατηρήσεις ἐπ' αὐτῶν καὶ συντάσσεται σχετικὸν πρακτικὸν περὶ ἐγκρίσεως ἢ μὴ τούτων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΣΤ'

ΤΕΛΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Ἄρθρον 32

Τὸ Ἴδρυμα καταργεῖται κατόπιν ἀποφάσεως τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως, εἰδικῶς πρὸς τὸν σκοπὸν αὐτὸν συγκαλουμένης καὶ ἐγκρίσεως τῆς Διοικητικῆς ἀρχῆς παρεχομένης διὰ Διατάγματος.

Μετὰ τὴν κατάργησιν τοῦ Ἰδρύματος, ἡ περιουσία αὐτοῦ περιέρχεται εἰς ἓν ἢ πλείονα τῶν Φιλοπτώχων Ἰδρυμάτων τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς, καθοριζομένων ὑπὸ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου.

Ἄρθρον 33

Εἰδικῶς ἡ θητεία τῶν διαχειριστικῶν Ἐπιτροπῶν τῆς περιόδου τῆς παρούσης τροποίσεως τοῦ Καταστατικοῦ, ἀνεξαρτήτως τοῦ πότε ἤρχισεν αὕτη, λήγει κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἀντιστοίχου λήξεως τῆς θητείας τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Συμβουλίων τῆς ὑπ' ὄψιν περιόδου.

Ἄρθρον 34

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἀρχεῖται ἀπὸ τῆς εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως δημοσιεύσεώς του.

Τὸ παρὸν Καταστατικὸν τροποποιεῖται κατόπιν ἀποφάσεως τῶν δύο τρίτων τῶν Μελῶν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, ἐγκρινομένης διὰ Διατάγματος.

Ἄρθρον 35

Αἱ ἐν τῷ παρόντι ἀναφοραὶ εἰς τὴν Ε.Ο.Κ. ἔχουσιν ἰσχύν καὶ δι' οἰανδήποτε νεωτέραν ὀνομασίαν, ἥτις ἠθέλε ἀντικαταστήσει τὴν ὀρολογίαν ταύτην.

Ἄρθρον 36

Κάλυψις δαπάνης

Ἀπὸ τὰς διατάξεις τοῦ Καταστατικοῦ αὐτοῦ προκαλεῖται δαπάνη εἰς βάρος τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ νομικοῦ προσώπου τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν, τὸ ὕψος τῆς ὁποίας δὲν μπορεῖ νὰ προσδιοριστεῖ.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 5ῃ Σεπτεμβρίου 1994

Ο ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ

† Ο Ἀθηνῶν ΣΕΡΑΦΕΙΜ

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΞΑΝΘΗΣ ΚΑΙ ΠΕΡΙΘΕΩΡΙΟΥ ΙΕΡΑ ΓΥΝΑΙΚΕΙΑ ΚΟΙΝΟΒΙΑΚΗ ΜΟΝΗ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΜΕΓΑΛΟΜΑΡΤΥΡΟΣ ΕΙΡΗΝΗΣ ΕΝ ΞΑΝΘῃ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΣ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΠΡΟΟΙΜΙΟΝ

Εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τῆς Μιάς, Ἁγίας, Ὁμοουσίου καὶ Ἀδιαιρέτου Τριάδος, πρεσβείαις τῆς Ἁγίας Μεγαλομάρτυρος Εἰρήνης, εὐλογία δὲ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ξάνθης καὶ Περιθεωρίου κ.κ. Ἀντωνίου, Ἰδρυτοῦ τῆς ἡμετέρας Ἱερᾶς Μονῆς, καὶ μὲ ἀπόλυτον σεβασμὸν πρὸς τὴν μνήμην τοῦ αἰφνιδίως μεταστάντος πρὸς τὰς οὐρανίους μονάς, μακαριστοῦ Γέροντος ἡμῶν Ἀρχιμανδρίτου Ἀντωνίου (κατὰ κόσμον Κλεάρχου Δαλάτση), τοῦ καὶ κτήτορος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς ταύτης, συνωδὰ τῷ ἄρθρῳ 39 παρ. 4 τοῦ Νόμου 590/1977 «περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καὶ κατόπιν τῆς ἀπὸ 28 Ἰουνίου 1994 ἀποφάσεως τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως τῆς Ἀδελφότητος τῆς Ἱερᾶς ἡμῶν Μονῆς, προβαίνομεν εἰς τὴν σύναξιν τοῦ παρόντος Ἐσωτερικοῦ Κανονισμοῦ, διέποντες τὰ τῆς ὀργανώσεως, διοικήσεως καὶ ἐν γένει λειτουργίας τῆς Ἱερᾶς Μονῆς, καθὼς καὶ τῆς προαγωγῆς τοῦ πνευματικοῦ βίου τῶν ἐν αὐτῇ Μοναζουσῶν, συμφώνως πρὸς τοὺς θείους καὶ ἱεροὺς Κανόνας, τὰς

μοναχικὰς ἱερὰς Παραδόσεις καὶ τοὺς Νόμους τοῦ Κράτους.

Ἄρθρον 1

Ἴδρυσις - Σκοπὸς

Ἡ Ἱερὰ Γυναικεία Κοινοβιακὴ Μονὴ τῆς Ἁγίας Μεγαλομάρτυρος Εἰρήνης, κειμένη εἰς τὸ βορειο - ἀνατολικὸν τμήμα τῆς πόλεως Ξάνθης, τῇ εὐλογίᾳ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ξάνθης καὶ Περιθεωρίου κ.κ. Ἀντωνίου, συνεστήθη ἀτύπως ὑπὸ τοῦ αἰδίδιμου Πατρὸς ἡμῶν Ἀντωνίου (κατὰ κόσμον Κλεάρχου Δαλάτση) ἐν σωτηρίῳ ἔτει 1978 καὶ ἔκτοτε λειτουργεῖ συνεχῶς καὶ ἀδιαλείπτως.

Ἡ τυπικὴ ἴδρυσις τῆς Ἱερᾶς Μονῆς ἐγένετο τὴν 27ην Ἰουνίου τοῦ σωτηρίου ἔτους 1994, ἥτοι διὰ τῆς ταυτοχρόνου δημοσιεύσεως διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως (τεύχ. Α', ἀριθ. φύλλ. 95) τοῦ ὑπ' ἀριθ. 144 Προεδρικοῦ Διατάγματος, κατόπιν τῆς συμφώνου γνώμης τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ξάνθης καὶ Περιθεωρίου, περιληφθείσης ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 36/18-1-1994 ἐγγράφῳ αὐτοῦ καὶ τῆς ἐγκρίσεως τῆς Διαρκoῦς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, παρασχεθείσης ἐν τῇ

από 4-2-1994 συνεδρία αυτής και αναφερομένης εν τῷ ὑπ' ἀριθ. 301/141/8-2-1994 ἐγγράφῳ αὐτῆς.

Ἡ Ἱερὰ Κοινοβιακὴ Μονὴ τῆς Ἁγίας Μεγαλομάρτυρος Εἰρήνης ἐν Ξάνθῃ, κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ ἀρθροῦ 1, παρ. 4 τοῦ Νόμου 590/1977, ἀποτελεῖ ἐκκλησιαστικὸν Νομικὸν Πρόσωπον Δημοσίου Δικαίου τελοῦν ὑπὸ τὴν πνευματικὴν ἐποπτεῖαν τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ξάνθης καὶ Περιθεωρίου.

Ἡ Ἱερὰ Μονὴ θεωρεῖται ὑφισταμένη καὶ λειτουργοῦσα καὶ ἐὰν ἀκόμη ἀπομείνῃ ἐν αὐτῇ ἔστω καὶ μία Μοναχὴ. Καὶ ταύτης ὅμως κοιμηθείσης, κατὰ ρητὴν βούλησιν τῆς Ἀδελφότητος, ἡ Ἱερὰ Μονὴ δὲν θεωρεῖται διαλελυμένη, ἀλλὰ ὅτι τελεῖ αὐτὴ ἐν διακοπαῖς καὶ ὑπὸ τὴν ἄμεσον ἐπίβλεψιν τοῦ οἰκείου Μητροπολίτου, συμφώνως ἄλλωστε πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθ. 39, παρ. 3 τοῦ Νόμου 590/1977 καὶ τοῦ ἀρθ. 3 τοῦ Ν.Δ. 374/1947.

Σκοπὸς τῆς Ἱερᾶς Μονῆς εἶναι ἡ σωτηρία τῶν ψυχῶν τῶν ἐν αὐτῇ Μοναζουσῶν διὰ τῆς ἰσοβίου ἐν κοινοβιακῇ πολιτείᾳ ἀσκήσεως συμφώνως πρὸς τὸ περιεχόμενον τῆς Μοναχικῆς Ὁμολογίας, ἥτοι τὰς ἐπιταγὰς ἐκ τῶν ἐπαγγελιῶν τῆς παρθενίας, τῆς ὑπακοῆς καὶ τῆς ἀκτημοσύνης, καὶ τοὺς περὶ μοναχικοῦ βίου Ἱεροῦς Κανόνας καὶ μοναχικὰς Ἱερὰς Παραδόσεις τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, ἐπι δεῖ ἡ σωτηρία τῶν λοιπῶν μελῶν τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Σώματος τῶν πρὸς τοῦτο εἰς αὐτὴν καταφευγόντων.

Ἀπὸ τῆς ἀτύπου ἐν ἔτει σωτηρίῳ 1978 ἰδρύσεως τῆς Ἱερᾶς Μονῆς, αὕτη συνέστησε Ἱεραποστολικὸν Κέντρον (Ἐκκλησιαστικὸν Ὁρφανοτροφεῖον), τὸ ὁποῖον ἔκτοτε συνεχῶς καὶ ἀδιαλείπτως λειτουργεῖ, πρὸς στέγασιν, σίτισιν, ἐκπαίδευσιν καὶ ἀποκατάστασιν ἀπορφανισθέντων παίδων. Πρῶτος Διευθυντὴς τοῦ ἐν λόγῳ Ἱεραποστολικοῦ Κέντρου ἐχρημάτισεν μέχρι τῆς αἰφνιδίως κοιμήσεώς του ὁ ἀοίδιμος Πατὴρ ἡμῶν Ἀντώνιος (κατὰ κόσμον Κλέαρχος Δαλάτσης).

Ἄρθρον 2

Κανονικαὶ δικαιοδοσίαι Μητροπολίτου

Ἡ Ἱερὰ Μονή, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις κυρίως τοῦ ἀρθ. 39, παρ. 3 τοῦ Νόμου 590/1977 καὶ τοῦ ἀρθ. 6 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 39/1972 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, διατελεῖ ὑπὸ τὴν πνευματικὴν καὶ κανονικὴν ἐποπτεῖαν καὶ δικαιοδοσίαν τοῦ οἰκείου Μητροπολίτου, εἰς τὸν ὁποῖον ἡ Ἀδελφότης τῆς Μονῆς ὀφείλει νὰ ἀποδίδει τὴν πρὸς τὸ ἀξίωμα αὐτοῦ ἀρμόζουσαν τιμὴν καὶ τὸν προσήκοντα σεβασμὸν· ἔχει δὲ Οὗτος τὰς κάτωθι ἰδίως δικαιοδοσίας:

1. Μνημονεύεται ἐν πάσαις ταῖς ἱεραῖς ἀκολουθίαις.

2. Ἀσκεῖ πατρικῶς καὶ προστατευτικῶς τὴν ἀνω-

τάτην ἐποπτεῖαν ἐπὶ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς καὶ παρακολουθεῖ τὴν ὁμαλὴν κατὰ τοὺς θείους καὶ ἱεροὺς Κανόνας καὶ τοὺς Νόμους τοῦ Κράτους λειτουργίαν αὐτῆς.

3. Κυροῖ τὰς ἐκλογὰς τῆς Ἠγουμένης καὶ τῶν Ἠγουμενοσυμβούλων, τῶν ὑπὸ τῆς Μοναχικῆς Ἀδελφότητος, ἐφ' ὅσον αὕτη ἔχει πέντε τουλάχιστον ἐγκαταβιούσας Μοναχὰς, ἐκλεγεισῶν, ἄλλως ἢ κατὰστάσεις τοῦ Ἠγουμενοσυμβουλίου ἐνεργεῖται διὰ διορισμοῦ ὑπὸ τοῦ οἰκείου Μητροπολίτου.

4. Χειροθετεῖ τὴν Ἠγουμένην, ἐνθρονίζει αὐτὴν καὶ ἀπονέμει τὰ παραδεδομένα διάσημα τοῦ ἀξιώματος αὐτῆς.

5. Ἐγκρίνει τὴν κουρὰν τῶν ὑπὸ τοῦ Ἠγουμενοσυμβουλίου προτεινομένων Μοναζουσῶν καὶ τελεῖ αὐτὴν αὐτοπροσώπως ἢ διὰ τοῦ ὑπ' αὐτοῦ εἰδικῶς ἐντεταλμένου ἱερομονάχου, κατὰ προτίμησιν, εἰ δυνατὸν, διὰ τοῦ Πνευματικοῦ Πατρὸς — Ἐξομολόγου ἢ τοῦ Ἐφημερίου τῆς Μοναχικῆς Ἀδελφότητος, ἐνεργούντος πάντοτε κατόπιν γραπτῆς ἀδείας τοῦ.

6. Μεριμνᾷ διὰ τὰς λατρευτικὰς ἀνάγκας τῆς Μοναχικῆς Ἀδελφότητος, διορίζει δὲ προτάσει αὐτῆς τὸν Πνευματικὸν τῆς Ἱερᾶς Μονῆς καὶ ἀποστέλλει τὸν κατάλληλον Ἐφημέριον διὰ τὴν ἐπιτέλεσιν τῶν Ἱερῶν Ἀκολουθιῶν.

7. Χορηγεῖ ἐγγραφὸν ἀδειαν τῇ Ἠγουμένη προκειμένου νὰ ἀπουσιάσῃ ἐκ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς μέχρι ἐνὸς μηνός.

8. Ἐγκρίνει γραπτῶς ἢ προφορικῶς τὴν ὑπὸ τοῦ Ἠγουμενοσυμβουλίου χορηγουμένην εἰς τὰς Ἀδελφὰς ἀδειαν ἀπουσίας ἐκ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς μέχρι δέκα ἡμερῶν καὶ παρέχει αὐταῖς γραπτῶς ἀδειαν μέχρι ἐνὸς μηνός διὰ σοβαρὸν λόγον.

9. Ἐλέγχει τὴν νομιμότητα τῆς οικονομικῆς διαχειρίσεως τῆς Ἱερᾶς Μονῆς καὶ ἐγκρίνει διὰ τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου τὸν Προϋπολογισμὸν καὶ Ἀπολογισμὸν ἐκάστου οικονομικοῦ ἔτους.

10. Ἐγκρίνει τὰς ὑπὸ τῆς Συνάξεως τῆς Ἀδελφότητος ψηφιζόμενας τροποίσεις τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ.

11. Ἐνημεροῦται προφορικῶς ἢ γραπτῶς ὑπὸ τῆς Ἠγουμένης περὶ τῶν ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ συμβαινόντων.

12. Προτάσει τοῦ Ἠγουμενοσυμβουλίου ἀσκεῖ πειθαρχικὸν ἔλεγχον εἰς τὰς τυχόν παρεκτρεπομένας Μοναχὰς, συμφώνως πρὸς τοὺς Ἱεροὺς Κανόνας καὶ τοὺς Ἐκκλησιαστικοὺς Νόμους.

Ἄρθρον 3

Τὰ ὄργανα τῆς Μοναστηριακῆς Διοικήσεως

Τὰ ὄργανα διοικήσεως τῆς Ἱερᾶς Μονῆς εἶναι:

α. Ἡ Ἠγουμένη.

- β. Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον, καὶ
 γ. Ἡ Σύναξις τῆς Ἀδελφότητος.

Ἄρθρον 4

Κατάστασις τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς Ἱ. Μονῆς, δυνάμει τοῦ ἄρθ. Α' τοῦ Β.Δ. τῆς 28-7/15-9-1857 «περὶ κανονισμοῦ τῶν μοναστηρίων», κατ' ἀναλογίαν ἐφαρμοζομένου, ἀποτελεῖται ἀπὸ τὴν Ἡγουμένην καὶ δύο Ἡγουμενοσυμβούλους.

Ἐὰν εἰς τὴν Ἱ. Μονὴν ἐγκαταβιοῦν τουλάχιστον πέντε Μοναχαί, τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον αὐτῆς καθίσταται δι' ἐκλογῆς ὑπὸ τῆς Μοναχικῆς Ἀδελφότητος, κυρουμένης ὑπὸ τοῦ οἰκείου Μητροπολίτου. Εἰδικώτερον, ἡ μὲν θητεία τῆς Ἡγουμένης, συμφῶς πρὸς τὸ ἄρθ. 39, παρ. 5, ἐδ. 1 τοῦ Νόμου 590/1977, εἶναι ἰσόβιος, ἡ δὲ θητεία τῶν Ἡγουμενοσυμβούλων, συνωδὰ τῷ ἄρθρῳ Β' τῆς 28-7/15-9-1857 «περὶ κανονισμοῦ τῶν μοναστηρίων», κατ' ἀναλογίαν ἐφαρμοζομένου, εἶναι πενταετής, δυναμένης νὰ ἀνανεωθῇ διὰ νέας ἐκλογῆς.

Ἐάν, ληγούσης τῆς πενταετοῦς θητείας τῶν Ἡγουμενοσυμβούλων, ὁ οἰκείος Μητροπολίτης ἐνεκα λόγων ἀποχρώντων ἀναβάλλῃ προσωρινῶς τὴν ἐκλογὴν νέων, ὀφείλει νὰ διορίσῃ τὰς αὐτὰς Ἡγουμενοσυμβούλους ὡς προσωρινάς, διὰ τὴν νόμιμον καὶ κανονικὴν διεύθυνσιν τῆς Μονῆς μέχρι τῆς ἐνεργηθησομένης ἐκλογῆς (Ἐγκύκλιος ὑπ' ἀριθ. 348/19-8-1869 τῆς Ἱ. Συνόδου).

Ἐὰν εἰς τὴν Ἱ. Μονὴν ἐγκαταβιοῦν ὀλιγώτεροι τῶν πέντε Μοναχαί, τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον καθίσταται διὰ διορισμοῦ ὑπὸ τοῦ οἰκείου Μητροπολίτου ἐπὶ πενταετῆ θητεία (ἄρθ. 39, παρ. 5, ἐδ. 1 τοῦ Ν. 590/1977, ἄρθ. Β', ἐδ. α'-β', Β.Δ. τῆς 28-7/15-9-1857 «περὶ κανονισμοῦ τῶν μοναστηρίων», κατ' ἀναλογίαν ἐφαρμοζομένου, καὶ τὸ ὑπ' ἀριθ. 6477/7699/6613/9-5-1902 ἔγραφον τοῦ Ὑπουργείου Ἐκκλησιαστικῶν, κοινοποιούμενον διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 4104/483/27-5-1902 Ἐγκυκλίου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος). Ἐὰν ἡ Ἱ. Μονὴ δὲν ἀποκτήσῃ ἐν τῷ μεταξὺ τὸν ἀπαιτούμενον ἀριθμὸν Μοναζουσῶν πρὸς ἐνέργειαν ἐκλογῆς, ὡς ὀρίζει τὸ ὡς ἄνω ἔγγραφον τοῦ Ὑπουργείου Ἐκκλησιαστικῶν, οὐχὶ ὅμως πρὸ τῆς παρελεύσεως τῆς πενταετίας, ὁ οἰκείος Μητροπολίτης, δυνάμει τῆς ὑπ' ἀριθ. 4635/3316/17-11-1904 Ἐγκυκλίου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου καὶ τοῦ ἄρθ. 39 παρ. 5, ἐδ. 1 τοῦ Ν. 590/1977, ὀφείλει νὰ ἀντικαταστήσῃ ἢ νὰ ἀναδιορίσῃ τὸ διὰ διορισμοῦ κατασταθὲν Ἡγουμενοσυμβούλιον, τρεῖς μῆνας πρὸ τῆς λήξεως τῆς πενταετοῦς θητείας αὐτοῦ.

Ἐπὶ ἀδυναμίας συγκροτήσεως Ἡγουμενοσυμβουλίου τῆς Ἱερᾶς Μονῆς, λόγῳ μὴ ὑπάρξεως τοῦ

κεκανονισμένου ἀριθμοῦ Μοναζουσῶν, καὶ μέχρι συγκροτήσεως τούτου, δυνάμει τοῦ ἄρθ. 3 ἐδ. 1-2 Ν.Δ. 374/1947, διορίζεται δι' ἀποφάσεως τοῦ οἰκείου Μητροπολίτου Κληρικός, εἰς τὸν ὁποῖον ἀνατίθενται διὰ πράξεως τοῦ οἰκείου Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου ἀρμοδιότητες Ἡγουμενοσυμβουλίου ὡς καὶ τὸ δικαίωμα ἐκπροσωπήσεως τῆς Ἱερᾶς Μονῆς ἐνώπιον τῶν διοικητικῶν καὶ δικαστικῶν ἀρχῶν, ἀπαιτούμενης ὅμως προηγουμένης ἐγκρίσεως τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου διὰ πᾶσαν ἐπὶ μέρους διαχειριστικὴν πράξιν καὶ ἐνέργειαν.

Ἄρθρον 5

Ἐκλογὴ Ἡγουμένης καὶ Ἡγουμενοσυμβούλων

Ἡγουμένη καὶ Ἡγουμενοσύμβουλοι ἐκλέγονται Μοναχαί, ἐμφορούμενοι ἀποδεδειγμένως ὑπὸ ἐνθέου ὀρθοδόξου πίστεως, εὐσεβείας καὶ αὐστηρᾶς ἀφοσιώσεως εἰς τὰ μοναχικὰ καθεστῶτα, διακρινόμενοι ἐπὶ βίῳ ἐναρέτῳ, σώφρονι καὶ ἀνεπιλήπτῳ, ταπεινοφροσύνῃ καὶ φιλευσπλαγχνίᾳ, προβάλλουσαι ἐκκλησιαστικὴν μόρφωσιν καὶ ἐγκύκλιον παιδείαν, πρὸ πάντων δὲ προσωπικότητα καὶ ἐξαίρετον διοικητικὴν ἰκανότητα, παρέχουσαι πλήρη τὰ ἐχέγγυα τῆς ἀναθέσεως εἰς αὐτὰς τοῦ ὑψίστου καθήκοντος τῆς διαφυλάξεως καὶ διατηρήσεως τῆς μοναστικῆς πειθαρχίας καὶ τάξεως ἐν τῷ Κοινοβίῳ (ἰδ. Π. Παναγιωτάκου, Σύστημα τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Δικαίου κατὰ τὴν ἐν Ἑλλάδι ἰσχὺν αὐτοῦ, τ. 4ος, Τὸ δίκαιον τῶν Μοναχῶν, ἐν Ἀθήναις, Τυπογραφεῖον Μυρτίδη, 1957, σσ. 354 καὶ 357-358).

Ὡς εἰδικὰ προσόντα τῶν ἐκλογίμων ὀρίζονται τὰ κάτωθι:

α. Ἰδιότητα τοῦ μέλους τῆς Ἀδελφότητος τῆς Ἱ. Μονῆς.

β. Ἡλικία οὐχὶ κατωτέρα τῶν τριάκοντα ἐτῶν, συμπληρωμένη κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἐκλογῆς.

γ. Πάροδος τριετίας ἀπὸ τῆς προσκλήσεως τῆς μοναχικῆς ιδιότητος, ἐφ' ὅσον ἡ Ἱερὰ Μονὴ διαθέτει δύναμιν Μοναζουσῶν περισσοτέρων τῶν πέντε καὶ ὀλιγοτέρων τῶν εἴκοσι, ἡ πάροδος ἐξαετίας ἀπὸ τῆς προσκλήσεως τῆς μοναχικῆς ιδιότητος, ἐφ' ὅσον ἡ Ἱερὰ Μονὴ διαθέτει δύναμιν Μοναζουσῶν εἴκοσι ἀκριβῶς ἢ περισσοτέρων (ἄρθ. Β', παρ. 1 Β.Δ. τῆς 28-7/15-9-1857 «περὶ κανονισμοῦ τῶν μοναστηρίων», ἀναλογικῶς ἐφαρμοζόμενον).

δ. Ὑποχρεωτικὴ γνῶσις τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης.

ε. Στοιχειώδης ἐκκλησιαστικὴ μόρφωσις καὶ ἐγκύκλιος παιδεία.

Δικαίωμα ψήφου ἔχουν ἅπασαι αἱ Μονάζουσαι, ἤτοι Μεγαλόσχημοι, Μικρόσχημοι καὶ Ρασοφόροι (ἰδ. Π. Παναγιωτάκου, ὡς ἄνωτέρω, σ. 97), ἀνεξαρτήτως τοῦ χρόνου προσκλήσεως ὑπ' αὐτῶν τῆς μο-

ναχικής ιδιότητας. Αί δόκιμοι, ως μη καταθέσασαι ρητώς ή σιωπηρώς την Μοναχικήν Όμολογίαν και μη ύποστᾶσαι τήν σταυροειδή απόκασιν τῆς κώμης αὐτῶν, δὲν διαθέτουν δικαίωμα ψήφου.

Ό οἰκείος Μητροπολίτης δίδει ἐγγράφως και ἐγκαίρως τὴν ἐντολήν διενεργείας ἐκλογῆς τῆς Ἠγουμένης και τῶν Ἠγουμενοσυμβούλων, ὀρίζων ἅμα τὴν ἀκριβῆ ἡμέραν και ὥραν τῆς ἐκλογῆς, ἐτι δὲ και τὴν σύνθεσιν τῆς Ἐφορευτικῆς Ἐπιτροπῆς.

Ἡ Ἐφορευτικὴ Ἐπιτροπὴ συνιστᾶ τὸ ὄργανον προετοιμασίας και διεξαγωγῆς τῆς ἐκλογῆς. Ἐπὶ ἐκλογῆς Ἠγουμένης, Πρόεδρος τῆς Ἐφορευτικῆς Ἐπιτροπῆς εἶναι ἡ Τοποτηρήτρια αὐτῆς, ἐνῶ ἐπὶ ἐκλογῆς Ἠγουμενοσυμβούλων, ἡ Ἠγουμένη. Τὰ μέλη τῆς Ἐφορευτικῆς Ἐπιτροπῆς προέρχονται ἐκ τῶν Μοναζουσῶν, ἤτοι τῶν ἐχουσῶν δικαίωμα ψήφου, και εἶναι δύο, ἐὰν ἡ Ἱερὰ Μονὴ ἔχει δύναμιν ἀριθμοῦ ἕως εἴκοσι Μοναζουσῶν, ἢ τέσσαρα, ἐὰν ἡ Ἱερὰ Μονὴ ἔχει δύναμιν ἀριθμοῦ εἴκοσιν Μοναζουσῶν ἀκριβῶς ἢ και ἄνω. Ἐπὶ διμελοῦς, ἐκτὸς τῆς Προέδρου, Ἐφορευτικῆς Ἐπιτροπῆς, τὸ πρῶτον μέλος εἶναι ἡ ἐχουσα τὰ πρεσβεῖα τῆς ἡλικίας ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ και τὸ δεῦτερον μέλος ἡ ὑπὸ τοῦ οἰκείου Μητροπολίτου ὀριζομένη ἐκ τῶν ἱκανωτέρων κατὰ τὴν κρίσιν αὐτοῦ Μοναζουσῶν. Ἐπὶ τετραμελοῦς, ἐκτὸς τῆς Προέδρου, Ἐφορευτικῆς Ἐπιτροπῆς, τὰ δύο πρῶτα μέλη εἶναι αἱ ἐχουσαι τὰ πρεσβεῖα τῆς ἡλικίας ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ, και τὰ δύο τελευταῖα μέλη αἱ ὑπὸ τοῦ οἰκείου Μητροπολίτου ὀριζομένης, αἱ ἀναπληρώτριαι αὐτῶν βάσει τοῦ ἰδίου ὀριστηρίου ἐγγράφου. Καθῆκοντα δὲ Γραμματέως ἐκτελεῖ ἡ νεωτέρα τὴν ἡλικίαν τῶν ἐν ἐκάστη Ἐπιτροπῇ Μοναζουσῶν (ἀρθ. Γ', παρ. 3 Β.Δ. τῆς 28-7/15-9-1857 «περὶ κανονισμοῦ τῶν μοναστηρίων» ἀναλογικῶς ἐφαρμοζόμενον).

Ἡ Ἐφορευτικὴ Ἐπιτροπὴ μεριμᾶ διὰ τὴν κατάρτισιν τῆς καταστάσεως τῶν ἐκλογίμων και τῆς καταστάσεως τῶν ἐχουσῶν δικαίωμα ψήφου Μοναζουσῶν.

Ἡ ἰδία Ἐπιτροπὴ ὑποχρεοῦται, ἐπτὰ ἡμέρας πρὸ τῆς ἐκλογῆς και κατὰ τὴν ὥραν τῆς μεσημβρινῆς τραπέζης, νὰ ἀνακοινῶν τὴν ἐπικειμένην ἐκλογὴν, ἀναρτῶσα γραπτὴν περὶ τούτου εἰδοποίησιν εἰς τὴν εἴσοδον τῆς τραπέζης, ὡς και τὰς καταστάσεις τῶν ἐκλογίμων και τῶν ἐχουσῶν δικαίωμα ψήφου.

Ἀπαγορεύεται αὐστηρῶς ἡ διενέργεια ταυτοχρόνου ἐκλογῆς Ἠγουμένης και Ἠγουμενοσυμβούλων, προηγουμένης εἰς πᾶσαν περίπτωσιν τῆς ἐκ-

λογῆς Ἠγουμένης και ἀκολουθούσης ἐν ἀνάγκῃ τῆς ἐκλογῆς Ἠγουμενοσυμβούλων ἔστω και κατὰ τὴν ἰδίαν ἡμέραν και Συναξιν.

Ἡ ἐκλογὴ διενεργεῖται ἡμέραν Κυριακὴν ἢ ἄλλην ἐπίσημον ἐορτὴν ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῷ, ἀμέσως μετὰ τὴν τέλει τῆς Θεῆς Λειτουργίας και τῆς εἰδικῆς ἐπὶ τῇ ἐκλογῇ ἀκολουθίας, διὰ μυστικῆς ψηφοφορίας ὑπὸ τῆς Συναξέως τῶν ἐχουσῶν δικαίωμα ψήφου Μοναζουσῶν ἐνώπιον τῆς Ἐφορευτικῆς Ἐπιτροπῆς.

Ἡ ἐκλογὴ διεξάγεται ἀθορύβως, σεμνῶς και ἱεροπρεπῶς.

Ἐκάστη ψηφοφόρος Μονάζουσα λαμβάνει ἐν ψηφοδέλιον δακτυλογραφημένον και ἐσφραγισμένον διὰ τῆς σφραγίδος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς, εἰς τὸ ὀποῖον εἶναι ἀναγεγραμμένα τὰ ὀνόματα ὄλων τῶν Μοναζουσῶν τῶν ἐχουσῶν τὸ δικαίωμα τοῦ ἐκλέγεσθαι και τὸ ὀποῖον διανέμεται εἰς ὄλας τὰς παρειαρισκομένης Μοναζούσας, εὐθύνη τῆς Ἐφορευτικῆς Ἐπιτροπῆς. Ἐπὶ ἐκλογῆς Ἠγουμένης, ἐκάστη ψηφοφόρος δύναται νὰ ἐπιλέξῃ διὰ τοῦ σημείου τοῦ Σταυροῦ, μίαν μόνον ὑποψηφίαν ἐκ τοῦ εἰς χεῖρας αὐτῆς ψηφοδελτίου. Ἐπὶ ἐκλογῆς Ἠγουμενοσυμβούλων, ἐκάστη ψηφοφόρος δύναται νὰ σημειώσῃ ἐπὶ τοῦ ψηφοδελτίου τόσους σταυροὺς προτιμήσεως, ὅσα και τὰ ἐκλεγσόμενα μέλη τοῦ Ἠγουμενοσυμβουλίου, ἤτοι τακτικῶς ἀνὰ πενταετίαν δύο και ἐκτάκτως δι' οἰονδήποτε λόγον ἓνα ἢ δύο μέλη.

Τὰ ψηφοδέλια τοποθετοῦνται ἐντὸς ὀμοιομόρφων ἐσφραγισμένων φακέλλων και ρίπτονται ὑπὸ τῶν Μοναζουσῶν ἐντὸς ἡλεγμένης ἐκ τῶν προτέρων ὑπὸ τῆς Ἐφορευτικῆς Ἐπιτροπῆς και ἀσφαλοῦς ψηφοδόχου, ὑπογράφουν δ' ἐν ταυτῷ εἰς εἰδικὸν πρωτόκολλον ψηφοφορίας. Ἡ δι' ἀντιπροσώπου ψήφισις ἀπαγορεύεται.

Ἐὰν Μοναχὴ εἶναι ἀσθενὴς ἢ καθ' οἰονδήποτε τρόπον ἀνίκανος νὰ μετακινηθῇ διὰ νὰ ψηφίσῃ, ἢ Ἐφορευτικὴ Ἐπιτροπὴ, πρὸ τῆς καταμετρήσεως τῶν ψηφοδελτίων, μεταβαίνει εἰς τὸ κελλίον τῆς και ἐκεῖ ἀσκεῖται τὸ ἐκλογικὸν αὐτῆς δικαίωμα ἢ διὰ τῆς ἰδίας ἢ διὰ τῆς Προέδρου τῆς Ἐφορευτικῆς Ἐπιτροπῆς.

Ἄμα τῷ πέρατι τῆς ἐκλογῆς, μερίμνη τῆς Ἐφορευτικῆς Ἐπιτροπῆς, ἀνοίγεται ἡ ψηφοδόχος και καταμετροῦνται τὰ ψηφοδέλια ἐνώπιον τῆς Μοναχικῆς Ἀδελφότητος.

Ἠγουμένη ἐκλέγεται ἡ λαβούσα τὴν πλειοψηφίαν τῶν δύο τρίτων (2/3) τῶν ἐγκύρων ψηφοδελτίων. Εἰς περίπτωσιν, κατὰ τὴν ὀποῖαν οὐδεμία τῶν ὑποψηφίων ἤθελε συγκεντρώσει τὸ ἐν λόγῳ ἀπαιτούμενον ποσοστὸν τῶν ἐγκύρων ψηφοδελτίων, ἡ ἐκλογὴ ἐπαναλαμβάνεται ἀνευ διακοπῆς τῆς Συνελεύσεως. Εἰς τὴν ἐπαναληπτικὴν ἐκλογὴν συμμετέχουν αἱ δύο λαβούσαι τὰς περισσοτέρας ψήφους

κατὰ τὴν πρώτην ψηφοφορίαν, ἐκλέγεται δὲ ἐκεῖνη, ἢ ὁποία θὰ πλειοψηφίῃ τῆς ἐτέρας ἔστω καὶ κατὰ μίαν ψήφον. Ἐν περιπτώσει ἰσοψηφίας τῶν δύο, ἢ Ἠγουμένη ἀνακηρύσσεται διὰ κλήρου (ἄρθ. Γ', παρ. 5 Β.Δ. τῆς 28-7/15-9-1857 «περὶ κανονισμοῦ τῶν μοναστηρίων», ἀναλογικῶς ἐφαρμοζόμενον).

Ἠγουμενοσύμβουλοι ἐκλέγονται αἱ ὑποψήφοι αἱ λαβοῦσαι τοὺς περισσότερους σταυροὺς προσημειώσεως, ἐφ' ὅσον οἱ σταυροὶ ἐκάστης ὑπερβαίνουν τὸ πενήντα τοῖς ἑκατὸν (50%) τῶν ἐγκύρων ψηφοδελτίων. Ἐν περιπτώσει ἰσοψηφίας, τὴν προκριθεῖσαν διαστέλλει ὁ κλήρος. Εἰς περιπτώσει μὴ συμπληρώσεως τοῦ ποσοστοῦ πενήντα τοῖς ἑκατὸν (50%) ἢ ἐκλογὴ ἐπαναλαμβάνεται μετὰ τῶν δύο πρώτων μόνον διὰ τὸ μέλος, τὸ ὁποῖον δὲν ἔλαβε τὸ ἀνωτέρω ποσοστόν.

Μετὰ τὸ πέρας τῆς καταμετρήσεως τῶν ψηφοδελτίων καὶ τῆς ἀνακηρύξεως ὑπὸ τῆς Ἐφορευτικῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Ἠγουμένης ἢ τῶν Ἠγουμενοσυμβούλων, συντάσσεται ὑπὸ τῆς ἰδίας Ἐπιτροπῆς Πρακτικὸν περὶ τῆς ὅλης διαδικασίας τῆς ἐκλογῆς, τῶν ὀνοματεπωνύμων τῶν ἐψηφισμένων, ὡς καὶ τῶν ληφθεισῶν ψήφων μετὰ ρητῆς μνείας τῆς κατὰ τὸν παρόντα Κανονισμὸν ἐκλεγείσης Ἠγουμένης ἢ τῶν ἐκλεγείσων Ἠγουμενοσυμβούλων. Τὸ Πρακτικὸν τοῦτο ὑπογράφεται ὑπὸ τῆς Ἐφορευτικῆς Ἐπιτροπῆς καὶ ἐσφραγισμένον διὰ τῆς μοναστηριακῆς σφραγίδος ὑποβάλλεται ἀμέσως, μετὰ τοῦ πρωτοτύπου εἰδικοῦ πρωτοκόλλου ψηφοφορίας, εἰς τὴν ἐγκρισίν τοῦ οἰκείου Μητροπολίτου, ὁ ὁποῖος, ἐὰν ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς παραλαβῆς δὲν τῷ ὑποβληθῇ γραπτῇ ἔνστασις ὑπὸ τινος Μοναζούσης, κυροῖ τὴν γενομένην ἐκλογὴν. Τὰ πρωτότυπα τοῦ Πρακτικοῦ καὶ τοῦ Πρωτοκόλλου τηροῦνται ἐν τοῖς ἀρχείοις τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως.

Αἱ κατὰ τῆς γενομένης ἐκλογῆς ἐνστάσεις ὑποβάλλονται παρὰ τῶν ἐνισταμένων πρὸ τῆς κυρώσεως εἰς τὸν οἰκεῖον Μητροπολίτην, ὅστις ἐκδικάζει αὐτὰς καὶ εἴτε ἀπορρίπτει ἠτιολογημένως τὴν ἐνστασιν εἴτε δέχεται αὐτήν, ὁπότε διατάσσει νέαν ἐκλογὴν, κοινοποιῶν τὴν ἀπόφασιν αὐτοῦ εἰς πάντα ἔχοντα πρὸς τοῦτο ἔννομον συμφέρον.

Ἡ ἀπόφασιν τοῦ Μητροπολίτου ὑπόκειται εἰς ἐφεισιν ἐντὸς πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως εἰς πάντα ἔχοντα ἔννομον συμφέρον, τῆς ἐκκαλουμένης ἀποφάσεως κατατιθεμένης εἰς αὐτὸν ἐπὶ ἀποδείξει, ὑποχρεούμενον εἰς διαβίβασιν αὐτῆς, ὁμοῦ μετὰ τῆς ἐκκαλουμένης ἀποφάσεως, εἰς τὴν Ἱ. Σύνοδον πρὸς ἐκδίκασιν.

Ἡ Ἱ. Σύνοδος ἐπιλαμβανομένη τῆς ἐκδικάσεως τῆς τοιαύτης ἐφέσεως, εἴτε ἐπικυροῖ τὴν ἀπόφασιν τοῦ Μητροπολίτου εἴτε ἀκυροῖ ταύτην, γνωστοποιοῦσα εἰς αὐτὸν τὴν ἀπόφασιν αὐτῆς.

Καθ' οἷανδήποτε τῶν ὡς ἄνω περιπτώσεων ἢ ἀ-

πόφασιν τῆς Ἱ. Συνόδου κοινοποιεῖται ὑπὸ τοῦ Μητροπολίτου ἄνευ ἀναβολῆς εἰς τὴν Ἱ. Μονὴν. Εἰς ἣν περιπτώσει πρόκειται περὶ ἀκυρώσεως τῆς λαβούσης χώραν ἐκλογῆς, ὁ Μητροπολίτης διατάσσει τὴν ἐπανάληψιν ταύτης ἐντὸς πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς ἀποφάσεως τῆς Ἱ. Συνόδου ὑπὸ τούτου εἰς τὴν Ἱ. Μονὴν (ἰδ. ἄρθ. Γ' Β.Δ. τῆς 28-7/15-9-1857 «περὶ κανονισμοῦ τῶν μοναστηρίων», ἀναλογικῶς ἐφαρμοζόμενον).

Ἡ ἀνωτέρω ἐκλογικὴ διαδικασία δὲν ἐφαρμόζεται ὡς πρὸς τοὺς τύπους αὐτῆς μόνον διὰ τὴν ἀνάδειξιν τῆς πρώτης Ἠγουμένης καὶ τοῦ πρώτου Ἠγουμενοσυμβουλίου τῆς Ἱ. Μονῆς.

Ἄρθρον 6

Ἡ πρώτη Ἠγουμένη
καὶ αἱ πρώται Ἠγουμενοσύμβουλοι

Κατόπιν τῆς ἀπὸ 28 Ἰουνίου 1994 ὁμοφώνου ἀποφάσεως τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως τῆς Μοναχικῆς Ἀδελφότητος, πρώτη καὶ ἰσόβιος Ἠγουμένη τῆς Ἱερᾶς Μονῆς ἐκλέγεται ἡ Μοναχὴ Σεργία Σαρζάρ, ἢ ἀπὸ δεκαεπταετίας Μητέρα καὶ Πνευματικὴ Ὁδηγὸς τῶν Μοναζουσῶν τῆς παρουσίας Μοναχικῆς Ἀδελφότητος καὶ εἰς ἣν ὀφείλει αὕτη διὰ βίου ὑπακοὴν καὶ εὐγνωμοσύνην καὶ πρώται Ἠγουμενοσύμβουλοι ἐκλέγονται διὰ μίαν πενταετίαν ἀρχομένην ἀπὸ τῆς ἀνωτέρω ἡμεροχρονολογίας αἱ Μοναχαὶ Εἰρήνη Ζαρζάρ καὶ Ὀλγα Σερχάν. Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ξάνθης καὶ Περιθεωρίου κ.κ. Ἀντώνιος κυροῖ τὰς ὡς ἄνω ἐκλογὰς τῆς Ἠγουμένης καὶ τῶν Ἠγουμενοσυμβούλων.

Ἄρθρον 7

Ἡ Ἠγουμένη

Ἡ Ἠγουμένη οὔσα πνευματικὴ μήτηρ τῆς Ἀδελφότητος ἀσκεῖ πᾶσαν πνευματικὴν ἐξουσίαν ἐν τῷ Κοινοβίῳ. Παρακολουθεῖ ἀγρύπνως καὶ ἐποπτεύει τὴν ζωὴν τῶν Ἀδελφῶν, ὡς καὶ τὴν ἐν γένει λειτουργίαν τῆς Ἱερᾶς Μονῆς.

Καθοδηγεῖ, βοηθεῖ, στηρίζει, διαφωτίζει, ἐλέγχει, ἐπιτιμᾷ, ἐν ἀπλότητι καὶ ἀγάπῃ Χριστοῦ, ρυθμίζουσα τὴν ἐν φόβῳ Θεοῦ, εὐσεβεῖα καὶ ὑπακοῇ ἐγκαταβίωσιν τῶν Ἀδελφῶν.

Μεριμᾷ διὰ τὴν ἀκριβῆ ἐφαρμογὴν τῶν κανόνων τῆς ἀσκήσεως καὶ τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ.

Κανονίζει τὸ πρόγραμμα λειτουργίας τῆς Ἱερᾶς Μονῆς ἐντὸς τῶν πλαισίων τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ, τὸ ὁποῖον καὶ θέτει ὑπὸ τὴν συμβουλευτικὴν κρίσιν τοῦ Ἠγουμενοσυμβουλίου.

Ἐλέγχει τὰ διακονήματα τῶν Ἀδελφῶν, ρυθμίζει τὸ δαιτολόγιον τῆς Ἱερᾶς Μονῆς καὶ οὐδὲν

λαμβάνει χώραν ἐν αὐτῇ ἄνευ γνώσεως καὶ ἀδείας αὐτῆς.

Συγκαλεῖ τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον εἰς συνεδρίασιν δις τουλάχιστον τοῦ μηνός, προεδρεύει αὐτοῦ καὶ εἰσηγεῖται εἰς αὐτὸ τὴν σύγκλησιν τῆς Συνάξεως τῆς Ἀδελφότητος, προεδρεύουσα ὁμοίως αὐτῆς.

Χορηγεῖ βραχείας ἀδείας εἰς τὰς Ἀδελφὰς μέχρι δέκα ἡμερῶν.

Ὑπογράφει πάντα τὰ ἔγγραφα τῆς Ἱερᾶς Μονῆς θέτουσα κάτωθεν τῆς ὑπογραφῆς αὐτῆς, ἐντὸς εἰσαγωγικῶν, τὴν φράσιν «καὶ αἱ σὺν ἐμοὶ ἐν Χριστῷ Ἀδελφαί».

Φυλάσσει τὴν σφραγιδα καὶ ἐνεργεῖ τὴν ἀλληλογραφίαν τῆς Ἱερᾶς Μονῆς.

Δύναται νὰ διαθέτῃ τὰς διὰ τοῦ προϋπολογισμοῦ εἰδικευμένας πιστώσεις τῆς Ἱερᾶς Μονῆς, καθὼς καὶ νὰ ἀναθέτῃ ἢ νὰ ἐκτελῇ ἀπ' εὐθείας ἔργα ἢ νὰ ἐξασφαλίζῃ προμηθείας, μέχρι τοῦ ποσοῦ τῶν διακοσίων χιλιάδων (200.000) δραχμῶν, ἀναπροσαρμοζομένου ἀναλόγως τοῦ τιμαριθμοῦ.

Ἀσκεῖ τὴν οἰκονομικὴν διαχείρισιν τῆς Ἱερᾶς Μονῆς μετὰ τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου καὶ ὑπογράφει τὰ διπλότυπα εἰσπράξεως καὶ τὰ ἐντάλματα πληρωμῆς.

Εἰσηγεῖται ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τοῦ Πνευματικοῦ, εἰς τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον, τὰς πρὸς κουρὰν ἐτοιμοὺς πνευματικῶς Δοκίμους Ἀδελφάς, τὰς Ρασσοφόρους εἰς Μικροσχήμους καὶ τὰς Μικροσχήμους εἰς Μεγαλοσχήμους, καθὼς καὶ τὴν πρόσληψιν ἢ τὴν ἀποβολὴν Δοκίμων Ἀδελφῶν.

Εἰς περίπτωσιν ἀπουσίας τῆς Ἡγουμένης διὰ λόγους προσωπικοῦς ἢ ὑπηρεσιακοῦς ἢ ἀσθενείας, ἀναπληροῦται αὕτη ὑπὸ μίας ἐκ τῶν μελῶν τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου, ὀριζομένης ὑπὸ τῆς Ἡγουμένης. Ἡ Ἀναπληρώτρια τῆς Ἡγουμένης Μοναχὴ ἐνεργεῖ ἀντ' αὐτῆς μόνον ἐπὶ τρεχούσης φύσεως ἢ ἐπείγοντων θεμάτων καὶ προεδρεύει τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου, περιοριζομένη ἐντὸς τῶν ὀρίων τῶν καθορισθέντων ὑπὸ τῆς ἀπουσιαζούσης Ἡγουμένης. Ἐπὶ παρατεταμένης δὲ ἀπουσίας τῆς Ἡγουμένης, ἡ Ἀναπληρώτρια αὐτῆς ἀναφέρεται εἰς τὸν Μητροπολίτην, μάλιστα δὲ ἐπὶ ζητημάτων σοβαρῶν καὶ κρίσιμων, τὰ ὅποια ἀπαιτοῦν ἄμεσον ἐπίλυσιν.

Ἄρθρον 8

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον ἀσκεῖ τὴν διοικητικὴν ἐξουσίαν, τὴν μοναχικὴν πειθαρχίαν καὶ τὴν διοίκησιν καὶ διαχείρισιν τῆς ἐκ κινητῶν καὶ ἀκινήτων συγκειμένης περιουσίας τῆς Ἱερᾶς Μονῆς, κινούμενον ἐντὸς τῶν πρὸς τοῦτο καθωρισμένων ὑπὸ τε τῆς πολιτικῆς καὶ τῆς κανονικῆς νομοθεσίας πλαισίων

καὶ ἐφαρμόζον τὰς οἰκείας διατάξεις τοῦ Ἑσωτερικοῦ Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς.

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον ἔχει ἰδίως τὰς κάτωθι ἀρμοδιότητας:

α. Ἄμα τῇ ἀναλήψει τῶν καθηκόντων του, τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον συνερχόμενον εἰς πρώτην συνεδρίαν ὀρίζει ἐκ τῶν μελῶν αὐτοῦ, ἐκτὸς τῆς Ἡγουμένης, ἓνα ὡς Γραμματέα καὶ ἓνα ὡς Οἰκονόμον. Ὅσακις κρίνεται ἀναγκαῖον, τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον δι' ἀποφάσεώς του ὀρίζει βοηθὸν γραμματέα καὶ βοηθὸν οἰκονόμον ἐκ τῶν μελῶν τῆς Ἀδελφότητος, ἅτινα συμμετέχουσιν τῶν συνεδριῶν, τῇ ἀδείᾳ τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου, ἄνευ γνώμης καὶ ψήφου.

β. Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον, ὑπὸ τὴν προεδρίαν τῆς Ἡγουμένης, συνεδριάζει τακτικῶς μὲν δις τουλάχιστον τοῦ μηνός, ἐκτάκτως δέ, ὡσαύκις παρίσταται ἀνάγκη, συγκαλούμενον ὑπὸ τῆς Ἡγουμένης τῇ πρωτοβουλίᾳ αὐτῆς ἢ τῇ προτάσει δύο μελῶν αὐτοῦ, καὶ ἀποφασίζει κατὰ πλειοψηφίαν, ἐπὶ ἰσοψηφίας βαρυνούσης τῆς γνώμης τῆς Ἡγουμένης, ἐπὶ παντὸς θέματος ἀπασχολοῦντος τὴν Ἱεράν Μονὴν καὶ μὴ ἀνήκοντος εἰς τὴν ἀποκλειστικὴν ἀρμοδιότητα τῆς Ἡγουμένης ἢ τῆς Συνάξεως τῆς Ἀδελφότητος.

γ. Συγκαλεῖ προτάσει τῆς Ἡγουμένης τὴν Σύναξιν τῆς Ἀδελφότητος καὶ ἐκτελεῖ τὰς ἀποφάσεις αὐτῆς.

δ. Ἀποφασίζει τῇ εἰσηγήσει τῆς Ἡγουμένης περὶ προσλήψεως ἢ ἀποβολῆς Δοκίμων καὶ κουρᾶς Ἀδελφῶν.

ε. Ψηφίζει τὸν ἐτήσιον προϋπολογισμὸν καὶ ἀπολογισμὸν τῆς Ἱερᾶς Μονῆς καὶ ὑποβάλλει αὐτοὺς ἐμπροθέσμως πρὸς ἔγκρισιν εἰς τὸν οἰκείον Μητροπολίτην διὰ τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου. Μέχρι τῆς ἐγκρίσεως τοῦ νέου προϋπολογισμοῦ, ἢ διαχειρίσεως γίνεται κατ' ἀναλογίαν εἰς τὰ πλαίσια τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ παρελθόντος ἔτους.

στ. Ἀποφασίζει περὶ ἀποδοχῆς ἢ ἀποποιήσεως δωρεᾶς ἢ κληρονομίας, συνάψεως δανείου, ἀγορᾶς καὶ πωλήσεως κινητῶν καὶ ἀκινήτων, περὶ ἀνεγέρσεως οἰκοδομῶν ἢ οὐσιωδῶν ἐπισκευῶν κτιρίων.

ζ. Διὰ τῆς Οἰκονόμου διεξάγει τὴν ἐν γένει οἰκονομικὴν, διαχειριστικὴν καὶ ταμειακὴν ὑπηρεσίαν τῆς Ἱερᾶς Μονῆς, φροντίζει διὰ τὰς προμηθείας πρὸς κάλυψιν τῶν ὑλικῶν ἀναγκῶν τῆς Μοναχικῆς Ἀδελφότητος καὶ τῆς Ἱ. Μονῆς καὶ ἀποφασίζει διὰ πᾶσαν δαπάνην, πλὴν ἐκείνων διὰ τὰς ὁποίας ἀποφασίζει ἡ Ἡγουμένη. Τὰ μέλη τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου λογοδοτοῦν καὶ συνευθύνονται διὰ πᾶσαν ἐνδεχομένην διαχειριστικὴν ἐκτροπὴν ἢ ἀτασθαλίαν.

η. Διὰ τῆς Γραμματέως τηρεῖ τὰ ἐξῆς Βιβλία: 1. Βιβλίον Πρακτικῶν Ἡγουμενοσυμβουλίου, 2. Βι-

βλίου Πρακτικῶν Συνάξεως 'Αδελφότητος, 3. Βιβλίον Πρωτοκόλλου εἰσερχομένων καὶ ἐξερχομένων ἐγγράφων, 4. Μοναχολόγιον, ἤτοι Μητρώον τῶν μελῶν τῆς 'Αδελφότητος, Ρασοφόρων, Μικροσχήμεων καὶ Μεγαλοσχήμεων, 5. Δοκιμολόγιον, ἤτοι Μητρώον τῶν Δοκίμων 'Αδελφῶν, 6. Βιβλίον Βιβλιοθήκης καὶ 7. Βιβλίον 'Ορφανοπαίδων 'Ιεραποστολικοῦ Κέντρου - 'Εκκλησιαστικοῦ 'Ορφανοτροφείου.

θ. Διὰ τῆς Οἰκονόμου τηρεῖ τὰ κάτωθι Βιβλία καὶ Στοιχεῖα: 1. Βιβλίον Κτηματολογίου, 2. Βιβλίον Ταμείου, 3. Βιβλίον 'Αποθήκης τροφίμων καὶ ἐνδυμάτων, 4. Βιβλίον 'Υλικοῦ (κινητῆς περιουσίας) 'Ιερῶν Ναῶν, 5. Βιβλίον 'Υλικοῦ (ὑπολοίπου κινητῆς περιουσίας), 6. Βιβλίον 'Αγίων Λειψάνων, Κειμηλίων καὶ Πολυτίμων 'Αντικειμένων καὶ 7. Διπλότυπα εἰσπράξεων, 'Εντάλματα πληρωμῶν, Πρακτικά καταμετρήσεως.

ι. Τὸ 'Ηγουμενοσυμβούλιον ἀσκεῖ τὸν πειθαρχικὸν ἔλεγχον ἐπὶ τῶν 'Αδελφῶν τῆς 'Ι. Μονῆς διὰ σοβαρώτερα παραπτώματα αὐτῶν, ἐπιβάλλον τὰς ἐν τῷ παρόντι Κανονισμῷ προβλεπομένας πνευματικὰς ποινάς.

ια. Τὸ 'Ηγουμενοσυμβούλιον ἐκπροσωπεῖ διὰ τῆς 'Ηγουμένης τὴν 'Ι. Μονὴν ἐνώπιον πάσης 'Αρχῆς, 'Εκκλησιαστικῆς, Διοικητικῆς, Δικαστικῆς, ὡς καὶ ἐνώπιον παντὸς φυσικοῦ ἢ νομικοῦ προσώπου. Κωλυομένης δὲ ἐξ οἰασδῆποτε αἰτίας τῆς 'Ηγουμένης, τὸ 'Ηγουμενοσυμβούλιον ὀρίζει δι' ἀποφάσεώς του ἐν μέλος αὐτοῦ ἢ καὶ Δικηγόρου δι' εἰδικὰς ὑποθέσεις διὰ τὴν ἐκπροσώπησιν τῆς 'Ιερᾶς Μονῆς.

ιβ. Αἱ ἀποφάσεις τοῦ 'Ηγουμενοσυμβουλίου καταχωροῦνται εἰς τὸ τηρούμενον Βιβλίον Πρακτικῶν αὐτοῦ, τὸ ὁποῖον ὑπογράφεται ὑπὸ τῆς 'Ηγουμένης καὶ τῶν 'Ηγουμενοσυμβούλων. 'Επιτρέπεται δὲ ἡ καταγραφή ἀντιρρήσεων ἢ ἐπιφυλάξεων εἰς τὰ πρακτικά. Εἰς περίπτωσιν ἀρνήσεως ὑπογραφῆς τῶν πρακτικῶν ὑπὸ μιάς τῶν 'Ηγουμενοσυμβούλων, παρὰ τὴν σημείωσιν τῆς ἀντιρρήσεως αὐτῆς, ἡ σχετικὴ ἀπόφασις τῆς πλειοψηφίας εἶναι ἰσχυρὰ καὶ νόμιμος.

ιγ. Τὸ 'Ηγουμενοσυμβούλιον ὀφείλει ὅπως τουλάχιστον ἓνα μῆνα πρὸ τῆς εἰς μοναχὴν Κουρᾶς τῆς Δοκίμου, γνωστοποιῆσιν αὐτῇ δι' ἐγγράφου, καταχωριζομένου ἐν τῷ Πρωτοκόλλῳ, ὅτι μετὰ τὴν Κουρὰν αὐτῆς ἅπασα ἢ τυχὸν περιουσία αὐτῆς θὰ ἀνήκῃ εἰς τὴν 'Ι. Μονὴν καὶ ὅτι μόνον μέχρι τῆς Κουρᾶς δύναται νὰ διαθέσῃ ταύτην ἐλευθέρως (ἄρθ. 11, παρ. γ' τοῦ ὑπ' ἀριθ. 39/1972 Κανονισμοῦ τῆς 'Ιερᾶς Συνόδου).

Ἄρθρον 9

Ἡ Σύναξις τῆς 'Αδελφότητος

Τὴν Σύναξιν τῆς 'Αδελφότητος ἀποτελοῦσι μετὰ δικαιώματος ψήφου πάσαι αἱ ἔχουσαι μοναχικὴν

κουρὰν 'Αδελφαί, ἤτοι Μεγαλόσχημοι, Μικρόσχημοι καὶ Ρασοφόροι, πλὴν τῶν Δοκίμων.

Συγκαλεῖται αὕτη ὑπὸ τοῦ 'Ηγουμενοσυμβουλίου προτάσει τῆς 'Ηγουμένης ἢ τῆς 'Αναπληρωτριάς αὐτῆς:

α. Πρὸς ἐκλογὴν τῆς 'Ηγουμένης καὶ τῶν μελῶν τοῦ 'Ηγουμενοσυμβουλίου.

β. Πρὸς ἐνημέρωσιν περὶ τοῦ ἀπολογισμοῦ παρελθούσης χρήσεως καὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ νέας χρήσεως, ἐντὸς τοῦ μηνὸς 'Ιανουαρίου.

γ. Πρὸς ἐνημέρωσιν τῶν μελῶν τῆς 'Αδελφότητος διὰ τὸ ἀνατιθέμενον εἰς ἐκάστην 'Αδελφὴν διακόνημα.

δ. Πρὸς ἐνημέρωσιν τῶν μελῶν τῆς 'Αδελφότητος δι' ἑκτακτά γεγονότα θρησκευτικὰ ἢ ἐθνικά.

ε. Πρὸς διεξαγωγὴν θρησκευτικῆς διδασκαλίας ὑπὸ τοῦ οἰκείου Μητροπολίτου, τοῦ Πνευματικοῦ, τῆς 'Ηγουμένης ἢ ἄλλου ἐντεταλμένου πρὸς τοῦτο προσώπου, κατὰ τὰς Κυριακάς, ἑορτὰς καὶ ἄλλας ἡμέρας, καθ' ἃς σχολάζουσιν αἱ Μοναχαὶ (ἄρθ. 25 Εἰδικοῦ Κανονισμοῦ Μοναστηρίων).

στ. Πρὸς τροποποιήσιν τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ ἢ σύγκλησις τῆς Συνάξεως ἀνακοινοῦται ὑπὸ τοῦ 'Ηγουμενοσυμβουλίου εἰς πᾶσαν περίπτωσιν ἐπιτὰ ἡμέρας πρὸ τῆς συνεδριάσεως αὐτῆς.

ζ. Πρὸς παῦσιν τῆς 'Ηγουμένης μόνον δι' ἀποφάσεως τῆς πλειοψηφίας τῶν τεσσάρων πέμπτων (4/5) τῶν μελῶν τῆς Συνάξεως ἐγκρινομένης ὑπὸ τοῦ οἰκείου Μητροπολίτου.

Εὐρίσκεται ἐν ἀπαρτίᾳ παρόντων τῶν δύο τρίτων (2/3) τῶν μελῶν αὐτῆς. Μὴ ἐπιτευχθείσης δὲ ταύτης, συνέρχεται ἐκ νέου εἰς ὀριζομένην ἡμερομηνίαν καί, ἐφ' ὅσον παρίσταται τὸ ἡμισυ σὺν ἓνα τῶν μελῶν, θεωρεῖται ἐν ἀπαρτίᾳ. Διὰ τὰς ὑπὸ στοιχεῖα γ, δ καὶ ε περιπτώσεις, δὲν ἀπαιτοῦνται τὰ ἀνωτέρω ποσοστὰ ἀπαρτίας.

Αἱ ἀποφάσεις λαμβάνονται κατὰ πλειοψηφίαν, ἐπι ἰσοψηφίας νικώσης τῆς ψήφου τῆς 'Ηγουμένης.

Αἱ συνεδριάσεις τῆς Συνάξεως καὶ αἱ κατ' αὐτὰς συζητήσεις διεξάγονται ἐν ἀπολύτῳ ἐλευθερίᾳ, ὡς πρὸς τὴν ἐκφρασιν τῆς γνώμης καὶ τὴν χρῆσιν τῆς ψήφου, ἐν εὐλαβείᾳ ὅμως, ὡς πρὸς τὸ πρόσωπον τῆς 'Ηγουμένης καὶ εὐπρεπείᾳ ὡς πρὸς τὰς ἄλλας 'Αδελφάς. Οὐδεμίᾳ δικαιούται νὰ ὀμιλήσῃ, ἐὰν δὲν ζητήσῃ καὶ δοθῇ αὐτῇ ὁ λόγος παρὰ τῆς 'Ηγουμένης. 'Αδελφὴ παρεκτρεπομένη, τῇ ἐντολῇ τῆς 'Ηγουμένης, ἀπομακρύνεται ἐκ τῆς αἰθούσης τῆς συνεδριάσεως.

Τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἀποφάσεων τῆς Συνάξεως ἐπιμελεῖται πάντοτε τὸ 'Ηγουμενοσυμβούλιον, αἱ δὲ ἀποφάσεις αὐτῆς καταχωροῦνται εἰς τὸ Βιβλίον Πρακτικῶν τῆς Συνάξεως διὰ τῆς ρητῆς ἀναγραφῆς εἰς αὐτὸ τῶν διατυπωμένων γνωμῶν, ἐφ' ὅσον τοῦτο ζητηθεῖ.

Ἄρθρον 10

Τὰ μέλη τῆς Ἀδελφότητος

Ἄπασαι αἱ Ἀδελφαί, Μοναχαὶ καὶ Δόκιμοι, ὑποχρεοῦνται νὰ ζῶσι συμφώνως πρὸς τὰς περὶ Μοναχισμοῦ διατάξεις τῆς Ὁρθοδόξου Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας, ἰδίως τὰς διατάξεις τῶν Οἰκουμενικῶν καὶ Τοπικῶν Συνόδων καὶ τῶν Ἁγίων Πατέρων, μάλιστα δὲ τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Βασιλείου τοῦ Οὐρανοφάντορος, Ἀρχιεπισκόπου Καισαρείας τῆς Καππαδοκίας (Ὅροι κατ' ἐπιτομήν, Ὅροι κατὰ πλάτος, Ἀσκητικαὶ Διατάξεις).

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον δύναται νὰ ἐκδίδῃ Ἐσωτερικὰς Μοναστηριακὰς Πράξεις, ἐπικυρουμένας ὑπὸ τοῦ οἰκείου Μητροπολίτου, πρὸς προσαρμογὴν τῶν ὡς ἄνω καθηκόντων τῶν Ἀδελφῶν εἰς τὰς συνθήκας λειτουργίας τῆς Ἱερᾶς Μονῆς.

Τὰ γενικὰ καθήκοντα τῶν Ἀδελφῶν εἶναι ἰδίως τὰ κάτωθι:

α. Αἱ ἀδελφαὶ εἰς τὰς σχέσεις των τηροῦν τὴν ἱεραρχίαν, ἣτις καθορίζεται ὡς ἑξῆς: Μεγαλόσχημοι, Μικρόσχημοι, Ρασοφόροι, Δόκιμοι. Διὰ τὰς ἀνηκούσας εἰς τὴν αὐτὴν τάξιν προηγεῖται ἡ ἔχουσα τὰ πρεσβεῖα τῆς κουρᾶς, διὰ δὲ τὰς Δοκίμους ἰσχύει ὁ χρόνος προσελεύσεως. Ἀδελφὴ ἀποχωρήσασα οἰκειοθελῶς τῆς Ἱερᾶς Μονῆς καὶ ἐπανελθούσα εἰς τὴν Μονὴν τῆς μετανοίας αὐτῆς, ἀπόλλυσι τὰ ἑαυτῆς πρεσβεῖα, τάσσεται δὲ ἐσχάτῃ ἐν τῇ αὐτῇ τάξει. Τὸ αὐτὸ ἰσχύει καὶ διὰ τὰς Ἀδελφὰς τὰς προερχομένας ἐξ ἐτέρας Ἱερᾶς Μονῆς.

β. Αἱ Ἀδελφαὶ ὀφείλουσιν νὰ προσέρχωνται ἀνελλιπῶς καὶ ἐγκαίρως εἰς τὴν Ἐκκλησίαν ἐν εὐσχήμῳ περιβολῇ (ρᾶσον-καλύπτραν), καὶ νὰ προσεύχωνται ἐν κατανύξει ἀκρόωμενοι τῶν Ἱερῶν Ἀκολουθιῶν. Ἐπίσης ὀφείλουσιν νὰ προσέρχωνται εἰς τὴν κοινὴν Τράπεζαν καὶ τὰς Γενικὰς Συνελεύσεις τῆς Ἀδελφότητος. Ἡ ἀνευ λόγου ἀπουσιάζουσα ἢ βραδέως προσερχομένη τιμωρεῖται ὑπὸ τῆς Ἡγουμένης διὰ νηστείας τῆς αὐτῆς ἡμέρας, καὶ ἐν ἀδυναμία αὐτῆς διὰ λόγους υγείας, δι' ἐπιπλήξεως. Ἡ τιμωρία αὕτη ἀπαγγέλλεται ἐνώπιον τῆς Ἀδελφότητος τῶν Μοναζουσῶν. Ἐν ὑποτροπῇ δὲ ἐπιβάλλεται αὐτῇ ὑπὸ τῆς Ἡγουμένης πνευματικὴ ποινὴ συμφώνως πρὸς τὸν παρόντα Κανονισμόν (ἰδ. ἄρθ. 2, παρ. 1-2 Εἰδικοῦ Κανονισμοῦ τῶν Μοναστηρίων, κοινοποιηθέντος διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 551/250/25-2-1932 Ἐγκυκλίου τῆς Ἱ. Συνόδου).

γ. Ἐν τῇ Ἱ. Μονῇ τηροῦνται αὐστηρῶς αἱ νηστεαὶ κατὰ τὰς κανονικὰς διατάξεις (ἄρθ. 26 ὡς ἄνω Εἰδικοῦ Κανονισμοῦ τῶν Μοναστηρίων). Αἱ νηστεαὶ τῶν ἀσθενῶν Ἀδελφῶν κανονίζονται ὑπὸ τοῦ Πνευματικοῦ, ἐν συνεννοήσει μετὰ τῆς Ἡγουμένης.

δ. Ἐκάστη Ἀδελφὴ ὑποχρεοῦται ἀγογγύστως, ἐν ὑπομονῇ, ταπεινοφροσύνῃ καὶ ἐπιμελείᾳ, νὰ ἐκ-

τελῇ τὸ ἀνατιθέμενον εἰς αὐτὴν διακόνημα. Ἐάν τις τῶν Ἀδελφῶν δείκνυται ἀμελῆς περὶ τὴν ἑαυτῆς διακονίαν, μετὰ πρώτην νουθεσίαν κατ' ἴδιαν καὶ δευτέραν ἐνώπιον τῆς Ἀδελφότητος, πνευματικῶς τιμωρεῖται. Ἐάν δὲ καὶ μετὰ τὰς πνευματικὰς ποινὰς ἐξακολουθῇ νὰ δείκνυται ἀμελῆς, καταγγέλλεται πρὸς τὸν οἰκεῖον Μητροπολίτην ἐπὶ ἀπειθείᾳ καὶ ἐνεργοῦνται κατ' αὐτῆς τὰ ὑπὸ τῶν Ἱερῶν Κανόνων καὶ τῶν Νόμων ὀριζόμενα (ἄρθ. 22, ἐδ. 2 ὡς ἄνω Εἰδικοῦ Κανονισμοῦ τῶν Μοναστηρίων).

Ἐάν Ἀδελφὴ τις παρατηρήσῃ ἀμέλειαν ἢ κακὴν λειτουργίαν εἰς ἐν διακόνημα, δὲν δικαιούται νὰ ἐπέμβῃ ἢ ἴδια πρὸς διόρθωσιν αὐτῆς, ἀλλὰ ὀφείλει νὰ ἀναφέρῃ ταύτην εἰς τὴν Ἡγουμένην ἢ τὴν Ἀναπληρώτριαν αὐτῆς, ἐὰν καὶ μόνον ἐὰν κινεῖται πρὸς τοῦτο ἐξ ἀγάπης.

Τὰ διακονήματα κατανέμονται εἰς τὰς Ἀδελφὰς συμφώνως τῷ Ἐσωτερικῷ Κανονισμῷ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς, ἀναλόγως τῆς ἰκανότητος καὶ τῶν δυνάμεων ἐκάστης, μετὰ διακρίσεως, κατόπιν εἰσηγήσεως τῆς Ἡγουμένης καὶ ἀποφάσεως τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου. Κύρια διακονήματα ἐναλλασσόμενα εἶναι: Τῆς Οἰκονόμου, τῆς Γραμματέως, τῆς Ἐκκλησιάρχου, τῆς Μαγειρίσσης, τῆς Τραπεζαρίσσης, τῆς Εὐτρεπιστρίας, τῆς Κηπουροῦ, τῆς Ἐπιστάτου τῶν ὑπηρετῶν, τῆς Ἐπιμελητρίας τῶν οἰκοσίων ζώων καὶ πτηνῶν, τῆς Κεντητρίας, τῆς Ἀγιογράφου, τῆς Νοσοκόμου κ.λπ. Οὐδὲν διακόνημα ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ τυγχάνει ἰσόβιον ἢ ἀναπόσπαστον. Εἰς περίπτωσιν ἀσθενείας ἢ ἄλλης πραγματικῆς ἀδυναμίας Ἀδελφῆς νὰ ἐπιτελέσῃ τὸ ἀνατιθέμενον αὐτῇ διακόνημα, ἀναφέρει τοῦτο εἰς τὴν Ἡγουμένην, ἢ ὅποια εἰσηγεῖται εἰς τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τὴν ἀλλαγὴν. Τὴν ἐποπτεῖαν ἐπὶ τῶν διακονημάτων ἀσκεῖ ἡ Ἡγουμένη αὐτοπροσώπως ἢ διὰ τοῦ ἐντεταλμένου ὑπ' αὐτῆς μέλους τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου (ἰδ. ἄρθ. 4-22 ὡς ἄνω Εἰδικοῦ Κανονισμοῦ τῶν Μοναστηρίων).

Μεταξὺ τῶν Ἀδελφῶν δέον ὅπως ἐπικρατῇ ἄκρα σιωπὴ καὶ κατὰ τὸν χρόνον τῶν διακονημάτων καὶ κατὰ τὸν ἐλεύθερον αὐτῶν χρόνον, πρὸς καλλιέργειαν τῆς νοερᾶς προσευχῆς.

ε. Ἄπασαι αἱ Ἀδελφαὶ τοῦ Κοινοβίου τρώγουν εἰς τὴν κοινὴν Τράπεζαν κατὰ τὴν καθοριζομένην ὑπὸ τῆς Ἡγουμένης ὥραν ἐντὸς τοῦ πλαισίου τοῦ Ἡμερησίου Προγράμματος τῆς Ἱ. Μονῆς. Οὐδεμία ἐκ τῶν Ἀδελφῶν δύναται νὰ τρώγῃ κατ' ἴδιαν. Ὑποχρεοῦνται δὲ αἱ Ἀδελφαὶ νὰ τρώγουν τὸ κοινὸν παρατιθέμενον φαγητόν, παρεκτὸς ἀσθενείας καὶ τῇ εὐλογίᾳ τῆς Ἡγουμένης. Τὰ γεύματα συνοδεύονται ὑπὸ ἀναγνώσεως ἐκ τοῦ Συναξαρίου ἢ ἄλλου πατερικοῦ κειμένου. Εἰς τὴν Τράπεζαν τῶν Μοναζουσῶν οὐδεὶς ἄλλος συμμετέχει εἰμὴ μόνον ὁ οἰκεῖος Μητροπολίτης καὶ ὁ Πνευματικὸς. Δύναν-

ται νὰ συντρώγουν ἐπισκέπρια Μοναχὰ καὶ αἱ Δόκιμοι, κατόπιν ἀδείας τῆς Ἡγουμένης.

στ. Αἱ Ἀδελφαὶ προσφωνοῦν τὴν Ἡγουμένην διὰ τῆς ὀσιακῆς προσωνυμίας «Γερόντισσα», μεταξὺ τῶν δὲ προσφωνοῦνται μὲ τὴν ἐπωνυμίαν «ἀδελφή» καὶ τὸ ὄνομα ἐκάστης.

ζ. Εἰς τὸ κελλίον ἐκάστης Μοναχῆς δέον ὅπως ὑπάρχουν τὰ αὐστηρῶς ἀπαραίτητα ἀτομικὰ εἶδη, εἰκόνες, βιβλία πνευματικὰ – ἀποκλειομένων τῶν κοσμικῶν τοιούτων – καὶ ὅ,τι ἄλλο ἐπιτρέπει ἡ Ἡγουμένη.

η. Ἀπαγορεύεται ἡ παραμονὴ καὶ διανυκτέρευσις Ἀδελφῆς εἰς κελλίον ἐτέρας Ἀδελφῆς, παρεκτός ἀδηρίτου ἀνάγκης – ἀσθενείας ἢ ἄλλης τινός – καὶ τῆ ἀδείας τῆς Ἡγουμένης ἢ τῆς Ἀναπληρωτρίδας αὐτῆς.

θ. Ἀπαγορεύεται αὐστηρῶς ἡ εἰσοδος ἀνδρῶν ἐν τοῖς κελλίοις τῶν Ἀδελφῶν τῆς Μονῆς, μὴ ἐξαιρουμένου καὶ τοῦ κατὰ σάρκα πατρὸς αὐτῶν.

ι. Αἱ Ἀδελφαὶ δέον ὅπως συναντοῦν τοὺς ἐπισκέπτας, συγγενεῖς, πνευματικούς ἀδελφούς καὶ ἀδελφὰς ἐν τῷ Ἀρχονταρικῷ τῆς Μονῆς. Ἡ συνάντησις μετ' αὐτῶν διαρκεῖ τόσην ὥραν ὅσην ἔχει ὁρίσει ἡ Ἡγουμένη.

ια. Εἰς τὴν Ἱερὰν Μονὴν ἀπαγορεύεται ἡ συγκαταριθμησις Μοναζουσῶν προερχομένων ἐξ ἄλλων Μονῶν, πλὴν ἐκτάκτων ἐξαιρέσεων προτεινομένων ὑπὸ τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου καὶ ἐγκρινομένων ὑπὸ τοῦ Μητροπολίτου.

ιβ. Αἱ Μοναχὰ ὀφείλουσι νὰ ἔχωσιν πρὸς ἀλλήλας ἀγάπην, εἰρήνην καὶ ὁμόνοιαν καὶ νὰ ἀπονέμωσιν αἱ νεώτεραι πρὸς τὰς πρεσβυτέρας καὶ πάσαι πρὸς τὴν Ἡγουμένην τὸν προσήκοντα σεβασμόν. Αἱ δὲ πρεσβύτεραι ἀνεχόμεναι ἀλλήλων τὰ παραπτώματα, νὰ συμπεριφέρωνται πρὸς τὰς νεωτέρας ὡς ἀδελφὰς, ἰδίως δὲ ἡ Ἡγουμένη ὀφείλει νὰ φέρηται πρὸς τὰς Μοναχὰς ὡς μήτηρ, νὰ προσπαθῇ δὲ νὰ διορθῶναι τὰ παραπτώματα αὐτῶν ἐν πνεύματι πραότητος καὶ ἀγάπης, ἐν παιδείᾳ καὶ νοουθεσίᾳ Κυρίου, νὰ ἐπιβάλῃ δὲ πνευματικὰς τιμωρίας, νηστείαν, γονυκλισίαν καὶ ἰδιαίτεραν προσευχὴν εἰς τὰς παρεκτρεπομένας, κατὰ τρόπον πείθοντα ὅτι αἱ τιμωρία ἀφορῶσιν εἰς τὴν ψυχικὴν αὐτῶν ὠφέλειαν καὶ σωτηρίαν. Πᾶσαν παρέκκλισιν ἀπὸ τοῦ σκοποῦ τούτου, εἴτε παρὰ τῆς Ἡγουμένης εἴτε παρὰ Μοναχῆς, διευθετεῖ ἡ ὅλη Ἀδελφότης παραινετικῶς, ἐν πνεύματι ἀγάπης καὶ φόβου Θεοῦ, πρὸς τὸ συμφέρον τῆς ψυχικῆς αὐτῶν σωτηρίας. Ἐάν δὲ καὶ μετὰ ταῦτα δὲν ἐπέλθῃ ἡ προσήκουσα ἐπανόρθωσις, τότε ἀναφέρεται ἡ ὑπόθεσις εἰς τὸν Σεβασμιώτατον Μητροπολίτην, ὅστις ἀποπειράται τὴν ἐπανόρθωσιν συμβουλευτικῶς. Ταύτης ἀποτυχούσης, προβαίνει κατὰ τῶν ὑπαίτιων εἰς τὰ παρὰ τῶν Ἱερῶν Κανόνων

καὶ τῶν Νόμων διατεταγμένα (ἄρθ. 27 ὡς ἄνω Εἰδικοῦ Κανονισμοῦ τῶν Μοναστηρίων).

ιγ. Ἀπαγορεύεται ἡ ὑπαρξὶς τηλεφωνικῆς, ἠλεκτρικῆς ἢ ἠλεκτρονικῆς συσκευῆς εἰς τὰ κελλία τῶν Ἀδελφῶν. Διὰ τὰς ἀναγκαῖας τηλεφωνικὰς ἐπικοινωνίας, αἱ Ἀδελφαὶ δύνανται νὰ χρησιμοποιοῦν τὸ κοινόχρηστον τηλέφωνον τοῦ Ἀρχονταρικίου, κατόπιν ἀδείας τῆς Ἡγουμένης καὶ ἐνώπιον τῆς Ἀρχονταρίσεως, τῆς διὰ τοῦτο ὑπευθύνου.

ιδ. Δοθέντος τοῦ Κοινοβιακοῦ χαρακτήρος τῆς Ἱ. Μονῆς ἀπαγορεύεται ἀπολύτως ἡ κατασκευὴ καὶ πώλησις παρὰ τῶν Ἀδελφῶν ἐργοχείρου πάσης φύσεως, ἐντός καὶ ἐκτός τῆς Μονῆς, δι' ἴδιον ὄφελος. Ἐπιτρέπεται μόνον, κατόπιν ἀδείας τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου, διὰ λογαριασμόν τοῦ κοινού Ταμείου.

ιε. Πάν χρηματικὸν ποσὸν εἰσπραττόμενον, ἐξ οἰασδήποτε πηγῆς, παραδίδεται ὑποχρεωτικῶς διὰ κοινὴν χρῆσιν εἰς τὴν Οἰκονόμον τῆς Ἱ. Μονῆς, ἥτις καὶ ὑποχρεοῦται νὰ ἐκδώσῃ ἰσόποσον ἀπόδειξιν εἰσπράξεως.

ιστ. Ἀπαγορεύεται αἱ Ἀδελφαὶ νὰ δέχωνται προσωπικὰ δῶρα παρ' οἰοῦδήποτε. Ἄπαντα τὰ εἰς τὰς Ἀδελφὰς προσφερόμενα δῶρα συγγενῶν, φίλων ἢ προσκυνητῶν, παραδίδονται εἰς τὴν Οἰκονόμον τῆς Μονῆς διὰ κοινὴν χρῆσιν. Ἡ Μοναχὴ οὐδὲν κέκτηται ἴδιον βάσει τῆς δοθείσης ὑπ' αὐτῆς ἐπαγγελίας τῆς ἀκτημοσύνης, καὶ κατὰ συνέπειαν δὲν δύνανται νὰ δωρίζῃ τι εἰς ἐτέραν Ἀδελφὴν ἢ συγγενικὰ πρόσωπα ἢ πτωχοὺς.

ιζ. Ἡ παραμονὴ τῶν Ἀδελφῶν ἐκτός τῆς Μονῆς, πέραν τῆς δύσεως τοῦ ἡλίου, δι' οἰοῦδήποτε λόγον, ἀπαγορεύεται αὐστηρῶς ἄνευ τῆς ἀδείας τῆς Ἡγουμένης.

ιη. Οὐδεμία τῶν Ἀδελφῶν συντυγχάνει μετὰ τῶν ἐπισκεπτῶν πρὸς ξενάγησιν ἢ φιλόφρονα ὑποδοχὴν καὶ παροχὴν πληροφοριῶν ἢ ἔστω λόγων παρακλήσεως, πλὴν τῆς Ἀρχονταρίσεως.

ιθ. Ὁμιλίας κοσμικαὶ ἢ γέλωτες ἀπρεπεῖς ἢ οἰονδήποτε τὸ διαταράσσον τὴν κοινοβιακὴν ἡσυχίαν καὶ τάξιν, ἀπαγορεύεται.

κ. Ἡ ἔξοδος ἐκ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς ἐπιτρέπεται μόνον διὰ λόγους ὑγείας ἢ δι' ἀνάγκας τοῦ Κοινοβίου, παρατείνεται δὲ ἡ παραμονὴ ἐκτός τῆς Ἱερᾶς Μονῆς μέχρι δέκα ἡμερῶν κατόπιν γραπτῆς ἢ προφορικῆς ἀδείας τῆς Ἡγουμένης, πέραν δὲ τούτων μέχρις ἐνός μηνός καὶ ἐντός τοῦ Κράτους κατόπιν προτάσεως τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου καὶ γραπτῆς ἀδείας τοῦ οἰκείου Μητροπολίτου, ἐκτός δὲ τοῦ Κράτους, ἀλλ' οὐχὶ καὶ πέραν τῶν δύο μηνῶν, πλὴν ἔνεκα νόσου βεβαιουμένης ὑπὸ ἰατροῦ δημοσίου νοσηλευτηρίου, κατόπιν γραπτῆς ἀδείας τῆς Ἱ. Συνόδου. Εἰς τὴν ἄνευ ἀδείας ἀπερχομένην τῆς Μονῆς Μοναχὴν ἐπιβάλλεται ὑπὸ τῆς Ἡγουμένης

ποινή πνευματική και ἀγγέλλεται τῇ τιμωρηθείσῃ ἐγγράφως. Ἐν ὑποτροπῇ δὲ τιμωρεῖται ὑπὸ τοῦ οἰκείου Μητροπολίτου κατὰ τὰς ὑπὸ τῶν Ἱερῶν Κανόνων καὶ τῶν Νόμων διατάξεις (ἄρθ. 23 ὡς ἄνω Εἰδικοῦ Κανονισμοῦ τῶν Μοναστηρίων).

κα. Ἡ ἐνδυμασία τῶν Ἀδελφῶν καθὼς καὶ ἡ ὑπόδησις αὐτῶν εἶναι ὁμοιόμορφος καὶ ἀπλή, ἀποκλειομένης τῆς χρήσεως πολυτελῶν εἰδῶν.

κβ. Ἀδελφὴ ἀποχωροῦσα ὀριστικῶς δι' οἰονδήποτε λόγον ἐκ τῆς Ἱ. Μονῆς δύναται νὰ λάβῃ μεθ' ἑαυτῆς τὰ προσωπικά εἶδη, τὰ κλινοσκεπάσματα καὶ τὰ προσωπικά βιβλία αὐτῆς.

κγ. Ἐὰν Ἀδελφὴ εἰσερχομένη ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ ἔχῃ βιβλιᾶριον καταθέσων καὶ διαθέσῃ τὰ χρήματα διὰ τὰς ἀνάγκας τῆς Ἱ. Μονῆς, ἀποχωροῦσα ὀριστικῶς δὲν δύναται νὰ διεκδικήσῃ ταῦτα. Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον ὅμως δύναται νὰ ἐπιστρέψῃ αὐτῇ ἐν ποσὸν ἀνάλογον πρὸς τὸ ὕψος τῆς προσφορᾶς καὶ τὸν χρόνον παραμονῆς εἰς τὴν Ἱ. Μονήν, ἀλλὰ καὶ ἀνάλογον πρὸς τὴν οἰκονομικὴν δυνατότητα τῆς Ἱ. Μονῆς.

κδ. Ἡ πρὸ τῆς προσκλήσεως τῆς Μοναχικῆς ἰδιότητος περιουσία τῆς Μοναχῆς ρυθμίζεται συμφώνως ταῖς διατάξεσιν τοῦ ἄρθ. 99 τοῦ Α.Ν 2783/1941 «Εἰσαγωγικὸς Νόμος τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος» καὶ τῆς Νεαρᾶς ΡΚΓ' λη' τοῦ Ἰουστινιανοῦ. Ἦτοι, ἅπανα ἡ ἀνωτέρω περιουσία τῆς Μοναχῆς ἀπὸ τῆς προσκλήσεως ὑπ' αὐτῆς τῆς Μοναχικῆς ἰδιότητος περιέρχεται κατὰ κυριότητα εἰς τὴν Ἱ. Μονήν τῆς μετανοίας αὐτῆς, ἐπερχομένης ἐκ τοῦ νόμου οἰονεὶ κληρονομικῆς διαδοχῆς. Μὴ συντρεχόντων κατιόντων ἢ τοιαύτη περιουσία περιέρχεται ἐξ ὀλοκλήρου κατὰ κυριότητα εἰς τὴν Ἱ. Μονήν. Εἰς μόνην τὴν περίπτωσηιν ὑπάρξεως κατιόντων, ἡ Μονάζουσα δικαιοῦται πρὸ τῆς ὑπ' αὐτῆς προσκλήσεως τῆς Μοναχικῆς ἰδιότητος νὰ διαθέσῃ διὰ νεμήσεως ἢ διὰ διαθήκης τὴν πρὸ τῆς προσκλήσεως τῆς Μοναχικῆς ἰδιότητος ὑπάρχουσαν περιουσίαν αὐτῆς μεταξὺ τῶν ἑαυτῆς κατιόντων καὶ τῆς Ἱ. Μονῆς, ὑπὸ τὸν περιορισμὸν τῶν περὶ νομίμου μοίρας διατάξεων τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος. Διὰ τῆς ὡς ἄνω διαθέσεως ἢ Ἱερᾷ Μονῇ ἀπολαύει τουλάχιστον δικαιώματος νομίμου μοίρας, συνισταμένην εἰς ἰσόποσον πρὸς ἐκείνην τῶν παίδων μερίδα. Τὸ κληρονομικὸν δικαίωμα τῶν κατιόντων ἐν τῇ ἰδιότητι αὐτῶν ὡς ἀναγκαίων κληρονόμων ἐπὶ τῆς πρὸ τῆς προσκλήσεως τῆς Μοναχικῆς ἰδιότητος περιουσίας, γεννᾶται ἀπὸ τοῦ φυσικοῦ θανάτου τῆς ὑπ' αὐτῶν κληρονομούμενης Μοναχῆς. Κατὰ τὰς Νεαρὰς Ε'δ' καὶ ΟΣΤ' τοῦ Ἰουστινιανοῦ, ἀλλὰ καὶ κατ' ἔθιμον ἐπικρατήσαν, ἢ μετὰ τὴν πρόσκτησιν τῆς Μοναχικῆς ἰδιότητος περιουσία τῆς Μοναχῆς κληρονομεῖται μόνον ὑπὸ τῆς Ἱ. Μονῆς (ἰδ. Ἐφ. Ἀθ. 448/1906, 144/1905, 673/1910).

κε. Ἐὰν Ἀδελφὴ τις οἰκειοθελῶς ἀποχωρήσῃ τῆς Ἱ. Μονῆς δὲν γίνεται ἐκ νέου δεκτὴ εἰς αὐτήν, εἰ μὴ μόνον ἐφ' ἅπαξ μετὰ ἀπὸ εἰλικρινῆ μετάνοιαν καὶ ἐφ' ὅσον ἤθελεν ἀποφασίσῃ τοῦτο τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον καὶ ἐγκρίνῃ τὴν ἀπόφασιν ταύτην ὁ οἰκείος Μητροπολίτης.

Ἄρθρον 11

Αἱ Δόκιμοι Ἀδελφαί

Διὰ τὴν προσωρινὴν ἐνταξιν εἰς τὴν Ἱ. Μονήν πρὸς δοκιμασίαν νέων Ἀδελφῶν ἀπαιτοῦνται:

α. Ἡ ἡλικία τῶν δεκαοκτῶ ἐτῶν συμπεπληρωμένη καὶ ἄνω.

β. Διανοητικὴ καὶ ψυχικὴ ὑγεία πιστοποιουμένη ὑπὸ τοῦ ἱατροῦ τῆς Μονῆς. Διανοητικῶς ἢ ψυχικῶς ἀσθενῆς δὲν γίνεται δεκτὴ ὡς Δόκιμος. Ἐὰν κατὰ τὴν περίοδον τῆς δοκιμασίας διαπιστωθῇ ὑπαρξίς φρενολογικῆς νόσου, ἀποβάλλεται ἐκ τῆς Ἀδελφότητος πρὸς ἀποφυγὴν τυχόν προβλημάτων εἰς τὴν ὀμαλὴν λειτουργίαν αὐτῆς.

γ. Ἰκανὸς χρόνος ἐπικοινωνίας μετὰ τοῦ Πνευματικοῦ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς, τῆς Ἡγουμένης καὶ τῶν Μοναζουσῶν πρὸ τῆς προσωρινῆς ἐντάξεως αὐτῆς εἰς τὴν Ἀδελφότητα πρὸς δοκιμασίαν.

δ. Ἐγγραφὸς αἴτησις πρὸς τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον, εἰς τὴν ὁποίαν ρητῶς ἀναφέρεται ἡ ἐλευθέρα καὶ ἀβίαστος ἐπιθυμία περὶ ἀσπασμοῦ τοῦ μοναχικοῦ βίου καὶ ἡ πλήρης ἀποδοχὴ τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ, προηγηθείσης τῆς ἐνδελεχοῦς μελέτης αὐτοῦ.

ε. Ἡ ἰδιότης εἴτε τῆς ἀγάμου, εἴτε τῆς χήρου ἐκ θανάτου ἢ διαζυγίου, ἐφ' ὅσον προσκομίσῃ Ληξιαρχικὴν Πράξιν θανάτου τοῦ συζύγου ἢ ἀντίγραφον τοῦ διαζυγίου αὐτῆς εἰς τὸ ὁποῖον ἀναγράφεται ἢ φράσις «MONON ΔΙΑ ΓΑΜΟΝ», εἴτε τῆς ἐγγάμου, ἐφ' ὅσον προσκομίσῃ γραπτὴν συγκατάθεσιν τοῦ συζύγου αὐτῆς, ὑπογεγραμμένην καὶ ὑπὸ τοῦ Ἐφημερίου τῆς ἐνορίας ἢ τοῦ Πνευματικοῦ τῶν Πατρῶν, ὅτι ὑπογράφει ἐλευθέρως. Εἰς ἀμφοτέρας τὰς τελευταίας περιπτώσεις τὰ τέκνα αὐτῆς δέον νὰ ἔχουν ἡλικίαν ἄνω τῶν δεκαοκτῶ (18) ἐτῶν, βεβαιουμένης διὰ προσκομίσεως πιστοποιητικοῦ οἰκογενειακῆς καταστάσεως.

στ. Τῇ εἰσηγήσει τοῦ Πνευματικοῦ καὶ τῆς Ἡγουμένης, ἀπόφασις τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου, ἐγκρινομένη ὑπὸ τοῦ οἰκείου Μητροπολίτου.

Ἡ διάρκεια τῆς δοκιμασίας ὀρίζεται τριετῆς ἀρχομένη ἀπὸ τῆς ἐγγραφῆς εἰς τὸ Δοκιμολόγιον. Ἡ ὡς ἄνω διάρκεια ἐπιτρέπεται νὰ μειωθῇ, ὑπὸ τῆς Ἡγουμένης, ὑπὸ τὴν ἀπόλυτον αὐτῆς εὐθύνην, προφάσει προσπεσούσης νόσου βαρείας, ἢ ἐκτάκτου τῆς ὑποψηφίου εὐλαβείας.

Ἡ ἐγγραφεῖσα εἰς τὸ Δοκιμολόγιον παραδίδει

πάντα τὰ ἑαυτῆς ὑπάρχοντα πρὸς φύλαξιν ὑπὸ τῆς Ἀδελφότητος εἰς τρόπον ὥστε, ἐὰν πρὸ τῆς ρασοφορίας τῆς ἠθέλην ἀπέλθῃ ἢ ἀποβληθῇ τῆς Ἱ. Μονῆς, νὰ μὴ ἔχη οὐδεμίαν οικονομικὴν ἀξίωσιν πέραν τῶν ὧσων ἐκεῖνη κατέθεσεν εἰς εἶδος ἢ εἰς χρήμα.

Ἡ Δόκιμος ὀφείλει ἐκ τοῦ σύνεγγυς νὰ παρακολουθῇ τὸν βίον καὶ τὸ πρόγραμμα τῆς Ἱ. Μονῆς, νὰ ἐκτελῇ τὰ εἰς αὐτὴν ἀνατιθέμενα διακονήματα, ὡς καὶ πᾶσαν ἄλλην ἐντολὴν τῆς Ἡγουμένης καὶ τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου καὶ νὰ μὴ ἐξέρχεται τῆς Ἱερᾶς Μονῆς ἀνευ τῆς ἀπαιτουμένης ὑπὸ τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ ἀδείας.

Ἡ Δόκιμος φέρει τὴν ὑπὸ τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου κεκανονισμένην ἐνδυμασίαν.

Ἐὰν ἡ Δόκιμος ἀποχωρήσῃ ἐκουσίως ἐκ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς, γίνεται δεκτὴ ἐκ νέου, τῶν πρεσβείων προσελεύσεως λογιζομένων ἀπὸ τὸν χρόνον ἐπανακάμψεως, τῇ εἰσηγήσει τοῦ Πνευματικοῦ καὶ τῆς Ἡγουμένης, κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου, ἐγκρινομένης ὑπὸ τοῦ οἰκείου Μητροπολίτου.

Ἐὰν ἡ δοκιμασία ἀποτύχῃ, ἡ Δόκιμος εἴτε ἀποβάλλεται ἐκ τῆς Μονῆς κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου, τῇ εἰσηγήσει τοῦ Πνευματικοῦ καὶ τῆς Ἡγουμένης, εἴτε ἀποχωρεῖ ἐκουσίως.

Αἱ Δόκιμοι δὲν παρίστανται εἰς τὰς Συνάξεις τῆς Ἀδελφότητος καί, ἐὰν ἀδεῖα τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου παραστῶσι, δὲν ἔχουσι δικαίωμα ψήφου.

Μετὰ τὴν κανονικὴν δοκιμασίαν, ἡ Δόκιμος, τῇ εἰσηγήσει τοῦ Πνευματικοῦ καὶ τῆς Ἡγουμένης, κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου, ἐγκρινομένης ὑπὸ τοῦ οἰκείου Μητροπολίτου, προχειρίζεται εἰς Ρασοφόρον καὶ κείρεται τὴν κόμην τῆς κεφαλῆς αὐτῆς, ἐντασσομένη ὀριστικῶς εἰς τὴν Μοναχικὴν Ἀδελφότητα καὶ ἐγγραφομένη εἰς τὸ Μοναχολόγιον. Ἡ κουρὰ τελεῖται ὑπὸ τοῦ οἰκείου Μητροπολίτου ἢ, κωλυομένου καὶ τῇ ἐγγράφῳ ἐντολῇ αὐτοῦ, ὑπὸ τοῦ Πνευματικοῦ ἢ τοῦ Ἐφημερίου τῆς Ἱερᾶς Μονῆς. Αἱ αὐταὶ διατυπώσεις τηροῦνται εἰς περίπτωσιν προχειρίσεως Ρασοφόρου εἰς Μικρόσχημον καὶ Μικροσχῆμου εἰς Μεγαλόσχημον.

Ἄρθρον 12

Ὁ Πνευματικὸς τῆς Ἱερᾶς Μονῆς

Ὁ Πνευματικὸς τῆς Ἱερᾶς Μονῆς δύναται νὰ διορίζεται ὑπὸ τοῦ οἰκείου Μητροπολίτου κατόπιν ἀποφάσεως τῆς Συνάξεως τῆς Ἀδελφότητος λαμβανομένης διὰ πλειοψηφίας τουλάχιστον τῶν δύο τρίτων (2/3) αὐτῆς.

Ὁ Πνευματικὸς διαμένει ἐκτὸς τοῦ οἰκήματος τῶν Μοναζουσῶν, διαιτᾶται δὲ κατ' ἴδιαν καὶ μόνον εἰς ἐκτάκτους περιπτώσεις, ὡς αἱ μεγάλαί τῆς Χριστιανοσύνης ἑορταί, παρακάθεται εἰς τὴν κοινὴν Τράπεζαν μετὰ τῶν Μοναζουσῶν.

Ὁ Πνευματικὸς ἐξομολογεῖ, τελεῖ ἐφημεριακὰ καθήκοντα ὡσάκις δύναται, συνεργάζεται μετὰ τῆς Ἡγουμένης διὰ πᾶν θέμα πνευματικῆς φύσεως ἀνακύπτων ἐντὸς τῆς Μοναχικῆς Ἀδελφότητος καί, ἐὰν τὸ ἀπαιτοῦν αἱ ἀνάγκαι τῶν Μοναζουσῶν, τελεῖ Συνάξεις συγκαλουμένας ὑπὸ τῆς Ἡγουμένης, καθ' ἃς συμβουλεύει τὰς Μοναζούσας μὲ σκοπὸν τὴν καλυτέραν πνευματικὴν ἐπίδοσιν καὶ πρόδοον.

Ἄρθρον 13

Ἐκκλησιαστικὸν Ὁρφανοτροφεῖον τῆς Ἱερᾶς Μονῆς

Ἡ Μονὴ δύναται νὰ διατηρῇ ὄρφανοπαῖδας ἢ παῖδας πολυτέκνων οικογενειῶν ἢ ἀπροστατεῦτους, τὰς ὁποίας σπουδάζει καὶ περιθάλπει ἕως τοῦ 24ου ἔτους τῆς ἡλικίας των, ἐνισχύουσα ταύτας ἠθικῶς καὶ οικονομικῶς.

Ἡ παραμονὴ των ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴν συμπεριφορὰν καὶ προσαρμογὴν των εἰς τὸ περιβάλλον τῆς Μονῆς.

Μετὰ τὸ 18ον ἔτος τῆς ἡλικίας των φέρουν ἐνδυμα ὑποδεικνυόμενον ὑπὸ τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου.

Τὴν πρόσληψιν καὶ τὴν παραμονὴν τῶν ὄρφανοπαίδων ἀποφασίζει τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον.

Ἄρθρον 14

Ἡμερήσιον Πρόγραμμα τῆς Μονῆς

06.00-	Ἐγερτήριον
06.00-06.30	Κανόνας μοναχῆς
06.30-07.00	Ἀφύπνιση — προετοιμασία ὄρφανοπαίδων
07.00-08.00	Ὁρες πρώτη, τρίτη καὶ ἕκτη — Τυπικά
08.00-08.15	Πρωινὸν
08.15-13.00	Διακονήματα
13.00-13.30	Γεῦμα — Πατερικὴ Ἀνάγνωσις
13.30-15.00	Ἐλεύθερη ὥρα (Ἀνάπαυσις — Μελέτη)
15.00-17.00	Διακονήματα
17.00-20.00	Ἐνάτη ὥρα — Ἐσπερινὸς — Ἀπόδειπνον — Μεσονυκτικὸν — Ὁρθρος
20.00-20.30	Δείπνον
20.30-21.30	Τακτοποιήσις ὄρφανοπαίδων, ἀποπεράτωσις ἐργασιῶν
21.30-22.00	Κανόνας — Προσωπικὴ ἀσκήσις ἐν τοῖς κελλίοις
22.00-	Κατάκλισις.

Τὸ ἀνωτέρω πρόγραμμα δύναται νὰ τροποποιῆται τῇ ἐγκρίσει τῆς Ἡγουμένης, ἀναλόγως τῶν ἐδικῶν περιπτώσεων, περιστάσεων καὶ ἐποχῶν, καὶ ἰδίως κατὰ τὰς πανηγύρεις τῆς Ἱερᾶς Μονῆς, τὰς μεγάλας Δεσποτικὰς καὶ Θεομητορικὰς Ἐορτάς,

εις τὰς μνήμας μεγάλων Ἀγίων, ἤτοι Ἀποστόλων, Ἱεραρχῶν, Μεγαλομαρτύρων καὶ Ὁσίων, καὶ τὰς Κυριακάς.

Ἡ Ἠγουμένη, ἐν συνεννοήσει μετὰ τοῦ Πνευματικοῦ καὶ τοῦ Ἐφημερίου, καθορίζει τὰς ἡμερομηνίας πρὸς τέλεσιν Παννυχίδων.

Ἡ ἡμερονύκτιος Ἀκολουθία τελεῖται κατὰ τὸ τυπικὸν τῆς Ὁρθοδόξου Ἀνατολικῆς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας καὶ οὐδεμία παρέκκλισις ἐπιτρέπεται.

Καθ' ἐκάστην Τετάρτην καὶ Παρασκευὴν ἡ ἐξώθυρα τῆς Ἱερᾶς Μονῆς παραμένει κλειστή, διὰ τὴν ἔχουν τὴν δυνατότητα αἱ Μονάζουσαι νὰ ἐπιδίδωνται μὲ μεγαλύτεραν ἄνεσιν καὶ ἡσυχίαν εἰς τὰ πνευματικά των καθήκοντα.

Ἄρθρον 15

Ὁ πειθαρχικὸς ἔλεγχος

Τὸν πειθαρχικὸν ἔλεγχον ἐπὶ τῶν Ἀδελφῶν τῆς Ἱερᾶς Μονῆς δι' ἀπλὰς παραβάσεις αὐτῶν, ἀσκεῖ ἡ Ἠγουμένη. Διὰ σοβαρώτερα παραπτώματα τὸν ἔλεγχον ἀσκεῖ τὸ Ἠγουμενοσυμβούλιον.

Αἱ συνήθως ἐπιβαλλόμεναι ποιναὶ κυμαίνονται ὡς ἀκολούθως:

α. Παραίνεσις καὶ νουθεσία ἢ καὶ ἐπιτίμησις τῆς παρεκτραπίσης Ἀδελφῆς κατ' ἰδίαν ἢ ἐνώπιον τοῦ Ἠγουμενοσυμβουλίου ἢ ἐνώπιον τῆς Ἀδελφότητος.

β. Ἐπιβολὴ ἐπιτιμίου, ἤτοι ὠρισμένος ἀριθμὸς κομποσχοινίων ἢ γονυκλισίων.

γ. Ἀποχὴ ἐκ τῆς κοινῆς Τραπεζῆς ἐπὶ ὠρισμένης ἡμέρας.

δ. Παύσις ἀπὸ τοῦ διακονήματος.

ε. Ἐκπτώσις ἀπὸ τοῦ ἀξιώματος τῆς Ἠγουμενοσυμβουλίου μετὰ τρεῖς ἀδικαιολογήτους ἀπουσίας αὐτῆς ἐκ τῶν συνεδριάσεων τοῦ Ἠγουμενοσυμβουλίου.

στ. Προσωρινὴ ἀπομάκρυνσις τῆς Ἀδελφῆς ἐπὶ ὠρισμένον χρονικὸν διάστημα εἰς ἑτέραν Μονὴν κατόπιν συνεννόσεως μετὰ τοῦ οἰκείου Μητροπολίτου.

ζ. Ὁριστικὴ ἀποβολὴ τῆς Ἀδελφῆς ἐκ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς, εἰς περίπτωσιν σοβαρωτάτης παρεκτροπῆς, τῇ ἐγκρίσει ὅμως τοῦ οἰκείου Μητροπολίτου.

Βαρυτέραν τῶν ἀνωτέρων ποινῶν δύναται νὰ ἐπιβάλῃ μόνον ὁ οἰκείος Μητροπολίτης, βάσει τοῦ Νόμου περὶ Ἐκκλησιαστικῶν Δικαστηρίων.

Ἄρθρον 16

Πόροι καὶ διάθεσις αὐτῶν

Ἔσοδα τῆς Ἱερᾶς Μονῆς εἶναι:

1. Τὰ ἐκ τῆς πωλήσεως κηροῦ προερχόμενα,
2. Τὰ ἔσοδα τῶν Ἱερῶν Ναῶν καὶ Παρεκκλησίων αὐτῆς,
3. Τὰ ἐκ τῆς καλλιεργείας τῆς ἀγροτικῆς ἐκτάσεως,
4. Τὸ προϊὸν τῶν ἐργοχειρῶν τῶν Ἀδελφῶν,
5. Τὰ ἐκ συντάξεως ἢ ἐνοικίων,

6. Αἱ πάσης φύσεως δωρεαί, εἰσφοραὶ ἢ κληρονομίαι,

7. Αἱ τυχόν ἐπιχορηγήσεις ἐξ οἴουδήποτε φορέως,

8. Πάν ἄλλο ἔσοδον προερχόμενον ἐκ χρηστῆς καὶ νομίμου πηγῆς.

Αἱ ἐκ τῶν ἀνωτέρω πηγῶν προερχόμεναι πρόσσοδοι δύναται νὰ χρησιμοποιηθῶσι:

1. Διὰ τὰς ὑλικὰς ἀνάγκας τῶν Ἀδελφῶν.

2. Διὰ τὴν ἀνοικοδόμησιν καὶ προσθήκην νέων κτιριακῶν ἐγκαταστάσεων, καθὼς καὶ τὴν συντήρησιν καὶ ἐπισκευὴν τῶν ὑπαρχουσῶν.

3. Διὰ μετὰβασιν εἰς προσκυνήματα.

4. Διὰ τὴν φιλοξενίαν τῶν προσκυνητῶν.

5. Δι' ἐλεημοσύνας ἢ φιланθρωπικοὺς σκοποὺς,

6. Διὰ μορφωτικοὺς σκοποὺς.

7. Διὰ πάσαν ἄλλην νόμιμον δαπάνην ἀποφασισομένην ὑπὸ τοῦ Ἠγουμενοσυμβουλίου.

Ἄρθρον 17

Ἡ Περιουσία

Τὰ ἐντὸς τῶν τοιχῶν περιλαμβανόμενα οἰκόπεδα καὶ αἱ οἰκοδομαὶ μετὰ τῶν ἐν αὐταῖς κινητῶν πραγμάτων, ἀπάντων τούτων προορισθέντων κατὰ τὴν σαφῆ καὶ ἀδιαμφισβήτητον βούλησιν τοῦ αἰοδίου Πατρὸς ἡμῶν Ἀντωνίου (κατὰ κόσμον Κλεάρχου Δαλάτση) διὰ τὴν προικοδότησιν τῆς Ἱερᾶς ἡμῶν Μονῆς. Τὰ ἀνωτέρω ἀκίνητα μετὰ τῶν πέριξ αὐτῶν οἰκοπέδων, ἅτινα ἤθελον περιέλθει εἰς τὴν κυριότητα αὐτῆς εἴτε διὰ δωρεᾶς εἴτε ἐξ ἀγοράς. Ἡ τοιαύτη ιδιοκτησία τυγχάνει ἀναπαλλοτρίωτος εἰς τὸ διηνεκές.

Τὰ περιερχόμενα εἰς τὴν κυριότητα τῆς Ἱερᾶς Μονῆς ἐξ ἀγοράς ἀκίνητα ἢ ἀγροτικαὶ ἐκτάσεις, μακρὰν τῆς Ἱερᾶς Μονῆς εὐρισκόμενα, τὰ ὑπὸ τῶν εὐλαβῶν Χριστιανῶν δωρούμενα ἀκίνητα, τὰ εἰς περιπτώσεις οικονομικῆς εὐρωστίας τῆς Ἱερᾶς Μονῆς ἀγοραζόμενα ἀκίνητα καὶ τὰ ὑπάρχοντα εἰς τὴν κυριότητα τῶν Ἀδελφῶν καὶ ἀπὸ τῆς Κουράς αὐτῶν περιερχόμενα εἰς τὴν κυριότητα τῆς Ἱερᾶς Μονῆς, ἀποτελοῦν περιουσίαν αὐτῆς. Τὰ οὕτω περιερχόμενα εἰς τὴν κυριότητα τῆς Ἱερᾶς Μονῆς δύναται, κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Ἠγουμενοσυμβουλίου, ἐγκρινομένης ὑπὸ τοῦ οἰκείου Μητροπολίτου, νὰ ἐκποιηθῶσιν ἀναλόγως τῶν ἀναγκῶν τῆς Ἀδελφότητος καὶ τῆς Ἱ. Μονῆς, ἐκτὸς ἐὰν ἐπὶ δωρεῶν ἄλλως δὲν ὀρίζει ὁ δωρητής.

Τὰ Μετόχια τὰ ὅποια ἤθελον περιέλθει ἀρμόδιως εἰς κυριότητα τῆς Ἱερᾶς Μονῆς.

Ἄρθρον 18

Ἡ φιλοξενία

Ἡ Ἱερὰ Μονή, εὐρισκομένη πλησίον τῆς πόλεως Ξάνθης, δὲν παρέχει φιλοξενίαν πέραν τῆς μίας ἡμέρας. Οἱ φιλοξενούμενοι μετὰ τὴν δῦσιν τοῦ ἡλίου, δεῖον ὅπως ἀναχωροῦν ἐκ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς, ἐξαιρουμένων τῶν Κληρικῶν καὶ Μοναχῶν, τῇ ἀδείᾳ τῆς Ἠγουμένης.

Τους εύλαβείς προσκυνητάς υποδέχεται ἡ Ἀρχοντάρισσα καὶ ὁδηγεῖ αὐτούς, διὰ νὰ προσκυνήσουν, εἰς τὴν ἐκκλησίαν καὶ ἐν συνεχείᾳ εἰς τὸ Ἀρχονταρίκιον, προσφέρουσα κάθε δυνατὴν ἐξυπηρέτησιν καὶ περιποίησιν.

Συνομιλίας ἐπισκεπτῶν μετὰ Μοναχῆς, πλὴν τῆς Ἀρχονταρίσσης, ἐπιτρέπονται μόνον ὅταν ὑπάρχει ἀνάγκη καὶ κατόπιν ἀδείας τῆς Ἡγουμένης.

Ὁ Πνευματικὸς καὶ ἡ Ἡγουμένη τῆς Μονῆς ἐπικοινωνοῦν προθύμως μὲ τοὺς προσκυνητάς, οἱ ὁποῖοι ζητοῦν τοῦτο, διὰ νὰ οἰκοδομοῦν αὐτούς μὲ τὸ παράδειγμα αὐτῶν καὶ τὴν Ὁρθόδοξον Ἐκκλησιαστικὴν διδασκαλίαν.

Ἡ Ἱερὰ Μονὴ δέχεται προσκυνητάς εἰς ὥρας καθωρισμένας καὶ ἐμφανῶς ἀναγεγραμμένας εἰς τὰς εἰσόδους. Πάντως οὐχὶ πρὸ τῆς 7ης πρωϊνῆς καὶ μετὰ τὴν δύσιν τοῦ ἡλίου. Δι' ἐξαιρετικὰς περιπτώσεις τὴν εὐθύνην φέρει ἡ Ἡγουμένη.

Οἱ προσκυνηταὶ ὀφείλουσιν νὰ συμπεριφέρονται ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ καὶ ἐν τοῖς χώροις πέριξ αὐτῆς μετὰ σεβασμοῦ καὶ εὐπρεπείας. Φωναί, ἤχηροὶ γέλωτες, ἄσματα, μουσικὰ ὄργανα, κάπνισμα καὶ ἀπρεπεῖς ἐνδυμασίαι ἀπαγορεύονται, διότι ἡ Ἱερὰ Μονὴ δὲν εἶναι τόπος παραθερισμοῦ καὶ διασκεδάσεως, ἀλλὰ τόπος προσευχῆς, προσκυνήματος καὶ ἁγιασμοῦ.

Ἀπαγορεύεται ἡ διανυκτέρευσις — φιλοξενία ἀνδρῶν, ἔστω καὶ στενῶν συγγενῶν τῶν Μοναζουσῶν, ἐντὸς τοῦ περιβάλλοντος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς.

Αἱ φιλοξενούμεναι εἶναι ὑποχρεωμένοι νὰ δώσουν τὰ στοιχεῖα τῆς ταυτότητός των εἰς τὴν Ἡγουμένην ἢ τὴν Ἀρχοντάρισσαν, ὅταν τοῦτο θεωρεῖται ἀπαραίτητον. Ἡ Ἡγουμένη δέον ὅπως γνωρίζῃ πάντοτε πόσοι καὶ ποιοὶ εἰσέρχονται εἰς τὴν Ἱερὰν Μονήν.

Αἱ φιλοξενούμεναι, μὴ ἐξαιρουμένων καὶ τῶν στενῶν συγγενῶν τῶν Μοναζουσῶν, ἀπαγορεύεται νὰ εἰσέρχονται εἰς τὰ κελλῖα τῶν Μοναζουσῶν καὶ τὰ ἐργαστήρια.

Αἱ φιλοξενούμεναι δέον ὅπως παρακολουθοῦν τὰς Ἱερὰς Ἀκολουθίας καὶ συμμετέχουν εἰς τὰς ἐργασίας τῆς Ἀδελφότητος, ἐὰν τὸ δεύτερον τοῦτο θεωρῆται σκόπιμον.

Βασικὴ προϋπόθεσις παραμονῆς τῶν φιλοξενουμένων εἰς τὴν Μονήν εἶναι ἡ εὐπρεπὴς διαγωγή, ἡ κοσμίᾳ συμπεριφορὰ, ἡ συμμόρφωσις πρὸς τὰς ὑποδείξεις καὶ παραγγελίας τῶν μελῶν τῆς Μοναχικῆς Ἀδελφότητος καὶ ἡ ἐν γένει θεάρεστος παράστασις αὐτῶν ἐν τῇ Ἱ. Μονῇ. Πᾶσα ἐκτροπὴ συνεπάγεται τὴν ἄμεσον ἀπομάκρυνσιν τῶν φιλοξενουμένων ἐκ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς.

Ἄγνωστα πρόσωπα δὲν φιλοξενοῦνται ἐν τῇ Ἱ. Μονῇ.

Ψυχοπαθεῖς δὲν φιλοξενοῦνται ἐν τῇ Ἱ. Μονῇ, διὰ λόγους ἀσφαλείας.

Ἄρθρον 19

Γενικαὶ διατάξεις

Ἡ Ἱερὰ Μονὴ πανηγυρίζει δις τοῦ ἔτους, ἤτοι,

τὴν 5ην Μαΐου ἐπὶ τῇ μνήμῃ τῆς Ἁγίας Μεγαλομάρτυρος Εἰρήνης, καὶ τὴν 9ην Νοεμβρίου ἐπὶ τῇ μνήμῃ τοῦ Ἁγίου Νεκταρίου.

Εἰς τὴν Ἱερὰν Μονὴν ἀπαγορεύεται ἡ τέλεσις Γάμων, Σαραντισμῶν καὶ Κηδειῶν μὴ μελῶν τῆς Μοναχικῆς Ἀδελφότητος.

Ἡ σφραγὶς τῆς Ἱερᾶς Μονῆς εἶναι κυκλικὴ φέρουσα εἰς τὸ κέντρον αὐτῆς τὴν μορφήν τῆς Ἁγίας Μεγαλομάρτυρος Εἰρήνης, κύκλῳ τῆς ὁποίας ὑπάρχει ἡ ἐπιγραφή διὰ κεφαλαίων γραμμάτων «Ἱερὰ Μητρόπολις Ξάνθης καὶ Περιθεωρίου» καὶ ἐξωτερικῶς αὐτῆς διὰ μεγαλυτέρων κεφαλαίων γραμμάτων «Ἱερὰ Μονὴ Ἁγίας Μεγαλομάρτυρος Εἰρήνης».

Ἄρθρον 20

Ζητήματα μὴ προβλεπόμενα εἰς τὸν Κανονισμὸν

Διὰ πᾶν ζήτημα μὴ περιλαμβανόμενον εἰς τὸν Κανονισμὸν τοῦτον ἀποφασίζει τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον μετὰ ἀπὸ σχετικὴν ἐγκρίσιν τοῦ οἰκείου Μητροπολίτου.

Ἄρθρον 21

Ἀκροτελεύτιον

Ἐὰν παραστῇ ἀνάγκη τροποποιήσεως, συμπληρώσεως ἢ καταργήσεως τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ, ἀποφασίζει τοῦτο ἡ Σύναξις τῆς Ἀδελφότητος διὰ πλειοψηφίας τῶν δύο τρίτων (2/3) τῶν μελῶν αὐτῆς, κατόπιν ἠτιολογημένης εἰσηγήσεως τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου.

Εἰς περίπτωσιν ἀνάγκης τροποποιήσεως θεμελιωδῶν διατάξεων τοῦ παρόντος, ἤτοι τῶν ἀφορώντων εἰς τὸν σκοπὸν, τὴν ὀργάνωσιν καὶ τὸν τρόπον λειτουργίας τῆς Ἱερᾶς Μονῆς, τοῦτο ἀποφασίζεται ὑπὸ τῆς Συνάξεως τῆς Ἀδελφότητος διὰ πλειοψηφίας τῶν τεσσάρων πέμπτων (4/5) τῶν μελῶν αὐτῆς, κατόπιν ἠτιολογημένης ἀποφάσεως τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου.

Ὁ παρῶν Ἐσωτερικὸς Κανονισμὸς ἐγένετο ὁμοφώνως δεκτὸς ὑπὸ τῆς Συνάξεως τῆς Ἀδελφότητος ἐν τῇ Ἱερᾷ ἡμῶν Μονῇ τῇ 28ῃ τοῦ μηνὸς Ἰουλίου τοῦ σωτηρίου ἔτους 1994.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ εἰς τὸ ἐπίσημον Δελτίον «ΕΚΚΛΗΣΙΑ».

Ἡ ΚΑΘΗΓΟΥΜΕΝΗ

Σεργία Μοναχὴ

ΤΑ ΜΕΛΗ ΤΟΥ ΗΓΟΥΜΕΝΟΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

Ὀλγα Μοναχὴ, Εἰρήνη Μοναχὴ

ΤΑ ΛΟΙΠΑ ΜΕΛΗ

ΤΗΣ ΣΥΝΑΞΕΩΣ ΤΗΣ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΟΣ

Παρασκευὴ Μοναχὴ, Κατερίνα Μοναχὴ, Ἐλένη Μοναχὴ, Σοφία Μοναχὴ, Ἡλιάννα Μοναχὴ, Κυριακὴ Μοναχὴ.

Ἐθεωρήθη καὶ Ἐνεκρίθη

Ἐν Ξάνθῃ τῇ 29ῃ Ἰουλίου 1994

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

† Ὁ Ξάνθης καὶ Περιθεωρίου ΑΝΤΩΝΙΟΣ

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Ίερά Μητρόπολις Σάμου και Ίκαρίας

Έχοντες ύπ' όψει τās διατάξεις τού άρθρου 38 παρ. 2 τού Ν. 590/1977 «Περί Καταστατικού Χάρτου τής Έκκλησίας τής Ελλάδος» και τών άρθρων 33 - 37 τού ύπ' άριθ. 2/1969 Κανονισμού τής Ίεράς Συνόδου «Περί Ιερών Ναών, Ένοριών και Έφημερίων», προκειμένου νά πληρώσωμεν τήν κενήν οργανικήν θέσιν τακτικού έφημερίου τού Ίερού Ναού

Ταξιάρχου Μιχαήλ Νεοχωρίου Σάμου καλούμεν τούς βουλομένους και έχοντας τά κανονικά και νόμιμα προσόντα, όπως έντός μηνός από τής δημοσιεύσεως τής παρούσης ύποβάλλωσιν ήμίν τά άπαιτούμενα δικαιολογητικά διά τήν κατάληψιν τής άνωτέρω κενής θέσεως.

Έν Σάμω τή 24η Όκτωβρίου 1994

† Ό Σάμου και Ίκαρίας ΠΑΝΤΕΛΕΗΜΩΝ

Ίερά Μητρόπολις Δημητριάδος

Έχοντες ύπ' όψει τās διατάξεις α) τών άρθρων 38, παρ. 2 και 67 τού Ν. 590/1977, β) τού Ν.Δ. 1398/1973, γ) τού Ν. 673/1977 και προκειμένου ίνα προβώμεν εις ανάκηρυξιν ύποψηφίων πρός πλήρωσιν τών κενών θέσεων τακτικών Διακόνων έν τοίς ί. ναίσις

α) Μεταμορφώσεως τού Κυρίου Βόλου και β) Άναλήψεως τού Κυρίου Βόλου καλούμεν τούς βουλομένους και έχοντας τά κανονικάς ταύτας θέσεις και έχοντας τά ύπό τού ύπ' άριθ. 2/1969 Κανονισμού «Περί Ίερών Ναών, Ένοριών και Έφημερίων» προβλεπόμενα κανονικά και νόμιμα προσόντα, όπως έντός μηνός από τής δημοσιεύσεως τής παρούσης ύποβάλλωσιν ήμίν τά νονημισμένα δικαιολογητικά διά τά περατέρω.

Έν Βόλω τή 31η Όκτωβρίου 1994

† Ό Δημητριάδος ΧΡΥΣΤΟΔΟΥΛΟΣ

Ίερά Μητρόπολις Μονεμβασίας και Σπάρτης

Έχοντες ύπ' όψει τās διατάξεις τού άρθρου 38 παρ. 2 τού Ν. 590/1977 «Περί Καταστατικού Χάρτου τής Έκκλησίας τής Ελλάδος» και τών άρθρων 33 - 37 τού ύπ' άριθ. 2/1969 Κανονισμού τής Ίεράς Συνόδου «Περί Ιερών Ναών, Ένοριών και Έφημερίων», προκειμένου νά πληρώσωμεν τήν κενήν οργανικήν θέσιν τακτικού έφημερίου τού Ίερού Ναού.

Κοιμήσεως Θεοτόκου Ένορίας Σπαρτιάς καλούμεν τούς βουλομένους και έχοντας τά κανονικά και νόμιμα προσόντα, όπως έντός μηνός από τής δημοσιεύσεως τής παρούσης ύποβάλλωσιν ήμίν τά άπαιτούμενα δικαιολογητικά διά τήν κατάληψιν τής άνωτέρω κενής θέσεως.

Έν Σπάρτῃ τή 25η Όκτωβρίου 1994

† Ό Μονεμβασίας και Σπάρτης ΕΥΣΤΑΘΙΟΣ

Ίερά Μητρόπολις Πατρών

Έχοντες ύπ' όψει τās διατάξεις τού άρθρου 38 παρ. 2 τού Ν. 590/1977 «Περί Καταστατικού Χάρτου τής Έκκλησίας τής Ελλάδος» και τών άρθρων 33 - 37 τού ύπ' άριθ. 2/1969 Κανονισμού τής Ίεράς Συνόδου «Περί Ιερών Ναών, Ένοριών και Έφημερίων», προκειμένου νά πληρώσωμεν τās κενās οργανικές θέσεις τακτικών έφημερίων τών Ίερών Ναών

α) Άγίου Κωνσταντίνου Άράξου, β) Άγίων Άποστόλων Πετρωτού, γ) Άγίου Νικολάου Καταράκτου, δ) Ταξιαρχών Πλατάνου, ε) Άγίου Γεωργίου Πετροχωρίου και στ) Άγίου Ίωάννου Μυρόβρυσης καλούμεν τούς βουλομένους και έχοντας τά κανονικά και νόμιμα προσόντα, όπως έντός μηνός από τής δημοσιεύσεως τής παρούσης ύποβάλλωσιν ήμίν τά άπαιτούμενα δικαιολογητικά διά τήν κατάληψιν τών άνωτέρω κενών θέσεων.

Έν Πάτραις τή 31η Όκτωβρίου 1994

† Ό Πατρών ΝΙΚΟΔΗΜΟΣ

Ίερά Μητρόπολις Κυδωνίας και Άποκορώνου

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ

Διά τής ύπ' άριθμ. 30/1994 Πράξεως ήμών προκηρύσσομεν τήν διακοιικήν θέσιν τής Ένορίας τού Ίερού Ναού «Ή Γέννησις τής Θεοτόκου» Κουνουπιδιάνων Κυδωνίας και προσκαλούμεν τούς βουλομένους και έχοντας τά νόμιμα προσόντα νά καταλάβουν αυτήν, όπως ένεργήσουν τά νόμιμα διά τά περατέρω.

Έν Χανίοις τή 24η Όκτωβρίου 1994

† Ό Κυδωνίας και Άποκορώνου ΕΙΡΗΝΑΙΟΣ

«ΕΚΚΛΗΣΙΑ»

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΝ ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΒΡΑΒΕΙΟΝ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ ΑΘΗΝΩΝ

Τηλ. και Fax 72.18.308

ΕΠΟΠΤΕΥΟΥΣΑ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

- † Ό Αθηνών και πάσης Ελλάδος ΣΕΡΑΦΕΙΜ
- † Ό Δράμας ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ
- † Ό Κυθήρων ΙΑΚΩΒΟΣ
- † Ό Μονεμβασίας και Σπάρτης ΕΥΣΤΑΘΙΟΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

Όμότ. Καθηγ. ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ Δ. ΘΕΟΔΩΡΟΥ

Άρχων Διδάσκαλος τού Εύαγγελίου τής Μ.Χ.Ε.
Τακτικόν Μέλος τής «Εύρωπαϊκής Άκαδημίας
τών Έπιστημών και τών Τεχνών»

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Εύαγγελου Δ. Θεοδώρου, Ή παρουσία τού Παναγ. Οικουμενικού Πατριάρχου έν Δωδεκανήσω και Λέσβω.

Ίεράς Συνόδου, Έγκύκλιος 2582/25.10.1994 (παραμένει έν ίσχύ τó επιβληθέν επίτιμον τής άκοινονησίας).

Εύαγγελου Δ. Θεοδώρου, Όδοιπορικόν εις Έλληνορθόδοξα Κέντρα τής Άυστραλίας.

Μητροπ. Κορίνθου Παντελεήμονος, Έπιστολή περι προσευχής.

Μητροπ. Δράμας Διονυσίου, «Ποιητά» και όχι μόνον «άκροαταί».

Μητροπ. Πατρών Νικοδήμου, Προτάσεις επί τού λεγομένου έκκλησιαστικού ζητήματος.

Μητροπ. Μονεμβασίας και Σπάρτης Εύσταθίου, Ποιμαντική φροντίς διά τούς τελέσαντας πολιτικών γάμων.

Θεοφ. Έπισκόπου Κυρήνης Θεοδώρου, Ή ποιμαντική και ιεραποστολική πορεία τής Α.Θ.Π. τού Πατριάρχου Άλεξανδρείας κ.κ. Παρθενίου Γ' εις Ν. και Α. Άφρικήν.

Άρχιμ. Μ. Φιλοθέου, Ά. Άβραμιώτου, Σ. Ριβιού και Διακ. Κ. Μισιακούδη, Τó οικολογικό πρόβλημα μέσα από τά πορίσματα δύο ομάδων.

Ίωάννου Μπουγάτσου, Ή συμβολή τού Κοιν. Οικονόμου τού έξ Οικονόμων εις τήν Έπανάστασιν τού 1821.

Παρατηρήσεις και Σχόλια.

Έκκλησιαστικά Χρονικά.

Πράξεις συστάσεως έκκλησιαστικών ιδρυμάτων.

Βιβλιοκρισία.

Παράρτημα.